

İabdülhüseyin
Ənbiya oğlu

XX ƏSRİN
100 GÖRKƏMLİ
AZƏRBAYCANLISI

İabdülhüseyin
Ənbiya oğlu

T3(2A)
276

2002
1307

BİBLİOGRAFİYA
ŞÖBƏSİ

ƏBDÜLHÜSYEN ƏNBİYA OĞLU

XX ƏSRİN
100 GÖRKƏMLİ
AZƏRBAYCANLI

#6024

73430

M.F.Axundov adına
Azərbaycan Milli
Kitabxanası

BAKİ - 2002
“SUMQAYIT” nəşriyyatı

T3 (2A)-8

9 (C 42)
Ə ————— 2002
96

Tərcüməçi:
Hacı Mehman Fərzullayev
Redaktor:
Hacı Ağəddin Mansurzadə

Əbdülhüseyn Ənbiya oğlu

XX ƏSRİN
100 GÖRKƏMLİ
AZƏRBAYCANLISI

Ə. 96 Əbdülhüseyn Ənbiya oğlu
(Hüseynov Əbdül Ənbiyeviç)
“XX əsrin 100 görkəmlı azərbaycanlısı” - Bakı
“Sumqayıt” nəşriyyatı 2002 - 296 səh. + 48 səh.şəkil.

Kitab insan cəmiyyətinin inkişafına dəyərli töhfələr
vermiş tanınmış azərbaycanlılar haqqındadır. Bu kitab
2000-ci ildə işıq üzü görmüş “100 zanmenitix
Azerbaydjantsev XX veka” (rus dilində) kitabının
əsasında tərtib olunaraq, qismən dəyişikliklər və
əlavə olunmuş müstəqil nəşrdir.

4702060204
Ə —————
(037) 2002

© Əbdülhüseyn Ənbiya oğlu

*Bu kitab Azərbaycanlıların
Rusiyada Milli-Mədəni Muxtarıyyatı Federal
Şurası FNKA "AZERROS"un və
iş adımı Ənvər Qəmbərovun
xeyriyyəçiliyilə çap olunmuşdur*

Qədim Azərbaycan xalqı özünəməxsus maddi və mədəni abidələr yaradaraq dünya sivilizasiyasının inkişafına dəyərli töhfələr bəxş etmişdir. Azərbaycan torpağı bəşəriyyətə Bəhmənyar, Tusi, Xaqani, Nizami, Nəsimi, Füzuli, Vazeh, Vaqif, Vidadi, Şah İsmayıł, Q.B.Zakir, M.Ə.Rəsulzadə, Əlimərdan və Mustafa Topçubaşov, Səməd Vurğun, Üzeyir Hacıbəyov, Qara Qarayev, Niyazi, S.Mehmandarov, A.Şixlinski, Həzi Aslanov və yüzlərlə görkəmli şəxsiyyətlər bəxş etmişdir.

Uzun əsrlər boyu müxtəlif imperiyaların, dövlətlərin və dövlət birliliklərinin hakimləri bərəketli Azərbaycan torpağında olan feodal dövlətlərin (xanlıqların) ərazilərinə göz dikərək dəfələrlə azadlıqsevər azərbaycanlıları qılıncla və atəşlə yadların iradəsinə tabe olmağa məcbur etmişlər. Burada Qızıl Ordalı monqollar, Teymurləng, Toxtamış, türkmənlərin birləşmiş ittifaqları - Ağqoyunlu və Qaraqoyunlu qəbilələri və bir çox başqaları meydan sulamışlar. XIX əsrin əvvəlində azərbaycanlılar ikiyə bölünmüş xalqa çevrildilər. 1813-cü ildəki Gülüstan müqaviləsinə görə Bakı, Gəncə, Dərbənd, Qarabağ, Quba, Talyış, Şirvan və Şəki xanlığı 1828-ci il Türkmençay müqaviləsinə görə isə İrəvan və Naxçıvan xanlığı da daxil olmaqla Rusiyaya, Cənub əyalətlər isə İranə birləşdirildi. Bir xalq Araz çayı ilə ikiyə bölündü. Qeyd etmək lazımdır ki, burada bütövlükdə azərbaycanlıların da günahı vaxtında mərkəzləşdirilmiş vahid bir dövlətdə birləşməməyindədir. Bu illər ərzində Arazdan nə qədər sellər sular axıb, Azərbaycan xalqı müstəqillik, azadlıq yolunda nə qədər qan-yaş töküb.

Ancaq XX əsrin əvvəlində Azərbaycanın şimal torpaqlarında müvəqqəti, şərqdə birinci olaraq Azərbaycan Demokratik Respublikası öz müstəqilliyini elan etdi. Cəmi 23 ay yaşayın

bu respublika, sonra yenə də zəbt olundu. Bu dəfə Sovet Rusiyası tərəfindən, təxminən 70 il Şimali Azərbaycanda kommunist rejimi davam etdi.

Nəhayət, 1991-ci ildə Azərbaycan axır ki, istədiyi azadlığa nail oldu. Respublikanın müstəqilliyi 120 dövlət tərəfindən tənindı, BMT-nin və bir sıra digər beynəlxalq qurumların üzvü oldu. Allah eləsin Azərbaycan respublikasının müstəqilliyi əbədi olsun, öz müstəqilliyini qoruya bilsin, çünki XX əsrin sonunda da bərəkətli torpaqlarımıza göz dikənlər bəs qəderdir. Keçmiş yüzilliklərin təcrübəsindən müdrikləşmiş azərbaycanlılar qonşu dövlətlərin müdaxiləsi və təxribatına baxmaya-raq XXI əsrə uğurla qədəm qoyur. Yekdilliklə Azərbaycanın Milli Məclisinin deputatları və prezidentləri A.Mütəllibov, Ə.Elçibəy, H.Ə.Əliyev (ikinci dəfə) Azərbaycan xalqı tərəfindən seçildilər. Bütün işıqlı dünyaya - yer üzünün hər tərəfində səpələnmiş 50 milyonluq Azərbaycan xalqı böyük ümidiə nəzərlərini Azərbaycan Respublikasının paytaxtı Bakıya dikib, onun işıqlı gələcəyini arzulayıb və buna çalışır. Azərbaycanlılar sülhsevər xalqdır və həddindən artıq beynəlmiləlcidir, bu da ona XX əsrədə çox baha başa gəldi.

Dünyanın müxtəlif yerlərində Tokiodan San-Fransiskoya qədər minlərlə azərbaycanlı elm-texnika, maarif, diplomatiya, incəsənet, rəssamlıq, kosmonavtika, kompüter, biznes və bir sıra başqa sahələrdə çalışırlar. Təkcə Rusiyada iki yüzdən çox elmlər doktoru, professor çalışır. Bunlardan Rusiya elmlər akademiyasının müxbir üzvləri Ə.Ə.İsgəndərov, C.A.Kərimov, F.K.Salmanov, Azərbaycan EA-sının akademikləri Ə.F.Daşdəmirov, R.M.Mirqasimov, R.H.Rzayev, elmlər doktorları professorlar Tapdıq Əliyev, Saleh Əliyev, Svetlana Qasimova, Çingiz Hüseynov, Şəmsəddin İsmayılov, Xalıq Koroğlu, Rafiq Qurbanov, Nizami Məmmədov, Tofiq Məlikov, Əli Nəsimov, Zahid Orucov, Abbas Talışinski, Nurlan Əfəndiyev, Validə

Ağanəzərova, Kərrar Şəfiyev və başqları, iş adamları Sərdar Abdullayev, Araz Ağalarov, Vahid Əlekberov, Telman İsmayılov, Aydin Qurbanov, Suyun Sadixov. Nəriman Nərimanov və Qəzenfər Musabəyov SSRİ İcraiyyə komitələrinin ali qanunvericilik orqanının sədrəri olmuşlar, M.C.Bağirov Sov.İKP MK Rəyasət üzvlüyüne namizəd olmuş, H.Ə.Əliyev Sov İKP MK Siyasi Bürosunun üzvü - SSRİ Ali idarəetmə orqanında SSRİ Nazirlər Sovetinin sədrinin birinci müavini olmuşdur, Sosialist Əməyi Qehrəməni, SSRİ Dövlət və Lenin mükafatları lauerati general-leytenant Kərim Kərimov uzun illər SSRİ Müdafiə Nazirliyində və 25 il ucuş aparatları və kosmosa uçuş üzrə dövlət komissiyasının sədri olmuş, dünyada ilk dəfə olaraq kosmosa uçuşa - Y.Qaqqarınə, G.Titova, V.Tereşkovaya və s. başqlarına o icazə vermişdir.

K.Ə.Hüseynov uzun illər SSRİ ÜİHİMŞ-nin, sovet həmkarlarının rəhbərlərindən biri olmuşdur. S.A.Orucov SSRİ qaz sənayesinə rəhbərlik etmişdir. Sibir neftini və qazını azərbaycanlı Fərman Salmanov kəşf etmişdir. Rusyanın neft və qaz sənayesində yüksərlə yüksəkxitəsli mütəxəssislər rəhbər və mühəndis texniki sahələrdə çalışırlar, Rusyanın atom institutlarında səhiyyə sahələrdən azərbaycanlılar ən yaxşı mütəxəssislərdir. Həbib Həbibov, Ə.Əmirəslanov, Ə.Qarayev böyük alim olmaqla uzun illər Rusyanın baş mütəxəssisləri olmuşlar. Moskvada görkəmli Azərbaycan rəssamı uzun illər SSRİ rəssamlar ittifaqının və Rusiya rəssamlar ittifaqlarının rəhbəri olmuş Tahir Salahov yaşayır.

SSRİ xalq artisti Dövlət mükafatı laureatı, 10 il böyük teatrın səhnəsinin solisti olmuş Müslüm Maqomayev və bir sıra başqa şəxsiyyətlər Moskvada yaşayıb yaradırlar. Azərbaycan neft və qaz sənayesi mütəxəssisləri, Qazaxstanda, Türkmenistanda, ərəb ölkələrində Avropa və dönyanın bir sıra ölkələrində çalışırlar. Amerikada yarım milyondan artıq azərbaycanlı

yaşayır, onların arasında bir sıra büyük alımlar, iş adamları, memarlar, publisistler, yazarlar, şairler, rəssamlar, sənət adamları yaşayır. Təkcə elmlər doktoru, professor yüzdən çoxdur. Bunlardan qeyri səlis nəzəriyyənin banisi Lütfi Ələsgərzadə, Əli Cavan, Əlirza Məzli Əfşar, Murad Axundov, Elxan Başgöz, Həsən Cavadı, Bəhmən Lütfi, Şapur Ənsari və bir sıra başqaları. ABŞ-in kosmik tədqiqatlar mərkəzində bir neçə azərbaycanlı çalışır, onlardan biri elmin korifeyi böyük alim-akademik Cavad Xerdiidir. Amerika astronavtlarından dördü azərbaycanlıdır. Doktor Mahmud bəy Zəraneyvan Pepertayn Universitetinin fəxri professorudur. Amerikanın keçmiş prezidentləri C.Ford, R.Reyqan, Tailandın kralı, İran şahı da bu elm mərkəzinin fəxri professoru olmuşlar.

Nyu-Yorkda Fətəli Xan Xoyskinin qardaşı oğlu publisist Zahid xan Xoyski yaşayır, San-Fransiskoda Murtuza Nigahi, Los-Ancelesdə şairə Azadə xanım Darayın və yaziçi Piruz Xanlı. Doktor Abuzər Supeheri Texas universitetinin Yaxın şərqi kitabxanasının direktorudur. Azərbaycanlıların böyük bir qismi ABŞ-da biznes sahəsində çalışırlar, onlar böyük neft firmaları, bank və korporasiyaların sahibləridir. Kanadanın Vankouver, Montreal və Toronto universitetlərində Əlirza Əkbərzadə, Seyid Kyazit, Nuridi və başqaları İngiltərənin Kembrid universitetində elmlər doktoru, professor Turxan Gənceyi, Edinburq (Şotlandiya) universitetində Qulamrza Səbri Təbrizi, Fransanın Strasburq universitetində İren Melikoff, Türkiyənin Egey universitetində Murad Yıldırım, Yaponiyanın Tokio universitetində İrəc Peresincat və xanımı Periduxt xanım (M.F.Axundovun törəməsi) Tokio universitetlərinin birində ingilis dili dərsi deyir. Rəhmanzadə qardaşlarının taleyi də məraqlıdır, qardaşlardan biri Əhəd iqtisad elmləri doktoru, Almaniyanın Bonn və Kassel universitetlərinin professoru, eyni zamanda Almaniya iqtisadi inkişaf nazirliyinin baş ekspertiidir.

İkinci qardaş Rəhim - tibb elmləri doktoru professor, ümumalmaniya cərrahlar cəmiyyətinin prezidentidir. Üçüncü qardaş Səməd Londonda yaşayır Bi-Bi-sinin direktorlar Şurasının üzvüdür. Dördüncü qardaş Cəmşid Amerikada böyük bir sənaye korporasiyasının rəhbəri, mühəndisidir.

Bir çox azərbaycanlı keçmiş SSRİ adlanan məkanın müxtəlif bölgələrində bir sıra rəhbər vəzifələrdə çalışmış və bu gündə çalışırlar. Mirzə Davud Hüseynov 1930-33-cü illərdə Tacikstanın rəhbəri - Tacikistan KP MK-nın birinci katibi olmuşdur. Əziz Əliyev 1942-48-ci illərdə Dağıstan KP MK-nın birinci katibi işləmişdir. D.A.Əliyev Buxara və Sır-Dərya vilayət komsomol komitəsinin birinci katibi olmuşdur. Böyük alim, professor Ə.Əlizadə, A.A.Qurbanov, F.İsmayılov, yaziçılar Əkbər Ruhi, Hüseyin Muxtarov Türkmenistanda, professorlar Qiyyas Tağıbəyov və Fuad Şixiyev Odessada, Məqsud Şeyxzadə və Yusif Çəmənzəminli Özbəkistanda, İranın ruhani rəhbəri Ayətullah üzmi Xamneyi, Qafqazın şeyxi Hacı Allahşükür Paşa zadə həzrətləri azərbaycanlıdır. Dünyanın hər tərəfinə səpələnmiş azərbaycanlıları sadalamaq mümkün deyil.

Təbii ki, tanınmış azərbaycanlıların böyük əksəriyyəti Azərbaycanda yaşamış, yaşayır və yaşayacaqlar.

Bu gün Azərbaycanda yaşayan görkəmli şəxsiyyətlər yazıçı Çingiz Abdullayev, Sara Aşurbəyli, Rüstəm İbrahimbəyov, Əzizə Cəfərzadə, şairlərdən Bəxtiyar Vahabzadə, Fikrət Qoca, rəssamlar, Toğrul Nərimanbəyov, Maral Rəhmanzadə, neftçi alımlar Mithəd Abbasov, Musa Əliyev, Kərim Kərimov, Azad Mirzəcanzadə, alim həkimlər Zərifə Əliyeva, Cəmil Əliyev, Umnisə Musabəyova, Mirməmməd Cavadzadə, mədəniyyət xadimləri Qəmər Almaszadə, Ələsgər Ələkbərov, Şövkət Ələkbərova, Firəngiz Əhmədova, Sara Qədimova, Rasim Bayayev, Seyid və Xan Şuşinski, idmançılar Tofiq Bəhramov, Ələkbər Məmmədov və başqaları.

Müzakirənizə verilmiş kitabı müəllifi dünya sivilizasiyasına dəyərli töhfələr vermiş görkəmli azərbaycanlıları türkdilli, rusdilli, ingilis və ərəbdilli ölkələrin geniş oxucu kütləsinə tənitmaq məqsədi qoymuşdur.

Kitab Azərbaycan, türk rus, ingilis və ərəb dillərində nəşr olunur, proloqdan, üç bölmədən və əlavələrdən ibarətdir. Birinci bölmədə XX əsrə dünyasını dəyişmiş 100 görkəmli azərbaycanlı təqdim olunur. İkinci bölmədə proloqda və birinci bölmədə adları çəkilənlər, üçüncü bölmədə XX əsrin sonunda hal-hazırda yaşayan, proloqda və birinci bölmədə adları çəkilənlər təqdim olunur. Kitabın sonuncu bölməsində müxtəlif sənədlər, arayışlar və qeydlər verilmişdir. Kitabın hazırlanmasında onlarla adam müəllifə kömək etmişdir. Moskva dövlət universitetinin professoru Çingiz Hüseynov, Xalıq Koroğlu, Moskva Dövlət dilçilik universitetinin professoru Tofiq Məlikov, texnika elmləri doktoru Telman Bəkirov, Moskva dövlət beynəlxalq əlaqələr institutunun dosenti Mötəbər Əliyev, bəstəkar Asya Sultanova, ictimai xadim Manaf Ağayev, Moskvanın 34 sayılı kitabxanasının işçiləri, bakişilar İqrar Əliyev, Vaqif Arzumanlı, İsmayııl Vəliyev, Tofiq Köçərli, İmrən Xəlilov, Hacı Mehman Fərzullayev, Hacı Əli Səmədli, Hacı Rövşən Xəlilov, Sara Nuriyeva, Əlisəfa Məmmədov və bir sıra başqları.

Təssüf hissi ilə qeyd etmək istəyirik ki, Rusyanın, Amerikanın, İngiltərənin və başqa ölkələrin tam məxfi hesab edilən elmi texniki mərkəzlərində çalışan görkəmli Azərbaycan oğulları haqqında məlumat əldə edə bilmədik. Belə informasiyalara malik olanlar bu barədə müəllifə məlumat vermİŞ olsalar, kitabı növbəti nəşrində bunlar nəzərə alınacaq.

Müəllif ona kömək göstərənlərin hamısına təşəkkür etməklə onlara dərin minnətdarlığını bildirməyi özünə borc hesab edir.

ABBAS SƏHHƏT

(Abbasqulu Əlabbas oğlu Mehtizadə)

1874-cü ildə Şamaxıda doğulmuşdur. Azərbaycan şairi, ilk təhsilini Şamaxıda almışdır. 1900-cu ildə Tehran Universitetinin tibb fakültəsini bitirmiştir. Rus, ərəb, fars və fransız dillərini bilmüşdür.

1901-ci ildə Vətənə qayıdan Abbas həkimliklə yanışı şer yazmaqla da məşgül olmuş, ilk şerləri 1904-cü ildə "Şərqi-Rus" qəzetində çap olunmuşdur. M.Ə.Sabirin yaxın dostu olmaqla onun ilk naşırı olmuşdur. Gənc yaşlarında lirik şerlər yazmış, romantizmə meyl etmişdir. İctimai-siyasi görüşləri püxtələşdikcə şairin yaradıcılığında realist meyillər artmış zamanın tələbinə uyğun, habelə uşaqlar üçün şerlər yazmışdır. Təbiəti son dərəcə gözəl təsvir etməklə onu əkinçi möişəti ilə əlaqələndirərək mərdliyi, əməyi – zəhməti vəsf etmişdir. Burjua mülkədar əxlaqına qarşı yazdığı "Özlərini sevənlər", "Müsəlman ürəfaları" əsərlərində habelə xariciləri təqlid edənlərə qarşı çıxmışdır. Abbas Səhhət "Şair, şer perisi və şəhərli" poemasında şairlər qarşısında xalq həyatı ilə bağlı yazımaq tələbini qoyurdu. Şəhərlinin diliyle şairə məsləhət görərək deyirdi: "Ya ər ol, ortaya çıx, gəl kömək et qardaşına" ... Əgər sən şairsənsə qalx ayağa, xalqın içinde axtar, ara, onların qəlbinin içindən qopar gör vətənin dərdi nədir...

*Atəşli ürəkdən çıxan əşkarın ilə,
İldirimlər saçaraq firtinalar icad et.*

Abbas Səhhət uşaqlar üçün yazılmış "Yay", "Ata və oğul", "Quşlar" və onlarla başqa şer, mahni, təmsillərin müəllifidir. "Volqa səyahəti", "Əli və Aişə" əsərlərinin əlyazmaları itmişdir. O, tərcüməçi kimi, A.S.Puşkinin, M.Y.Lermontovun, İ.A.Krilovun, V.Hüqonun, V.Götenin və bir sıra başqa şair və yazıçıların əsərlərini Azərbaycan dilinə tərcümə etmişdir.

Abbas Səhhət Əlabbas oğlu Mehdizadə (Abbas Səhhət) 1918-ci ildə Gəncədə vəfat etmişdir.

ABDULLAYEV HƏSƏN

MƏMMƏDBAĞIR OĞLU

1918-ci ildə Culfa rayonunun Yayıçı kəndində doğulmuşdur. Alim – fizik, SSRİ Elmlər Akademiyasının müxbir üzvü, Azərbaycan EA-sının həqiqi üzvü, 1970-83-cü illerdə Azərbaycan EA-nın prezidenti olmuşdur. Azərbaycan SSR Dövlət mükafatı laureati, əməkdar elm xadimi. 1941-ci ildə Azərbaycan Dövlət Pedaqoji İnstitutunun fizika fakültəsini bitirmiştir.

Akademik Abdullayev ömrünün əlli ilindən çoxunu yarımkəcəricilər fizikasına və biofizikaya həsr etmişdir. İlk dəfə olaraq Selenin fizikası və selenli cihazlarda selenin anomal hallarını aşkarla çıxarmaqla onların idarə olunması yollarını göstərmişdir. Uzunmüddətli elektrik yaddaşlı cihazların hazırlanması və lazer üçün mürəkkəb kimyəvi tərkibli yarımkəcərici monokristalların alınması üçün bir sıra kompleks təcrübələr aparmışdır. H.M.Abdullayev tərəfindən yeni mürəkkəb yarımkəcəricilərin alınması üçün aparılan təcrübələr, elektrik yaddaşlı idarə olunan diodların yaradılmasına gətirib çıxarmışdır. Termoelektrik çeviriciləri üçün yeni yarımkəcəricilərin alınmasını o, işləyib hazırlamışdır. H.M.Abdullayev 150 elmi əsərin müəllifidir. Onların 50-si xarici ölkələrdə çap olunmuşdur. 30-dan artıq ixtiranın müəllifidir. Bunlardan bir qismi ABŞ-da, Fransada, Rusiyada patent almışdır. Türkiyədə, Rusiyada, ABŞ-da yarımkəcəricilər fizikası və yarımkəcərici selenlər haqqında bir sıra mühəzirələr oxumuşdur. Uzun illər Azərbaycan Elmlər Akademiyasının fizika institutuna rəhbərlik etmişdir. 1956-ci ildə ADU-də yarımkəcəricilər fizikası kafedrasının əsasını qoymuş, bir sıra gənc kadrlar hazırlamışdır.

Həsən Məmmədbağır oğlu Abdullayev dəfələrlə SSRİ Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1993-cü ildə Bakı şəhərində vəfat etmişdir.

AĞABƏYZADƏ SADIXBƏY İSMAYIL OĞLU

1865-ci ildə Goyçayda doğulmuşdur. Çar ordusunun general-mayoru, şerqşunas – alim. Orta təhsilini Bakı realni məktəbində almışdır. 1886-ci ildə Konstantinovsk hərbi-piyada məktəbini bitirdikdən sonra Mixaylovsk artilleriya məktəbinin üçüncü kursuna dirləyici kimi daxil edilmişdir. Buranı bitirdikdə podporuçık rütbəsi almışdır. 1899-cu ildə Sankt-Peterburqda olan hərbi Şərq dilləri institutunu bitirmiştir. Ərəb, fars, pol-yak, fransız, rus və türk dillərini biliirdi.

S.İ.Ağabəyzadə 1899-1913-cü illərdə Türküstan diyarının Aşqabad Qarnizonunda xidmət etmişdir. Hərbi xidmətlə yanaşı elmi yaradıcılıqla məşğul olmuş, jurnallara ədəbi məqalələr göndərmişdir, "Turkmenskiy razgovornik" kitabını nəşr etdirmiştir. 1913-cü ildə general-mayor rütbəsi alıldıdan sonra təqaüdə çıxaraq Goyçaya gəlmişdir. Burada məktəb açmaq istəmiş, ancaq rus-alman müharibəsinin başlanması ilə əlaqədar 1914-cü ildə orduya çağırılmışdır. Daha dörd il xidmət edib Goyçaya qayıdır. 1918-ci ildə Azərbaycan Demokratik hökuməti qurulduğandan sonra bu hökumətdə Daxili İşlər Nazirinin müavini təyin olunur. 1920-ci ildə Azərbaycan Demokratik hökuməti süqut etdikdə Türkiyəyə gedərək bir müddət İstanbulda yaşamışdır. 1921-ci ildə Fransaya köçərək burada şərq dillərindən dərs demişdir. 1927-ci ildə S.İ.Ağabəyzadə Polşaya Lvov universitetinə şərq dilləri fakültəsinə professor kimi dəvət olunur. O, burada 17 il işleyərək 1944-cü ildə 79 yaşında vəfat etmişdir.

Ukraynanın Lvov şəhərində mərkəzi küçələrdən biri Sadıq-bəy İsmayıllı oğlu Ağabəyzadənin adınadır. Tanınmış Azərbaycan yazıçısı Əli Səmədli generalın həyatından bəhs edən "İki ömür yaşmış insan" adlı sənədli povest yazmışdır.

AĞAOĞLU

(Ağayev Əhmədbəy Mirzə Həsən oğlu)

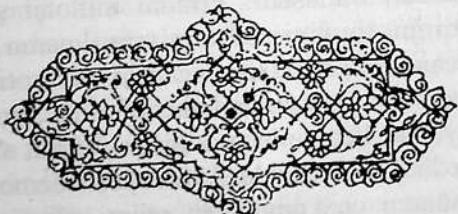
1869-cu ildə Şuşada doğulmuşdur. Azərbaycanın və Türküyənin ictimai siyasi xadimi. İbtidai və orta təhsilini Şuşada almışdır. Parisdə hüquq məktəbini və Sarbonna Universitetini bitirmiştir.

Fransada olarkən gənc türklərlə yaxınlaşaraq onların türk xalqlarının özünüdərkə ideyalarını ürəkdən qəbul etmişdir. 1884-cü ildə Azərbaycana gələrək "Həyat", "İşad", "Tərəqqi" və "Kaspi" qəzetləri ilə əməkdaşlıq etmişdir. Türk xalqlarının özünüdərkənə milli oyanışına mədəni və ruhən yaxınlaşmasına tərəqqisinə xidmət edən yazılar yazmışdır. 1908-ci ildə İstanbulda gedərək burada gənc türklərin "Birlik və tərəqqi" partiyasına daxil olmuşdur. Süleymaniyyədə kitabxana direktoru, "Türk yurdu" jurnalının redaktoru olmaqla İstanbul universitetində rus dilindən dərs demişdir. Ağaoğlu Azərbaycan demokratik respublikasının köməyinə gəlmış Türk ordusunun siyasi rəhbəri olmuşdur. Erməni millətçi şovinistləri o vaxt Bakıda qırğın törətməş 30 min müsəlmanın qanını tökrək Azərbaycan xalqına qarşı genosid siyasəti aparmışlar. Ağaoğlu Bakıda Azərbaycan parlamentinə üzv seçilərək Azərbaycan nümayəndə heyətinin tərkibində Versal sülh konfransında iştirak edir. 1920-ci ildə Azərbaycan demokratik Cümhuriyyətinin süqutu və komunist rejimi dövründə Ağaoğlu İstanbula gələrək burada "Birlik və tərəqqi" partiyasının işində daha fəal iştirak edir. Birinci dünya müharibəsində Türküyənin möğlubiyyətindən sonra Ağaoğlu "Birlik və tərəqqi" partiyasının digər rəhbərlərilə birgə ingilislər tərəfindən həbs olunaraq Malta adasına sürgün olunur. Sürgündən qayıtdıqdan sonra kamalçılarla yaxınlaşaraq Ankara İnformasiya agentliyi-

nə rəhbərlik etmiş “Hakimiyyəti-milliyyə” qəzetiinin baş redaktoru olmuş, ikinci və üçüncü çağırış Türkiyə Büyük Millət Məclisinə deputat seçildikdən sonra Kamal Atatürkün xarici məsələlər üzrə siyasi məsləhətçisi olmuş, SSRİ ilə Türkiyənin yaxınlaşması və xarici siyaset sahəsində qüvvə və bacarığını sərf etmişdir.

Əhmədbəy Mirzə Həsən oğlu Ağayev 1939-cu ildə Türkiyədə vəfat etmişdir.

Ağaoğlunun oğlu - Ağaoğlu Səməd Əhmədbəy oğlu (1909-1982) yazıçı, publisist və Türkiyənin dövlət və siyasi xadimi olmuşdur. Üç dəfə Büyük Millət Məclisinə deputat seçilmiş, baş nazirin müavini, dövlət naziri olmuşdur. 1960-ci ildə Bəyər-Menderes işinə görə ömürlük həbs cəzasına məhkum olunmuş, 1964-cü ildə amnistiyaya buraxılmışdır. “Rus sovet imperiyası”, “Mərmərə dənizində ada”, “Qafur müəllim”, “Atamın dostları” və s. iyirmidən artıq kitabın müəllifidir. 1967-ci ildə ulularının vətəni Azərbaycanı ziyarət etmişdir.

5

ARASLI HƏMİD MƏMMƏDTAGI OĞLU

1909-cu ildə Gəncədə doğulmuşdur. Şərqşunas alimdir. Filologiya elmləri doktoru, professor, Azərbaycan EA-nın akademiki, ədəbiyyatçı, təqnidçi, pedaqoqdur. İlk təhsilini molla-xanada almış, sonra Gəncədə gimnaziyanı bitirmişdir. 1932-ci ildə Azərbaycan Dövlət Pedaqoji İnstitutunun dil və ədəbiyyat fakültəsini bitirmişdir. Özbekistanın əməkdar elm xadimi, Türk Dil Qurumunun və İraq EA-nın fəxri üzvüdür.

H.Arası Azərbaycan Dövlət Pedaqoji İnstitutunda və ADU-də dərs demişdir. Nizami adına Azərbaycan ədəbiyyatı muzeyinin direktoru, yaxın və orta şərqi xalqları institutunun elmi işçisi, 1969-83-cü illərdə isə direktoru olmuşdur. Nizami, Xaqani, Şirvani, Füzuli, Nəsimi, Saib Təbrizi, Nəvai, Xətai, Vəqif, Vidadi və bir sıra başqa görkəmli şəxsiyyətlərin həyat və yaradıcılığından bəhs edən 500-dən artıq əsəri çap olunmuşdur. “Kitabi Dədə Qorqud”, “Koroğlu” dastanları və aşiq yaradıcılığı ilə bağlı onlarla məqalənin müəllifidir. H.M.Arası ali və orta məktəblər üçün ədəbiyyat dərsliklərinin tərtibçisidir. Əsərləri ingilis, rus, ərəb, fransız, türk və özbək dillərində nəşr olunmuşdur.

Həmid Məmmədtəgi oğlu Arası orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1983-cü ildə Bakıda vəfat etmişdir. Oğlu Elman Arası şərqşunas alim, filologiya elmləri doktoru, professordur, diplomatik fəaliyyətlə məşğuldur. Azərbaycan respublikasının Səudiyyə Ərəbistanındaki fövqəladə və səlahiyyətli səfiridir.

M.F.Axundov adına
Azərbaycan Milli
Kitabxanası

ASLANOV HƏZİ ƏHƏD OĞLU

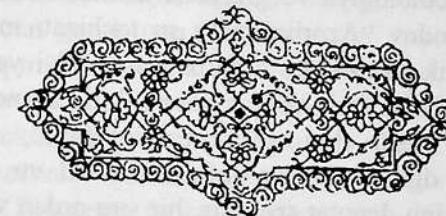
1910-cu ildə Lənkəranın Gərmətük kəndində doğulmuşdur. Tank qoşunları general-mayoru, iki dəfə Sovet İttifaqı Qəhrəmanıdır. 1924-30-cu illərdə Bakıda və Leninqradda hərbi məktəb bitirmişdir.

Rus-alman müharibəsinin ilk günündən - 1941-45-ci illərdə H.Aslanov ön cəbhədə vuruşmuşdur. 1941-ci ildə Moskva ətrafində döyüsdə yüksək hərbi təşkilatlılıq qabiliyyətinə görə kapitan H.Aslanova podpolkovnik rütbəsi verilmişdir. Onun sərkərdəlik qabiliyyəti Stalinqrادın müdafiəsində daha qabarlıq şəkildə üzə çıxmış, rəhbərlik etdiyi əlahiddə tank alayı Manşteynin tank ordusuna əsaslı zərbə endirərək Stalinqrad ətrafində döyüsdə alaman-faşist ordusunun darmadağın edilməsində əhəmiyyətli rol oynamışdır. Bu döyüsdən sonra Stalinqrad ətrafində döyüslərdə göstərdiyi igidlik və qəhrəmanlığa görə 55-ci əlahiddə alay, Qvardiya adına, komandiri isə Sovet İttifaqı Qəhrəmanı adına layiq görülmüşdür. 1944-cü ildə H.Aslanov 32-ci tank briqadasına komandır təyin edilərək tank qoşunları general-major rütbəsi aldıqdan sonra, onun briqadası Belarusiyanın və pribaltikanın azad olunmasında iştirak edir. 1945-ci ilin əvvəllərində Miatva indiki Yelqava şəhərinin azad olunması uğrunda gedən döyüslərdə qəhrəmanlıqla həlak olur. Bakıda şəhidlər xiyabanında basdırılmış, qəbri üstündə tank üzərində büstü qoyulmuşdur. Həzi Əhəd oğlu Aslanov bir sıra orden və medallarla təltif olunmuş, ölümündən sonra ikinci dəfə Sovet İttifaqı Qəhrəmanı adına layiq görülmüşdür. Azərbaycan xalqı onun xatirəsini əziz saxlayır.

Bakıda Zabitlər Evi, Zabitlər parkı, Ali Ümumqoşun Məktəbi, bir sıra orta məktəblər, küçələr onun adını daşıyır. Haq-

qında romanlar, poemalar, povestlər, şerlər yazılmışdır. Lənkəranda ev-muzeyi açılmış, dəmir yolu vağzalı meydanında abidəsi qoyulmuş, haqqında film çəkilmişdir.

Oğlu Tofiq Həzi oğlu Aslanov görkəmli istintaq işçisi olmuş, daxili işlər general-mayorudur.

AXUNDOV VƏLİ YUSİF OĞLU

1916-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Alim-həkim, tibb elmləri doktoru, professor, Azərbaycan EA-nın Akademiki, 1941-ci ildə Azərbaycan dövlət tibb institutunu bitirmişdir.

V.Axundov 1941-49-cu illərdə hərbi həkim işləmiş, gigiyenə institutunda elmi işçi, sonra direktor olmuşdur. 1949-69-cu illərdə səhiyyə naziri, Azərbaycanın KP MK-nın birinci katibi olmuşdur. 1969-72-ci illərdə Azərbaycan EA-sının vitse-prezidenti olmuşdur. 1972-ci ildən ömrünün sonuna dək Virusologiya, mikrobiologiya və gigiyena institutuna rəhbərlik etmişdir. V.Axundov "Azərbaycanın su təchizatı mənbələrinin sanitər-gigiyenik təsnifatı", "Azərbaycan SSR-i yaşayış məntəqələrinin gigiyenasının bir sıra məsələləri" monoqrafiyalarının və bir sıra başqa elmi əsərlərin müəllfididir.

Vəli Yusif oğlu Axundov dəfələrlə SSRİ və Azərbaycan SSR Ali Sovetinə deputat seçilmiş, bir sıra orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1980-ci illərin sonlarında vəfat etmişdir.

AXUND MİRZƏ HACI ƏBUTURAB

XIX əsrin iyirminci illərində Bakının Əmircan kəndində doğulmuşdur. DİNŞÜNAS-alim, publist, maarifçi, Baki cümə məscidinin Axundu. Başqa məscidlərdə də pişnamaz olmuşdur. İlk təhsilini Əmircanda mollaxanada, ali ruhani təhsilini Mədinədə almışdır.

Hacı Əbuturab Axund XIX-XX əsrin əvvəllərinin ən böyük din alimi və işıqlı maarifçisi olmuşdur. O, hesab edirdi ki, dincə elm bir-birinə maneçilik deyil, əksinə onlar bir-birinə kömək etməklə vəhdət təşkil edirlər. İnsanın bilikli, elmdən həlli olması üçün gərək onu uşaqlıqdan tərbiyə edəsən. "Yaşlı adəmi ancaq müalicə etmək olar, tərbiyə etmək gecdir". O, dini və dünyəvi elmlərin birgə tədrisini alqışlayırdı. Axund öz fikirlərini təkcə məscidin minbərindən deyil, Bakıda çıxan "Həyat" qəzetinin səhifələrində çıxış etməklə təlqin edirdi. Öz qızını Z.Tağıyevin məktəbinə qoymaqla bir sıra dindarların narazılığına səbəb olmuşdu. Özündən sonra gələn nəsillər üçün bu gün də öz aktuallığını itirməyən "İslamda parçalanmanın səbəbləri" adlı monoqrafiyanı miras saxlamışdır.

Axund Mirzə Hacı Əbuturab 1910-cu ildə Bakıda vəfat etmiş, Mərdəkanda dəfn olunmuşdur. Büyük azərbaycanlı Hacı Zeynalabdin Tağıyev ölümündən əvvəl vəsiyyət etmişdi ki, onu Hacı Əbuturab Axundun ayaqları altında basdırılsınlar. Z.Tağıyevin vəsiyyəti yerinə yetirilmişdi.

AXUNDOV RUHULLA ƏLİ OĞLU

1897-ci ildə Bakının Şüvəlan kəndində doğulmuşdur. Alim, publisist, siyasi və dövlət xadimi. Mədrəsə, realnı və ticaret məktəbini bitirmişdir. Rus, ingilis, fransız, fars və türk dillərini bilirdi. Azərbaycanın ilk kommunistlərindən olmuşdur.

R.Axundov 1916-18-ci illərdə Bakı qəzetlərinin redaksiyalarında korrektor və tərcüməçi işləmişdir. 1917-ci ildə Azərbaycanın sol eserlərinə qoşulmuşdur. 1919-cu ildə kommunist partiyasına daxil olur. 1918-20-ci illərdə Bakı sovetinin "Xəbərlər" və kommunistlərin orqanı olan "Kommunist" qəzetini redaktə edir. 1920-ci ilin aprelində Azərbaycanda kommunist rejimi qurulduğandan sonra R.Axundov Azərbaycanda və Zaqaf-qaziyada mühüm dövlət vəzifələrində olur, V.I.Leninlə görüşür. K.Marks, F.Engels və V.Leninin əsərlərini Azərbaycan dilinə tərcümə edir. O, ikicildlik rus-azərbaycan lüğətinin müəllifi və redaktoru, ədəbiyyat, incəsənət, tarixlə bağlı bir sıra əsərlərin müəllifi olmuşdur.

Ruhulla Əli oğlu Axundov kommunist ideyalarının işiqli gələcəyinə inanaraq 20 il bu yolda mübarizə apardığına baxmayaraq Stalin repressiyasının qurbanı oldu - 1938-ci ildə güllələndi.

BAĞIROV MİRCƏFƏR ABBAS OĞLU

1896-ci ildə Qubada doğulmuşdur. Dövlət və siyasi xadim, 1933-53-cü illərdə Azərbaycan Respublikasına rəhbərlik etmişdir.

M.C.Bağirov əmək fəaliyyətinə Qubada müəllim kimi başlamışdır. 1918-ci ildə Azərbaycan demokratik hökumətinin daxili işlər orqanlarında, Bakı dəmiryol stansiyasında polis rəisi işləmiş, L.Beriya onun müavini olmuşdur. 1920-ci ildə Azərbaycanda sovet hakimiyyəti qurulduğandan sonra bolşeviklərə qoşulmuş, cəza dəstələrində şöhrət qazanmışdır. 1921-33-cü illərdə M.C.Bağirov fəvqəladə komissiyanın FK(ÇK) sədri, Baş Siyasi İdarə (BSİ-QPU), xalq daxili işlər komissarı, Azərbaycan Xalq Komissarları Sovetinin sədri olmuşdur. 1933-53-cü illərdə Azərbaycan KP MK-nin birinci katibi, Sov.İKP MK Rəyasət Heyəti üzvlüyüne namizəd olmuşdur. Stalin repressiyası dövründə Azərbaycanın minlərlə ən yaxşı oğulları edama göndərilmişdir. Bütün diktatorlar kimi M.C.Bağirovun da müsbət cəhətləri olmuşdur. Azərbaycan dövlətçiliyinin formallaşmasında, xalqın özünüdərkində, iqtisadi və sosial inkişafında onun əhəmiyyətli rolü olmuşdur.

1953-cü ildə hakimiyyət uğrunda N.Xruşovla L.Beriya arasında mübarizədə qalib gələn N.Xruşov Mircəfər Abbas oğlu Bağırovu hakimiyyətdən uzaqlaşdırılmışdır. O, çox bilirdi, ancaq bütün bunlar N.Xruşovu maraqlandırmırıdı. 1956-ci ildə güllələnmişdir.

Oğlanları – 1919-cu ildə doğulmuş Vladimir hərbi təyyarəçi olmuş, 1942-ci ildə Mozdok ətrafında gedən hava döyüşündə qəhrəmanlıqla həlak olmuş, Cen isə (1932-1994) texnika elmləri doktoru, yol maşınlarının yaradılması üzrə böyük mütəxəssis olmuşdur.

BEHBUDOV RƏŞİD MƏCID OĞLU

1915-ci ildə Tiflisdə doğulmuşdur. Müğənni (lirik-tenor), SSRİ xalq artisti, Sosialist Əməyi Qəhrəmanı, SSRİ Dövlət mükafatı laureatıdır.

R.M.Behbudov 1934-44-cü illərdə Yerevan filarmoniyasının və Ermənistan Dövlət Opera və Balet Teatrının solisti olmuşdur. 1944-cü ildə Bakıya gelərək Azərbaycan filarmoniyasının solisti olur. 1945-ci ildə Üzeyir Hacıbəyovun "Arşın mal alan" musiqili komediyasında Bakı kinostudiyasında baş rolda çəkilir. Bu rol ona dünya şöhrəti qazandırır. Film dünyanın 60-dan çox ölkəsində ekranlardan düşmədi. "Arşın mal alan" komediyasında Süleymanın ariyasını Rəşid Behbudov Azərbaycan dövlət opera və balet teatrının, K.S.Stanislavski və Nemiroviç-Dančenko adına Moskva Dövlət Musiqili Teatrının səhnəsində oxumuşdur. Fikrət Əmirovun "Sevil" operasında ifa etdiyi Balaşın ariyası tamaşaçıları riqqatə gətirmiş bu səs, bu avaz əbədi olaraq onların yaddaşında qalmışdır. 1952-59-cu illərdə R.Behbudov Azərbaycan dövlət ansamblının solisti və bədii rəhbəri olmuşdur. 1966-ci ildə Azərbaycan Dövlət Mənni Teatrını yaradaraq onun rəhbəri və aparıcı solisti olmuşdur. R.M.Behbudovun repertuarı son dərəcə zəngin idi. O, ərəb, hind, iran, rus, türk və dünyanın bir sıra başqa xalqların mahnlarını sevə-sevə, məhəbbətlə oxuyurdu. Çıxışlarında həzinlik, məhəbbət hərarəti temperament, yaradıcılıq hiss olunurdu.

Rəşid Məcid oğlu Behbudov dəfələrlə SSRİ və Azərbaycan SSR Ali sovetlərinə deputat seçilmiş, bir sıra orden və medallarla təltif olunmuşdu. 1988-ci ildə Moskvada vəfat etmiş, Bakıda dəfn olunmuşdur.

R.B.Behbudovun atası Məcid Behbudəli oğlu Behbudov (1870-1945) tanınmış xanəndə olmuşdur; Qardaşı Ənvər Məcid oğlu Behbudov (1912-1998) tanınmış teatr rejissoru, RSFSR-in xalq artisti olmuşdur.

BƏDƏLBƏYLİ ƏFRASİYAB BƏDƏL OĞLU

1907-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Bəstəkar, musiqi tənqidçisi, dramaturq, Azərbaycanın xalq artistidir. 1930-cu ildə ADU-nun şərqsünaslıq fakültəsinin dilçilik şöbəsini, Leninqrad Konservatoriyası nəzdindəki musiqi məktəbini bitirmişdir.

Ə.Bədəlbəyli 1930-cu ildən ömrünün sonunadək dirijor olmuş, Azərbaycan Dövlət Opera və Balet Teatrının baş dirijoru işləmişdir. Meydanlarda keçirilən simfonik konsertlərə dirijorluq etmişdir. 1943-46-ci illərdə eyni zamanda Azərbaycan Dövlət filarmoniyasının bədii rəhbəri olmuşdur. O, ilk Azərbaycan baleti olan "Qız qalası" baletinin, "Nizami", "Söyüdlər ağlamır" operalarının müəllifidir. "Hacı Qara", "1905-ci ildə", "Fərhad və Şirin" əsərlərinə musiqi bəstələmişdir. "Bahadır və Sona", "Söyüdlər ağlamır", "Qız qalası", "Qaraca qız", "Qızıl açar" baletlərinə libretto yazmışdır. Musiqi və teatr incəsənəti ilə bağlı onlarla məqalənin müəllifidir. C.Rossinin "Sevilya bərbəri" və bir sıra operaların mətnlərini Azərbaycan dilinə tərcümə etmişdir.

Əfrasiyab Bədəl oğlu Bədəlbəyli bir sıra orden və medal larla təltif olunmuş, 1976-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir. Bakıdakı musiqi məktəblərindən biri onun adını daşıyır.

BƏHLULZADƏ SƏTTAR BƏHLUL OĞLU

1909-cu ildə Bakının Əmircan kəndində doğulmuşdur. Rəngkar-rəssamdır. Əməkdar incəsənət xadimi, Azərbaycanın xalq rəssamı, Azərbaycan Dövlət mükafatı laureatıdır. 1931-ci ildə Azərbaycan Rəssamlıq Məktəbini, 1941-ci ildə V.I.Surikov adına Moskva Rəssamlıq İnstитutunu bitirmiş, V.A.Favorskinin və Q.M.Şaqalın tələbəsi olmuşdur.

S.B.Bəhlulzadə doğma yurdu tərənnüm edən onlarla lirik mənzərə - portretin müəllifidir. Azərbaycanın müxtəlif guşələrini, günəşli Abşeronu, Dağlıq Qarabağı, bürkülü Muğanı, gözəl Qubanı, Lənkəranın təsvirəgelməz lövhələrini firça ilə kətan üzərinə köçürərkən böyük rəssam özünü unudur, firça sanki paltırı ilə kətan arasında uçaraq təbiət mənzərlərini bütün şairanlıyılıq həkk edirdi. S.B.Bəhlulzadə doğma diyarın yaz nəfəsləi təzə-ter havasını, ətirli çiçəklərini, doğma çölləri, bağları tərənnüm etməkdən yorulmurdu. Onun "Vətənimin baharı", "Bakıda atəşfəşanlıq", "Qudyalçay vadisi", "Qızılbənövşəyə gedən yol", "Suraxanı atəşgahı", "Şahnabat", "Əmircan", "Neft daşları", "Şamaxı üzümlükləri" kimi əsərlərdə rəssamın ince ruhlu lirik təxəyyülü onun romantikası ilə birləşir. S.B.Bəhlulzadə ilk baxışdan ince yüngül çalarları sərbəst improvisə, manera əlvanlığı ilə tanınıb nəzəri cəlb edir. Onun mənzərə-peyzajlarında, intim-lirik natürmortlarında, ince xalça ornamentlərinin düzülüşünü əks etdirən ənənəvi xalq yaradıcılığı motivləri duyulur. S.B.Bəhlulzadənin fərdi sərgiləri Əlcəzair, Misir, Livan, Suriya Tunis, Norveç, ADR, Çexoslovakıya, Bolqariya, İraq, Kuba, Kanada, Belçika, Fransa, Yaponiya və dünyanın bir sıra başqa ölkələrində nümayiş etdirilmişdir. Dünyanın onlarla muzeylərində S.B.Bəhlulzadənin əsərləri daimi eksponatlar sırasındadır.

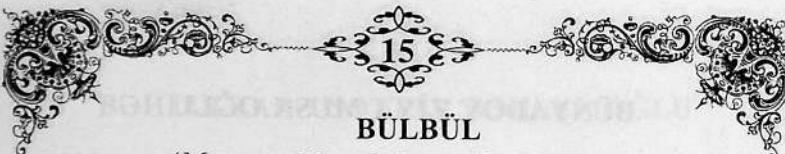
Səttar Bəhlul oğlu Bəhlulzadə bir sıra orden və medallarla təltif olunmuş, 1974-cü ildə Moskvada vəfat etmişdir. Əmircanda dəfn olunmuşdur, qəbri üstündə ona abidə qoyulmuşdur.

BÜNYADOV ZİYA MUSA OĞLU

1921-ci ildə Astarada doğulmuşdur. Tarix elmləri doktoru, professor, Azərbaycan EA-nın akademiki, əməkdar elm xadimi, Azərbaycan Dövlət mükafatı laureatıdır.

Z.Bünyadov 1941-ci ildə Bakı hərbi məktəbini bitirmiş, 1941-45-ci illərdə sovet-alman müharibəsində iştirak etmiş, böülüyə və tabura rəhbərlik etmiş, döyüşlərdə Berlinə qədər gedib çıxmışdır. Göstərdiyi qəhrəmanlıqlara görə Sovet İttifaqı Qəhrəmanı adına layiq görülmüşdür. 1950-ci ildə Moskva şərqşünaslıq institutunu bitirmişdir. 1954-64-cü illərdə Azərbaycan EA-nın tarix institutunda elmi işçi, baş elmi işçi, orta əsrlər tarixi şöbəsinin müdürü, sonralar EA-nın şərqşünaslıq institutuna çevrilmiş Yaxın və orta Şərqi xalqları tarixi institutunun direktoru olmuşdur. Eyni zamanda 1970-ci ildən "Azərbaycan EA-nın Xəbərləri" jurnalının tarix, fəlsəfə və hüquq seriyasının baş redaktoru olmuşdur. 1958-59-cu illərdə ADU-də dərs demişdir. Z.Bünyadov 250-dən artıq əsər çap etdirmiştir. Daha çox şöhrət tapmış monoqrafiyaları - "Azərbaycan - VII-IX əsrlərde", "Azərbaycan Atabəylər dövləti" (1136-1225) "Qafqaz Albaniyası tarixindən", "Xəzər dənizi ərəb məxəzlərində", "Torpaq mülkiyyəti vergilərinin növləri: Vergilər və xarəzmşahların vergi yiğimi" (1097-1203) və s. elmi əsərlərin müəllifidir. Z.Bünyadov həm də şərqi dillərinin bilicisi kimi gözəl tərcüməçi idi. Z.Bünyadovun əsərləri Fransada, İraqda, Rusiyada, Türkiyədə və dünyanın bir sıra başqa ölkələrində nəşr olunmuşdur. O, dünyanın bir sıra alimlerinin əsərlərini ingilis, ərəb, rus və türk dillərindən tərcümə etmişdir. Onun professor Vahid Məmmədəliyevlə birgə "Quran"ın Azərbaycan dilinə tərcüməsi tərcümə yaradıcılığının zirvəsi – şah əsəridir.

Ziya Musa oğlu Bünyadov bir sıra orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1997-ci ildə Azərbaycan xalqının düşmənləri tərəfindən Bakıda qətlə yetirilmişdir.

BÜLBÜL

(Murtuza Məşədi Rza oğlu Məmmədov)

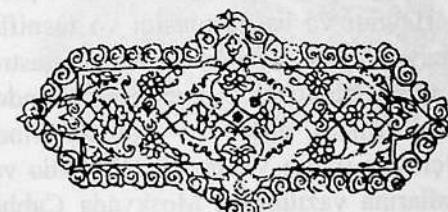
1897-ci ildə Şuşa yaxınlığında Xanbağında doğulmuşdur. Müğənni (lirik dramatik tenor) musiqi folkloru tədqiqatçısı, SSRİ xalq artisti, SSRİ Dövlət mükafatı laureati, professor - Azərbaycan professional vokal məktəbinin banisidir. Gənc yaşlarında Bülbül təxəllüsü almışdır. 1927-ci ildə Azərbaycan dövlət konservatoriysında N.İ.Speranskinin sinifini bitirmiştir. İki dəfə 1924 və 1931-ci illərdə Milanda ixtisasartırmada olmuşdur.

Bülbül yaradılığa xanəndə kimi başlamış, Azərbaycan xalq mahnılarını və mügamlarını ifa etmişdir. 1916-ci ildə ilk dəfə Gəncədə Fikrət Əmirovun atası tanınmış musiqiçi Məşədi Cəmilin yazdığı “Sərkərdənin qılinci” əsərində səhnəyə çıxmışdır. 1920-ci ildən Birləşmiş Azərbaycan opera teatrı truppasının (1924-cü ildən opera və balet teatrı) solisti olmuşdur. Bülbülün səsi öz dinamik çalarları ilə fərqlənmişdir. İnce yaradıcılıq duyğularına, malik olmaqla, milli ifaçılıq tərzi ilə italyan vokal məktəbinin ənənələrini özündə birləşdirirdi. Ü.Hacıbəyovun “Koroğlu” operasında Koroğlu, Qliyerin “Şah-sənəm”ində Qərib, M.Maqomayevin “Nərgiz”ində Əlyar, Ə.Bədəlbəylinin “Nizami”ində, Nizami, Niyazinin “Xosrov və Şirin”ində Fərhad, Raxmaninovun eyniadlı əsərində Aleko, Verdinin “Rigoletto”sunda Hərsoq, və s. partiyaların təkrarsız ifası onun yaradılığında xüsusi yer tutur. Bülbül tez-tez konserṭ programları ilə xarici ölkələrdə qastrollarda olurdu. “Sənsiz”, “Sevgili canan”, “Qara gözlər”, “Ölkəm” daimi repertuarında olan mahnılar idi. 1932-44-cü illərdə respublika elmi-tədqiqat musiqi mərkəzinin təşkilatçısı və rəhbəri olmuşdur.

Bir sıra elmi ekspedisiyalar təşkil edərək 200-dən artıq musiqi folkloru nümunəsinin ifa tərzini ləntə almışdı. Azərbaycan xalq mahnılarının üç toplusunu nəşr etdirmişdi. 1932-ci ildən ömrünün sonuna dek Azərbaycan Dövlət Konservatoriyasında dərs demişdir.

Murtuza Məşədi Rza oğlu Məmmədov (Bülbül) dəfələrlə Azərbaycan SSR Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla, habelə İtaliyanın “Harribaldi” ordeni ilə təltif olunmuşdur. 1961-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir.

Bülbülün oğlu - Polad Bülbül oğlu (Polad Murtuza oğlu Məmmədov-1945) tanınmış müğənni və bəstəkarıdır. Azərbaycanın xalq artisti, 1988-ci ildən mədəniyyət naziridir.

CABBAR QARYAĞDI OĞLU

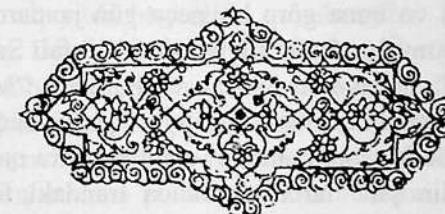
(Cabbar Məşədi İsmayılov oğlu)

1861-ci ildə Şuşada doğulmuşdur. Xanəndə, şair, müsiqi xadimi, Azərbaycanın xalq artisti. Orta müsiqi təhsilini Şuşada almışdır.

Cabbar Qaryağdı oğlu gənc yaşılarından oxumağa başlamışdır. 1887-ci ildə Ə.Haqverdiyevin "Məcnun Leylinin qəbri üstündə" səhnəsində Cabbar Qaryağdı Məcnun rolunu ifa etmişdir. XIX əsrin 90-cı illərində Bakı, Gəncə, Ağdaş və Şamaxıda qastrollarda olmuşdur. 1905-ci ildə Qurban Pirimov tarda, kamançada S.Oqanezəvili olmaqla üçlük yaradır. Üçlüyün repertuarına Azərbaycanın xalq mahnları Kürd-şahnaz, Mahur, Bayati-Qacar, Heyrati və başqa müsiqi və təsniflər daxil idi. Onlar Zaqqafqaziya, Orta Asiya, İran və İraqa qastrollara gedirdilər. Cabbar Qaryağdı təkcə Azərbaycan dilində deyil fars, özbək, türkmən, erməni, gürcü və ərəb dillərində də gözəl oxumuşdur. Üçlüyün ifaları Varşavada, Kiyevdə və Moskvada qrammofon vallarına yazılmışdı. Moskvada Cabbar Qaryağdı ilə tanış olan F.Şalyapin və S.Yesenin onun yaradıcılığını ifa ustalığını yüksək qiymətləndirirlər. S.Yesenin Cabbar Qaryağdıını "Şərq müsiqisinin peyğəmbəri" adlandırmışdı. Cabbarın geniş diapozonlu gözəl tembri, güclü səsi var idi. Müsiqi ictimaiyyəti onun səsini italyan müğənnisi E.Karuzo ilə müqayisə edirdilər. Cabbar Qaryağdı Azərbaycan konservatoriyanının yaradıcılarından biri olmuşdur. O, burada klassik xalq müsiqisindən dərs demişdir. Konservatoriyanın nəzdində Azərbaycan xalq müsiqisini öyrənən Bül-Bülün rəhbərlik etdiyi elmi-tədqiqat kabinetində onun ifasında 300-ə qədər xalq mahnısı ləntə alınmışdır ki, bunların da 50-sini bəstəkar S.Rüstəmov no-

ta almışdı. Cabbar Qaryağdı oğlu Azərbaycan filarmoniyasının və Azərbaycan radiosunun solisti idи. Şair kimi otuzdan artıq qəzəl və dübeyti yazmışdır. R.Qliyərə "Şahsənəm" operasının yazılımasında kömək etmişdir. Üzeyir Hacıbəyov, Fikrət Əmirov, Niyazi öz müsiqi əsərlərini yaradarkən Cabbar Qaryağdı oğlu ilə məsləhətləşərdilər.

Cabbar Məşədi İsmayılov oğlu (Cabbar Qaryağdı) orden və medallarla təltif olunmuş, 1944-cü ildə Bakıda vəfat etmişdir.

CƏFƏR CABBARLI

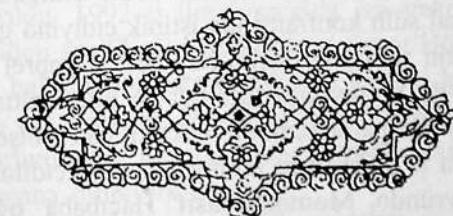
(Cabbarlı Cəfər Qafar oğlu)

1899-cu ildə Bakı yaxınlığında Xızı kəndində doğulmuşdur. Yazarı şair, dramaturq, müsiqiçi, teatr xadimi, Azərbaycanın əməkdar incəsənət xadimidir. İlk təhsilini rus-tatar məktəbində, sonra isə sənaye və teatr texnikumunda oxumuş, Azərbaycan Dövlət Universitetinin şərq fakültəsini bitirmişdir.

İlk "Bahar" şerini 1915-ci ildə "Məktəb" jurnalında dərc etmişdir. 1915-16-cı illərdə "Babai-Əmir" jurnalında bir sıra satirik şerlərini, habelə duma üzvlərini təqnid edən felyetonlar dərc etdirmiş və buna görə bir neçə gün jandarmeriyasının qazamatında yatmışdır. Onun ilk pyesleri "Vəfəli Səriyyə", "Səlğun çıçəklər", hekayələri "Aslan və Fərhad", "Mənsur və Sitarə" sosial bərabərsizliyə, geriliyə, qadın hüquqsuzluğuna, haqsızlığa, çörəkitirən, qaniçən namussuzlara qarşı yönəlmışdı. "Nəsrəddin şah" tarixi dramında İrandakı feodalizm ifşa olunur. "Aydın" və "Oktay Eloğlu" pyesində rəzil, qurdlu, ikiüzlü vicdansız qaniçən olan varlıları təqnid etməklə sadə qəlbli zəhmət adamlarının faciəsinə, halına acıyr. "Od gəlini" tarixi romantik dramı feodal zülmünə qarşıdır. Bəstəkar Ə.Bədəlbəylinin eyni adlı əsərə balet yazdığı "Qız qalası" poeması feodal şərqində qadın hüquqsuzluğuna qarşı yazılmışdır. Ümumiyyətlə, C.Cabbarlı qadın hüquqsuzluğuna qarşı bir sıra əsər, "Sevil", "Dilarə", "Dilbər", "Gülzər" dramatik pyes və hekayələr yazılmışdır. "Sevil" pyesinin motivləri əsasında F.Əmirov opera yazmış, səhnədə oynanılmış, film balet lento alınmış və bədii film çəkilmişdir. C.Cabbarlı "Almas" və "Yaşar" pyeslərində Azərbaycan kəndinin o dövrkü real həyatı özəksini tapmışdır. "1905-ci ildə" əsərində xalqlar dostluğu çox

incə şəkildə tərənnüm olunur. Cəfər Cabbarlı Azərbaycan dram teatrının bədii rəhbəri və rejissor kimi Azərbaycan teatrının işində yaradıcı şəkildə fəal işləməklə onun inkişafına kömək edirdi. Onun təqnid məlaqələri Azərbaycan teatrı və dramaturgiyasının inkişafını istiqamətləndirmişdir. C.Cabbarlı Qliyerin "Şahsənəm" operasına libretto və bir sıra filmlərə ki-nossenari yazmışdı. O.F.Şillerin, J.Bomarşenin, A.Afinoqenovun və V.Şekspirin əsərlərini Azərbaycan dilinə tərcümə etmişdir. C.Cabbarlının özünün əsərləri dünyanın bir sıra dillərinə tərcümə olunmuş, pyesləri ən böyük səhnələrdə oynanılmışdır. O, öz dram əsərində oxunan mahnilara müsiqi bəstələmişdir.

Cəfər Qafar oğlu Cabbarlı (Cəfər Cabbarlı) 1934-cü ildə Bakıda vəfat etmişdir. Xızıda və Bakıda ev muzeyi açılmış, Bakıda və Sumqayıtda heykəlləri qoyulmuşdur. Bakı kinostudiyası, Gəncə Dövlət dram teatrı, Respublika teatr muzeyi, məktəb və kitabxana, Azərbaycanın bir sıra şəhərlərdə küçələr və s. mədəni müəssisələr onun adını daşıyır. Haqqında roman, poema, şer, məqalə, monoqrafiyalar yazılmış, film çəkilmişdir. Rəssamlar onun portretlərini yaratmışlar.

**CƏFƏROV MƏMMƏDYUSİF
HACIBABA OĞLU**

1885-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Siyasi və dövlət xadimidir. Orta təhsilini Bakıda almışdır. 1912-ci ildə Moskva universitetinin hüquq fakültəsini bitirmiştir. Tələbəlik illərində tələbə həraktında fəal iştirak etmişdir.

M.Cəfərov 1912-ci ildə İrəvan quberniyası müsəlmanlarından Rusiya Dövlət Dumasına deputat seçilmişdir. Rusiyada fevral inqilabından sonra müvəqqəti hökumətin tapşırığı ilə Dövlət Dumasının üzvlərindən Cəfərov da daxil olmaqla 5 nəfərlik Zaqafqaziya komitəsi yaradılır. 1917-ci ilin noyabrında komissarlıq yarananda M.Cəfərov sənaye və ticarət komissarı olur. ADR-si elan olunduqda M.H.Cəfərov bu hökumətinin tərkibinə sənaye və ticarət naziri kimi daxil olur. 1919-cu ildə Azərbaycan parlamentinə seçilir və Azərbaycan demokratik partiyası “Müsavata” üzv olur. Tezliklə M.Cəfərov Azərbaycanın diplomatik nümayəndəsi kimi Gürcüstana göndərilir. ADR-nın dördüncü kabinetində M.Cəfərov xarici işlər naziri olur. 1920-ci ilin fevralında Azərbaycan parlament sədrinin müavini seçilir. Bu ərəfədə parlamentin sədri Əlimərdan bəy Topçubaşov Versal sülh konfransında iştirak etdiyinə görə M.Cəfərov parlamentin sədri vəzifəsini icra edir. 27 aprel 1920-ci ildə gecə saat 23-də bolşeviklər tüfənglərin lüləsi altında M.Cəfərovu Azərbaycan parlamentinin hakimiyyəti bolşeviklərə verməsi haqqında razılığa imza etməyə məcbur etdirər.

Sovet dövründə Məmmədyusif Hacıbaba oğlu Cəfərov müxtəlif sənaye müəssisələrində hüquq məsləhətçisi işləmiş, 1938-ci ildə Bakıda vəfat etmiş, Şağan kəndində dəfn olunmuşdur.

ELÇİBƏY

(Əliyev Əbülfəz Qədirqulu oğlu (Elçibəy))

1938-ci ildə Ordubdin Kələki kəndində doğulmuşdur. Şərqşünas-alim, dövlət və siyasi xadim, tarix elmləri namizədi. 1962-ci ildə ADU-nun şərqşünaslıq fakültəsini bitirmiştir.

1962-63-cü illərdə Elçibəy Moskva hidrologiya institutunun Bakı filialında tərcüməçi işləmişdir. 1963-64-cü illərdə Misirin Asuan bəndində tərcüməçi olmuşdur. 1965-68-ci illərdə ADU-nun aspiranturasında oxumuş, 1968-75-ci illərdə orada dərs demiş, 1975-ci ildə millətlər arasında milli və antisovet təbliğatla əlaqədar DTK orqanları tərəfindən həbs olunmuş, həbsxanada olmuşdur. Azad olunduqdan sonra bir müdət işsiz qalmışdır. 1977-92-ci illərdə Azərbaycan EA-nın elyzənmalar institutunda kiçik, sonra böyük elmi işçi işləmişdir. Əliyev Əbülfəz Qədirqulu oğlu (Elçibəy) tələbəlik illərindən sovet imperiyasına qarşı Azərbaycanın müstəqilliyi uğrunda barışmaz mübarizə aparmışdır. Elə buna görə də Azərbaycan gəncliyi arasında böyük populyarlıq malik olmuşdur. 1989-cu ildə “Xalq cəbhəsi” adlanan siyasi təşkilat yarandıqdan sonra onun sədri oldu. 1992-ci ilin iyununda isə yekdilliklə Azərbaycan prezidi seçildi. Bir ildən sonra Surət Hüseynovun üsyanı zamanı hakimiyyətdən uzaqlaşaraq Kələki kəndində gedir. 1997-ci ildə artıq ölkədə prezident seçildikdən sonra Bakıya qayıdır. Ömrünün son illərində müxalifətdə olan, “Xalq cəbhəsi” partiyasına rəhbərlik etmişdir.

Əliyev Əbülfəz Qədirqulu (Elçibəy) 2000-ci ildə Ankarada vəfat etmiş, Bakıda dəfn olunmuşdur.

ƏBDÜRRƏHMANOV FUAD HƏSƏN OĞLU

1915-ci ildə Şəkidə doğulmuşdur. Memardır. SSRİ Rəssamlıq Akademiyasının müxbir üzvü, əməkdar incəsənət xadimi, Azərbaycan xalq rəssamı, SSRİ Dövlət mükafatı laureatıdır. 1929-32-ci illərdə rəssamlıq texnikumunda, 1936-39-cu illərdə Repin adına Leninqrad Dövlət Boyaqlarlıq, Heykəltaraşlıq və Memarlıq institutunda oxumuşdur.

Son dərəcə istedadlı sənətkar F.H.Əbdürəhmanovun Azərbaycan monumental heykəltaraşlıq sənətinin inkişafı və formallaşmasında böyük rolü olmuşdur. Onun əsərləri zəngin yaradıcılıq ənənələri ilə seçilir. Bakıda və Gəncədə Nizaminin, Səməd Vurğunun, İbn Sinanın Buxarada, Rudəkiyə Düşənbədə, Suxə Batorun və Çoybalsanın Ulan-Batorda, Çoban, Azadlıq, Həzi Aslanov, S.Bəhlulzadə. İ.R.Mustafayev və başqa əsərlərində F.Əbdürəhmanov yaradıcılığının intəhasız genişliyi insanı heyrətə gətirir. Sənətkar “Azadlıq” əsərində istedadlı yaradıcılıq manerası milli mənəvi zənginliyi üzə çıxarmağa nail ola bilmışdır. Nizaminin abidəsi əhəmiyyətli bədii ümumiləşdirmələri özündə eks etdirir. Burada obrazlılıq və plastika vəhdətdədir.

Fuad Həsən oğlu Əbdürəhmanov orden və medallarla təltif olunmuşdu. Yaradıcılığının çiçəklənən dövründə 56 yaşındadır Bakıda vəfat etmişdir. 1971-ci ildə burada memorial ev-muzeyi açılmışdır.

ƏHMƏDBƏYOV ZİVƏRBƏY GƏRAYBƏY OĞLU

1873-cü ildə Şamaxıda doğulmuşdur. Memardır. Orta təhsilini Şamaxıda almışdır. 1902-ci ildə Peterburq inşaat-mühəndisləri institutunu bitirmişdir. İlk ali təhsilli diplomlu – azərbaycanlı memardır.

1902-17-ci illərdə Z.Əhmədbəyov Bakı Quberniyasının idarəsində, sonra isə Bakı şəhər idarəsində memar işləmişdir. 1908-22-ci illərdə Bakı şəhərinin baş memarı olmuşdur. Şamaxıda “Cümə məscidinin”, “İmam məscidinin”, Bakıda “Təzə Pir” məscidinin, Əmircanda və Vladiqafqazda bir sıra yaşayış, məişət binaları onun layihəsilə tikilmişdir. Z.Əhmədbəyov öz layihələrində Qərbi Avropa və Şərqi memarlıq ənənələrini böyük məharətlə birləşdirirdi. Bakıda Oftalmologiya institutunun və onun layihəsilə tikilən bir sıra başqa yaşayış binaları bu gün də göz oxşayır. Əmircanda tikdiyi məscid isə Şərqi memarlığının ən yaxşı incilərindən biri kimi YUNESKO tarixi abidələri siyahısına salınaraq qorunur. 1917-ci ildə isə Z.Əhmədbəyov “İslam mədəniyyət abidərini qoruyan”, 1919-cu ildə isə Şamaxıda mədəniyyət abidələrinin öyrənilməsi ilə məşğul olan “Yeni Şirvan” cəmiyyətlərini yaradır.

Zivərbəy Gəraybəy oğlu Əhmədbəyov 1925-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir.

ƏHMƏD CAVAD

(Axundzadə Cavad Məmmədəli oğlu)

1892-ci ildə Şamaxı rayonunun Seyfeli kəndində doğulmuşdur. İbtidai təhsilini evdə almış, 18 yaşında Gəncə mədrəsəsi adlanan ruhani seminariyasını fərqlənmə ilə bitirmiştir.

Səkkiz yaşındə atasını itirən Əhməd Cavad onun çox böyük varidatının varisi olmuşdur. 1914-18-ci illərdə Rus-alman müharibəsi dövründə xeyriyyə fondu yaradaraq müharibədə yaranan və həlak olanların ailələrinə, yetimlərə yardım etmişdir. 1912, 1916, 1918-ci illərdə Türkiyədə olmuşdur. Ermənilər azərbaycanlıları genosid edəndə Türk ordusunu yardıma çağırınların ilk təşəbbüsçülərindən olmuşdur. Əhməd Cavad 13 yaşından çap olunmağa başlamışdır. İlk şerlər məcmuəsi 1916-ci ildə çap olunmuşdur. Azərbaycan dövlət himminin mətninin müəllifidir. (Musiqisi Üzeyir Hacıbəyovundur). "Azərbaycan Azərbaycan", "Can Azərbaycan", "Yaralı quş", "Biz qardaş deyilikmi", "Bir gün", "Bayram", "Mən olaydım", "Kür", "Dünen" və bir sıra onlarla gözəl şer və mahniların müəllifidir. Ə.Cavad Şeksprin "Otello" əsərini, A.Puşkinin, Ş.Rustavellinin və bir sıra başqa xarici müəlliflərin əsərlərini Azərbaycan dilinə tərcümə etmişdir. Azərbaycanda sovet hakimiyyətinin ilk illərində Əhməd Cavad Qubada və Bakıda müəllimlik etmiş, proletar yazıçıları cəmiyyətinin sədri, Bakı kinostudiyasında redaktor olmuşdur. Kollektivləşmə dövründə Ə.Cavad özünün bütün mülkiyyətini kənddəki kolxoza bağışlamışdı.

Cavad Məmmədəli oğlu Axundzadə (Əhməd Cavad) Stalin repressiyasının qurbanı olmuş, 1937-ci ildə üçüncü dəfə həbs olunduandan sonra oktyabrın 12-dən 13-nə keçən gecə gülələnmiş, ailəsi sürgün olunmuşdur. Beləcə, Azərbaycanın ən yaxşı oğullarından birinin həyatına son qoyuldu. Bakı küçələrindən biri onun adı ilə adlandırılmışdır.

ƏHMƏD CƏFƏROĞLU

(Cəfərzadə Əhməd İsmail oğlu)

1899-cu ildə Gəncədə doğulmuşdur. Filologiya elmləri doktoru, professordur. İbtidai təhsilini Səmərqənddə, orta təhsilini Gəncədə almışdır. 1916-17-ci illərdə Kiyev Kommersiya institutunda, 1919-cu ildə ADU-də oxumuşdur. 1924-cü ilde İstanbul Universitetinin dil və ədəbiyyat fakültəsini bitirmiştir. Rusiyadakı inqilabi hərəkatla bağlı Kiyevdə təhsilini yarımcıq saxlayan Ə.Cəfəroğlu Gəncəyə qayıdib könüllü olaraq müsəlman ordusunda artilleriya zabiti kimi xidmet edir.

Bakıda və Azərbaycanın digər yerlərində Azərbaycan xalqına qarşı genosid siyasəti yürüdən erməni millətçilərinə qarşı vuruşmuşdur. 1919-cu ildə qapılarını yenicə açan ADU-də oxumağa başlamış, 1920-ci ildə Bakıda communist rejimi qurulduğundan Ə.Cəfəroğlu Türkiyəyə getmiş, burada təhsilini davam etdirmişdir. Əmək fəaliyyətinə İstanbul universitetində başlamışdır. Uzun illər türk dili tarixi kafedrasına rəhbərlik etmişdir. 40 monoqrafiyanın, 500-dən çox elmi işin müəllifidir. O, Nizami, Xaqani, Füzuli, Nəsimi, Vəqif, Vidadi, Cəlil Məmmədquluzdə, Məmmədəmin Rəsulzadə, Ömrə Seyfəddin, Tofiq Fikrət, Rəşad Nuri, Xalidə Edip, AKA Gündüz, Yaqub Qədri və bir sıra başqa Azərbaycan, türk və fars yazıçı və şairlərin həyat və yaradıcılığını tədqiq etmişdir. "Yurd bilgisi" jurnalını təsis edərək onun ilk redaktoru olmuşdur. O, öz əsərlərini mükəmməl bildiyi macar, azərbaycan, alman, fransız, rus, ispan, fars, italyan, polyak və türk dillərində yazmışdır. Ə.Cəfəroğlu bir sıra Avropa və Asiya yazıçı və şairlərinin əsərlərini türk dilinə tərcümə etmişdir.

Əhməd İsmayıllı oğlu Cəfərzadə Macarıstanın, Polşanın Elmlər Akademiyalarının müxbir üzvü və bir sıra beynəlxalq türkoloji cəmiyyətlərin üzvü olmuşdur. O, İspaniyanın "De Alfonso Sabio" və Türkiyənin bir sıra ordenlərilə təltif olunmuşdur. 1975-ci ildə İstanbulda vəfat etmişdir.

ƏFƏNDİYEV FUAD ƏLƏDDİN OĞLU

1909-cu ildə Bakıda doğulmuşdur. Alim-cərrah, tibb elmləri doktoru, professor, əməkdar elm xadimi, Azərbaycanın əməkdar həkimi, Azərbaycan EA-nın müxbir üzvü. 1929-cu ildə ADU-nun tibb fakültəsini bitirmişdir.

1930-44-cü illərdə F.Ə.Əfəndiyev Azərbaycan Dövlət tibb institutunun 2-ci fakültə cərrahlığı kafedrasında ordinatör, dozent, professor, kafedra müdürü olmuşdur. Eyni zamanda respublika qanköçürmə stansiyasında direktor müavini, sonra direktör, 1939-60-ci illərdə ET hemotologiya və qanköçürmə institutunda direktor müavini, 1961-ci ildə Səhiyyə Nazirliyinin ET eksperimental klinik təbabət institutunu təşkil etmiş və ömrünün sonuna dək onun direktoru olmuşdur. F.Ə.Əfəndiyev köks cərrahiyyəsi problemləri, qanköçürmə və pereferik damarların potoloji hemotologiyasından bəhs edən 160-dan çox elmi əsərin müəllifidir. Plevra boşluğununda qanın infeksiyalashmasını asanlıqla təyin etməyə imkan verən orjinal üsul təklif etmiş, ağıciyər əməliyyatlarını asanlaşdırmaq üçün alətlər yaratmış, hemotraks və hemartrazların, ekspress üsulla yanıqların üzərinə novakin, furasilin çəkməklə 16-18 saat ərzində yanıq üzərində germetik təbəqə – pylonka əmələ getirməklə müalicəni asanlaşdırmışdır. F.Əfəndiyev üsulunda hətta qapalı hemotraks zamanı sitoloji nümunə tətbiq edilmişdir. Xlorlu-kalsiumu, qanın konservantı kimi işlətməyi təklif etmişdir.

Fuad Ələddin oğlu Əfəndiyev Azərbaycan SSR Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1963-cü ildə Bakıda vəfat etmişdir. Bakıdakı 4 sayılı xəstəxana onun adınındır.

ƏLİZADƏ ƏLƏŞRƏF ƏBDÜLHÜSEYN OĞLU

1911-ci ildə Şamaxıda doğulmuşdur. Geoloq-alim, geologiya mineraloziya elmləri doktoru, professor, Azərbaycan EA-sının akademiki, SSRİ Dövlət mükafatı Laureati Türkmenistanın əməkdar elm və texnika xadimi. 1937-ci ildə Azərbaycan sənaye institutunun geoloji fakültəsini bitirmişdir.

1938-40-ci illərdə Ə.Əliyev Azərbaycan sənaye institutunda dərs demiş, respublikada geoloji kəşfiyyatla məşğul olmuşdur. 1942-44-cü illərdə Azərbaycan KP MK katibi, 1944-cü ildə Azərbaycan KP MK ikinci katibi, 1946-48 “Azərneft” və “Azərneftkəşfiyyat” birliklərinin reisi, 1949-54-cü illərdə Türkmenistan Dövlət Universitetində kafedra müdürü və Türkmenistan SSR EA faydalı qazıntılar bölməsinin müdürü, 1959-77-ci illərdə Azərbaycan Dövlət Neft Sənayesi Elmi Tədqiqat və Layihə institutunun direktori, 1977-ci ildən Azərbaycan SSR EA-nın M.Qubkin adına geologiya institutunda regional geologiya və tektonika şöbəsinin rəhbəri olmuş, bir sıra neft yataqlarının açılmasında iştirak etmişdir. Çox sayıda elmi əsərlərin, monoqrafiyaların müəllifidir. Mezozey çöküntülərinin neftlilik problemi ilə məşğul olmuş, Türkmenistanda Pliosen çöküntülərinin strotirafik sxemini tərtib etmişdir. “Yer və zəlzələlər”, “Azərbaycanın Açıqgölü”, “Türkmenistanın Açıqgölü”, “Azərbaycanın Sarmati”, “Azərbaycanın paleogen yataqları” və s əsərlərin müəllifidir.

Ələşrəf Əbdülhüseyn oğlu Əlizadə SSRİ Ali Sovetinin deputatı seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1980-ci illərin sonunda Bakıda vəfat etmişdir.

ƏLİZADƏ ƏBDULKƏRİM ƏLİ OĞLU

1906-ci ildə Bakının Bilgəh kəndində doğulmuşdur. Şərqsünas-alim, tarix elmləri doktoru, professor, əməkdar elm xadimi, Azərbaycan EA-nın akademiki, SSRİ Dövlət mükafatı laureatıdır. 1930-cu ildə Leninqrad Şərqsünaslıq İnstututunu bitirmişdir.

1931-44-cü illərdə Ə.Əlizadə Leninqrad Şərqsünaslıq İnstutunda və Leninqrad Dövlət Universitetində ADU-də SSRİ EA-nın şərqsünaslıq institutunda baş elmi işçi olmuşdur. 1944-50-ci illərdə Azərbaycan EA-nın tarix institutunun direktoru olmuşdur. 1950-57-ci illərdə qədim və orta əsrlər tarixi şöbəsinin, şərqsünaslıq şöbəsinin müdürü, ictimai elmlər üzrə akademik katib olmuşdur. 1958-79-cu illərdə şərqsünaslıq institutunun direktoru mətnşünaslıq və məxəzləri çapa hazırlama şöbəsinin rəhbəri olmuşdur. 60-a qədər əsəri nəşr olunmuşdur. ASE baş redaksiyasının üzvü olmuşdur. Ə.Əzizimzadə Yaxın şərqi ölkələrinin səlcuqlar və monqollar dövrünün tədqiqatçısıdır. Nizaminin "İsgəndərname" əsərinin "Şərəfname" hissəsini, "Sirlər xəzinəsi", Rəşid-əd-dinin "Cami Ət-Təvarix" Məhəmməd ibn Hinduşah Naxçıvanının "Dəstur Əl katib fi təyin əl məratib", A.A.Bakıxanovun "Gülüstani irəm" və bir sıra başqa əsərlərinin çapa hazırlanması onun rəhbərliyi və iştirakı ilə olmuşdur. Ə.Əlizadənin əsərləri ingilis, alman, ərəb, türk, fars və bir sıra başqa dillərə tərcümə olunmuşdur.

Əbdulkərim Əli oğlu Əlizadə bir sıra orden və medallarla təltif olunmuş, 1979-cu ildə Bakıda vəfat etmişdir.

ƏLİYEV ƏZİZ MƏMMƏDKƏRİM OĞLU

1897-ci ildə İrəvanda anadan olmuşdur. Siyasi və dövlət xadimi, səhiyyə təşkilatçısı. Tibb elmləri doktoru, professor, Azərbaycan respublikasının əməkdar həkimi. 1925-ci ildə ADU-nun tibb fakültəsini bitirmiştir.

1929-42-ci illərdə Azərbaycan Klinik İnstututunun direktoru, N.Nerimanov adına Azərbaycan Dövlət Tibb İnstututunun rektoru, ADU-nun rektoru, Azərbaycan SSR Ali Soveti Rəyasət Heyətinin katibi, Azərbaycan KP MK-nin katibi, Dağıstan MSSR-in vilayət komitəsinin birinci katibi, 1949-50-ci illərdə ÜİK(b)P MK-nin inspektoru, 1950-1951-ci illərdə Azərbaycan SSR Nazirlər Soveti sədrinin birinci müavini, 1952-56-ci illərdə Elmi Tədqiqat Ortopediya və Bərpa Cərrahlığı İnstututunun direktoru, 1956-ci ildən ömrünün sonuna qədər Azərbaycan həkimləri təkmilləşdirmə institutunun direktoru olmaqla elmi işlə məşğul olmuşdur.

Əziz Məmmədkərim oğlu Əliyev dəfələrlə SSRİ, RSFSR, Azərbaycan SSR və Dağıstan MSSR Ali sovetlərinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1962-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir. Azərbaycanda və Dağıstanda bir sıra küçələr onun adı ilə adlandırılmışdır.

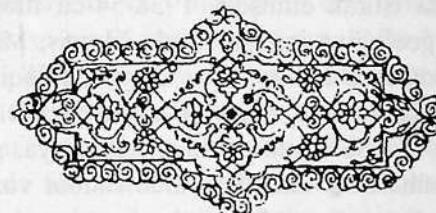
ƏLİYEV MİRZAĞA ƏLİ OĞLU

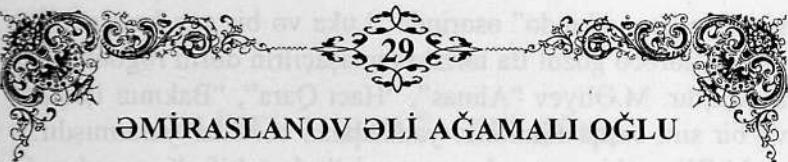
1883-cü ildə Bakının Hövşan kəndində doğulmuşdur. İki dəfə SSRİ Dövlət mükafatı laureati, SSRİ xalq artistidir. İbtidai təhsilini mollaxanada, orta təhsilini Bakı rus-müsəlman məktəbində almışdır.

1901-ci ildə səhnə fəaliyyətinə həvəskar kimi Nəcəf bəy Vəzirovun "Müsibəti Fəxrəddin" əsərində Şahmar bəy rolu-nun ifası ilə başlamışdır. 1906-ci ildə "Həmiyyət" adlı teatr truppası yaradaraq müxtəlif tamaşalarda baş rollarda oynamışdır. 1907-12-ci illərdə "Nicat" cəmiyyətinin teatr truppasında çıxış etmişdir. 1912-ci ildə çar rejimini ifşa edən çıxışlarına və ictimai fəaliyyətinə görə Həştərxana sürgün olunmuşdur. Həştərxanda teatr truppası yaradan Mirzağa Əliyev 1912-16-ci illərdə Volqaboyu şəhərlərdə, Gürcüstanda, İrəvanda və İranda teatr tamaşaları ilə çıxış etmişdir. Üzeyir Hacıbəyovun "Arşın mal alan", "O, olmasın bu olsun", "Ər və arvad" Z.Hacıbəyovun "Əlli yaşılı cavan", "Evliykən subay" komediyaları teatrin daimi repertuarında idi. 1921-ci ildə M.Əliyev Bakıda müstəqil teatr yaradır. Burada "Vəzirin gözləri", "Məşədi evlənir", "Telefon" və bir sıra başqa tamaşalarda baş rolda oynayır. 1924-cü ildən ömrünün sonuna dək Azərbaycan Dövlət Dram Teatrında çalışmaqla bir sıra filmlərə çəkilir. M.Əliyev fitri istedadə malik səhnə ustası idi, oynadığı rollarda milli koloritə malik təbiilik və incə humor ifa tərzi ancaq ona məxsus idi. Ü.Hacıbəyovun "O, olmasın, bu olsun" tamaşasında Məşədi İbad, C.Cabbarlının "Aydın"da Balaxan, "Od gəlini"ndə, Oddamdı "Yaşar"da Əmioğlu, Ə.Məmmədxanının "Şərqiñ səhərində" Nəcəf bəy, M.İbrahimovun "Məhəbbət"ində Qulam-hüseyn, M.Axundovun "Hacı Qara"sında Hacı Qara, M.Qorki-

nin "Həyatın dibində" əsərində Luka və bir sıra başqa rollarda son dərəcə gözəl ifa tərzilə tamaşçıların dərin rəğbətini qazanmışdır. M.Əliyev "Almas", "Hacı Qara", "Bakının işiqları" və bir sıra başqa filmlərdə yaddaşqalan obrazlar yaratmışdır.

M.Əliyev bir sıra orden və medallarla təltif olunmuşdur. O, 1954-cü ildə Bakıda vəfat etmişdir. Azərbaycan Dövlət İncəsənət Universiteti və Bakı küçələrindən biri onun adını daşıyır.

ƏMİRASLANOV ƏLİ AĞAMALI OĞLU

1900-cü ildə Qubadlınin Balahəsənli kəndində anadan olmuşdur. Geoloq-alim, geologiya-minerologiya elmləri doktoru, professor, SSRİ EA-nın müxbir üzvü. 1930-cu ildə Moskva Mədən Akademiyasını bitirmiştir.

Ə.Əmiraslanov 1930-38-ci illərdə Uralda, Qazaxistanda, Orta Asiyada və Qafqazda əlvan metallar - sink, mis, qalay və s. yataqlarının öyrənilməsi ilə məşğul olmuş, bir sıra yataqların açılmasında iştirak etmişdir. 1938-54-cü illərdə müxtəlif elmi-tədqiqat geologiya institutlarında işləmiş, Moskva geologiya institutunda dərs demiş, "Sovetskaya Qeoloqiya" elmi jurnalının baş redaktorunun müavini olmuşdur. Ə.Əmiraslanov 1954-62-ci illərdə SSRİ-nin əlvan metallurgiya, geologiya və Yer təkinin mühafizəsi nazirliliklərində rəhbər vəzifələrdə çalışmışdır. "Qurğunun və sink yataqlarının əsas tipləri" (axtarış metodları kəşfiyyat və qiymətləndirmə) "Avstraliyanın qurğunun-sink yataqları. Yerləşmə qanuna uyğunluğu və geoloji xarakteri". "Faydalı qazıntıların axtarılmasının proqressiv metodları" və s. onlarla elmi əsərlərin müəllfididir.

Əli Ağamalı oğlu Əmiraslanov orden və medallarla təltif olunmuş, 1962-ci ildə Moskvada vəfat etmiş Novodeviçə qəbristanlığında dəfn olunmuşdur.

ƏMİROV FİKRET MƏŞƏDİ CƏMİL OĞLU

1922-ci ildə Gəncədə doğulmuşdur. SSRİ xalq artisti, SSRİ və Azərbaycan SSR Dövlət mükafatları laureati, Sosialist Əməyi Qəhrəmanı, professor, Azərbaycan EA-nın müxbir üzvüdür. Gəncə musiqi məktəbini bitirdikdən sonra 1938-39-cu illərdə Bakı musiqi məktəbində oxumuş, 1948-ci ildə Azərbaycan Dövlət Konservatoriyasını bitirmiştir.

F.Əmirovun yaradıcılığı təkrarolunmaz rəngarəngliyilə seçilməklə Azərbaycan xalq musiqisilə üzvi vəhdət təşkil edir. O, ilk lirik-psixoloji "Sevil" operasının, "Min bir gecə" baletinin, "Şur", "Kurd ovşarı", "Azərbaycan kapriçiosu", "Gülüstan-Bayatı-Şiraz" simfonik muğamlarının, simli orkestr üçün "Nizami" fəlsəfi simfoniyasının müəllfididir. Ərəb mövzuları əsasında fortepiano ilə orkestr üçün konsertləri, musiqi axıclığı rəngarəngliyi ilə qəlb oxşayır. Onlarla mahnıları, romansları, xalq mahnılarına işləmələri dillər əzbəridir. Bir sıra dram əsərlərinə və filmlərə musiqi bəstələmişdir. F.Əmirovun yaradıcılığında simfonik muğamlar təkcə Azərbaycan deyil, bütövlükdə bütün şərq xalqlarının musiqi sənətində ənənəvi instrumentallıqda ilk simfoniyalaşdırma təcrübəsi kimi dəyərlidir. F.Əmirovun musiqisi İngiltərənin, Almanıyanın, Rusiyanın, Amerikanın, Fransanın və bir sıra başqa ölkələrin səhnələrində radio və televiziyyada səsləndirilmişdir. Onun əsərləri XX əsrin görkəmli drijorları Niyazinin, L.Stakovskinin (ABŞ), Abandorqun (Almaniya), Munşun (Fransa), K.Rojdestvenskinin (Rusiya) və başqalarının rəhbərliyi ilə səslənmişdir.

F.Əmirov 1941-45-ci il sovet-alman müharibəsinin iştirakçısıdır. Dəfələrlə Azərbaycan SSR Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1959-84-cü illər-

də Azərbaycan Bəstəkarlar İttifaqının I katibi, eyni zamanda 1974-84-cü illərdə SSRİ Bəstəkarlar İttifaqının katibi seçilmiş, Azərbaycan Dövlət Konservatoriyasında dərs demişdir. F.Əmirov 1984-cü ildə Bakıda vəfat etmişdir.

F.Əmirovun atası Məşədi Cəmil Əmiraslan oğlu (1875-1928) tanınmış musiqiçi-tarzən – müəllim olmuşdur. “Seyfüm-mülk”, “Sərkərdənin qılinci” və “Namuslu qız” musiqili dram-larının müəllifidir.

ƏRƏBLİNSKİ

(Hüseyin Məmməd oğlu Xələfov)

1881-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. İlk təhsilini mollaxana-da, orta təhsilini Bakı rus-müsəlman məktəbində almışdır.

H.Ərəblinski ilk dəfə səhnəyə 1897-ci ildə M.F.Axundovun “Lənkəran xanının veziri” dramında Kərim rolunda çıxmışdır. 1905-ci ildən peşəkar aktyor kimi səhnəyə çıxmışdır. “Nicat” və “Səda” cəmiyyətlərinin nəzdindəki teatr truppalarında çıxış etmişdir. 1918-ci ildə Ceyhun, Zülfüqar və Üzeyir Hacıbəyov qardaşlarının teatr truppasında aktyor və rejissor kimi çalışmışdır. Ə.B.Haqverdiyevin “Bədbəxt cavanın”da Fərhad, N.B.Vəzirovun “Müsibəti Fəxrəddinin”də Fəxrəddin, Ş.Saminin “Dəmirçi Gavə”sində Gavə kimi xalq içindən çıxan igid, mərd, mübariz, qəhrəman, saf məhəbbəti, düzüyü, təmizliyi tərənnüm edən obrazları özünəməxsusluq ilə ifa edərək tamaşaçıya sevdirirdi. Bütün rolların gözəl ifaçısı idi. Şəksprin eyniadlı əsərində Otello obrazı onun yaradıcılığının zirvəsidir. H.Ərəblinski 1916-ci ildə Bakı kinostudiyasında “Neft və milyonlar səltənətində” filmə çəkilmişdir. O, rejissor kimi, M.F.Axundovun, Ə.B.Haqverdiyevin, N.B.Vəzirovun, C.Məmmədquluzadənin, V.Şəksprin, N.Qoqolun dram əsərlərini habelə Üzeyir və Zülfüqar Hacıbəyov qardaşlarının müsi-qili komediyasını səhnəyə qoymuşdur. H.Ərəblinski ilk professional azərbaycanlı rejissor olmuşdur. O, teatr truppalarında Azərbaycanın, Şimali Qafqazın, Orta Asiyənin, Krımın və Volqanın şəhərlərində qastrollarda olmuşdur. Həstərxanda teatr səhnəsində ilk addımlarını atan istedadlı aktrisa Davudovanı Bakıya dəvət etmiş, sonralar Mərziyə xanım Azərbaycan səhnəsinin ulduzuna çevrilmişdi.

Hüseyin Məmməd oğlu Ərəblinski (Xələfov) 1919-cu ildə Bakıda öldürülmüşdür. Sumqayıt Dövlət Dramatik Teatri və Bakı küçələrindən biri onun adını daşıyır.

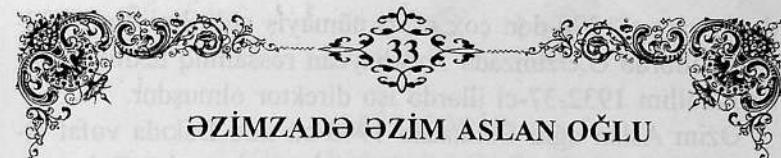
ƏSƏDULLAYEV ŞƏMSİ

1841-ci ildə Bakının Əmircan kəndində doğulmuşdur. Multimilyonçu – neft sahibkari. Elmə, mədəniyyətə xüsusi qayğı göstərmiş, onlarla azərbaycanlı gəncin Almaniyada, Fransada, Varşavada, Kazanda, Kiyevdə, Moskvada, Odessada, Peterburqda və Xarkovda oxumasına himayədarlıq etmişdir. Tiflisdə olan Aleksandr müəllimlər institutu onun şəxsi vəsaiti hesabına fəaliyyət göstərmişdir. Ş.Əsədullayev tanınmış fransız yazıçısı Benin xanımın babasıdır.

Şəmsi Əsədullayev kasib ailədə dünyaya göz açmışdır. Gəncliyində arabaçəkən olmuş, kənd təsərrüfatı məhsullarını daşımışdır. 1874-cü ildə azacıq kapitalla primitiv üsullarla işləyən neftçixarma kontoru açır. Artıq 1893-cü ildə bu kiçik kontor “Şəmsi Əsədullayev” adına yeni texnoloji üsullarla işləyən neftçixarma firmasına çevrilir. 1893-cü ildə cəmi 500 manat kapitala malik “Şəmsi Əsədullayev” firması 1913-cü ildə artıq 10 milyon manat vəsaitə malik idi. Şəmsi Əsədullayev Sabunçu, Suraxanı və Ramanada yerləşən 37 neft buruğunun, mexaniki emalatxanaların və neftayırma zavodlarının, Xəzərdə üzən onlarla gəminin sahibi idi. Moskvada böyük daşınmaz mülkiyyətin sahibi idi. Malikanələrinin birini müsəlman mədəniyyət mərkəzine bağışlamışdı (Tatar evi). 1920-ci ildə Azərbaycan Demokratik Respublikası süqut etdikdən sonra kommunist rejimi Əsədullayevin bütün mülkiyyətini milliəşdirdi.

Şəmsi Əsədullayev 1913-cü ildə Yaltada vəfat etmiş, Bakıda basdırılmışdır.

Ş.Əsədullayevin oğlu - Mirzə Əsədullayev (1875-1936) Azərbaycan demokratik hökumətinin görkəmli xadimlərindən olmuş, tanınmış fransız yazıçısı Beninin atasıdır.

ƏZİMZADƏ ƏZİM ASLAN OĞLU

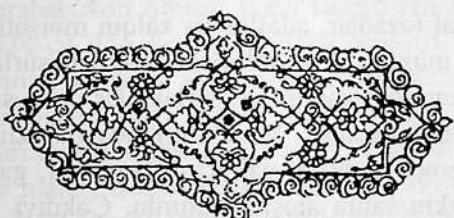
1880-ci ildə Bakının Novxanı kəndində doğulmuşdur. Azərbaycanın xalq rəssamı, Əmək Qəhrəmanı, xüsusi rəssamlıq təhsili almamışdır. Yaradıcılığı əsrlərdən bəri formalaşan Təbriz Azərbaycan miniatür məktəbindən və rus rəssamlıq məktəbindən bəhrələnmişdir.

1906-ci ildən “Molla Nəsrəddin”, “Baraban”, “Zənbur”, “Tuti”, “Kəlniyyət” və sair jurnalların səhifələrində satirik qrafik karikaturalarını nəşr etdirməklə Azərbaycan satirik qrafikasının əsasını qoymuşdur. Ə.Əzimzadənin əsərlərinin əsas mövzsü sosial təzadalar, adətlər və xalqın məişəti təşkil edirdi. Cəmiyyətin müxtəlif təbəqələrinin mənfi ünsürləri - xəsis tacirlər, firildaqçı din xadimləri, şarlatanlar onun satirik qələminin hədəfində olurdular. Yaradıcılığında obrazlılıq yiğcamlıq olmaqla o mənfi surətləri gah kəsərli humor, gah yumşaq kinayə ilə kəskin satira atəşinə tuturdu. Çəkdiyi “It boğuşdurma”, “Kişi arvadını döyür”, “Varlı evində toy”, “Su üstündə dava”, “Köhnə bakılılar” kimi əsərlərdən müxtəlif sosial təbəqələrə məxsus tiplərin iç üzünü açaraq qadın hüquqsuzluğu ədalətsizliyə qarşı çıxış edir. O dövrde cəmiyyətdəki sosial ədalətsizlikləri daha qabarlıq əks etdirən “Köhnə Bakı tipləri” və “100 tip” əsəri xüsusiş təqdirəlayıqdır.

Ə.Əzimzadə satirik şair M.Ə.Sabirin “Hophopnamə”də çəkdiyi illüstrasiyalarla kitab qrafikası sənətinin əsasını qoymuşdur. Onun teatrлara çəkdiyi geyim eskizləri və dekorasiyalar Azərbaycan rəssamlığının bu sahədəki inkişafına xüsusi töсли olmuşdur. Əsərləri Bakının, Moskvanın və dönyanın bir sıra başqa muzeylərində nümayiş etdirilir. 1940-ci ildən fərdi sərgiləri nümayiş etdirilmişdir. Bakıda keçirilən birinci sərgi-

də rəssamin 1200-dən çox əsəri nümayiş etdirilmişdir. 1920-43-cü illərdə Ə.Əzimzadə Azərbaycan rəssamlıq texnikumunda müəllim 1932-37-ci illərdə isə direktor olmuşdur.

Əzim Aslan oğlu Əzimzadə 1943-cü ildə Bakıda vəfat etmişdir. Xalq öz istedadlı sənətkarını unutmamışdır. Bakı rəssamlıq texnikumu, Bakı küçələrindən biri onun adı ilə adlanır. Yaşadığı evdə rəssamin ev muzeyi açılmış evin yaxınlığında ki bağda büstü qoyulmuşdur.

ƏZİZ ŞƏRİF

(Əziz Qurbanəli oğlu Şərifov)

1895-ci ildə Naxçıvanda doğulmuşdur. Ədəbiyyatçı-tərcüməçi, filoloji elmlər doktoru, professor. Azərbaycan Respublikasının əməkdar elm xadimidir. İlk təhsilini Naxçıvanda, orta təhsilini Tiflisdə almışdır. 1915-17-ci illərdə Moskva Kommersiya institutunda oxumuş, 1943-cü ildə Moskvada ədəbiyyat institutunu bitirmiştir.

Əziz Şərif 1910-cu ildən çap olunmaqla başlamışdır. 1910-20-ci illərdə Tiflisdə müxtəlif nəşriyyatlarda işləmiş, müəllimlər institutunda dərs demişdir. Sonra Moskvaya köçmüş Moskva Ədəbiyyat institutunu bitirdikdən sonra SSRİ EA-nın şərqsüaslıq və Dünya ədəbiyyatı institutlarında böyük elmi işçi kimi fəaliyyət göstərmişdir. 1962-ci ildən ömrünün sonuna qədər MDU-nin professoru, kafedra müdürü olmuşdur. Coxlu məqalələrin, elmi əsərlərin, təqədi bioqrafik oçerk və monoqrafiyaların müəllifidir. Əsərləri rus və Azərbaycan dillərində nəşr olunmuşdur. M.F.Axundovun, Ə.Haqverdiyevin, N.B.Vəzirovun, C.Cabbarlının və başqa Azərbaycan yazıçılarının əsərlərini rus dilinə, N.V.Qoqolun, M.Qorkinin A.N. Tolstoyn, A.A.Fadayevin və başqalarının əsərlərini Azərbaycan dilinə tərcümə etmişdir.

Əziz Qurbanəli oğlu Şərifov (Əziz Şərif) 1988-ci ildə 93 yaşında Moskvada vəfat etmişdir. Doğma Naxçıvanda dəfn olunmuşdur.

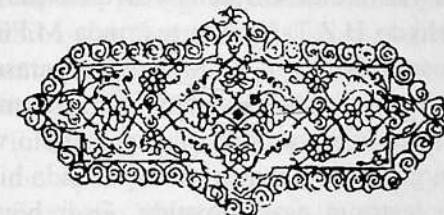
HACİBƏYOV CEYHUN
ƏBDÜL HÜSEYN OĞLU

1891-ci ildə Şuşada doğulmuşdur. Publisist, ədəbiyyatşnas, ictimai xadimdir. Üzeyir Hacıbəyovun kiçik qardaşdır. İlk təhsilini Şuşada, orta təhsilini Bakıda almışdır. Peterburq və Sarbonna universitetlərində təhsil almışdır.

Gəncliyində musiqi və teatrla maraqlanmış sonra əsaslı şəkildə ədəbiyyat və publisistika ilə məşğul olmuşdur. Parisdə yaşayaraq “Revyu de Monde musulman” jurnalında Azərbaycan türklərinin mədəniyyəti ilə bağlı mütəmadi olaraq məqalələrlə çıxış edir. Parisdən “Baku” və “Kaspi” qəzetlərinə məqalələr göndərir. 1918-ci ildə ADR-si bərqərar olduqda C.Ə.Hacıbəyli Bakıya qayıdaraq rusdilli “Azərbaycan” qəzetiňə redaktorluq edir. 1919-cu ildə Azərbaycan nümayəndə heyətinin tərkibində Versal sülh konfransında iştirak edir. Parisdə “Azərbaycan ilk müsəlman Respublikası” kitabını nəşr etdirir, Revyu de Monde musulman jurnalında Andronikin başçılığı etdiyi erməni millətçi şovinist bandasının Azərbaycanda tövətdiyi genosiddən 30 min insanı vəhşicəsinə qətlə yetirməsindən bəhs edən böyük məqalə ilə çıxış edir. Azərbaycan Demokratik respublikasının süqtundan, Bakıda kommunist rejimi qurulduğdan sonra, C.Hacıbəyli Parisdə qalır. Fransız oxucularını Azərbaycan musiqisi, incəsənəti və ədəbiyyatı ilə tanış edir. Üzeyir Hacıbəyovun “Arşın mal alan” musiqili komedyasını fransız dilinə tərcümə edərək səhnəyə qoyuluşunda iştirak edir. Azərbaycan teatrı, ədəbiyyatı, Hüseyn Cavid, Cəfər Cabbarlı haqqında məqalələr yazar. 1928-ci ildə “Aziatik” jurnalında böyük azərbaycanlı ensiklopedist alim-filosof Abbasqulu Ağa Bakıxanov haqqında bir sıra məqalələr dərc edir.

1933-cü ildə “Aziatik-revyu” jurnalında bu gün də əhəmiyyətini itirməyən “Qarabağ azərbaycanlılarının dialekti” adlı elmi məqalə dərc etdirir. C.Hacıbəyli fransız şərqşünasları A.Beniqsen və T.Kelkejeninlə “Rusiyada 1920-ci ilədək müsəlman nəşriyyat işinin tarixi” adlı monoqrafiyanın hazırlanmasında iştirak edir (1964-cü ildə nəşr olunmuşdur)

Ceyhun Əbdülhüseyn oğlu Hacıbəyli 1962-ci ildə Parisdə vəfat etmiş, müsəlman qəbristanlığında dəfn olunmuşudur. Bakı küçələrindən biri onun adınadır.

1885-ci ildə Şuşa yaxınlığında Ağcabədiddə doğulmuşdur. Bəstəkar, müsiqışnas, SSRİ-nin xalq artisti, professor, SSRİ Dövlət mükafatı laueratı, Azərbaycan EA-nın akademiki, Azərbaycan professional musiqi incəsənətinin banisi. 1899-1904-cü illərdə Qori müəllimlər seminariyasında təhsil almışdır. 1911-12-ci illərdə Moskva filarmoniya cəmiyyətində fərdi kurslarda, sonra isə Peterburq konsevatoriyasında təhsil almışdır.

1908-ci ilin yanvarında Ü.Hacıbəyov qardaşları Ceyhun və Züdfüqarla birləikdə H.Z.Tağıyevin teatrında M.Füzulinin eyni adlı poeması əsasında "Leyli və Məcnun" operasını tamaşaşa qoyur. Bu tamaşaşa Ceyhun Hacıbəyli İbn Salam rolunda çıxış edir. Bu əsərlə nota yazılmış musiqi ilə solo vokal ifaçılığını bəstəkarın göstərişinə uyğun olaraq özündə birləşdirən ilk Şərq muğam teatrının əsası qoyuldu. Əsər böyük rəğbetlə qarşılandı və bu gün də opera səhnəsindən düşmür. Bundan sonra Ü.Hacıbəyov "Şeyx Sənan", "Rüstəm və Söhrab", "Əsli və Kərəm", "Şah Abbas və Xurşudbanu", "Harun və Leyla" musiqili muğamlı operalarını yaratdı. Bu əsərlər insanın ən gözəl hissələrini təcəssüm etdirir. Bu əsərlərin hamısı 1908-ci ildə Ü.Hacıbəyov tərəfindən yaradılmış ilk teatr truppası tərəfindən H.Z.Tağıyevin maddi yardımı ilə səhnəyə qoyulmuşdur.

Ü.Hacıbəyov yaradıcılığının zirvəsi "Koroğlu" operasıdır. Bu epik qəhrəmanlıq dastanı XVII-XVIII əsrə kəndli üsyanlarından sonra xalq hərəkatı birliyinin klassik musiqi nümunələrilə obrazlı təzahür ifadəsidir. "Koroğlu" operasının musiqi dramaturgiyasını monumental xor səhnələri təşkil edir. Keçmiş dövrün möişəti və adət-ənənələri onun "Ər və arvad", "O olmasın, bu olsun" çox şöhrət tapmış "Arşın mal alan" musiqili komediyasında daha dolğun əksini tapır. Bu əsərlər, xüsusilə "Arşın mal alan", Londonda, Parisdə, Berlində, Nyu-Yorkda, Moskvada, Leninqradda, İstanbulda, Tehranda, Qahirədə, Pekində, Varşavada, Sofiyada və dünyanın bir sıra başqa ölkələrində dəfələrlə oynanılıb. "Arşın mal alan" motivləri əsasında 1917, 1945 və 1956-ci illərdə Bakıda, 1937-ci ildə isə Amerikada eyniadlı film çəkilmişdir. Qeyd etmək lazımdır ki, "Arşın mal alan" dünya musiqi mədəniyyəti tarixində ilk müzikldir. Öz muğam operalarına və musiqili komediyalara Üzeyir Hacıbəyov librettoları özü yazındı. O, çoxlu musiqi əsərlərinin müəllifidir. Nizaminin "Sənsiz" və "Sevgili canan" qəzəllərinə yazdığı romanslar ölməz sənət nümunəlidir. O, Azərbaycan Demokratik Respublikasının (1918-20) Dövlət himminin (sözləri Əhməd Cavadındır), Azərbaycan SSR-nin Dövlət himnini (sözləri S.Vurğun və S.Rüstəmindir) müəllifidir. "Firuze" əsəri yarımcıq qalmışdır. Ü.Hacıbəyov respublikada musiqi təhsilinə xüsusi qayğı ilə yanaşındı. Musiqi məktəbi yaradaraq burada xalq çalğı alətləri şöbəsi təşkil etmiş, xor kollektivini formalasdırılmışdı. M.Maqomayevlə birlikdə ilk Azərbaycan mahnıları toplusunu nəşr etmişdir. 1938-48-ci illərdə Azərbaycan dövlət konservatoriyasının müəllimi və rektoru olmuşdur.

Üzeyir Əbdülhüseyn oğlu Hacıbəyov dəfələrlə SSRİ Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1948-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir. Azərbaycan Dövlət Konsevatoriyası, özünün yaratdığı və rəhbərlik etdiyi Azərbaycan dövlət simfonik orkestri, Bakıda küçə onun adını daşıyır. Bakıda və Şuşada ev muzeyi açılmış, ona abidələr qoyulmuşdur. Bəstəkar F.Əmirov Ü.Hacıbəyova müsiqili poema həsr etmiş, yaziçi Anar Baki kinostudiyasında "Üzeyir Haci-

bəyov. Uzun ömrün akcordları” ikiseriyalı film çekmişdir. Ona çoxlu şerlər, mahnilar, poemalar həsr olunmuş, haqqında oçerkələr yazılmışdır.

Üzeyir Hacıbəyovun böyük qardaşı tanınmış bəstəkar Zülfüqar Əbdülhüseyn oğlu (1884-1950) “Aşıq Qərib” operasının, “Əlli yaşlı cavan” musiqili komediyasının, “Varlı”, “Evliyəkən subay”, “On bir yaşlı nişanlı” və başqa musiqi əsərlərinin müəllifidir. Ü.Hacıbəyovun əmisi oğlu Soltan İsmayılov oğlu Hacıbəyov (1919-1950) tanınmış bəstəkar və dirijordur. SSRİ xalq artisti “Gülşən” baletinin və “Qırmızı qızılıgül” musiqili komediyasının, “Karvan” süitasının və bir sıra başqa musiqi əsərlərinin müəllifidir.

HACİNSKİ CƏMOBƏY SÜLEYMAN OĞLU

1888-ci ildə Qubada doğulmuşdur. Siyasi və dövlət xadimi. Valideynlərilə hələ uşaqkən Bakıya köçmüş, burada gimnaziyanı bitirmişdir. Bir müddət “Kaspi” qəzetində müxbir işləmişdir. 1907-ci ildə Peterburq Universitetinin hüquq fakültəsinə daxil olmuşdur.

C.Hacinski Universiteti bitirdikdən sonra 1915-17-ci illərdə birinci dünya müharibəsi illərində Batumda müsəlman qaçqınları cəmiyyətində çalışaraq ziyan çəkənlərə hüquqi yardım göstərmişdir. 1917-ci ilin aprelində C.Hacinski Zaqafqaziya komitəsində Rusyanın müvəqqəti hökumətinin nümayəndəsi təsdiq olunur. 1918-ci ilin fevralında Zaqafqaziya seyminə daxil olur. Azərbaycan demokratik respublikasının birinci kabинetində dövlət nəzarəti naziri olur. Dördüncü və beşinci kabinetlərdə isə rabitə və telegraf naziri olur, Azərbaycan Demokratik hökumətində parlamentə seçilir. 1920-ci ildə Azərbaycanda kommunist rejimi qurulduğdan sonra xalq ədliyyə komissarlığında çalışır. 1922-ci ildə birinci dəfə həbs olunaraq altı il məhkum olunur. Azadlığa çıxaraq Solovkovdan Bakıya gəlir. 1928-36-ci illərdə tutduğu böyük hüquq məsləhətçisi vəzifəsi ixtisara düşdüyü üçün işsiz qalıb, küçəyə düşür. İyirmi iki ay heç kəs C.Hacinskini işə götürmək istəmir.

1938-ci ilin noyabrında Cəmobəy Süleyman oğlu Hacinski tekrar həbs olunur, 1942-ci ildə Vyatka həbs düşərgəsində vəfat edir. Kommunist rejimi Azərbaycanın ləyaqətli oğullarının birini də beləcə məhv edir.

C.Hacinskinin böyük qardaşı Mehdibəy Süleyman oğlu (1879-1941) Azərbaycan mədəniyyətinin görkəmli nümayəndələrindən biri-publisist, naşir, aktyor və teatr xadimi olmuşdur.

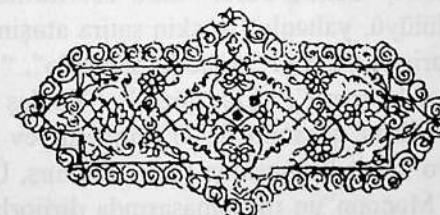
HACİNSKİ MƏMMƏDHƏSƏN CƏFƏRQULU OĞLU

1875-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Siyasi və dövlət xadimi, şəhərsalma mühəndisi. Orta təhsilini Bakı realni məktəbində almışdır. 1902-ci ildə Peteburq texnologiya institutunu bitirmiştir.

1902-ci ildə M.C.Hacinski bir neçə ay Şəmsi Əsədullayevin Moskvadakı neftayırma zavodunun tikintisində çalışır. İlk sonunda Bakıya qaydır və burada Bakı şəhər idarəsində tikinti şöbəsinə rəhbər təyin olunur. 1904-cü ildə C.Hacinski, M.Q.Mövsümov, M.Ə.Rəsulzadə RSDFP-nin Bakı komitəsinin nəzdində "Hümmət" qrupunu yaradırlar. 1905-ci ildə bu qrupa M.Əzizbəyov, N.Nərimanov və Azərbaycanın başqa kommunistləri daxil olurlar. 1904-5-ci illərdə bu qrup altı nömrə, "Hümmət" adlı qəzet buraxır. 1911-ci ildə M.Hacinski müsəlman demokratik müsavat partiyasına daxil olur. M.C.Hacinski şəhərin abadlaşdırılmasına xüsusi qayğı göstərir. Onun rəhbərliyi altında 1911-ci ildə Bakı bulvarının tikintisi başa çatdırılır, küçələrə ad, evlərə nömrə qoyulur. M.C.Hacinskinin təşəbbüsü ilə Şirvanşahlar sarayının bərpası üçün tədbirlər planı hazırlanır. 1913-cü ildə C.Hacinski bir müddət Bakı şəhər idarəsinə rəhbərlik edir. Rusiyada 1917-ci ildəki fevral burjua inqilabından sonra M.Hacinski Bakıda və Moskvada müsəlmanların qurultayının işində iştirak edir. 1917-ci ilin oktyabrında keçirilən "Türk milli federallar" partiyasının və sonalar "Müsavat" adlandırılmış, "müsəlman demokratik müsavat" partiyasının birləşdirilmiş qurultayında "Müsavat" partiyasına keçərək onun mərkəzi komitəsinə üzv seçilir. Zaqafqaziya seyminin üzvü olmuş, Zaqafqaziya komissarlığında ti-

carət komissarının müavini olmuşdur. 1918-ci ilin aprelində ADR elan olunduqda bu hökumətin birinci kabinetində xarici işlər naziri, ikinci kabinetində əvvəlcə xarici işlər naziri, sonra maliyyə naziri, üçüncü kabinetdə dövlət nəzarət naziri, beşinci kabinetdə əvvəlcə daxili işlər naziri, sonra sənaye və ticarət naziri olmuşdur. M.Hacinski Azərbaycan parlamentinə nümayəndə seçilmişdi. 1920-ci ilin aprelində hökumətin təşkiləti M.Hacinskiyə tapşırılır. O, fraksiyalarla habelə bolşevik fraksiyası ilə danışqlara başlayır. Onlara dövlətdə vəzifə təklif edir, bolşeviklər razılaşmırlar. 1920-ci ilin aprelində M.Hacinski parlamentdə dövlətin formalasdırılmasının mümkün olmadığını elan edir. Beş gün sonra Sovet Rusiyasının XI ordu-su Bakıya daxil olur. Bu günlərdə "Müsavat"ın bir qrup üzvü M.Hacinski ilə birlikdə partiyadan çıxıb bolşeviklərə qoşulduğunu elan edir. Sovet dövründə M.Hacinski Azərbaycanın xalq təsərrüfatında rəhbər vəzifələrdə çalışmış, Zaqafqaziya sovet sosialist federasiyasında plan komissiyasının sədr müavini olmuşdur. 1920-30-cu illərdə M.Hacinski Azərbaycanın və Zaqafqaziyanın perspektiv inkişafi ilə əlaqədar bir sıra məqalələr dərc etdirir.

1931-ci ilin əvvəlində Məmmədhəsən Cəfərqulu oğlu Hacinski sovet imperiyasının gələcək cəlladı L.Berianın tapşırığı ilə həbs edilərək mart ayında güllələnir.

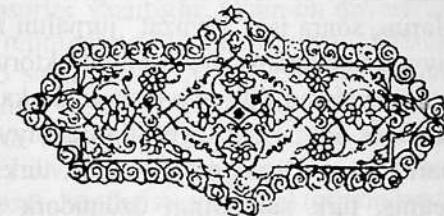
HAQVERDİYEV ƏBDÜRRƏHİM ƏSƏD BƏY OĞLU

1870-ci ildə Şuşada doğulmuşdur. Yaziçi, dramaturq, ədəbiyyatşunas, ictimai xadimdir. Azərbaycanın əməkdar incəsənət xadimidir. İlk təhsilini Şuşada, orta təhsilini Tiflis realni məktəbində almışdır. 1899-cu ildə Peterburq yol mühəndisləri institutunu bitirmiştir. İnstitutda oxuyarkən azad dinləyici kimi Peterburq universitetinin şərqi fakültəsində ədəbiyyat dərslərində mühazirələri dinləmişdir.

Ə.Haqverdiyev 1892-ci ildə "Yeyərsən qaz ətinin, bilərsən ləzzətini" ilk əsərini yazar. Dramaturq kimi Azərbaycan teatr sənətinin inkişafında böyük xidmətləri olmuşdur. "Dağılan Tifaq" əsərində o, dövrə haqsızlıqları, rəzaləti, sələmçilərin orta təbəqənin var-dövlətinin ələ keçirməsi öz əksini tapmışdır. "Bəxtsiz cavan" əsərində kəndlilərin ağır əməyi təhsil alıb kəndə gələn bəyin öz təbəələrini müdafiə etməsi öz əksini tapır. "Pəri cadu" əsərində əyalət həyatı bütün çılpaklılığı ilə canlanır, qadınların hüquqsuzluğu, hakim sinfin haqsızlıqları tənqid olunur. Əsər uzun müddət səhnədən düşməmişdir. "Marallarım", "Xortdanın cəhənnəm məktubları", "Şeyx Şaban", "Diş ağrısı", "Mirzə Səfər" kimi əsərlərində avamlığı, cəhaləti, ikiüzlülüyü, yaltaqlığı kəskin satira atəşinə tutur. XX əsrin 30-cu illərində yazdığı "Ağac kölgəsində", "Köhnə dudman", "Qadınlar bayramı", "Çox gözəl", "Yoldaş Koroğlu" o dövrə xüsusi şöhrət qazanmışdı. Ə.Haqverdiyev əsərin əvvəlində rejissor və istedadlı musiqiçi kimi tanınmış, Ü.Hacıbəyovun "Leyli və Məcnun"un ilk tamaşasında dirijorluq etmişdir. 1905-ci ildə Gəncə şəhər dumasına deputat seçilir. 30-cu illərdə teatrların dövlət müfəttişliyində işləmiş, ADU-də müha-

zirələr oxumuşdur. Ə.Haqverdiyev "Azərbaycanda teatr", "M.F.Axundovun həyat və yaradıcılığı", "M.Qorkinin həyat və yaradıcılığı", "Bizim ədəbi dilimiz" kimi ədəbi publisistik yazılarının müəllifidir. Ə.Haqverdiyev V.Şeksprin, F.Şillerin, E.Zolyanın, M.Qorkinin, A.Çexovun, V.Korolenko və başqaşalarının əsərlərini Azərbaycan dilinə tərcümə etmişdir.

Əbdürrəhim bəy Haqverdiyev 1933-cü ildə Bakıda vəfat etmişdir. Ağdam Dram Teatrı onun adını daşıyır. Azərbaycanın müxtəlif rayonlarında adına küçələr verilmişdir.

HÜSEYNZADƏ ƏLİBƏY MOLLA HÜSEYN OĞLU

1864-cü ildə Salyanda doğulmuşdur. Şair, alim, publisist, həkim, rəssam, maarifçi, nurlu bir insan olmuşdur. İlk təhsili ni mollaxanada, orta təhsilini Tiflis şəhər gimnaziyasında almışdır. Peterburq universitetinin fizika-riyaziyyat fakültəsində təhsil almışdır. 1895-ci ildə İstanbulda Ali hərbi tibb məktəbini bitirmiştir. 1900-cü ildən İstanbulda ali hərbi tibb məktəbində professorun köməkçisi olmuş, tibbə, siyasetə dair məqalələrlə mətbuatda çıxış etmişdir. "İttihad və tərəqqi" partiyasının yaradıcılarından biri və fəal üzv olmuşdur.

Ə.Hüseynzadə 1904-cü ildə Bakıya gələrək "Həyat" və "Kasıp" qəzetlərini, sonra isə "Fiyuzat" jurnalını redaktə edir. "Səadət" cəmiyyəti nəzdindəki məktəbin direktoru olur. 1910-cu ildə İstanbulda qayıdaraq tibb universitetində kafedraya rəhbərlik edib professor olur. Ə.Hüseynzadə ədəbiyyatda romantik axına rəhbərlik etmiş, lirik şerlər yazmış, türk milli ideyalarını təbliğ etmiş, türk xalqlarının özünüdərk səviyyəsinin yüksəlişi yolunda çalışmışdır. O, "Molla Nəsrəddin" jurnalının böyük maarifpərvər rolunu yüksək qiymətləndirmiş və burada öz rəsmələri ilə çıxış etmişdir. Onun çəkdiyi "Bibi Heybet məscidi", "Şeyxülislamin portreti" əsərləri Bakıda R.Mustafayev adında Azərbaycan dövlət incəsənət muzeyinin daimi eksponatıdır.

Əlibəy Molla Hüseyin oğlu Hüseynzadə 1940-ci ildə İstanbulda vəfat etmiş, Qaracaəhməd qəbristanlığında dəfn olunmuşdur. Azərbaycan dövlət incəsənət universiteti onun adı ilə adlanır. Salyanda ona abidə qoyulmuşdur.

HÜSEYNOV HEYDƏR NƏCƏF OĞLU

1908-ci ildə İrəvanda doğulmuşdur. Alim-filosof, ədəbiyatçı, ictimai xadimdir. Azərbaycan EA-nın akademiki, SSRİ dövlət Mükafatı laueratı, 1931-ci ildə ADU-nu bitirmiştir.

H.N.Hüseynov 1936-40-ci illərdə SSRİ EA-sının Ensiklopediya və Lügətlər institutu filialının direktoru olmuşdur. 1939-45-ci illərdə SSRİ EA Azərbaycan filialının sədr müavini, eyni zamanda Azərbaycan KP(b) MK nəzdində partiya tarixi institutunun direktoru olmuşdur. Uzun illər ADU-də kafedraya rəhbərlik etmişdir. Yüzlərlə elmi işin müəllifidir. "M.F.Axundovun fəlsəfi görüşləri", "Nizamının sosial görüşləri", "Azərbaycanın böyük alimi A.Bakıxanov", bundan başqa onun Füzuli, M.Kazimbəy, Zərdabi, Vazeh, S.Vurğun, C.Cabbarlı, Ə.Şıxlinski və onlarla dahi şəxsiyyətlərin həyat və yaradıcılığından bəhs edən əsərlər yazılmışdır. Onun en dəyerli əsərlərindən biri Bağırov rejiminin süqtundan sonra 1958-ci ildə işiq üzü görmüş, 733 səhifelik "XIX əsr Azərbaycan ictimai və fəlsəfi fikir tarixindən" əsəridir ki, burada Azərbaycan xalqının ictimai siyasi və fəlsəfi fikirinin inkişaf mərhələləri göstərilmişdir. H.Hüseynov "Rus-Azərbaycan" və Azərbaycan-Rus" lügətlərinin əsas tərtibçisi və redaktorlarındanadır. O, Qafqaz xalqlarının qəhrəman Şeyxi - Şeyx Şamil haqqında monoqrafiya yazmış, monoqrafiya hazır olanda hətta Stalin mükafatına təqdim edildikdən sonra sanki birdən-birə işıqlı, günəşli bir gündə ildirim çaxdı. M.C.Bağrov "Pravda" və "Bakinski rabочи" qəzetlərində Şeyx Şamil Qafqaz xalqlarının azadlığı uğrunda vuruşan qəhrəman deyil, Türkiyənin və İngiltərənin casusu kimi qələmə verərək yazırı ki, guya Şamil Qafqazı Türkiyəyə birləşdirməyə cəhd göstərmiş. Beləliklə, XX əsrde Azərbaycanın ən böyük aliminə qarşı iftiralar baş qaldırdı.

Heydər Nəcəf oğlu Hüseynov özünün hebs olunmağını gözləməyib 1950-ci ildə böhtənlərə dözməyərək venasını açaraq intihar etdi. Kim bilir venasını özümü açmışdı?

HÜSEYNOV MİRZƏ DAVUD BAĞIR OĞLU

1894-cü ildə Bakıda doğulmuşdur. Siyasi və dövlət xadimi. Orta təhsilini Bakıda almışdır. Moskvada kommersiya institutunda oxuyarkən kommunistlərin onun xalqına ən yaxşı həyat quracaqlarına inanaraq öznü bütövlükdə inqilabi ideyalara həsr etmişdir.

Rusiyada fevral inqilabından sonra 1917-ci ildə Bakıya gələn M.Hüseynov “Tələbə komitəsi” yaradaraq tələbələr və gənclər arasında təbliğat aparmağa başlayır. 1918-19-cu illərdə “Hümmət” təşkilatının bolşevik qrupunda sədr müavini, sonra sədr olur. 1920-ci ildə Azərbaycan KP (b) MK sədri olur, habelə V.I.Leninlə görüşür. Azərbaycanda kommunist rejimi bərqərar olduqdan sonra M.Hüseynov inqilabi komitənin sədr müavini, maliyyə və xalq xarici işlər komissarı, 1921-ci ildən eyni zamanda xarici işlər komissarı və ZSFSR nazirlər sovetinin sədr müavini olur. 1930-33-cü illərdə Tacikistan KP(b) MK birinci katibi olur. 1933-cü ildə “xalqların rəhbəri” Stalinin qəzəbinə gəlir. 1934-37-ci illərdə RSFSR xalq maarif komissarlığında qeyri-rus məktəbləri şöbəsinə rəhbərlik edir.

Mirzə Davud Bağır oğlu Hüseynov 1938-ci ildə Stalin represiyasının qurbanı kimi güllələnir. Saf qəlblə kommunistlərin gələcəyinə inanan bir sıra azərbaycanlı kommunistlər kimi onun da həyatına belə faciəli surətdə son qoyuldu.

HÜSEYN CAVİD

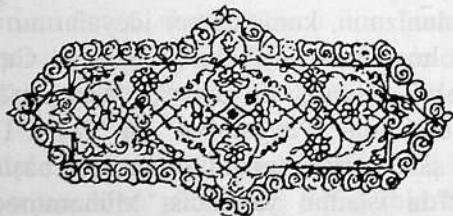
(*Rasizadə Hüseyin Abdulla oğlu*)

1882-ci ildə Naxçıvanda doğulmuşdur. Şair dramaturq. İlk təhsilini mollaxanada, orta təhsilini Naxçıvanda və Təbrizdə almışdır. 1909-cu ildə İstanbul universitetinin ədəbiyyat fakültəsini bitirmiştir.

1909-15-ci illərdə Hüseyin Cavid Naxçıvanda, Gəncədə, Tiflisdə və Bakıda müəllim işləmişdir. 1913-cü ildən çap olunmağa başlamışdır. Hüseyin Cavid Azərbaycan romantizminin görkəmli nümayəndələrindən olub haqsızlığa qarşı etiraz etmiş humanizmi təbliğ etmişdir. “Keçmiş günlər”, “Bahar şəhi”, “Ana” dramı, “Maral”, “Şeyda”, “Şeyx Sənan”, “İblis” əsərləri yaradıcılığında görkəmli yer tutur. Azərbaycanda kommunist rejiminin qurulması onda sanki gələcəyə inamı bir az da artırır. Hüseyin Cavid bu inamı “Azər” dastanında sonra “Məsud və Şəfiqə” dramında əks etdi. Ancaq tezliklə açıqcasına kommunizmin, kommunizm ideyalarının nağıldan başqa bir şey olmadığına heyfisləndi. Hüseyin Cavid “Peyğəmbər”, “Topal Teymur”, “Siyavuş”, “Xəyyam” və s. tarixi dramların müəllifidir. “Peyğəmbər” və “Topal Teymur” dramlarına görə şair kəskin tənqid olunmağa başlandı ki, guya “Peyğəmbər”də islamın yaradıcısı Mühəmmədi ideallaşdırmaqla islam ideyalarını, “Topal Teymurda” isə feodal işğalçını təbliğ etmişdir. Şərqi işıqlı simalarından biri şair və filosof Xəyyam obrazı Şərqi orta əsrlər fonunda geniş təsvir olunmuşdur. Sənətkarlar və tələbələr, saray əyanları, ikiüzlü din xadimləri xalq, saray, xəlifə, övliyalar, bütün bunlar işıqlı boyalarla aydın təsvir edilmişdir. Romantik şair olan Hüseyin Cavid mahnılar, musiqi, aforizmlərdən canlı şəkildə istifadə

etməklə insanın obrazını yaratmış, onu həyatsevər, hikmətli, ağıllı və mərhəmətli təsvir etmişdir. Xəyyamın həyatı faciəli olsa da obrazı cəzbedici və gözəldir. "Simli saz" və "Kor neyçalan" poemaları Cənubi Azərbaycan xalqının faciəli təleyinə həsr olunmuşdur.

Hüseyin Abdulla oğlu Rasizadə (Hüseyin Cavid) 1937-ci ildə Stalin repressiyasının qurbanı oldu. O, 1941-ci ildə İrkutsk vilayətində həbs dşərgəsində vəfat etdi. Cəsədinin qalıqları vətənə gətirilərək Hüseyin Cavidin ev muzeyinin həyətində basdırılmışdır. Bakıda və respublikanın başqa şəhərlərində kitabxanalar, məktəblər, küçələr onun adını daşıyır. 1982-ci ildə Azərbaycan xalqı Hüseyin Cavidin 100 illik yubileyini təntənə ilə geniş qeyd etdi. Naxçıvanda "Hüseyin Cavid poeziyası" teatri açılmış, haqqında monoqrafiyalar, poemalar, şerlər və çoxlu məqalələr yazılmışdır.

44

**XASMƏMMƏDOV
XƏLİL BƏY HACIBABA OĞLU**

1873-cü ildə Gəncədə doğulmuşdur. Siyasi və dövlət xadimi, Azərbaycan demokratik partiyası "Müsavat"ın əsas ideoloqlarından biri olmuşdur, orta təhsilini Gəncədə almışdır. 1895-ci ildə Moskva universitetinin hüquq fakültəsini bitirmişdir.

1985-1919-cu illərdə Ekaterinodar və Elizavetpol qəzalərinin məhkəmələrində işləmişdir. II və III çağırış Dövlət Dumasına deputat seçilmişdir. 1913-18-ci illərdə Elizavetpol şəhər bələdiyyə rəisi, Yelizavetpol qəza icraiyyə komitəsinin sədri olmuşdur. 1917-ci ildə Rusiyada fevral inqilabından sonra Zaqafqaziyada komissarlıq yaradıldıqdə nəzarət komissarı, habelə Zaqafqaziya seyminin üzvü olur. 1918-ci ilin mayında Azərbaycan Milli Şurasında icraiyyə komitəsinin tərkibində olmuşdu. O, Azərbaycan demokratik hökumətinin bütün beş kabinetinin tərkibində ədliyyə, yollar, daxili işlər, təkrarən ədliyyə naziri, Azərbaycan parlamentinin üzvü olmuşdur.

1920-ci ilin aprelində Xəlil bəy Hacıbaba oğlu Xasməmmədov Azərbaycanın Türkiyədə səfiri təyin olunur. Azərbaycan demokratik respublikasının süqtundan və Azərbaycanda kommunist rejimi qurulduğandan sonra mühacir olaraq vətənə qayıtmadı. 1947-ci ildə (başqa bir məlumatə görə 1938-ci ildə) Türkiyədə vəfat etmişdir. Bakıdakı hüquq kadrlarının təkmilləşdirmə institutu onun adını daşıyır.

XƏLİL RZA ULUTÜRK

(Xəlilov Xəlil Rza oğlu)

1932-ci ildə Salyanın Pirəbbə kəndində doğulmuşdur. Şair, ədəbiyyatşunas, tənqidçi, filologiya elmləri doktoru, Azərbaycanın əməkdar incəsənət xadimi, M.F.Axundov adına mükafatın laureatı, 1954-cü ildə ADU-nun filologiya fakültəsini bitirmişdir.

X.Rza 1956-ci ildə "Azərbaycan qadını" jurnalında ədəbi işçi kimi fəaliyyətə başlamışdır. 1957-59-cu illərdə M.Qorki adına ədəbiyyat institutunda oxumuşdur. Sonra Azərbaycan pedaqoji institutunda dərs demiş, AE akademiyasının ədəbiyyat institutunda baş elmi işçi olmuşdur. Ədəbi yaradıcılığa 1948-ci ildə "Azərbaycan pioneri" qəzetində dərc etdiyi "Kitab" şerilə başlamışdır. O, bir sırə ədəbi publisistik əsərlərin və tərcümələrin müəllifidir. 80-ci illərin sonunda yazdığı "37-i davam edir" poeması sanki aydın günəşli bir gündə ildirim kimi parladı. 1988-ci ildə "Bilik" cəmiyyəti yaradaraq azərbaycanlılar arasında erməni işgalçılara və onların himayədarları, rus imperiyasına qarşı azadlıq mübarizəsinə çağırırdı. 1990-ci ilin yanvarında həbs olunaraq 22 ay Lefortovo kameralarında işgəncələrə məruz qalmışdı. Azərbaycanda Xəlil Rzanın xilası üçün müdafiə komitəsi yaradılmışdı. Moskvada oktyabr hadisələrindən sonra azadlığa çıxıb Bakıya qayıdır. Oğlu Təbriz Qarabağda Azərbaycan Torpaqlarını erməni işgalçılarından müdafiə edərək qəhrəmanlıqla həlak olmuş, Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı adına layiq görülmüşdür.

Xəlil Rza oğlu Xəlilov (Xəlil Rza Ulutürk) 1994-cü ildə Bakıda vəfat etmiş, ölümündən sonra "İstiqal" ordeni ilə təltif olunmuşdur.

XİYABANI ŞEYX MUHƏMMƏD HACI ƏBDÜLHƏMİD OĞLU

1878-ci ildə Təbrizin Xamnə kəndində doğulmuşdur. Cənubi Azərbaycanın milli-azadlıq hərəkatının görkəmli xadimi, publisist.

Təbrizdə ruhani təhsili almış Xiyabani 1905-11-ci illər İran inqilablarının fəal iştirakçısı olmuşdur. Port-Petrovsk, Bakı və Tiflisdə yaşamışdır. 1914-18-ci illərdə Təbrizdə gizli yaşamışdır. 1917-ci ildə Cənubi Azərbaycan Demokratik partiyasına rəhbərlik etməklə partiyanın orqanı olan "Təcəddüb" qəzetiндə mütəmadi olaraq çıxış etməklə İrandakı azərbaycanlıları müstəqillik uğrunda mübarizəyə çağırmışdır. 1920-ci ilin aprelində Təbriz üşyanına iyunda isə Cənubi Azərbaycan hökumətinə rəhbərlik etmişdir. Xiyabani hökuməti qısa müddət ərzində xəstəxanalar, məktəblər açmış və xalqın həyatını yaxşılaşdırmaq üçün bir sırə başqa sosial tədbirlər həyata keçirmişdir.

Şeyx Muhəmməd Hacı Əbdülhəmid oğlu Xiyabani 1920-ci ilin sentyabrında şah qoşunlarının Təbrizə hücumu və üşyanın yarırıldığı zaman öldürülmüşdür.

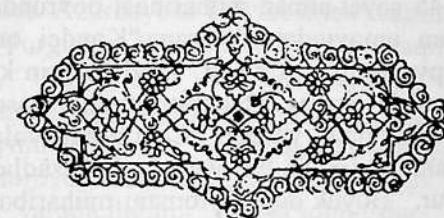
XOYSKİ FƏTƏLİXAN İSGƏNDƏR OĞLU

1875-ci ildə Şəkidə doğulmuşdur. Onun ulu babası Cəfər-qulu xan Cənubi Azərbaycanda Xoyun hakimi, babası İsmayıllı xan 1807-10-cu illərdə Şəki xanı olmaqla rus ordusunun general-leytenantı olmuşdur. F.İ.Xoyski orta təhsilini Gəncə klassik gimnaziyasında almış, 1901-ci ildə Moskva universitetinin hüquq fakültəsini bitirmiştir.

1901-16-ci illərdə Gəncə, Suxum, Batum, Kutais, Bakı məhkəmələrində vəkil olmuşdur. Yekaterinodarda prokurorun köməkçisi, ikinci Dövlət Dumasının deputati olmuşdur. 1917-ci ildə Rusiyada fevral inqilabından sonra F.Xoyski Zaqafqaziya seyminə daxil olur. 26 may 1918-ci ildə seym buraxıldıqdan sonra, 1918-ci il mayın 28-də M.Ə.Rəsulzadənin başçılığı ilə yaradılan Azərbaycan Milli Şurası Azərbaycan Demokratik respublikasının yaradıldığını elan etdi. Şura F.İ.Xoyski başda olmaqla Azərbaycan hökumətini seçdi. 1919-cu ilin martına kimi F.İ.Xoyski bu hökumətin rəhbəri oldu. Bu müdət ərzində bank sistemi yaradılaraq pul və poçt markaları buraxıldı, milli dildə məktəblər açıldı, kənd və şəhərlərə əvvəlki adları (Yelizavetpol-Gəncə) və s. dövlət əhəmiyyətli işlər görülərək dövlət hakimiyyətinin strukturu möhkəmləndirildi. F.Xoyski Azərbaycan Dövlət Universitetinin yaradılması və Azərbaycan parlamentinə keçiriləcək seçkilərdə fəal iştirak edir. 1919-cu ilin martından 1920-ci ilin martınadək olan dövrdə Azərbaycan hökumətinə Nəsibbəy Yusifbəyli rəhbərlik etdi. F.İ.Xoyski bu hökumətdə xarici işlər naziri idi. 22 yanvar 1920-ci ildə bolşevik Rusiyasının xarici işlər naziri Çiçerin Azərbaycan hökumətinə nota göndərərək Denikinə qarşı bırgə səy göstərməyi təklif etmişdi. "Azərbaycan Respubli-

kası Sovet Rusiyasının işinə qarışmir, biz bu məsələdə bitərəfik". 27 aprel 1920-ci ildə Azərbaycan parlamentində Çiçerinin göndərdiyi ikinci notasına eyni cavab oxuduqdan sonra rus imperiyasının qoşunları Azərbaycan dövlət sərhəddini keçdi-lər.

Azərbaycanda Demokratik hökmət süqut edib kommunist rejimi qurulduğandan sonra Fətəli İsgəndər oğlu Xoyski ailəlik-lə birlikdə Tiflisə köcdü. Burada 1920-ci ilin iyunun 19-da erməni millətçi-terrorçuları tərəfindən öldürüldü.

İBRAHİMOV MİRZƏ ƏJDƏR OĞLU

1911-ci ildə Cənubi Azərbaycanın Sərab şəhəri yaxınlığında İvə kəndində doğulmuşdur. Yazıçı dramaturq, ictimai və dövlət xadimi. Azərbaycanın əməkdar incəsənət xadimi, xalq yazıçısı, sosialist əməyi Qəhrəmanı, SSSR-i və Azərbaycan SSR Dövlət Mükafatı Laureati və C.Nehru adına Beynəlxalq mükafatın laureati, Azərbaycan EA-nın Akademiki. Bakıda və Leningrad şərqsunaslıq institutunda təhsil almışdır.

M.Ə.İbrahimov 1918-ci ildə ailəsi ilə birlikdə Bakıya köçməsdür. Ədəbi fəaliyyətə 1938-ci ildən başlamış, "Qazilan buruq" şerini çap etdirmişdir, sonra o, vaxtkı azərbaycan kəndinin həyatından bəhs edən "Həyat" pyesini yazmışdır. İspaniyada başlayan vətəndaş müharibəsindən danışan "Madrid" pyesini, 1941-45 sovet-alman müharibəsi dövründə sovet xalqının qəhrəman əməyindən danışan "Kəndçi qızı", "Yaxşı adam" komik pyeslərini yazmışdır. Konfliktlərin kəskinliyi və hadisələrin reallığı onun dramaturgiyasına xasdır. Cənubi Azərbaycan silsiləsindən yazdığı "Cənub hekayələri", "Geləcək gün" romanında İranda baş verən milli azadlıq hərəkatından bəhs olunur. "Böyük dayaq" romanı müharibədən sonrakı kənd həyatından bəhs edir. "Pərvanə" roman epopeyası Nəriman Nərimanovun həyat və yaradıcılığına həsr olunmuşdur. M.Ə.İbrahimov dramaturgiya və dillə bağlı məqalələr və publisistik yazılarla da çıxış etmişdir. C.Məmmədquluzadə haqqında monoqrafiyanın müəllifidir. A.Ostrovski, N.Çexov və Şekspirin əsərlərini Azərbaycan dilinə tərcümə etmişdir.

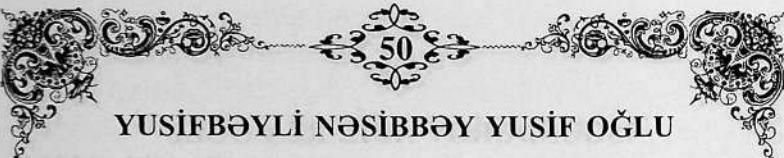
Mirzə Əjdər oğlu İbrahimov Azərbaycan yazıçılar ittifaqının sədri, SSRİ yazıçılar ittifaqının katibi, Azərbaycanın Maarif naziri, Azərbaycan Nazirlər Sovetinin sədr müavini olmuş, dəfələrlə SSRİ və Azərbaycan Ali Sovetlərinə deputat seçilmiş, 1954-58-ci illərdə Azərbaycan Ali Soveti Rəyasət heyətinin sədri və SSRİ Ali Sovetinin sədr müavini olmuşdur. Orden və medallarla təltif olunmuş 1993-cü ildə Bakıda vəfat etmişdir.

İSGƏNDƏROV ADİL RZA OĞLU

1910-cu ildə Gəncədə doğulmuşdur. SSRİ xalq artisti, Azərbaycanın əməkdar incəsənət xadimi, SSRİ Dövlət mükafatı laureati. 1931-ci ildə Bakı teatr texnikumunu, 1936-ci ildə Moskva Dövlət Teatr incəsənəti institutunu bitirmiştir. 1932-36-ci illərdə A.İsgəndərov oxumaqla bərabər, E.Vaxtanqov adına Moskva teatrında rejissorluq təcrübəsində olmuşdur.

1936-60-ci illərdə A.İsgəndərov Azərbaycan dövlət dram teatrında rejissor, baş rejissor və direktor olmuşdur. 1966-74-cü illərdə Bakı kinostudiyanın direktoru olmuşdur. A.İsgəndərovun ilk quruluş verdiyi A.Korneyçukun "Platon Kreçet" və M.İbrahimovun "Həyat" pyesi ictimaiyyət tərəfindən rəğbətlə qarşılandı. Azərbaycan Dövlət dram teatrında işlədiyi 25 il ərzində S.Vurğunun "Fərhad və Şirin", "Vaqif" C.Cabbarlinin "Aydın", "1905-ci ildə" M.S.Ordubadinin "Dumanlı Təbriz", Ə.Məmmədxanlınin "Şərqiş səhəri", V.Şekspirin "Otel-lo", M.Hüseynin "Cavanşir" və başqa əsərlərə quruluş vermişdir. A.İsgəndərovun teatrda S.Vurğunun "Vaqif" dramına verdiyi quruluş yaradıcılığının zirvəsi olmuşdur. A.İsgəndərov Azərbaycan opera və balet teatrında və Rus dram teatrında da əsərlər tamaşa yeməkmişdir. A.İsgəndərovun aktyor kimi kinnoda da xidmətləri böyükdür. "Qara daşlar", "Uzaq sahillər", "Məhəbbət dastarı", "Romeo mənim qonşumdur", "Dərviş Parisi partladır", "Məhəbbətim mənim kədərim mənim" filmlərində yaddaşalan obrazlar yaratmışdır. Quruluşçu rejissor kimi, "Əhməd haradadır" filmini çəkmüşdir. A.İsgəndərov 1937-ci ildən Azərbaycan dövlət incəsənət institutunda işləmiş, professor olmuşdur.

Adil Rza oğlu İsgəndərov dəfələrlə Azərbaycan SSR Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1978-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir.

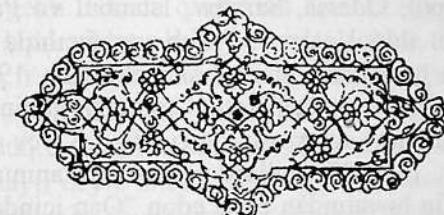
YUSİFBƏYLİ NƏSİBBƏY YUSİF OĞLU

1881-ci ildə Gəncədə doğulmuşdur. Siyasi və dövlət xadimi, publisist. Orta təhsilini Gəncə gimnaziyasında almış, 1902-ci ildə Novorossiysk (Odessa) universitetinin hüquq fakültəsinə daxil olmuş, ancaq bitirməmişdir.

1905-07-ci illərdə Rusiyada baş verən inqilabi əhval-ruhiyyə ilə bağlı bu universitet müvəqqəti bağlanmışdı. 1907-ci ildə N.Yusifbəyli Krıma köçüb, "Tərcüman" qəzeti ilə əməkdaşlıq edir. Özü baş rolda oynamayaqla Azərbaycan dramaturqlarının əsərlərini burada səhnəyə qoyur. 1908-ci ildə İstanbulla köçərək publisistik fəaliyyətlə məşğul olmaqla bərabər "Türk dərnəyi" cəmiyyətinin təşkili ilə məşğul olur. 1911-ci ildə N.Yusifbəyli Gəncəyə qayıdaraq "Molla Nəsrəddin" jurnalı və "Tərcüman" qəzetlərinə məqalelər göndərir, "Müsəlman xeyriyyə cəmiyyəti", "Müsəlmanların maariflənməsi cəmiyyəti", "Aktyorlar cəmiyyəti"nin fəaliyyətlərində iştirak edir. 1917-ci ildə N.Y.Yusifbəyli öz həmfikirlərilə Gəncədə "Milli federalistlərin Türk partiyasını" yaratır. Partiyanın əsas tələbi Rusyanın milli ərazi muxtarıyyətlər əsasında təşkili idi. 1917-ci ilin iyulunda bu partiya M.Ə.Rəsulzadənin başçılığı ilə "Müsəlman demokratik müsavat partiyası" ilə birləşərək "Müsavat" adlandırılmağa başladı və öz proqramlarında millətçi-federalistlərin əsas tələbi Rusyanın federativ qurulması saxlanıldı. M.Ə.Rəsulzadə partiyanın mərkəzi komitəsinin sədri seçildi. Gəncədə partiyanın rəhbəri N.Yusifbəyli oldu. 1917-ci ildə Rusiyada bolşeviklər hakimiyyətə gəldikdən sonra partiya öz nizamnaməsində dəyişiklik edərək Azərbaycanın tam müstəqilliyini tələb etməyə başladılar. N.Yusifbəyli Za-

qafqaziya seyminin üzvü, Zaqafqaziya federativ hökumətində -maarif naziri, 28 may 1918-ci ildən ADR hökumətində 1919-cu ilin martına kimi maarif naziri, 1919-cu ilin martından 1920-ci ilin martına kimi Azərbaycan hökumətinin sədri olmuşdur.

1920-ci ildə Sovet Rusiyası tərəfindən Azərbaycan tutulanda və kommunist rejimi qurulduğdan sonra Nəsibbəy Yusif oğlu Yusifbəyli Tiflisə getmək istəyir. 1920-ci il mayın əvvəl lərində yolda quldurlar tərəfindən öldürülür.

YUSİF VƏZİR ÇƏMƏNZƏMİNLİ

(Vəzirov Yusif Mirbaba oğlu)

1877-ci ildə Şuşanın Çəmənzəminli kəndində doğulmuşdur. 1915-ci ildə Kiyev universitetinin hüquq fakültəsini bitirmiş, on bir dil bilmışdır.

Y.V.Çəmənzəminli 1906-ci ildən çap olunmağa başlamışdır. "Ağsaqqal", "Qoz ağacı", "Cənnətə vəsiqə", "Şahqulunun xeyriyyə işi" adlı və s. hekayələri "Keçmişin səhifələri" adlı topluda sonralar çap olunmuşdur. XIX əsrin sonu XX ərin əvvəllərində Azərbaycanın şəhər ve kəndlərinin həyatını burada əlvan boyalarə əks etdirmişdir. "Polis şineli", "Zeynal bəy" kimi əsərləri çarizmin Azərbaycanda apardığı qəddar siyasetə həsr olunmuşdur. Y.V.Çəmənzəminli universiteti bitirdikdən sonra Simferopol, Odessa, Saratov, İstanbul və Parisdə yaşamışdır. 1926-ci ildə Vətənə qayıdır yaradıcılıqla məşğul olmuş, qəzet və jurnallarla əməkdaşlıq etmişdir. 1938-40-ci illərdə rus dilindən dərs demişdir. Çəmənzəminlinin ilk "Studentlər" romanının mövzusu yazıçının Kiyev həyatından götürülmüşdür. 1936-37-ci illərdə Qarabağ xanının vəziri böyük şair Vaqifin həyatından bəhs edən "Qan içinde" və 1961-ci ildə çap olunmuş "İki od arasında" əsərlərini yazar. "Qızlar bulağı" "Həzrəti Şəhriyar" və bir sıra başqa roman, komediya və ssenarilər onun ələminin məhsuludur. Y.V.Çəmənzəminlinin əsərləri dilinin sadəliyi, yumşaq bədii təsviri və özünəməxsus lirik çalarlarıyla seçilir. Onun əsərləri Parisdə, İstanbulda nəşr olunmuşdur.

Yusif Mirbaba oğlu (Yusif Vəzir Çəmənzəminli) Stalin repressiyasının qurbanı olmuş, 1940-ci ildə həbs olunaraq Qorki vilayətinin Suxobezvodnoye həbs düşərgəsinə göndərilmiş, 1943-cü ildə burada vəfat etmişdir. Bakıda və Şuşada küçə, məktəb, kitabxana, respublikada bir sıra başqa mədəni-maarif müəssisələri onun adına adlandırılmışdır.

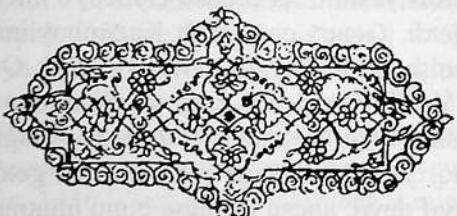
KAZIMBƏYLİ CAHANGİR

1885-ci ildə Gəncədə doğulmuşdur. Çar ordusunun polkovniki, 1920-ci ildə Gəncə hərbi qarnizonundakı üsyanın başçısı, 1939-cu ildə Varşavanın müdafiəsində diviziya komandiri. Peterburq hərbi hava akademiyasını bitirmiştir.

Kazimbəyli 1914-18-ci illər rus-alman müharibəsinin iştirakçısı olmuş, 1918-ci ilin əvvəlində Vətənə qayıtmışdır. Elə o ildə də ADR-in hökuməti tərəfindən Gəncə hərbi qarnizonuna komandır təyin olunur. ADR hökuməti süqut etdikdə 1920-ci ilin aprelində əvvələcə kommunist rejimini tanıyan Gəncə qarnizonunu, sonra üsyana qaldırıldı. 1920-ci il mayın 28-də Sovet Rusiyasının XI ordusu Gəncəyə hücum etdi. Qanlı döyüşlər getdi. Gəncə qarnizonu Kazimbəylinin komandanlığı altında bolşeviklərə layiqli cavab verdilər. Qüvvələr bərabər deyildi. Yeddi gün yeddi gecə vuruşduqdan sonra Gəncə qarnizonu təslim oldu. Kazimbəyli deyirdi: "Doğrudur, biz döyüşü uduzduq, yoldaşlarımızın çoxu qurban getdi, Vətən uğrunda can hayif deyil, ancaq düşmən bunu unutmaz". Sovet ordusu bir neçə min döyüşçüsünü və zabitini itirdi. Onların cəsədlərini yiğmağı çatdırıldıkları, çəqqallar yeyirdi. Bu qanlı döyüşdə Azərbaycanın şanlı oğulları, general Cavad bəy Şixlinski, Teymur bəy Novruzov, zabitlərdən Məmməd Mirzə, Sarı Ələkbər, Qara Mehti və başqaları Vətən yolunda qəhrəmanlıqla həlak oldular. Bu qanlı faciə haqqında kommunist rejimi 70 il susmağı məsləhət bildi. İnanırıq ki, tarixin bu səhifələri araşdırılacaq. Gəncə üsyanının qəhrəmanları öz yerlərini alcaq və bu hadisə Azərbaycan tarixində öz layiqli yerini tutacaqdır.

Gəncə üsyani yatırıldıqdan sonra Cahangir Kazimbəyli Türkiyəyə, sonra Polşaya gedir. Burada o, Polşa ordusuna daxil

olub diviziyyaya komandirlik edir. 1939-cu ildə Varşavanın müdafiəsində iştirak edib, almanlara əsir düşür. Müharibədən sonra İtaliyaya köçür, Buradan İstanbula gəlir. 1954-cü ildə Almaniya Federativ respublikasına gedir. Burada azərbaycanlıların birliyini yaratmaq üçün onlar arasında təşkilati-siyasi səhbətlər aparır. Almaniyada Azərbaycan mərkəzini yaradır. 1955-ci ilin yanварında Almaniya Demokratik respublikasının xüsusi agenti tərəfindən Moskvada xaincəsinə arxadan güllə ilə vurulur.

KƏRİMOV LƏTİF HÜSEYN OĞLU

1900-cü ildə Şuşada doğulmuşdur. Dekorativ sənəti ustası, ornamentçi-rəssam, sənətsünas. Azərbaycanın xalq rəssamı, SSRİ Dövlət Mükafatı laueratı, Azərbaycanın əməkdar incəsənət xadimi. Təbriz xalça məktəbinin rəssamlarının rəhbərliyi altında yüksək ustalığa çatmışdır.

L.H.Kərimov 1912-29-cu illərdə Cənubi Azərbaycanda yaşamışdır. 1930-cu ildən ömrünün sonuna dək "Azərxalça" birliyinin bədii-texniki rəhbəri olmuşdur. O, 1200-dən çox xalça naxışının ornamentinin müllifidir. Onun xalça ornamentikasının zənginləşdirilməsi yolundakı axtarışları, tematik və portret xalçaların toxunması təcrübəsi zəngin və rəngarəng idi. "Firdovsi" xalçası özünün yüksək bədii-texniki keyfiyyətləri haşıyəyə çıxarılmış ornamentlərin zərifliyi, ornamental formaların kəmənəsiyaların, ritmlərin aydınlığı və dəqiqliyi, bitkinliyi ilə fərqlənir. Ərəb hərflərlə çap olunmuş şer nümunələri xalça dekoru ilə üzvi vəhdət təşkil edir. "Bahar", "Göy-göl", "Qarabağ", "Şuşa", "Nizami", "Füzuli", "Nəsimi", "Vaqif" və başqa xalçaları özünün təravəti dekorativ həlli ilə diqqətçəkəndir. Onun xalçaları London, Paris, Nyu-York, Dehli, Qahirə, Tehran və dünyanın bir sıra başqa muzey və saraylarının bəzəyidir. L.Kərimov eyni zamanda Azərbaycan EA-nın Memarlıq və incəsənət institutunun dekorativ tətbiqi sənət şöbəsinin müdürü olmuşdur. O, həm də dizayner olmuşdur. Binaların daxili interyerlərini bəzəmiş, kitablara tərtibat vermiş, zərgərlik məmulatları üçün maketlər və başqa dekorativ bəzək işləri görmüşdür.

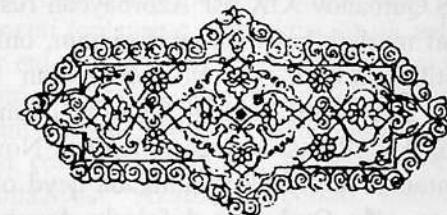
Lətif Hüseyn oğlu Kərimov orden və medallarla təltif olunmuş, 90-cı illərin əvvəlində Bakıda vəfat etmişdir.

1918-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. SSRİ xalq artisti, Sosialist Əməyi Qəhrəmanı, professor, Azərbaycan EA-nın akademiki, Lenin və SSRİ Dövlət mükafatları laureati, 1930-35-ci illərdə Azərbaycan Dövlət konservatoriyanın fəhlə fakültəsində məşğul olmuş, 1935-ci ildən konservatoriyanın tələbəsi olmuşdur.

Ən yaxşı ifadə vasitələrilə dünya musiqisinin ən gözəl nümunələrini Azərbaycan musiqisinə tətbiq etməklə onun inkişafını sürətləndirmək Q.Qarayev yaradıcılığının xarakterik cəhətlərindəndir. Onun musiqisi ekspressiv və melodik olmaqla dərin məna daşıyır. Q.Qarayevin musiqisində dərin lirika, traqik pafos, epik əhatəlilik və incə psixologiya bir-birinə toxunmuş şəkildə vəhdət təşkil edir. Bəstəkarın ən yaxşı əsəri “Yeddi gözəl” baletidir. Nizaminin humanist obrazları burada yüksək bədiiliklə öz əksini tapmışdır. Bu baletdə xalq musiqisi yaradıcı şəkildə sərbəst işlənmişdir. “Yeddi gözəl” dünya musiqili-xareoqrafiya incəsənətinin ən böyük nailiyətidir. Bu balet dönyanın bir çox ölkələrinin teatr səhnələrində oynanılmışdır. Q.Qarayevin “İldirilmiş yollarla” baletində zənci musiqi folkloru böyük ustalıqla işlənmişdir. Q.Qarayev “Leyli və Məcnun” simfonik poemasında musiqi ilə ali Nizami poeziyasının bütün incəliklərini əks etdirməyə nail ola bilmişdir. 3-cü simfoniya da öz dəyərinə görə xeyli əhəmiyyətlidir. Burada insan şəxsiyyətinin formallaşması, onun həyata münasibətləri problemləri qoyulmuşdur. O “Könül mahnısı” kantatası, “Dostluq himni” kantatası kimi iri həcmli böyük vocal-simfonik əsərlərin müəllifidir. Q.Qarayev C.Hacıyevlə birlikdə “Vətən” operasına, “Ələkeçməz Qaskonlu” müziklinə və

bir çox dramatik səhnə əsərlərinə, bədii filmlərə musiqi bəstələmişdir. O, həm də bir sıra başqa musiqi əsərlərinin müəllifidir.

Qara Əbülfəz oğlu Qarayev 1953-82-ci illərdə Azərbaycan bəstəkarlar ittifaqının birinci katibi, 1962-82-ci illərdə SSRİ Bəstəkarlar ittifaqının katibi olmuşdur. 1946-82-ci illərdə Azərbaycan Dövlət konservatoriyasında dərs demiş, 1949-53-cü illərdə bu konservatoriyanın rektoru olmuşdur. O, dəfələrlə Azərbaycan və SSRİ Ali sovetlərinə deputat seçilmişdir. Bir sıra orden və medallarla təltif olunmuş, 1982-ci ildə Moskva-da vəfat etmiş, Bakıda dəfn olunmuşdur.

QURBANOV ŞİXƏLİ QURBAN OĞLU

1925-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Filoloq-alim, şair, yazıçı, dramaturq, ədəbiyyatçı, dövlət və ictimai xadim. Filoloji elmlər doktoru, Azərbaycan Dövlət Mükafatı və Üzeyir Hacıbəyov adına mükafatın laueratıdır.

Ş.Qurbanov 1960-ci illərdə Azərbaycan EA-sının Dil və Ədəbiyyat institutuna rəhbərlik etmişdir. Uzun illər azərbaycan KP MK-da rəhbər vəzifədə çalışmışdır. İlk yazdığı əsər "Əcəb işə düşdük" 1962-ci ildə çap olunmuş komediyasıdır. "Özümüz bilərik", "Olmadı elə, oldu belə" komediyalarında bürokrat və firidiqçiləri, "Milyonçunun dilənçi oğlu" əsərində ailə münasibətləri övladlar və valideynlərin problemləri qoyulmuşdur. Ş.Qurbanov XIX əsr Azərbaycan rus ədəbi əlaqələrinin inkişaf mərhələləri monoqrafiyasının, onlarla məqalənin, publisistik əsərlərin, şer və poemaların müəllifidir. Azərbaycan KP MK katibi olarkən Ş.Qurbanovun təşəbbüsü ilə 40 ildən çox keçirilməsi qadağan olunmuş Novruz bayramı ilk dəfə təntənəli surətdə Respublikada qeyd olunmuşdur.

Şixəli Qurban oğlu Qurbanov dəfələrlə Azərbaycan SSR Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur. O, 1967-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir.

MAQOMAYEV ƏBDÜLMÜSLÜM MƏHƏMMƏD OĞLU

1885-ci ildə Qroznıda Azərbaycanın Qax rayonundan köçmüş dəmirçi ailəsində anadan olmuşdur. Bəstəkar, dirijor, Azərbaycanın əməkdar incəsənət xadimi. 1904-cü ildə Qori müəllimlər seminarıyasını bitirmişdir.

M.Maqomayev Şimali Qafqazda, Lənkəranda və Bakıda müəllimlik etmişdir. 1911-ci ildən Azərbaycan musiqili teatrının yaradılmasında fəal iştirak etmişdir. Üzeyir, Zülfüqar və Ceyhun Hacıbəyov qardaşlarının truppasında skripkaçı sonra dirijor olmuşdur. M.Maqomayev də Ü.Hacıbəyov kimi xalq musiqi incəsənətini klassik musiqi ilə sintez etməyə səy etmişdir. M.Maqomayevin bəstəkarlıq stilinin formallaşmasında xalq musiqi folklorunu toplamasının və yazdırmasının əhəmiyyətli rolü olmuşdur. O, Üzeyir Hacıbəyovla birgə 300-ə qədər xalq musiqi nümunəsini toplayaraq nota almış və ilk xalq musiqisi toplusunu nəşr etdirmişdir. M.Maqomayev 1816-ci ildə tarixi əfsanələrə uyğun, musiqi əsasını müğamlar təşkil edən "Şah İsmayıyl" operasını yaratdı. Xalq mahnıları üstündə qurulmuş "Nərgiz" operası çox əhəmiyyətlidir. M.Maqomayev orkestr üçün "Dərviş" fantaziyası, "Azərbaycan çölleri" simfonik pyesi və bir sıra başqa musiqi əsərlərinin müəllifidir. Onun "Cənab Xoruz" musiqili komediyası yarımqıq qalmışdır. O, bir sıra filmlərə və dramatik səhnə əsərlərinə musiqi bəstələmişdir. M.Maqomayev bir müddət Bakı radio qovsığında musiqi redaksiyasına rehberlik etmişdir. Azərbaycan opera və Balet teatrının dirijoru, bədii rəhbəri, baş rejissoru və direktoru olmuşdur.

1937-ci ildə Nalçikdə vəfat etmiş, Bakıda dəfn olunmuşdur. Azərbaycan Dövlət Filarmoniyası və Bakı küçələrindən biri onun adını daşıyır.

M.Maqomayevin nəvəsi 1942-ci ildə doğulmuş Müslüm Məhəmməd oğlu Maqomayev tanınmış müğənni, bəstəkar və rəssamdır.

**MEHMANDAROV SƏMƏDBƏY
SADIQBƏY OĞLU**

1855-ci ildə Lənkəranda doğulmuşdur. Çar ordusunun general-leytenantı, Azərbaycan Demokratik respublikasının və Sovet ordusunun hərbi xadimi, orta təhsilini Bakıda almış, Peterburq artilleriya məktəbini bitirib, podporuçık hərbi rütbəsi almışdır.

S.S.Mehmandarov Varşavada, Sibirdə, Mancuriyada hərbi xidmət keçmişdir. 1904-05-ci illərdə Rus-yapon müharibəsində Port-Arturda divizion komandiri olmuşdur. Göstərdiyi qəhrəmanlığa görə, qızıl qılıncla təltif olunmuş, general-major rütbəsi almışdır. 1907-10-cu illərdə 3-cü Sibir ordusunda artilleriya rəisi olmuşdur. 1908-ci ildə general-leytenant rütbəsi almışdır. Birinci dünya müharibəsində əvvəlcə diviziya, sonra korpusa komandanlıq etmişdir. Çar ordusundakı xidmətlərinə görə Müqəddəs Anna, Vladimir, Georgi və Stanislav ordenlərinin bütün dərəcələrlə təltif olunmuşdur. O, İngiltərə, İran, Rumınıya və Fransanın ordenləri ilə mükafatlandırılmışdır. 1917-ci ildə hərbi xidmətdən tərxis olunaraq Vladiqafqazda yaşamışdır. 1918-ci ildə ADR-si elan edildikdən sonra Azərbaycana hərbi xidmətə dəvət olunmuşdur. Dövlətin üçüncü, dördüncü və beşinci kabinetlərində hərbi nazir olmuş, 40 minlik milli ordu yaratmışdır. 1920-ci ildə Azərbaycanda sovet hakimiyyəti qurulduğdan sonra hərbi məktəblərdə dərs demiş, Azərbaycanın hərbi və dənizçilik qüvvələrində məsləhətçi olmuşdur. 1923-cü ildə ehtiyata çıxmışdır.

Sadiqbəy Səmədbəy oğlu Mehmandarov 1931-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir. Onun haqqında kitablar, məqalələr yazılmış, şöhrətli generallar N.A.Bürsilov və Ə.Şıxlinski öz memuarlarında onun haqqında xoş sözər yazmışlar. S.Mehmandarovun ığidliyi, qəhrəmanlığı haqqında A.Stepanov özünün "Port Arthur" və "Zvonaryevlər ailəsi" kitablarında yazmışdır.

**MEHDİ HÜSEYN
(Hüseynov Mehdi Əli oğlu)**

1909-cu ildə Qazaxda doğulmuşdur. Yazarçı, dramaturq, ədəbiyyatşunas. Azərbaycan xalq yazarı, SSRİ Dövlət mükafati laureatı. 1929-cu ildə ADU-nin filologiya fakültəsinin tərix şöbəsini bitirmişdir.

M.Hüseyn Azərbaycan kəndinin həyatından bəhs edən "Qoyun qırxımı" əsərini 1927-ci ildə dərc etdirmiştir. Özünün "Bahar suları" və "Tərlan" poemalarında Azərbaycan kəndinin həyatından daha ətraflı bəhs edib bunu inkişaf etdirir. 1941-45-ci il sovet-alman müharibəsi illərində "Fəryad" povestini və tarixi mövzuya həsr olunmuş "Cavanşir" pyesini yazar. "Abşeron" və "Qara daşlar" romanlarında neftçilərin əməyini geniş və parlaq boyalarla əks etdirir. "Səhər" və "Saultı çaylar dənizə axır" tarixi romanlarında şəxsiyyətin formallaşmasından bəhs edir. Mehdi Hüseyn "Qardaşlar", "Şamil", "Nizami" və başqa şöhrətli pyeslərin müəllifidir. Ə.Məmmədxanlı ilə birgə "Fətəli xan", "Səhər", "Qara daşlar" filmlərinə ssenari yazmışdır. Mehdi Hüseyn uzun illər publistika ilə məşğul olmuşdur. O, ədəbiyyat haqqında bir sıra məqalələr, ressenziyalar yazmış, teatr və kinofilmlərinə quruluş vermişdir.

Mehdi Əli oğlu Hüseynov (Mehdi Hüseyn) Azərbaycan Yazarçılar Birliyinin sədri, SSRİ Yazarçılar birliyinin katibi olmuş, Azərbaycan və SSRİ Ali sovetlərinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1965-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir. Qazax rayonunda adına məktəb, Bakıda adına küçə verilmişdir.

MƏMMƏDƏLİYEV YUSİF HEYDƏR OĞLU

1905-ci ildə Ordubad rayonunda doğulmuşdur. Kimyaçı alim, kimya elmləri doktoru, professor, Azərbaycan EA-nın akademiki, SSRİ EA-sının müxbir üzvü, SSRİ Dövlət mükafatı lauerati. 1926-ci ildə Azərbaycan Dövlət Pedaqoji institutunu bitirmişdir.

Ali məktəbi bitirdikdən sonra Y.Məmmədəliyev Gəncə pedaqoji texnikumunda və İrəvan pedaqoji institutunda müəllim işləmişdir. 1932-33-cü illərdə Azərbaycan kənd təsərrüfatı institutunda, 1933-45-ci illərdə elmi tədqiqat neftayırma institutunda işləmişdir. 1945-51-ci illərdə bu institutun direktoru olmuşdur. 1951-54-cü illərdə Y.Məmmədəliyev Azərbaycan EA-nın fizika, kimya və neft bölməsinin elmi katibi olmuşdur. 1954-58-ci illərdə ADU-nun rektoru, 1958-61-ci illərdə Azərbaycan EA-sının prezidenti olur. Onun elmi işləri əsasən kimya, neft və təbii qazın emalına, problemlərinə həsr olunmuşdur. O, reaktiv mühərriklər üçün yeni növ yanacaq yaratmışdır. “Azərbaycanın təbii qazı və onun kimyada tətbiqi”, “Alkilləşdirmə və dealkilləşdirmə yolu ilə aromatik karbohidratlardan toluolun sintezi”, “Azərbaycanda elmin inkişafı” və bir sıra elmi əsrlərin müəllifidir.

Yusif Heydər oğlu Məmmədəliyev Azərbaycan və SSRİ Ali sovetlərinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1961-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir. Azərbaycan EA-nın elmi tədqiqat neft-kimya prosesləri institutu, Ordubad ipəkçilik kombinatı, Bakı küçələrindən biri onun adını daşıyır. Azərbaycanın paytaxtında və Ordubadda ona abidə qoyulmuş, Ordubadda ev-muzeyi açılmışdır.

MƏMMƏD ARİF

(Dadaşzadə Məmməd Arif Məhərrəm oğlu)

1904-cü ildə Bakıda doğulmuşdur. Ədəbiyyatçı, publisist, ictimai xadimdir. Filoloji elmlər doktoru, professordur. Azərbaycan EA-nın akademiki, əməkdar elm xadimi, Azərbaycan Dövlət mükafatı laueratıdır. 1930-cu ildə ADU-nu bitirmiştir.

1939-59-cu illərdə - xalq maarif komissarının müavini, ADU-də kafedra müdürü, Azərbaycan EA Nizami adına ədəbiyyat institutunun direktoru. 1923-cü ildən çap olunmağa başlamışdır. “Cəfər Cabbarlının yaradıcılıq yolu”, “Səməd Vurğunun dramaturgiyası” monoqrafiyalarının, “Vladimir Mayakovski”, “Vissarion Belinski”, “Krılov və Azərbaycan ədəbiyyatı” kitablарının, ali məktəblərin filoloji fakültələri üçün “Azərbaycan ədəbiyyatı” dərs vəsaitinin müəllifidir. “Azərbaycan ədəbiyyatı tarixi” kitabının redaktoru və müəlliflərindən biridir. Ç.Bexerin, Evripida, Servantes, Remark, N.Qoqol, L.Tolstoy, A.Çexov və bir sıra başqa müəlliflərin əsərlərini Azərbaycan dilinə tərcümə etmişdir. Məmməd Arifin əsərləri bir sıra xarici dillərə tərcümə olunmuşdur.

Məmməd Arif Məhərrəm oğlu Dadaşzadə (Məmməd Arif) Azərbaycan SSR Ali Sovetinə deputat seçilmiş, Ali sovetin sədri olmuşdur. Orden və medallarla təltif olunmuş, 1975-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir. Kitabxanalardan biri onun adını daşıyır.

MƏMMƏDOVA ŞÖVKƏT HƏSƏN QIZI

1897-ci ildə Tiflisdə doğulmuşdur. Müğənni (lirik-soprano) SSRİ xalq artisti. 1910-cu ildə Tiflis Musiqi məktəbini bitirdikdən sonra Hacı Zeynalabdin Tağıyevin sponsorluğu ilə təhsilini Milanda davam etdirmişdir. 1919-21-ci illərdə Kiyev konservatoriyasında təhsil almış, 1927-29-cu illərdə vokal professional təhsilini Milanda və Parisdə təkmilləşdirmiştir.

Ş.H.Məmmədova yumşaq iihq tembrli səsə malik yüksək professional səviyyəli müğənni olmuşdur. O, dünya vokal incəsənətinin ən yaxşı ənənələri və nümunələrini Azərbaycan səhnəsinə gətirmiştir. 1921-ci ildə Verdinin "Traviat" əsərində Violettanın partiyasını Azərbaycan Dövlət opera və Balet teatrının səhnəsində ifa etmişdir. Burada O, Ü.Hacibəyovun "Arşın mal alan" operasında Gülcöhrənin, M.Maqomayevin "Şah İsmayı"nda Güzarın, Qliyerin "Şahsənəm" operasında Şahsənəmi, Rossinin "Selivilya bərberi"ndə Rozannanı, Qlinkanın "İvan Susanində" Antonidanı və bir sıra başqa operalar dan partiyaları, yüksək professionallıqla ifa etmişdir. O, dəfələrlə Kiyev, Moskva, Leninqrad, Odessa, Tbilisi, Təbriz, Paris və başqa şəhərlərdə konsert proqramları ilə çıxış etmişdir. Ş.Məmmədova ilk Azərbaycan teatr texnikumunun və not nəşriyyatının yaradıcısıdır. 1945-ci ildən Azərbaycan Dövlət konservatoriyasında dərs demişdir. 1949-cu ildən bu konservatoriyanın professoru olmuşdur.

Şövkət Həsən qızı Məmmədova dəfələrlə Azərbaycan SSR Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1981-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir.

MƏMMƏDQULUZADƏ CƏLİL HÜSEYNQULU OĞLU

1866-ci ildə Naxçıvanda doğulmuşdur. Yaziçi, dramaturq, publisist, ictimai xadim. İlk təhsilini mollaxanada, orta təhsili ni Naxıvanda almışdır. 1887-ci ildə Qori müəllimlər seminariyasını bitirmiştir.

1887-97-ci illərdə C.Məmmədquluzadə Azərbaycanın İrəvan mahalında müəllimlik etmişdir. XIX əsrin sonunda Moskvada, sonra da Peterburqda olmuşdur. 1898-ci ildə İrəvana, 1903-cü ildə Tiflisə köçmüştür. 1904-cü ildən M.Şaxtaxtlının redaktə etdiyi "Şərqi-rus" qəzeti ilə əməkdaşlıq edir. Burada "Poçt qutusu", "Kişmiş oyunu", satirik hekayələrini yazar. L.Tolstoyun "Zəhmət, ölüm və naxoşluq" hekayəsini tərcümə edib çap etdirir. "Kaspi" və "Tiflisski listok", "Vozrojdeniye", "Kafkazskiy raboçiy listok" qəzetlərində felyetonları çap etdirir. "Qeyrət" və "Novruz" qəzetlərini nəşr etdirir. Tiflisdə Azərbaycan zadəganları üçün məktəb və pansion təşkil edir. 1905-ci ildə tanınmış jurnalist Ömər Faiq Nemanzadənin və tacir M.Bağırzadənin köməyilə mətbəə alır. 1906-ci ilin aprelindən "Molla Nəsrəddin" satirik jurnalının nəşrinə başlayır. Hakimiyyət tərəfindən sixıldırla da jurnal xalq arasında ziyalılar arasında geniş şöhrət tapır. 1894-cü ildə yazdığı ilk povesti olan "Eşşəyin itməkliyi" – "Danabaş kəndinin əhvalataları" ancaq 1936-ci ildə ölümündən sonra işıq üzü görmüşdü. Əsərdə yazıçı despotik feodal qaydaları kəskinliyilə tənqid olunur.

C.Məmmədquluzadə kiçik hekayələr müəllifi kimi də tənimmişdir. Bu janrda onun satirik məharəti bütün parlaqlığı ilə üzə çıxır: "Usta Zeynal", "İranda konstitusiya", "Qurbanəli

bəy”, “İki kişi”, “Anamın kitabı” belə hekayələrdəndir. “Ölü-lər”, “Dəli yiğincağı” kimi komediyaları fanatizmin köklərinin amansız tənqidinə yönəlmışdır. “Kamança” əsərində xalqlar dostluğunun tərənnüm edir. 1920-ci ildə C.Məmmədquluzadə ailəsilə birgə Təbrizə köçür. Burada “Molla Nəsrəddin” jurnalının altı nömrəsini nəşr etdirir. 1922-ci ildə Bakıya gelən Cəlil Məmmədquluzadə 1931-ci ilə qədər “Molla Nəsrəddin” jurnalını nəşr edir. Jurnalın adı kommunistlər tərəfindən dəyişdirilib “Allahsız” qoyulduğda O, redaktorluqdan imtina edir. Jurnal cəmi bir nömrə çıxır. Beləliklə əsrin əvvəlində dünyanın 42 ölkəsində sevilə-sevilə hörmətlə oxunan bir məcmüə bağlanır. C.Məmmədquluzadə Bakıda “Yeni yol” qəzetini redaktə edir, başqa qəzetlərlə əməkdaşlıq edir. Yaradıcığının son illərində “Bəlkə də qaytardılar”, “Konsulun arvadı”, “İki yastıq” və s. əsərlərini yazar. Onun əsərləri bir sıra xalqların dillərinə tərcümə olunmuş, dram əsərləri Gürcüstanda, İranda, Türkiyədə, Tataristanda, Ermənistanda dəfələrlə səhnəyə qoyulmuşdur. C.Məmmədquluzadə yaradıcılığı Azərbaycan ədəbiyyatının və ictimai fikrin formallaşmasında böyük rolü olmuşdur. Onun həyatına və əsərlərinə filmlər çəkilmiş, haqqında monoqrafiyalar, məqalələr yazılmışdır.

Cəlil Hüseynqulu oğlu Məmmədquluzadə 1932-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir. Azərbaycan rayonlarından biri, Naxçıvan musiqili dram teatrı, küçə və bir sıra mədəni maarif müəssisəsi onun adını daşıyır. Naxçıvanda, Cəlilabadda və digər yerlərdə ona abidələr qoyulmuşdur.

63

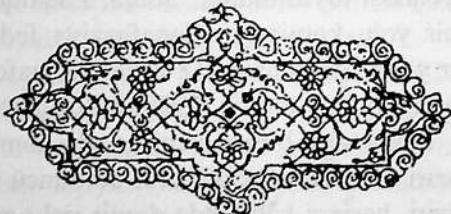
MƏLİK-ASLANOV
XUDADAT BƏY AĞA OĞLU

1879-cu ildə Şuşada doğulmuşdur. Dövlət və siyasi xadim, alim. 1899-cu ildə Şuşa realnı məktəbində oxumuş, 1904-cü ildə Peterburq yol mühəndisləri institutunu bitirmişdir. 1901-ci ildə RSDFP-yə daxil olur, 1904-cü ildə partiyadan çıxaraq ömrünün sonuna dək bitərəf qalır.

Ali məktəbi bitirdikdən sonra yarım il Voloqda-Petrozavodsk yolunun tikintisində işləmişdir. 1905-ci ildə Tiflisə gəlmiş, burada Zaqafqaziya dəmir yolunda çalışmış, Surom bölməsində texniki qurğular tikmiş, Çianuri-Marqal mərkəzlərinə ensiz dəmir yolu çəkmişdir. 1912-17-ci illərdə Peterburq elmi jurnallarında dəmir yollarının sonrakı perspektiv texniki inkişafı yolları haqqında bir sıra məqalələrlə çıxış edir. Fevral inqilabından sonra müvəqqəti hökumətin Zaqafqaziya dəmir yolu üzrə nümayəndəsi təyin olunur. Sonra, Zaqafqaziya komissarlığında dəmir yolu komissarı, Zaqafqaziya federativ hökumətində dəmir yol naziri olur. 1918-ci ildə Zaqafqaziya dəmir yolu tarixindən kitab nəşr etdirir. 1920-ci ildə ADR elan olunduqdan sonra, hökumətin birinci kabinetində dəmir yol, teleqraf və poçt naziri olur. İkinci, üçüncü, dördüncü kabinetlərdə dəmir yolu naziri, beşinci kabinetdə dəmir yolu eyni zamanda sənaye və ticarət naziri və həm də hökumətin birinci müavini olur, Azərbaycan parlamentinin üzvü idi. 1919-cu ildə bilavasitə Məlik-Aslanovun iştirakı ilə dəmir yolunu kadrlarla təmin etək üçün Bakıda dəmir yolu texnikumu açılır. Ele həmin il Məlik-Aslanovun rəhbərliyi ilə latin əlifbasına keçmək üçün komissiya yaradılır. Komissiyanın hazırladığı tədbirlər planını parlament təsdiq edir. ADR-si süqut etdiyindən bu məsələni

həyata keçirmək mümkün olmur. Ölkədə kommunist rejimi quruldu. Sovet hakimiyyətinin ilk günlərində Məlik-Aslanov əvvəlcə tikinti komitəsində şöbə müdürü, sonra komitənin sədri olur. 1923-33-cü illərdə xalq təsərrüfatı şurasında, Dövlət Plan komissiyasında, işləmiş politexnik institutunda dekan olmuşdur. SSRİ-nin və Azərbaycanın müxtəlif elmi texniki cəmiyyətləri və komissiyalarının üzvü olur. İki monoqrafiya bir sıra elmi məqalelər nəşr etdirir.

1930-cu ildə Məlik-Aslanov Xudadat bəy Ağa oğlu birinci dəfə tutularaq BSİ-nin zindanında iki il yarım həbsdə olur. Qişa bir müddət azadlığa çıxan kimi nəqliyyat və tikinti institutlarında dərs deyir. 1934-cü ildə ikinci dəfə həbs olunur, 1935-ci ildə həbsxanada vəfat edir. Beləcə Stalinin cəza maşını Azərbaycanın ən ləyaqətli oğullarından birinin həyatına son qoyur.

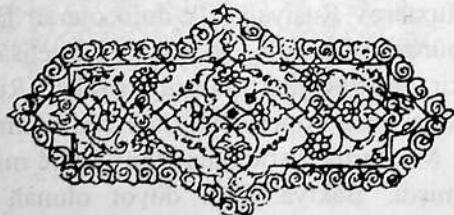
MUXTAROV MURTUZA

XIX əsrin ortalarında Bakının Əmircan kəndində doğulmuşdur. Multi-milyonçu – neft sahibkarı. Təkcə ibtidai məllaxanada təhsil almışdır.

M.Muxtarov gənc yaşlarında muzdurluq etmiş, arabəçəkən olmuşdur. Müxtəlif yüksək rütbəli, habelə Tiflisə xam neft daşımışdır. Sonra Zabratdakı qazma kontorunda fəhləlik etmişdir. M.Muxtarov çalışqan işçi olmuş, işləməkdən həzz almış, tezliklə buruq usta olmuşdur. Səmərələşdirici olmuş, hətta qazma baltasını təkmilləşdirmişdir. Kontorun sahibi Markov adlı birisi necə deyərlər onun başladığı bütün işlərdə ona kömək edir, ondan heç nəyi əsirgəməzmiş. XIX əsrin 80-ci illərinin əvvəllərində qocalmış Markov kontoru Muxtarova satılıb Mərkəzi Rusiyaya gedir. M.Muxtarov 1890-ci ildə öz kontorunu "Muxtarov podratı" adlandıraraq onu daha da genişləndirdi. Qazma avadanlığını təkmilləşdirərək Abşeronda ilk dəfə olaraq 1100 metrlik quyu qazdı. Qroznıda və Maykopda kontorunun filialını açır. Beləliklə, pullar ona tərəf axır. XIX əsrin sonlarında Muxtarov Rusiyada ilk dəfə olaraq Bibi-Heybətdə konstruktur bürosu olan neft avadanlıqları istehsal edən böyük bir zavod tikir. Bu zavodun məhsulları təkcə Rusiyaya deyil, xaricə də, hətta uzaq Amerikaya da ixrac edilirdi. XX əsrin əvvəllərində Muxtarov varidatına görə Bakı milyonçularının çoxunu keçmişdi. Bakıya fördi dəvət olunan mühəndislər Muxtarova mühəndis incəliklərini və mürəkkəb sxem və çertyojları, layihələri izah edib başa salırlılar. Muxtarov kifayət qədər ahil vaxtda neft sənayesində işlənən bütün avadanlıqların istehsal texnologiyalarını incəliklərinə qədər dəqiqliklə bilirdi. Hətta bu sahədə ixtira patenti var idi. Bakı milyon-

çularının eksəriyyəti kimi Muxtarov da xeyriyyə işlərilə məş-
ğul olurdu. Arvadı Lizanın vətəni Vladiqafqazda və doğma
kəndi Əmircanda məscid tikdirmişdi. Memar Zivər bəy Əh-
mədbəyovun rəhbərliyi ilə tikilən bu məscid Azərbaycan me-
marlığının ən gözəl incilərindən biri kimi YUNESKO-nun qo-
runan tarixi abidələr siyahısına salınmışdır. M.Muxtarov Bakı-
da, Kislovodskda, Rusyanın başqa şəhərlərində, Avropada,
Florensiyada bir sıra gözəl binalar tikdirmişdir. Bakının abad-
laşdırılması üçün xeyli vəsait ayırmışdı. Çar cəlladları Bakıda
tanılmış Qoçu Zəlimxanı gülлələdikdə onun uşaqlarının təhsili-
ni öz üzərinə götürmüdü. Nəticədə Zəlimxanın qızı həkim,
oğlu agronom oldular. O, görkəmli azərbaycanlı aktrisası Fat-
ma Muxtarovani (Katya) qızlığa götürmüdü. (Sonrakı səhifə-
yə bax).

M.Muxtarov çox cəsur insan idı - ancaq özünün bu
dünyadakı həyatını faciəli surətdə başa vurdu. Bolşeviklər
onun mülkiyyətini milliləşdirmək istəyəndə, içəri girən birin-
ci bolşevik soyğunçunu, sonra isə özünü gülə ilə vurmuşdu.

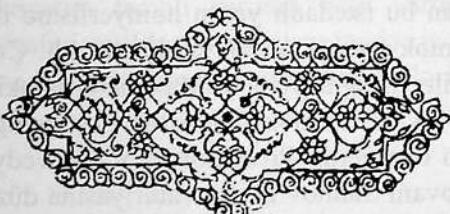
MUXTAROVA FATMA SƏTTAR QIZI

1893-cü ildə Cənubi Azərbaycanın Urmiya şəhərində do-
ğulmuşdur. Müğənni (metso-soprano) Azərbaycanın xalq artis-
ti, Gürcüstanın əməkdar artisti.

F.Muxtarova uşaq vaxtında ailəsilə birgə Rusiyaya köçmüştür. Əvvəlcə Rostovda, sonra isə Peterburqda yaşamışdır. Atası tez itiren Fatma ailəni saxlamalı olmuşdur. Səyyar artistlərlə Katya adı ilə Rusyanı dolaşmış, şarmanka və qarmoşkanın müşayiəti ilə oxuyub rəqs etmişdir. Saratov şəhərində yerli qəzətin, "Saratovski vedemosti" qəzetiinin redaktoru Arxangelskinin diqqətini cəlb etmiş, o da neft mənşəti M.Muxtarovdan bu istedadlı yetim həmyerlisinə musiqi təhsili almaqda kömək etməyi ondan xahiş etmişdi. Çox səxavətlə xeyriyyə işlərilə məşğul olan M.Muxtarov nəinki qızı müdafiə etdi, hətta arvadı ilə məsləhətləşrək onu qızlığa götürərək öz familiyasını ona verdi. Professor M.Y.Medvedyevin köməyiylə F.Muxtarovani Saratov konservatoriyasına düzəltdi. 1914-cü ildə o buranı bitirdi. Tezliklə F.Muxtarova böyük rus müğənnisi F.İ.Şalyapinə təqdim olundu. Böyük müğənni qızın içindən gələn güclü məlahətli və gözəl səsindən, yüksək bədii temperamentindən, ifa tərzindən riqqətə gələrək onu S.İ.Zimin adına Moskva opera teatrına düzəltdi. O, burada üç il işlədi. 1917-38-ci illərdə F.Muxtarova Kazan, Kiyev, Leninqrad, Odessa, Xarkov, Tbilisi opera səhnələrində oxudu. 1938-ci ildə Bakıya gəldi. 1938-53-cü illərdə burada o, Azərbaycan Dövlət opera və balet teatrının səhnəsində oxudu. Onun əsas partiyaları M.Musorskinin "Xovanşina" və "Boris Qodunov" əsərlərində Marfa, Mnişik, N.Rimski - Korsakovun "Çar gəlini"ndə Dəlilə, Ə.Bədəlbəylinin "Nizami"ində Əzri

olmuşdur. Yaradıcılığının zirvəsi tamaşaçıları qırıq il heyrətə gətirmiş T.Bizenin eyni adlı əsərində Karmenin partiyası olmuşdur.

Fatma Səttar qızı Muxtarova F.Şalyapinlə, Lemeşevlə, Bülbüllə oxumuşdur. Ü.Hacıbəyov, L.Sobinov, A.M.Şerifzadə və başqa incəsənət xadimləri onun sənətini yüksək qiymətləndirmişdilər. Sənətşünaslar onun yaradıcılığı haqqında bir neçə monoqrafiya, çoxlu məqalələr yazmışlar. O, orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1972-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir.

66

**MİRQASIMOV MİRƏSƏDULLA
MİRƏLƏSGƏR OĞLU**

1883-cü ildə Bakıda doğulmuşdur. Alim, cərrah, tibb elmləri doktoru, professor, Azərbaycan EA-nın akademiki. Azərbaycanın əməkdar elm xadimi. 1913-cü ildə Novorossiysk (Odessa) universitetinin tibb fakültəsini bitirmişdir.

1913-16-ci illərdə M.Mirqasimov Odessada həkim olmuş, 1916-19-cu illərdə Bakıda hərbi qospitalda həkim-cərrah işləmişdir. 1919-29-cu illərdə ADU-nun tibb fakültəsinin dosenti, 1929-58-ci illərdə Azərbaycan Dövlət Tibb institutunun hospital-cərrahiyyə fakültəsinin professoru, kafedra müdürü olmuşdur. 1945-47-ci illərdə M.Mirqasimov Azərbaycan EA-nın ilk prezidenti seçilmişdir. O, tibb sahəsində böyük alım olmuş, ümumi cərrahiyyə, öd yollarının cərrahiyyəsi, urologiya, qarın boşluğu və torokal cərrahiyyə, sidik daşı xəstəliyinin etiologiyası sahəsində elmi tədqiqatlar aparmışdır. Operativ müalicənin bir sıra diaqnostik metodlarını təklif etmişdir. M.Mirqasimov 1933-cü ildə ana dilində çap olunmuş ilk ümumi cərrahiyyənin qısa kursu kitabının müəllifidir. O, ümumdünya cərrahlar assosiasiyasının həqiqi üzvü olmuş, "Azərbaycanda böyrək daşı xəstəliyinin örənilməsi materialları", "Qarın boşluğu cərrahiyyəsi" (iki kitabda), "Ölkənin müdafiəsində cərrahiyyənin rolü" kimi çox dəyərli elmi monoqrafiyaların elmi məqalələrin müəllifi olmuş və bu materialları Azərbaycan dilində çap etdirmişdir.

Mirəsədulla Mirələsgər oğlu Mirqasimov dəfələrlə SSRİ Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1958-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir. Bakıdakı Respublika xəstəxanası və küçələrdən biri onun adını daşıyır.

M.M.Mirqasimovun oğlu Rüfət Mirəsədulla oğlu Mirqasimov fizika-riyaziyyat elmləri doktoru, Azərbaycan Elmlər Akademiyasının akademiki, Moskvanın Dubna atom mərkəzində aparıcı elmi işçilərdən biridir. 70-dən çox əsərin, monoqrafiyaların müəllifidir.

MUSTAFAYEV İMAM DAŞDƏMİR OĞLU

1910-cu ildə Qax rayonunda doğulmuşdur. Seleksiyaçı, genetik-alimdir. Biologiya elmləri doktoru, Azərbaycan EA-nın Akademiki. 1933-cü ildə kənd təsərrüfatı institutunu bitirmişdir.

İ.Mustafayev 1934-40-ci illərdə Azərbaycan Kənd Təsərrüfatı institutunda kafedra müdürü, dekan, direktor müavini olmuşdur. 1940-59-cu illərdə kənd təsərrüfatı nazirinin müavini, nazir, Gəncə şəhər partiya komitəsinin birinci katibi, Azərbaycan KP MK-nin birinci katibi olmuşdur. 1954-70-ci illərdə Azərbaycan EA-nın Genetika və seleksiya institutunun şöbə müdürü, 1971-ci ildən ömrünün sonuna kimi bu institutun direktoru olmuşdur. O, Azərbaycanda əkilmek üçün bir sıra buğda sortları yetişdirmiştir. Bir sıra elmi əsərlərin, habelə, "Azərbaycanda buğdanın seleksiyası", "Azərbaycanın buğda kolleksiyası", "Azərbaycan buğda növlərinin vətənidir" və s. monoqrafiyaları, bu gün də öz əhəmiyyətini itirməmişdir.

İmam Daşdəmir oğlu Mustafayev dəfələrlə Azərbaycan və SSRİ Ali Sovetlərinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1990-ci ildə Respublika Ağsaqqallar Şurasının yaradılmasında böyük zəhməti olmuş və I təsis qurultayında onun ilk sədri seçilmişdir. 1998-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir.

MUSTAFAYEV RÜSTƏM MƏMMƏD OĞLU

1910-cu ildə Bakıda doğulmuşdur. Teatr rəssamı. 1926-ci ildə Azərbaycan rəssamlıq məktəbini bitirmiştir. Müxtəlif illərdə Bakı satirik və türk fəhlə kəndli teatrında, Azərbaycan Dövlət Dram teatrında quruluşçu rəssam işləmişdir.

Teatr rəssamlığı sənətinə parlaq səhifələr yazmış R.Mustafayev Azərbaycan teatr dekorasiyası sənətinin banisidir. 30-cu illərdə Azərbaycan teatr sənətinin parlaq yüksəlişi dövründə onun yaradıcılığı daha geniş inkişaf etmişdir. O illərdə böyük estetik zövqlə və bədii pafoslarla səhnəyə qoyulan "1905-ci ildə", "Od gelini" C.Cabbarlı, "Ölülər" C.Məmmədquluzadə, "Şahnamə" M.Cəlal, "Şeyx Sənan" H.Cavid, kimi əsərlərə bütün gözəlliyi ilə bədii tərtibat vermişdir. C.Cabbarlının "1905-ci ildə" əsərində R.Mustafayev özünəməxsus şəkildə kostyumlarla dekorasiyaların vəhdətini yarada bilmışdır. "Arşın mal alan", "Leyli və Məcnun", "Koroğlu" Ü.Hacıbəyov, "Aşıq Qərib" Z.Hacıbəyov, "Şah İsmayı" M.Maqomayev, "Sonalar gölü" Çaykovski Azərbaycan opera və balet teatrının səhnəsində qoyulmuş bu kimi ən yaxşı tamaşalarda dekorasiyalarda və geyimlərdə R.Mustafayevə məxsus əhatəlilik və rəngarənglik öz əksini tapmışdır. "Koroğlu" operasının bədii tərtibatını xüsusiilə qeyd etmək lazımdır. Buradakı rəssamlıq dekorasiyalarında kənd mənzərəsinin poetik təzahüru və milli tarixin problemləri öz əksini tapmışdı. Mərdanə sadəlik və bədii obrazların monumentallığı Üzeyir Hacıbəyovun qəhrəmanlıq musiqisilə harmonik şəkildə vəhdət təşkil edir. 1928-ci ildən o coxsayılı rəssamlıq sərgilərində iştirak etmişdi. Orden və medallarla təltif olunmuşdu.

Rüstəm Məmməd oğlu Mustafayev 1940-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir. Bakıdakı Azərbaycan incəsənət muzeyi onun adını daşıyır. 1965-ci ildə Bakıda fərdi sərgisi açılmışdır.

MUSTAFAZADƏ VAQİF ƏZİZ OĞLU

1940-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Pianoçu-bəstəkar. Azərbaycanın əməkdar artisti, Azərbaycan Dövlət mükafatı laureati. 1963-cü ildə A.Zeynallı adına Bakı musiqi məktəbini bitirmişdir.

V.Mustafazadə 1965-ci ildə Gürcüstan dövlət filarmoniyasında "Qafqaz" adlı caz trio təşkil edərək dörd il ona rəhbərlik edir. 1969-70-ci illərdə Azərbaycan dövlət estrada orkestrində fortepianoda solist olur. 1970-71-ci illərdə respublikada ilk dəfə olaraq "Leyli" qadın vokal instrumental ansamblı yaradıb ona rəhbərlik edir. 1971-79-cu illərdə "Sevil" və "Muğam" vokal instrumental ansamblarını yaradır. V.Mustafayev xalq mahniları və muğamları mövzsündə caz musiqisi əsərləri yaradan istedadlı bəstəkar idi. O, 1966-ci ildə Tallində, 1978-ci ildə Tbilisidə keçirilən ümumittifaq caz musiqisi festivallarının və habelə 1978-ci ildə Monte Karloda keçirilən Beynəlxalq festivalın mükafatının laureati idi. Çox müvəffəqiyyətlə Avropa, Asiya və Amerikada qastrollarda çıxış edirdi.

Vaqif əziz oğlu Mustafazadə 1979-cu ildə yaradıcılıq enerjisinin çiçəkləndiyi bir dövrde Daşkənddə vəfat etmiş, Bakıda dəfn olunmuşdur. Cəmi 39 yaşı var idi.

Qızı Əzizə XX əsrin tanınmış pianoçusu caz ustasıdır. Dünyanın bir sıra ölkələrinin tamaşaçıları onun ifasını sevə-sevə dinləyirlər.

MÜŞFIQ

(İsmayıllı zədə Mikayıl Mirzə Əbdülqadir oğlu)

1908-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. 1931-ci ildə Azərbaycan Dövlət Pedaqoji institutunun dil və ədəbiyyat fakültəsini bitirmiştir.

Müşfiq çox gənc yaşlarında poeziyaya uymuşdur. "Bir gün" adlı ilk şerini 1916-ci ildə, "Küləklər" adlı ilk şerlər kitabını 1930-cu ildə çap etdirmiştir. Cəmi 31 il yaşamışdır. Ömrünün 13 ilini poeziyaya həsr etmişdir. Bu illər ərzində "Vuruşmalar", "Pambıq", "Şəngülüüm, şüngülüüm, məngülüüm", "Günün səsləri", "Buruqlar arasında" v.s. on bir kitabını çap etdi bilmişdi. Məsələ onda deyildi ki, o istedadlı adam idi çox yazırırdı. Az ömür ayrılmamasına baxmayaraq Müşfiqin qayəsi çağlayan zamanın hər hadisəsinə müdaxilə etmək səsinə səs vermək idi. O, öz xalqından-zəhmətkeşdən, məhəbbətdən, təbiətdən yazırırdı. Xalqın həyatı – Füzuli yaradıcılığındakı məhəbbət kimi, Nəsimi yaradıcılığındakı fəlsəfi dərinlik kimi Müşfiq yaradıcılığına təbii şəkildə daxil olmuşdu Onun bütün şerləri aydın, rəvan təbii idi. Yaradıcılığını xarakterizə edən şerlərindən bir neçə sətri göstərmək yerinə düşər.

Xoşladığım bir gecə, yerlər, göylər işıqlı,
Ay bir sərxoş göz kimi, ulduzlar yaraşıqlı.
Bunları seyr edərkən,
Bir az fikrə gedərkən
Fikrim, hissim, xəyalım o qədər yüksəldi ki,
Mənə öylə gəldi ki,
Bizlərdən əvvəl nə yer, nə göy, nə həyat olmuş,
Nə bu ucsuz-bucaqsız gözəl kainat olmuş...

Mikayıl Mirzə Əbdülcədir oğlu İsmayıllzadə (Müşfiq) uşaq-lar üçün bir sıra əsərlər yazmış, Ə.Firdovsi, Ömər Xəyyam, A.S.Puşkin, M.Y.Lermontov, T.Şevçenko və Marşakdan tərcümələr etmişdir. Onun şerləri bir sıra xarici dillərə tərcümə olunmuşdur. Yalan məlumatə əsasən repressiya olunmuş. 1939-cu ildə Bakıda vəfat etmişdir. Azərbaycanın şəhər və kəndlərində adına küçə, məktəb, qəsəbə, kitabxana və s. mədəni maarif müəssisəsi verilmişdir. Bakıda və Siyəzəndə ona abidə qoyulmuşdur.

NAĞİYEV AĞA MUSA

1848-ci ildə (başqa məlumatə görə 1842) Bakının Biləcəri kəndində doğulmuşdur. Milyonçu neft sahibkarı. Ümumiyyətlə, təhsili olub, ya yox, məlum deyil, amma XX əsrə hər hansı iqtisad elmləri doktorundan pul saymaqdə usta olub. A.M.Nağıyev tanınmış fransız yazıçısı Ümbül Bəninin babası olmuşdur.

M.Nağıyev gəncliyində hambal olmuş, iki üç qəpiyə daşima xidməti göstərmişdir. Pul yığış Balaxanıda torpaq sahəsi alır və neft quyusu qazmağa başlayır. Başlanğıc çox uğurlu olur. Balaxanıda, sonra Ramana və Sabunçuda yer alır. 1893-cü ildə artıq 10 milyon kapitalı olur. "Musa Nağıyev" adlanan neftçixarma firması var idi. XX əsrin əvvəlinə M.Nağıyevin artıq Bibiheybətdə, Naftalandə və Suraxınıda sahələri var idi. Neftayırma zavodu və neft sənayesinə xidmət edən mexaniki sexlər işlədirdi. Bir neçə tanker, yükdaşıyan gəmi alır. Özünün müsəlman arvadı və uşaqları üçün Torqoviy küçəsi ilə Mariinski küçəsinin kəsişməsində, gürçü arvadı üçün isə Krasnovodsk küçəsində ev tikdirmişdi. Bu evlərin tikintisi üçün materiallar İtalyadan, Avropanın digər şəhərlərindən və Rusiyadan gətirilirdi. Bu binalar bu gün Bakının bəzəyiidir. Musa Nağıyev çox xəsis adam di, ancaq xeyriyyəciliklə də məşğul olurdu, Bakıya gətirilən Şollar su xəttinin çəkilməsinin pulunun bir hissəsini vermiş, xalq üçün o zamana görə və bu gün də çox yaxşı sayılan və indi onun adını daşıyan böyük bir xəstəxana tikdirmişdi. 1920-ci ildə Azərbaycanda kommunist rejimi qurulduğandan sonra A.M.Nağıyevin mülkiyyəti milliləşdirildi.

Ağə Musa Nağıyev 1919-cu ildə özünün gəlçək süqutunu görmədən vəfat etdi.

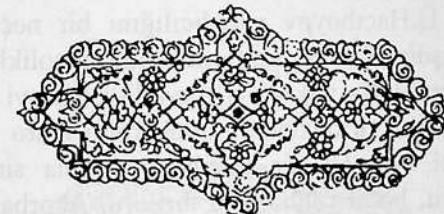
NƏRİMANOV NƏRİMAN NƏCƏF OĞLU

1870-ci ildə Tiflisdə doğulmuşdur. Yaziçi, dramaturq, publisist, maarifçi, həkim, dövlət və ictimai xadim. 1890-ci ildə Qori müəllimlər seminariyasını bitirmişdir. 1908-ci ildə Novorossiysk universitetinin tibb fakültəsini bitirmişdir (Odessa). Kommunistlərin onun xalqına xoşbəxtlik gətirəcəyinə bütün varlığı ilə inanmışdı. Yanıldığını biləndə artıq gec idi.

N.Nərimanov seminariyanı bitirəndən sonra Tiflis Quberniyasının Qızıl-Hacılı kəndində müəllim işləmişdi. 1891-ci ildə Bakıya gəlib burada publisistik-maarifçilik işlərilə məşğul olur. Oxucu zali, milli dildə kitabları olan ilk Azərbaycan Xalq kitabxanasının əsasını qoyur. Azərbaycan və rus məktəbləri üçün dərsliklər yazır. N.Qoqolun “Revizor” əsərini tərcümə edir. “Nadanlıq” dramını, “Şamdan bəy” komediyasını yazır. “Nadir şah” faciəli dramında cəllad əlində inləyən əzilən xalq kütləsinin iztirablarını göstərir. “Bahadır və Sona” əsərində iki gəncin məhəbbəti arasında uğurum yaradaraq milli ayrıseçkililiyi ittiham edir, Nəriman Nərimanovun əsərləri hələ 20-ci illərə qədər Azərbaycanın həvəskar və professional səhnələrinə tamaşalara qoyulmuş və tamaşaçıların rəğbətini qazanmışdı. N.Nərimanov dövlət və siyasi işlərdə də böyük uğurlar qazanmışdı. 1905-ci ildə “Hümmət” təşkilatına daxil olub Rusiya sosial demokratlarının (RSDFP) programını Azərbaycan dilinə tərcümə edir. 1909-cu ildə həbs olunaraq Həstərxana sür-gün olunur. 1913-cü ildə Bakıya qayıdaraq fehlələr arasında təbliğat aparır. 1917-ci ildə Nərimanov “Hümmət” təşkilatının sədri və (RSDFP (b) üzvü, “Hümmət” qəzetiinin redaktoru idi. 1918-ci ildə Bakı xalq komissarları sovetinin şəhər təsərrüatının komissarı olur. 1918-ci ilin iyundan ağır xəstəliyi ilə

əlaqədar Həstərxana göndərilir. Müalicədən sonra bir müddət Həstərxanın partiya sovet orqanlarında çalışır. 1919-cu ildə Moskvaya çağrılıraq xarici işlər komissarlığında yaxın şərq şobəsinin müdürü və eyni zamanda milli məsələlər üzrə komissarın müavini olur. 1920-ci ildə Nərimanov Azərbaycan inqilabi komitəsinin və XKS sədri olur. 1922-ci ildə SSRİ təşkil olunduqdan sonra ömrünün sounadək SSRİ mərkəzi icraiyyə komitəsi sədlərindən biri olur.

Nəriman Nəcəf oğlu Nərimanov 1925-ci ildə Moskvada müəmmalı şəkildə vəfat etdi. Qızıl meydanda Kreml divarının yanında basdırılmışdır. Ölümündən iki ay əvvəl oğluna məktub yazır. Məktubda bizim uzun illər sonra başa düşdüyümüzü o orada yüksək vəzifədə işləyərkən dərk edibmiş.

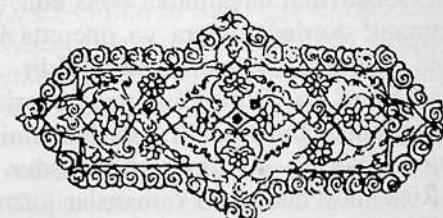
1912-ci ildə Tiflisdə doğulmuşdur. Bəstəkar, dirijor, SSRİ xalq artisti, Sosialist Əməyi Qəhrəmanı, SSRİ Dövlət mükafatı laureati, Üzeyir Hacıbəyov və C.Nehru adına Beynəlxalq mükafatların laureati. Bəstəkar Z.Hacıbəyovun oğlu, Üzeyir Hacıbəyovun qardaşı oğlu. Ü.Hacıbəyovun onun musiqi tərbiyəsində böyük rolü olmuşdur. 1926-31-ci illərdə Niyazi Moskva musiqi texnikumunda və Leningrad Mərkəzi texnikumunda təhsil almışdır. 1933-44-cü illərdə Azərbaycan Dövlət Konservatoriyasında məşgül olmuşdur.

XX əsrin 30-cu illərindən yaradıcılığa başlamışdır. Niyazi Azərbaycan musiqi mədəniyyətinin tarixinə milli ənənələrdən ruh alan və onları yaşadan sənətkar kimi daxil olmuşdur. Öz yaradıcılığında Ü.Hacıbəyov yaradıcılığını bir neçə tərəfdən inkişaf etdirmişdir. Dirijor kimi musiqini incəliklərinə kimi duyurdu. Müğənnilərlə yüksək səviyyədə işləməyi və orkestri musiqi duyumu ilə virtouzluqla - məharətlə idarə etməyi bacarırdı. 1938-ci ildə Üzeyir Hacıbəyov adına simfonik orkestrin direktoru, bədii rəhbəri və dirijor, Azərbaycan opera və balet teatrının baş dirijoru və direktoru olmuşdur. Azərbaycan bəstəkarlarının bir çox əsərləri, Q.Qarayevin "Leyli və Məcnun simfonik poeması", "İldirimli yollarla" baletindən ikinci süita, F.Əmirovun "Sevil" M.Moqamayevin "Nərgiz", A.Məlikovun "Məhəbbət əfsanəsi" baletləri və s. onun idarəsələ səslənmişdir.

Niyazi Ü.Hacıbəyovun "Koroğlu" operasının Q.Qarayevin "Yeddi gözəl", "İldirimli yollarla" baletlərinin səhnə quruluşunda iştirak etmişdir. Niyazi Leningrad opera və balet teatrının

baş dirijoru olmuşdur. Burada o, A.Məlikovun "Məhəbbət əfsanəsi" baletini yeni quruluşda, M.Çayakovskinin "Yatmış gözəl" və S.Prokofyevin "Daş çiçək" əsərlərinin dirijoru olmuşdur. Bu baletlərin dirijoru kimi, Parisin "Qrand-Opera", Londonun "Kovent-Qarden" saraylarında dirijorluq etmiş, tamaşaçıları və mətbuatı heyretdə qoymuşdur. Niyazi Almaniyada, Türkiyədə, İranda ABŞ-da və bir sıra başqa ölkələrdə dirijorluq etmişdir. Nadir sənətkarlıq istədədi ilə planetin milyonlarla tamaşaçısının qəlbini riqqətə gətirmiştir. Niyazi N.Gəncəvinin "Xosrov və Şirin" poemasının və R.Taqorun "Çitra"nın motivlərinə balet, orkestr pyesləri üçün "Konsert valsı", "Zaqatala süütası", "Xatirə", "Arzu", "Mənim Təbrizim", "Ulan Bator gecələri" və bir sıra başqa musiqi əsərləri yazmışdır.

Tağızadə -Hacıbəyov Niyazi Zülfüqar oğlu (Niyazi) dəfələrlə Azərbaycan SSR Ali sovetinə deputat seçilmiş, bir sıra ordenlər habelə Bolqariya və Macarıstanın ordenlərilə təltif olunmuşdur. 1984-cü ildə Bakıda vəfat etmişdir.

ORDUBADI MƏMMƏD SƏİD

(*Ordubadi Məmməd Səid Hacıağə oğlu*)

1872-ci ildə Ordubadda doğulmuşdur. Yaziçi, şair, dramaturq, ədəbiyyatçı. Azərbaycanın əməkdar incəsənət xadimi. Evdə təhsil amışdır. Əmək qəhrəmanı.

Çox erkən yaşlarında atasını – şair Hacıağə Fəqiri itirmisdir. 14 yaşında ipək kombinatında işləməyə başlamışdır. İlk şerini 1903-cü ildə “Şərqi-Rus” qəzetində dərc etdirmişdir. İlk şerlər kitabını “Qəflət”, 1906-cı ildə nəşr etdirmişdir. O dövrün qəzetləri “Irşad”, “Tərəqqi”, “Tazə həyat”, “Birlik” və “Molla Nəsrəddin” jurnalı ilə əməkdaşlıq etmişdir. Satirik şerlər, felyetonlar yazmışdır. “Vətən və hürriyət” kitabında poeziyasının çizgili azadlığa çağırış fanatizmin tənqidini aşkar hiss olunurdu. “İki cocuğun Avropaya səyahəti” və bədbəxt milyonçu romanlarında İrandakı feodal rejimini kəskin tənqid etməklə, xalq kütlələrinin maariflənməsinə çağırır. “Dumanlı Təbriz”, “Döyüşən şəhər” və “Gizli Bakı” romanlarında Azərbaycanda gedən xalq azadlıq hərəkatından bəhs olunur. “Qılinc və qələm” romanı orta əsrlər Azərbaycanında şərqi böyük şairi Nizami Gəncəvinin həyatından bəhs edir. M.S.Ordubadi bir sıra dramatik əsərlərin opera və operetta librettolarının, habelə ədəbi publisistik yazıların müəllifidir. A.S.Puşkinin “Bağçasaray fantani” və “Boris Qodunov” əsərlərini Azərbaycan dilinə tərcümə etmişdir. M.S.Ordubadinin əsərləri dönyanın bir sıra dillərinə tərcümə olunmuşdur. Şerlərinə F.Əmirov və S.Rüstəmov mahni və romanslar yazımışlar.

Məmməd Səid Hacıağə oğlu Ordubadi dəfələrlə Azərbaycan Ali sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1950-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir. Respublikada onun adına küçə, kitabxana, məktəb verilmiş, Ordubadda ev muzeyi yaradılmış, Ordubadda və Naxçıvanda büstləri qoyulmuşdur.

ORUCOV SABİT ATABAŞA OĞLU

1912-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Neft və qaz sənayesinin görkəmli təşkilçilərindən biri olmuş, Sosialist Əməyi Qəhrəmanı, Lenin və SSRİ Dövlət Mükafatı laureati, texnika elmləri doktoru, Azərbaycanın əməkdar elm xadimi. Orta təhsilini Bakıda almış, 1929-31-ci illərdə orta məktəbdə dərs demiş, 1931-36-ci illərdə neft sənayesi institutunda oxumuşdur.

1936-46-ci illərdə S.Orucov kompressor təsərrüfatında məxanik, neftçixarma ustası, Suraxamı mədənlorində direktor olmuşdur. “Orcenikidzenefit”in idarə reisi, “Azərneftkombinat”da qazma üzrə rəis müavini, “Azneftdə” baş mühəndis işləmişdir. 1946-47-ci illərdə SSRİ neft sənayesi nazirliyində şöbə müdürü, 1947-49-cu illərdə “Krasnodarneft” birliyində reisin birinci müavini – baş mühəndis, 1949-53 və 1955-57-ci illərdə SSRİ neft sənayesi nazirinin müavini, 1957-59-cu illərdə Azərbaycan Xalq təsərrüfatı şurasının sədri, nazirlər soveti sədrinin müavini, 1959-62-ci illərdə Azərbaycan Nazirlər Sovetinin SSRİ Nazirlər sovetindəki nümayəndəsi, 1962-65-ci illərdə SSRİ Dövlət plan komitəsində neft və qaz sənayesi məsələlərilə möşğul olmuş, 1965-72-ci illərdə SSRİ neft sənayesi nazirinin birinci müavini, 1972-81-ci illərdə SSRİ qaz sənayesi naziri olmuşdur. S.A.Orucov Xəzər dəniz neft yataqlarında xüsusişlə də neft daşlarında neft çıxarılmasına böyük əmək sərf etmişdir. SSRİ qaz sənayesinin inkişafında böyük xidmətləri olmuşdur. Xüsusişlə Sibirdə qaz sənayesinin inkişafına diqqət yetirirdi. SSRİ neft komitəsinin sədri və dünya neft konqresslərinin sədr müavini seçilmiştir. “Yüksəkdərinlikli iribloklu dəniz neft buruqları özülləri”, “İranın neft sənayesi”, “Qaz sənayesi inkişaf yolunda”, neft və qaz sənayesinin təşkili və inkişaf yolları ilə bağlı çoxsaylı əsərlərin müəllifidir.

Sabit Atabaşa oğlu Orucov dəfələrlə Azərbaycan və SSRİ Ali sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1981-ci ildə Moskvada vəfat etmişdir.

PİRİMOV QURBAN BAXŞƏLİ OĞLU

1880-ci ildə Ağdamın Gülablı kəndində doğulmuşdur. Müsiqici, tarzən Azərbaycanın xalq artisti, görkəmli müsiqici Sadıq Əsəd oğlunun tələbəsi olmuşdur. XIX əsrin sonlarında ifaçılıq etməyə başlamış, 1905-ci ildən xalq müğənnisi Cabbar Qaryağdının üçlüyündə E.Oqannezashvili ilə birlikdə Zaqqafqaziya, Orta Asiya, Kiyev, Moskva və İranda qastrollarda olmuşdur. Q.Pirimov dramatik və müsiqili səhnə əsərlərində tarda müşaiyət etmişdir.

İlk Azərbaycan milli opera olan Üzeyir Hacıbəyovun "Leyli və Məcnun" əsərində 1908-ci ildə Qurban Pirimov məhərətlə tarda müşaiyət etmişdir. 1912-ci ildə Varşavada "Sportrekord" firması Q.Pirimovun ifasını qrammonfon valına köçürmüşdür. Tarzənlərdən birinci dəfə Qurban Pirimov səhnəyə müşayiətsiz tək ifada çıxmış və dinləyicilərin qəlbini riqqətə gətirmişdir. Onun ifasını səhnədə dinləyən tamaşaçı və dinləyicilərin heyrətdən gözləri yaşarmışdı. 1920-ci ildən ömrünün sonuna dək Q.Pirimov Azərbaycan Dövlət Opera və Balet teatrının solisti olmuşdur. O, Qliyerin "Şahsənəm" operasının tamaşa yoxulmasında bilavasitə iştirak etmiş, bir sıra gənc tarzən yetişdirmişdir. 1934-cü ildə Tiflisdə keçirilən Zaqqafqaziya xalqlarının olimpiadasında birinci yeri tutmuş, 1939-cu ildə Moskvada keçirilmiş müsiqilərin ümumittifaq baxışının qalibi olmuşdur.

Qurban Baxşəli oğlu Pirimov orden və medallarla təltif olunmuş, 1965-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir. 1980-ci ildə Q.Pirimovun 100 illik yubileyi keçirilmişdir.

PİŞƏVƏRİ

(Cavadzadə Seyidcəfər Seyidcavad oğlu)

1892-ci ildə Cənubi Azərbaycanın Xalxal mahalının Zəviyə kəndində doğulmuşdur. Cənubi Azərbaycan inqilabi hərəkatının görkəmli nümayəndəsidir. 1905-ci ildə Bakıya köçmüş, təhsilini Xalxalda və Bakıda almışdır. 1913-17-ci illərdə Xirdalanda müəllimlik etmişdir. 1918-ci ildə İranda "Ədalət" kommunist təşkilatının orqanı "Hürriyyət" qəzeti redaktoru olmuşdur.

S.Pişəvəri 1920-ci ilin mayında qısa müddət yaşayın Gilan Respublikasının xarici işlər komissarı, 1921-22-ci illərdə İran kommunistlərinin qəzeti "Həqiqət" in redaktori olur. Kommunist internosialının III konqresində iştirak edərək onun katiblərindən biri seçilir. 1928-ci ildə İrana qayıdır. 1929-cu ildə İran Kommunist partiyasının birinci katibi seçilir. 1930-cu ildə həbs olunur və 10 il "Qəsri - Qacar" zindanında həbsdə olur. Azad olunduqdan sonra Kaşana sürgün olunur. 1941-45-ci illərdə Pişəvəri solçuların "Acır" qəzeti redaktori, 1945-ci ildə Azərbaycan demokratik partiyasının birinci katibi olur. 1945-ci ildə Azərbaycan Milli Məclisinin tapşırığı ilə Cənubi Azərbaycan hökumətinə rəhbərlik edir. 1946-ci ildə İran qoşunları tərəfindən Təbriz tutulduğda Bakıya gəlir.

Seyidcəfər Seyidcavad oğlu Cavadzadə (Pişəvəri) bütün ömrü boyu İran əsarəti altında əzilən 30 milyonluq Azərbaycan xalqının azadlığı uğrunda mübarizə aparmış, 1947-ci ildə Bakıdan Gəncəyə gedərkən müəmmalı avtomobil qəzasında həlak olmuşdur. Görünür, o artıq kommunistlərə lazımdı deyilmiş. Bakıda adına məktəb var.

1884-cü ildə Bakının Novxanı kəndində doğulmuşdur. Siyasi xadim, publisist, yaziçi-dramaturq. Əvvəlcə kommunist ideyalarına meyl etmiş, sonra müsavatçı olmuş. "Hümmət" və "Müsavatın" yaradıcılarındandır. Azərbaycan demokratik respublikasının banisi və rəhbəri. Bakıda rus-tatar və texniki məktəbdə təhsil almışdır.

1904-07-ci illərdə "Hümmət", "Təkamül" və "Yoldaş" qəzetlərini yaradıb redaktə etmişdir. Yazılarında Azərbaycan türkləri arasında sosial demokratik ideyaları təbliğ etmişdir. 1908-ci ildə inqilabi mövzuda "Gecədə işiq" əsərini yazar. 1909-cu ildə Səttarxanın başçılığı altında Cənubi Azərbaycanda milli-azadlıq hərəkatı baş verir. Rəsulzadə ora köməyə gedir. 1910-cu ildə Tehranda İran demokratik partiyasının "İranenoy" (Yeni İran) qəzetiinin təşkilində iştirak edib, ilk nömrələrini redaktə edir. Tehranda və Ərdəbildə sosial-demokratiyani təbliğ edən iki kitab nəşr etdirir. 1911-ci ildə Rus qoşunları İrana girir. M.Rəsulzadə İstanbula mühacirət edir. "Türk yurdu" jurnalını təsis edərək burada Azərbaycan türklərinin iranlaşdırılmasından bəhs edir. Onların tarixi köklərini və xalqın millət kimi formallaşmasını araşdırır. 1911-ci ildə üç keçmiş müsavatçı M.Rəsulzadə ilə birgə gizli şəkildə "Müsəlman demokratik müsavat partiyası"ni yaradırlar. Tezlikdə M.Rəsulzadə bu partiyanın rəhbəri olur. 1914-cü ildə "Dirilik" siyasi jurnalında çap etdirdiyi məqalələrində Azərbaycan milli ideyalarını formalşdırmağa başlayır. 1915-ci ildə yenidən gizli şəkildə müsavat partiyasının orqanı olan "Açıq söz" qəzeti təsis edərək marksist ideyalardan tamamilə uzaqlaşır.

1917-ci ildə Rusiyadakı fevral inqilabından sonra "Müsəlman demokratik müsavat partiyası" üzə çıxır. 1917-ci ilin iyulunda bu partiya N.Yusifbəyli tərəfindən yaradılmış "Türk milli-federallar partiyası" ilə birləşərək "Müsavat" partiyası adlanırdı. Partiyanın sədri M.Rəsulzadə oldu. Federalların Rusiyanın tərkibində milli-müstəqil federasiya kimi qalmaq programı əsas götürdü. 1917-ci ilin oktyabrında Rusiyada bolşeviklər hakimiyyəti ələ keçirdikdən sonra, Azərbaycan demokrat partiyası "Müsavat" öz programında dəyişiklik edərək Azərbaycanın tam müstəqilliyini tələb etdi. Azərbaycanda müstəqil dövlətçilik hərəkatı inkişaf etməyə başladı. Bu hərəkatın ideyalarına M.Ə.Rəsulzadə "Xalq idarəciliyi", "Bizə hansı hakimiyyət lazımdır" kitablarında inkişaf etdirir. 1918-ci il mayın 26-da Zaqqafqaziya seymi özünün buraxıldığını elan etdi. Səhəri gün buraxılmış seymə daxil olan müsəlman partiya və qruplar Azərbaycan milli şurasını yaradaraq, M.Rəsulzadənin İcraiyyə komitəsinin sədri seçirlər. 28 may 1918-ci ildə Azərbaycan Milli Şurası Azərbaycan Demokratik Respublikasının yarandığını elan edərək Fətəli xan İsgəndər oğlu Xoyskini hökumətə rəhbər seçirlər. Bu dövrə M.Rəsulzadə Azərbaycan dövlətçiliyinin, milli mədəniyyətin, təhsilin, sənaye və kənd təsərrüfatının inkişafı üçün bütün qüvvə və bacarığını sərf edir. Bilavasitə onun rəhbərliyilə Azərbaycan Dövlət Universiteti yaradılır və özü burada "Osmanlı ədəbiyyatı tarixi"ndən mühəzirələr oxuyur. 1920-ci ilin aprelində rus sovet imperiyası ikinci dəfə Azərbaycanı işgal edərək burada kommunist rejimi qurur, avqustda M.Rəsulzadəni həbs edib məşhur Bayıl dustaqxanasına salırlar. Bu arada Bakıya gələn Stalin M.Rəsulzadənin azad olunması üçün tapşırıq verir və onu özü ilə Moskvaya aparır. Məsələ onda idi ki, 1905-ci ildə faytonda neft rezervuarlarının birinin yanından keçən M.Rəsulzadə görür ki, bir dəstə adam birinin əl-ayağını bağlayıb neftlə dolu rezervuarada batırmaq istəyir. Bu İ.V.Stalin

(Koba) imiş. M.Rəsulzadə onu xilas edərək şəhərə getirib gizlədir. İ.Stalin də burada borclu qalmayıb M.Rəsulzadəni azad edib özü ilə Moskvaya aparıb xalq millətlər komissarlığında işə düzəldir. 1922-ci ildə M.Rəsulzadəni Skandinaviya ölkələrinə ezamiyyətə göndərirlər. O, daha geri qayitmir. Bu dövrdən M.Rəsulzadənin mühacir həyatının üçüncü dövrü başlanır. 1923-cü ildə o, İstanbulda “Bizim əsrin əzabkeşi” və “Azərbaycan respublikası keçmişdə və indi”, 1924-29-cu illərdə “Yeni Qafqaz” və “Odlar ölkəsi” qəzetlərini redaktə edir. 30-cu illərin əvvəllərində qəzetlərin redaktəsilə bərabər Berlinlə və Parisdə kitablar çap etdirir. 1938-39-cu illərdə Polşa hökumətinin məsləhətçisi olur. 1947-ci ildə Ankaraya köçərək Azərbaycan haqqında bir neçə kitab nəşr etdirir. 1952-ci ildən “Azərbaycan” jurnalını nəşr edir.

Məmməd Əmin Ağa oğlu Rəsulzadə 1952-ci ildə Ankara-da vəfat etmiş, burada da dəfn olunmuşdur. Davamçıları özlərinin böyük vətəndaşını M.Ə.Rəsulzadəni unutmamış, 1991-ci ildə adına universitet, doğulduğu Novxani kəndində habelə respublikanın bir sıra şəhərlərində adına küçə verilmişdir.

79

RƏSUL RZA
(Rzayev Rəsul İbrahim oğlu)

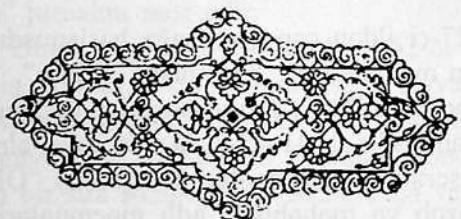
1910-cu ildə Göyçayda doğulmuşdur. Şair, ictimai xadim, Azərbaycanın əməkdar incəsənət xadimi və xalq şairi, Sosialist Əməyi Qəhrəmanı, SSRİ Dövlət mükafatı laureati. Orta təhsilini Göyçayda almışdır. Ayrı-ayrı illərdə Zaqafqaziya kommunist universitetində, Moskva Millətlər institutunda, ümumittifaq kinematoqrafiya institutunda təhsil almışdır. 1941-45-ci illərdə sovet-alman müharibəsində müxbir kimi iştirak etmişdir.

R.Rza 1927-ci ildən çap olunmağa başlamışdır. XX əsrin 30-cu illərinin əvvəllərində “Qadınlar”, “Çinar”, “Almaniya”, “Madrid”, “İngaleyso” adlı antifaşist şerlər yazaraq oxucuların rəğbətini qazanmışdır. 1941-45-ci illərdə sovet-alman müharibəsinə qarşı şerləri və hekayələri ilə çıxmış “Ölməz qəhrəmanlar”, “Qəzəb və məhəbbət” adlı məcmuələri nəşr etdirmişdir. Cənubi Azərbaycanda olan qardaşlara “Hilal” adlı poemə həsr etmişdir. 50-ci illərdə R.Rza yaradıcılığı rəngarəng fəlsəfi motivlər daşıyıcısına çevrildi. 1961-ci ildə Nəriman Nərimanova həsr etdiyi “Xalq həkimi” poemasını, 70-ci illərdə “Dünən bu gün və sabah”, “1418”, “Üzü küləyə” poemalarını yazdı. Rəsluzadə uşaqlar üçün də şer və hekayələrin, elmi publisistik məqalə və ocerklərin müəllifidir. H.Lonfello, C.Bayron, Lope de Vega, Ş.Petefi, A.Blok, P.Elyuar, A.Puškin, M.Lermontov, N.Nekrasov, T.Şevçenko, M.Mayakovski və bir sıra başqa şairlərin əsərlərini Azərbaycan dilinə tərcümə etmişdir. Rəsul Rzanın əsərləri bir sıra xarici dillərə tərcümə olunmuşdur.

Rəsul İbrahim oğlu Rzayev (Rəsul Rza) Azərbaycan yazıçıları ittifaqına rəhbərlik etmiş, SSRİ Yazarlar İttifaqı idarə

heyətinin üzvü, Azərbaycan kinematoqrafiya naziri, Azərbaycan Ensiklopediyasının baş redaktoru və bir sıra başqa yaradıcılıq birliklərinə rəhbərlik etmişdir. Dəfələrlə Azərbaycan Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1981-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir.

Rəsul Rzanın arvadı Rəfibəyli Nigar xanım Xudadat bəy qızı (1913-1981) Azərbaycanın xalq şairi, onların oğlanları 1938-ci ildə doğulmuş Anar tanınmış yazıçı, dramaturq ssenarist və kinorejissordur.

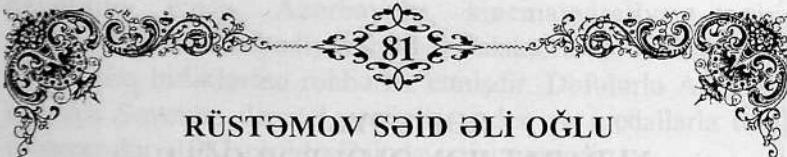

RƏFİBƏYLİ XUDADAT BƏY ƏLƏKBƏR OĞLU

1873-cü ildə Gəncədə doğulmuşdur. İctimai və dövlət xadimi, publisist, həkim. Gəncə klassik gimnaziyasında orta təhsil almışdır. 1903-cü ildə Xarkov universitetinin tibb fakültəsinə bitirmiştir.

1903-cü ildə Gəncəyə qaydan X.Rəfibəyli həkimliklə məşğul olmuşdur. 1906-cı ildən publisistik fəaliyyətə başlayaraq təkcə tibbdən deyil, ədəbiyyatdan, incəsənətdən və tarixdən yazmağa başlamışdır. 1914-cü ildə Həsənbəy Ağayevlə birgə "Gəncə tibb cəmiyyətini" yaradıb onun sədri seçilir. Cəmiyyət imkansız adamlara pulsuz tibbi yardım göstərir. 1918-ci ilin mayında Azərbaycanda demokratik respublika quruldu. X.Rəfibəyli bu hökumətin birinci və ikinci kabinetlərində səhiyyə naziri oldu. Qısa müddətdə yeni xəstəxanalar açdı, imkansızlara pulsuz xidmət göstərmək üçün köhnələrini bərpa etdi, apteklər açdı, tibbi avadanlıqları və dərmanları saxlamaq üçün anbarlar, analizlər etmək üçün labaratoriyalar yaratdı. Gəncə ətrafında vəba əleyhinə stansiya yaratdı. 1919-cu ildə X.Rəfibəyli Gəncə qəzasının general-qubernatoru təyin olundu. O fəal şəkildə milli ideyaları təbliğ edərək Azərbaycan dövlətinin tədbirlərini Gəncədə və qəzada həyata keçirməyə başladı.

1920-ci ilin aprelində Azərbaycanda kommunist rejimi qurulduğundan sonra, əvvəlcə sovet hakimiyyətini tanımış Gəncə qarnizonu 1920-ci ilin mayında ona tabe olmaqdan imtina etdi və üsyən edi. Bolşeviklər ordusu üsyəni amansızcasına yatarıldılar. Bu araqrarışqda Xudadat bəy Rəfibəyli həbs olunaraq gülələndi.

RÜSTƏMOV SƏİD ƏLİ OĞLU

1907-ci ildə İrəvanda doğulmuşdur. Bəstəkar, dirijor, Azərbaycanın xalq artisti, SSRİ Dövlət mükafatı laureati. 1930-cu ildə Azərbaycan dövlət konservatoriyasının xalq musiqisi fakültəsini, 1932-ci ildə Azərbaycan pedaqoji institutunu bitirmişdir.

1931-ci ildən S.Rüstəmov Azərbaycan radiosunun xalq çalğı alətləri orkestrinin konsertmeystri, 1935-ci ildən isə direktoru və bədii rəhbəridir. 1940-49-cu illərdə Azərbaycan Dövlət Filarmoniyasının bədii rəhbəri və direktoru. 1943-48-ci illərdə Azərbaycan radio komitəsinin musiqi verlişləri redaksiyasının rəhbəri olmuşdur. S.Rüstəmov “Azərbaycan rəqs melodiyaları”nın, “Beş yüz Azərbaycan xalq mahnıları”, “Azərbaycan aşiq mahnıları”, “Azərbaycan xalq mahnıları”, “Azərbaycan xalq rəngləri” kitablarında musiqi işləmələri apararaq onları nəşr etdirmişdir. 1948-52-ci illərdə Azərbaycan bəstəkarlar ittifaqının sədri olmuş, 1928-ci ildən Bakı musiqi məktəbində, 1958-83-cü illərdə Azərbaycan dövlət konservatoriyasında tar sinfində dərs demişdir. S.Rüstəmovun əsas əsərləri “Beşmanatlıq gəlin”, “Durna” və “Rəisin arvadı” komediyaları, solo, xor və orkestr üçün “Azərbaycan” kantatası, xalq çalğı alətləri üçün “Bayatı kürd fantaziya” - kantatası, tar və orkestr üçün konsert, Azərbaycan mahnı, rəqs və xalq çalğı alətləri orkestri üçün “Günəşli Azərbaycan” musiqili dramatik kompozisiya, dramatik səhnə əsərlərinə musiqilər yazmışdır. S.Rüstəmovun “Alagöz”, “Süroyya”, “Gəlmədin”, “Həkim qız” mahnıları lirik və qəlboxşayandır.

Səid Əli oğlu Rüstəmov dəfələrlə Azərbaycan Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1983-cü ildə Bakıda vəfat etmişdir.

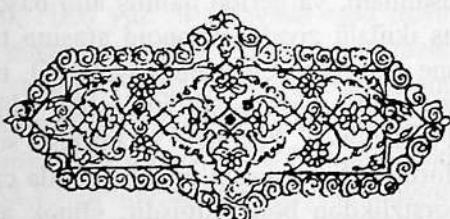
SABİR

(*Mirzə Ələkbər Zeynalabdin oğlu Tahirzadə*)

1862-ci ildə Şamaxıda doğulmuşdur. Satirik-şair- maarifçi. Mollaxanada, sonra Seyid Əzim Şirvaninin məktəbində oxumuşdır.

M.Sabir 8 yaşında ilk şerini yazmışdır. Gənc yaşılarından lirik qəzəllər, sıfarişlə mədhiyyələr, növhə və mərsiyyələr yazmış, ilk dəfə 1903-cü ildə “Şərqi-Rus” qəzetində çap olunmuşdur. 1903-05-ci illərdə “Dəbistan”, “Zənbur”, “Irşad”, “Həqiqət”, “Həyat”, qəzetləri və 1906-ci ildən isə “Molla Nəsrəddin” jurnalı ilə əməkdaşlıq etmişdir. Satirik obrazlarında ya avam müsəlmani, ya geridə qalmış ailə başçısını və ya xalqdan ayrılmış ikiüzlü ziyanları təqnid atəşinə tuturdu. Sabir inkişafa mane olan hər şeyi qamçılayırdı. O, maarifçiliyə çağırır, qadın azadlığını və söz azadlığını təbliğ edirdi. O, “Bizə nə”, “Cəllad”, “Dilənçi”, “Əkinçi” və bu kimi sosial həyatdan yazdığı şerlərində Azərbaycan ədəbiyyatında cəmiyyətdəki sosial bərabərsizlikdən bəhs etmişdir. Əmək adamları bu şerlərdə tapdanmış hüquqlarının müdafiəsinə çağrıları eştidilər. Özünün siyasi satiralarında İrandakı azərbaycanlıların milli azadlıq hərəkatının qarşısını almağa çalışan rus imperiyasının despotizmi qamçılanırdı. Özünün bir sıra əsərlərini Cəlil Məmmədquluzadə ilə birgə yaratmışdır. Onların şerləri satirik ədəbiyyatın ən yaxşı nümunələri olmaqla bu sahədə yanan bir sıra şairlər ordusunun yaranmasına zəmin yaratdı. Sabir mətbuatda əvvəl, “Hop-hop” (Şanapipik) imzasıyla, çıxış etmiş, sonra tez-tez imzasını dəyişməli olmuşdur. Gah “Əbübəkr Şeybani”, “Əyriboyun”, “Ağlar güləyən”, ya da “Sevdayı” və b. imzalarla çap olunurdu. Öz imzasını gizlətməklə onu istəməyənlərin təqiblərindən qorunurdu.

Mirzə Ələkbər Zeynalabdin oğlu Tahirzadə (Sabir) xırda tacir, müəllim, nəşriyyatlarda korrektor işləmiş, ömrü boyu çətinlik içinde yaşamışdır. Vərəm xəstəsi idi, 1911-ci ildə Şamaxıda vəfat etmiş, Şah-Xəndan qəbristanlığında dəfn olunmuşdur. Davamçıları istedadını yüksək qiymətləndirmişlər. Onun həyat və yaradıcılığına roman, pyes, ədəbi əsərlər, oçerk və monoqrafiyalar həsr olunmuşdur. Sabirin adına rayon, məktəb, kitabxana küçə və s. mədəni-maarif ocaqları verilmiş, Bakıda heykəli qoyulmuş, hər il respublikada Sabir poeziya günləri keçirilir.

SARABSKI

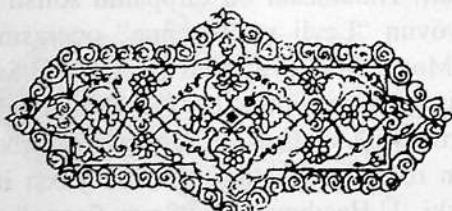
(Rzayev Hüseynqulu Məlik oğlu)

1879-cu ildə Bakıda doğulmuşdur. Müğənni (lirik-tenor), rejissor, teatr xadimi, müəllim. Azərbaycanın xalq artisti. Molaxana təhsili alışdır.

Səhnə fəaliyyətinə 1902-ci ildə N.Nərimanovun "Dilin bəlasi" pyesində muğam və xalq mahnlarının ifası ilə başlamışdır. H.Sarabski xalq mahnlarını yüksək ustalıqla ifa etməyi bacarırdı. Onun səsi qəlboxşayan, həzin idi. 1903-cü ildə Sarabski "Nicat" cəmiyyətinin nəzdində M.Maqomayev və Üzeyir, Zülfüqar və Ceyhun Hacıbəyov qardaşlarıyla birgə teatr truppası yaradır. H.Sarabski bu turppanın solisti olur. Burada o, Ü.Hacıbəyovun "Leyli və Məcnun" operasının ilk səhnə quruluşunda Məcnunun partiyasını ifa edir. H.Sarabski Məcnunun partiyasını axırıncı dəfə 1941-ci ildə Azərbaycan opera və balet teatrında ifa etmişdi. H.Sarabski Azərbaycan səhnəsində Məcnun rolunun bu günə kimi ən yaxşı ifaçısı olmuşdur. H.Sarabski, Ü.Hacıbəyovun "Şeyx Sənan", "Rüstəm və Söhrab", "Şah Abbas və Xurşudbanu", "Əsli və Kərəm", "Arşın mal alan" əsərlərində Sənan, Rüstəm, Şah Abbas, Kərəm Əsgər, Z.Hacıbəyovun "Aşıq Qərib"ində Qərib, M.Maqomayevin eyniadlı əsərində Şah İsmayıllı rollarını yüksək peşəkarlıqla ifa etmişdir. O, C.Hacıbəyovun "Rüstəm və Söhrab", "Ər və arvad", "Arşın mal alan", "Leyli və Məcnun", C.Məmmədquluzadənin "Ölülər" komediyasına səhnə quruluşu vermişdir. H.Sarabski "Bizim dağlar", "Muğan" və uşaqlar üçün yazdığı "Ay-ay" mahnısının müəllifidir. O, Gürcüstanda, Orta Asiyada, İranda, Volqaboyu şəhərlərdə, İrvanda və başqa yerlərdə qastrollarda olmuş, Azərbaycan musiqisinin inkişafı üçün bö-

yük işlər görmüşdür. 1920-45-ci illerdə Azərbaycan opera və balet teatrının solisti olmaqla musiqili özfəaliyyət teatr kollektivinə və 1932-ci ildən ömrünün sonunadək respublika xalq yaradıcılıq evinə rəhbərlik etmişdir. Azərbaycan Dövlət konservatoriyasında xalq mahnıları sinfində dərs demişdir. Ş.Ələkbərova, M.T.Bağirov, H.A.Hacıbababəyov, S.Qədimova, A.O.Sadixov, A.Rzayev onun tələbələri olmuşdur.

Hüseynqulu Məlik oğlu Rzayev (Sarabski) Azərbaycan Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1945-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir. Adına musiqi məktəbi və küçə var.

SARIVƏLLİ

(Qurbanov Osman Abdulla oğlu)

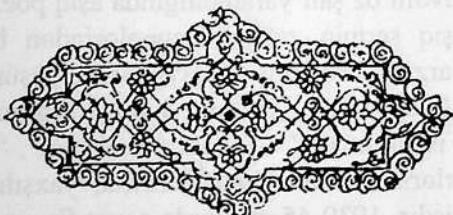
1905-ci ildə Qazax rayonunun ikinci Şıxlı kəndində doğulmuşdur. Azərbaycanın xalq şairi, 1926-ci ildə Qazaxda müəllimlər seminariyasını, 1932-ci ildə MDU-nin filologiya fakültəsini bitirmiştir. 1944-45-ci illər sovet-alman müharibəsində iştirak etmişdir.

O.Sarıvəlli gənc yaşlarında ağır əməyə qatlaşmış, muzdurluq etmiş, qoyun otarmış, özünə bir tikə çörək qazanmışdır. Şairin gəncliyində keçən ağır həyatı “Bənövşə”, “Mənim tərcümeyi-halim”, “Qocanın hekayəti”, “İşıq” şerlərində öz əksini tapmışdır. Sarıvəlli öz şair yaradıcılığında aşiq poeziyasına söyklənmişdir. Aşiq şerinin zəngin ənənələrindən bəhrələnərək müasirlərinin arzu və istəklərini, qayğılarını, düşüncələrini əks etdirmiştir. “Avey dağı”, “Mənim həmyerlilərim”, “Varis”, “Hər kəs yüz il yaşamasası”, “Sabahı yaradanlar”, “Mən sabaha gedirəm” əsərlərində məhəbbət, gözəllik, yaxşılıq və əməyi tərənnüm etmişdir. 1939-45-ci illərdə sovet-fin və sovet-alman müharibələri illərində “Qan qardaşı”, “Müharibənin ilk günü”, “Bütün bunlar yaşayacaq”, “Təbrik edirəm” müharibə illərinin ağır həyatını əks etdirən və qələbəyə səsləyən şerləri Azərbaycan poeziyasının ən yaxşı nümunələrindəndir. O.Sarıvəlli Cənubi Azərbaycan mövzsündə “Dəvə karvanı”, “Birinci dərs”, “Son qar” və s. əsərlər yazmışdır. Bu şerlər azadlıq arzusu ilə yanın insanların həyatından narahat şairin qəlb çırıntılarından. Müharibədən sonraki illərdə onun daha bir istedadı üzə çıxdı, o qəzet səhifələrində satirik şerlərlə çıxış edərək boşboğazları, tənbəlləri qamçılayırdı. Ədəbiyyatşunaslıq sahəsində bir sıra əsərlərin müəllifidir. O, həm də gözəl tərcümə-

çi kimi tanınmışdır. Onun sayesində Safoklin “Antiqona”sı, Musa Cəlilin, A.Puşkinin, K.Simonov və başqa şairlərin bir sıra əsərləri Azərbaycan dilinə tərcümə olunmuşdur.

Osman Abdulla oğlu Qurbanov (Sarivəlli) orden və medal-larla təltif olunmuş, 1990-cı ildə Bakıda vəfat etmiş, doğma yurdunda dəfn olunmuşdur, kəndindəki orta məktəb onun adını daşıyır.

Oğlanları 1939-cu ildə doğulmuş Qurbanov Rafiq Osman oğlu fəlsəfə elmləri doktoru, professordur; 1937-ci ildə doğulmuş Qurbanov Babək Osman oğlu, sənətşünas, fəlsəfə elmləri doktoru, professordur.

SƏMƏD VURĞUN
(Vəkilov Səməd Yusif oğlu)

1906-cı ildə Qazax rayonunun Yuxarı Salaklı kəndində doğulmuşdur. Şair, ictimai xadim, Azərbaycanın xalq şairi, əməkdar incəsənət xadimi, SSRİ Dövlət mükafatı laureati, Azərbaycan EA-nın akademiki. 1924-cü ildə Qazax müəllimlər seminariyasını bitirmiş, 1929-31-ci illərdə MDU-da, 1931-33-cü illərdə Bakıda aspiranturada oxumuşdur.

1924-29-cu illərdə S.Vurğun Qazaxda, Qubada, Gəncədə məllim işləmişdir. 1924-cü ildən çap olunmağa başlamışdır. Azərbaycanda yeni poeziya məktəbinin banisidir. Yaradıcılığının ilk illərində şerlərində novatorluq ideyalarının şeriyatla yüksək yaradıcılıq vəhdətində birləşməsi aydın görünür. “Şairin andı”, “Fanar”, “Hazır olun”, “Bəsti”, “Andım” kimi əsərlərində insanın yaradıcı əməyindən gələcəyə inam, S.Vurğun yaradıcılığında parlaqlığı ilə əks olunmuşdur. Onun tarixi qəhrəmanlıq-romantik dramı olan “Vaqif” XVIII əsrin görkəmli şairi Vaqifin həyatına həsr olunub. Nizami Gəncəvinin “Xosrov və Şirin” əsərinin süjetindən götürülmüş lirik məhəbbət dramı “Fərhad və Şirin”, iki gəncin məhəbbətindən, əməkdən, qəhrəmanlıqdan danışır, “İnsan” dramı haqsızlığa qarşı çıxaraq humanizmi təbliğ edir, bu əsərlərin hər biri iri həcmli olmaqla hamısı şerlə yazılmışdır. Şair şer dilində sanki insanla danışır. “Muğan” və “Aygün” poemalarında öz müasirlərindən o dövrdə çağlayan həyatdan bəhs edir. Gəncliyində yazdığı intim-lirik şerləri ölümündən sonra “Çiçək” adlı topluda nəşr olunmuşdur. S.Vurğun özündən asılı olmayaraq məcburən rejimi mədh etməli olmuşdur. Buna baxmayaraq onun şerlərində sadəlik dərinlik və lakoniklik var.

*Sənət ölkəsidir, bizim ölkəmiz,
Qəlbi qanadlıdır, vicdanı təmiz!
Nə yazsan, ürəklə yarat dünyada,
Ürəksiz yaranan tez gedər bada,
Çalış ki, daima qaynasın qanın,
Bir tufan yaratsın hər həyəcanın.
Sinəndən bircə söz tökülsa belə,
O, söz daşları da gətirsin dilə.*

Onun yaradıcılığı Azərbaycan poeziyasının inkişafına böyük təkan vermişdir. S.Vurğun Nizami Gəncəvi, M.P.Vaqif, A.S.Puşkin, V.V.Mayakovski, M.Qorki və bir sıra başqa ədəbi məqalələrin müəllifidir. O, A.S.Puşkinin "Yevgeni Onegin", M.Qorkinin "Qız və ölüm", Taras Şevçenkonun "Katerina", Ş.Rustavelinin "Pələng dəri geymiş pəhləvan", İ.Çavçavadzénin "Cambul" və bir sıra başqa əsərləri Azərbaycan dilinə tərcümə etmişdir. S.Vurğunun əsərləri bir sıra xarici dillərə tərcümə olunmuşdur. Uzun illər Azərbaycan Yəzicilər İttifaqına rəhbərlik etmiş, dəfələrlə Azərbaycan və SSRİ Ali Sovetlərinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur.

Səməd Yusif oğlu Vəkilov (Səməd Vurğun) 1956-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir. Adına məktəb, küçə, bağ var. Heykəli Bakının ən gözəl yerində ucalır. Yuxarı Salahlıda və Bakıda ev muzeyi açılmışdır. 1981-ci ildə onun şərəfinə medal buraxılmışdır. Lui Araqon, A.Fadaev, N.Tixonov, K.Simonov, K.Leonidze, V.Luqovskoy və başqaları onun yaradıcılığını yüksək qiymətləndirmiş, haqqında monoqrafiyalar, məqalələr yazılmışdır.

Səməd Vurğunun oğlanları 1935-ci ildə doğulmuş Yusif Səməd oğlu Vəkilov (Yusif Səmədoğlu) Azərbaycanın xalq yəzici, əməkdar incəsənət xadimidir; 1939-cu ildə doğulmuş Vaqif Səmədoğlu Vəkilov (Vaqif Səmədoğlu) şair, publisist, dramaturq, xalq şairi, əməkdar incəsənət xadimidir.

SƏTTARXAN HACİHƏSƏN OĞLU

1867-ci ildə Cənubi Azərbaycanın Qaradağ mahalında doğulmuşdur. Xalq qəhrəmanıdır. Cənubi Azərbaycanda və İranda demokratik dəyişikliklər uğrunda mübarizə aparmışdır. Şah rejimine qarşı partizan hərəkatına rəhbərlik etmişdir. Dəfələrlə təqib olunmuşdur.

1908-09-cu illərdə Təbriz üşyanına başçılıq edərək şahın 40 minlik ordusunun böyük hissəsini Cənubi Azərbaycandan qovmuşdur. İngilabi komitəyə rəhbərlik etmişdir. İngilabi komitə şahın və onun qohumlarının malikanələrini müsadirə etmiş, varlılardan pul və taxıl alaraq kasıblar arasında paylamışdır. Səttarxan özünü istedadlı sərkərdə və döлət qurculuğunun bilicisi kimi göstərə bilməşdi. Üşyançılar 11 ay davam gətirdilər. Ancaq 1909-cu ildə Avropanın jandarmı sayılan Rusiyanın qoşunları Cənubi Azərbaycana girib Asiyada da jandarm rolunu icra edərək inqilabi hərəkatı boğdu. 1909-cu ildə Tehranda burjua hökuməti formalasdırıldı, o da Səttarxanı İran paytaxtına hiylə ilə dəvət etdi. Onun 100 nəfərlik dəstəsi tərəsilə edildi, atışmada Səttarxan ağır yaralandı. Uzun xəstəlikdən sonra 1914-cü ildə vəfat etdi.

Səttarxan Hacıhəsən oğlu xalq arasında böyük hörmətə malik idi. Onun haqqında dastanlar qoşulmuş, poemalar, şerlər, romanlar yazılmışdır. Təbrizdə heykəli qoyulmuş, adına küçə var, Bakıda ən böyük maşınqayırma zavodu onun adını daşıyır.

SÜLEYMAN RÜSTƏM

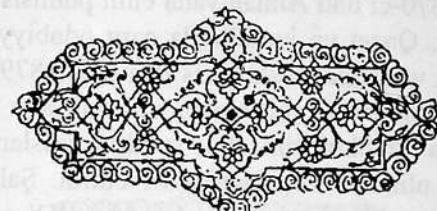
(Rüstəmzadə Süleyman Əliabbas oğlu)

1906-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Şair, dramaturq, ictimai xadim, Sosialist Əməyi Qəhrəmanı, SSRİ və Azərbaycan Dövlət mükafatı laureati, əməkdar incəsənət xadimi, Azərbaycanın xalq şairi. Bakıda və Moskvada Döлət universitetlərində təhsil almışdır.

S.Rüstəm əmək fəaliyyətinə 20-ci illərin sonunda "Gənc işçi", "Komsomol", "Gənc bolşevik", "Maarif və mədəniyyət" qəzetlərində ədəbi işçi kimi başlamışdır. 1937-38-ci illərdə Azərbaycan dövlət dram teatrının direktoru, 1955-56-ci illərdə "Ədəbiyyat və incəsənət" qəzetində baş redaktor olmuşdur. İlk "Çimnaz xanım yuxudadır" şerini 1922-ci ildə yazmış 1923-cü ildə çap etdirmişdir. "Ulduz", "Ələmdən nəşəye", "Gecənin romantikası", "Addımlar" şerləri gənclərə həsr olunmuşdur. 1941-45-ci il sovet-alman müharibəsi illərində məşhur "Qafurun qəlb", "Gün o gün olsun ki", "Qolsuz qəhrəman", "Partizan Əli", "And", "Ana və poçtalyon" və s. şerlərini yazar. Cənubi Azərbaycan mövzusu onun yaradıcılığında ayrıca yer tutur. Bu şerlər "Təbriz şerləri" və "İki sahil" kitablarında toplanmışdır. "Rus qardaşım haqqında" söz poeması iki qardaş rus və Azərbaycan xalqlarının dostluğundan söhbət açır. 60-70-ci illərdə S.Rüstəm "Günəşli səhər", "Xəzərimin səhəri", "Bir az da məhəbbətdən", "Mənim günəşim" və s. əsərlərini yazar. O, şerlə yazılmış "Qaçaq Nəbi" pyesinin və Azərbaycan kəndindən danişan "Durna" komediyasının müəllifidir. S.Rüstəm Ş.Rustaveli, A.S.Qriboyedov, A.S.Puşkin, T.Şevçenko, U.Uitmen, Nazim Hikmət və başqa şairlərin əsər-

lərini Azərbaycan dilinə tərcümə etmişdir. Əsərləri bir sıra xərici dillərə tərcümə olunmuşdur.

Süleyman Əlabbas oğlu Rüstəmzadə dəfələrlə Azərbaycan Ali Sovetinin deputati, 1971-89-cu illərdə Ali Sovetin sədri olmuşdur. Orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1989-cu ilə vəfat etmiş, Bakı küçələrindən biri onun adını daşıyır.

ŞAHTAXTLI

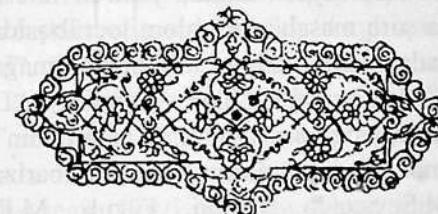
(Şaxtaxtinski Məhəmməd ağa
Məhəmmədtağı Sultan oğlu)

1846-cı ildə Naxçıvanın Şah taxtı kəndində doğulmuşdur. Publisist, şerqşünas, filoloq, müellim, ictimai xadim. İbtidai təhsilini Naxçıvanda, orta təhsilini Tiflis gimnaziyasında almışdır. 1869-cu ildə Leepsik universitetinin fəlsəfə, tarix və hüquq işləri fakültəsini bitirmiştir.

Şah taxtlı 1870-ci ildə Almaniyada elmi publisistik fəaliyyətə başlamışdır. Qəzet və jurnallarda şərq ədəbiyyatı və tarixi ilə bağlı oçerk və məqalələrlə çıxış etmişdir. 1879-cu ildə Tiflisdə “Təkmilləşdirilmiş müsəlman əlibeyi” adlı kitabını çap etdirir. Burada öz fikirlərini elmi şəkildə əsaslandıraraq türk xalqlarına bu əlifbaya keçməyi təklif edirdi. Şah taxtlı bütün ömrü boyu bu problemlə məşğul olmuşdur. XX əsrin 80-ci illərindən İstanbulda “Moskovski vedemostı” qəzetiinin xüsusi müxbiri, 1891-93-cü illərdə isə “Kaspi” qəzetiinin redaktoru olur. 1902-ci ildə Şah taxtlı Avropaya qayıdır. Paris xarici dillər institutunda şərq dillərindən dərs deyir. Fransa Maarif Nazırlığının “Fəxri fərman”ı ilə təltif olunmuşdur. 1902-ci ildə təkrarən Tiflisə qayıdaraq burada “Qeyrət” mətbəəsini yaradır. 1903-cü ildə “Şərqi-Rus” qəzetiini nəşr edir. 1907-ci ildə İrəvan quberniyasından II Dövlət Dumasına deputat seçilir. Peterburqdə “Rossiya” qəzeti ilə əməkdaşlıq edir. 1908-18-ci illərdə Şah taxtlı İranda, İraqda, Türkiyədə yaşayır. 1918-ci ildə Azərbaycan Demokratik Respublikası elan olunduqdan sonra Vətənə gələrək Azərbaycan Dövlət Universitetinin yaradılmasında fəal iştirak edir. Universitetin professoru kimi şərq xalqlarının tarixi, dili və ədəbiyyatı haqqında mühazirələr

oxuyur. Azərbaycanda kommunist rejimi qurulduğandan sonra “Bakinski raboçi” və Moskvanın “Krasniy Vostok” qəzetləri ilə əməkdaşlıq edir. Türk xalqlarının və taciklərin latin əlifbasına keçməsi üzrə ümumittifaq komitəyə daxil idi. 1899-cu il-dən ümumdünya fonetika cəmiyyətinə 1900-cü ildən - ümumdünya Asiya cəmiyyəti, 1903-cü ildən rus imperatorluğu coğrafiya cəmiyyətinin Qafqaz bölməsinin üzvü idi.

Məhəmmədədə Şah taxtlı Sultan oğlu Məhəmmədədə Şah taxtinski (Şah taxtlı) öz dövrünün qabaqgörən adamlarından olmuş, Azərbaycanda ədəbiyyatşunaslıq elminin və publisistikanın səviyyəsini yüksəklərə qaldırmışdır. 1931-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir.

ŞEYXZADƏ MƏQSUD MƏSİM OĞLU

1908-ci ildə Ağdaşda doğulmuşdur. Özbək yazılıcısı alim, müəllim. 1925-ci ildə Bakıda müəllimlər məktəbini bitirmiş, 1933-cü ildə Azərbaycan dövlət pedaqoji institutunun qiyabi şöbəsini bitirmiştir.

M.Şeyxzadə 1925-27-ci illərdə Dağıstanın Buynaksk və Dərbənd şəhərlərində müəllim işləmişdir. 1929-cu ildən ömrünün sonuna dək Özbəkistanda yaşamışdır. 1933-35-ci illərdə Daşkənd universitetinin aspiranti, 1935-38-ci illərdə dil və ədəbiyyat institutunun elmi işçisi olmuşdur. 1938-ci ildə Nizami adına Daşkənd pedaqoji institutunda özbək ədəbiyyatı tarihindən dərs demişdir. Ədəbi fəaliyyətə hələ 1921-ci ildə başlamışdı. Əvvəlcə Azərbaycan dilində yazırıdı. "Nəriman Nərimanov haqqında şərq masalı" ilk qələm təcrübəsidir. 1929-cu ildən M.Şeyxzadə ancaq özbək dilində yazmağa başlayır. "Üçüncü kitab", "Ağsaqqal", "İller və yollar", "Daşkəndnamə" və s. onun ən yaxşı əsərləridir. "Cəmaləddin" pyesi özəbək xalqının monqol işgalçılara qarşı mübarizəsinə həsr olunmuşdur. M.Şeyxzadə Nizami, Füzuli, M.F.Axundov, A.S.Puşkin, M.Lermantov, V.Şekspir, İ.Hôte, D.C.Bayron, Ş.Rustaveli və bir sıra başqa dünya klassiklərini özbək dilinə tərcümə etmişdir. M.Şeyxzadənin əsərləri bir sıra dünya dillərinə tərcümə olunmuşdur.

Məqsud Məsim oğlu Şeyxzadə 1967-ci ildə Daşkənddə vəfat etmiş, orada da dəfn olunmuşdur. Onun kiçik qardaşı Şixiyev Fuad Məsim oğlu hidrotexniki qurğular sahəsində böyük alim, mütəxəssisidir. Texnika elmləri doktoru, professor, uzun illər Odessa dəniz gəmiçiliyi mühəndisləri institutunda elmi işlər üzrə prerekтор olmuşdur. 90-cı illərdə vəfat etmişdir.

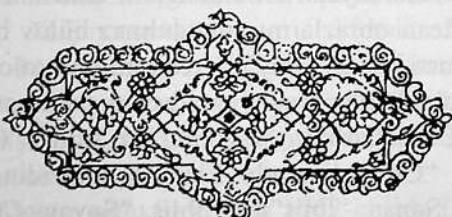
ŞƏRİFZADƏ ABBASMİRZƏ MİRZƏ ƏBDÜLRƏSUL OĞLU

1893-cü ildə Şamaxıda doğulmuşdur. Aktyor, teatr, kino rejissoru. 1895-ci ildə valideynləriylə Bakıya köçmüştür. İbtidai təhsil aldıqdan sonra 1906-ci ildə Bakı klassik gimnaziasına daxil olmuş, lakin xəstəliyi ilə əlaqədar oranı bitirə bilməmişdir.

A.Şərifzadə uşaq yaşılarından teatra həvəs göstərmış, 15 yaşında isə artıq M.B.Molyerin "Zorən Təbib" əsərində lal qızın rolunda oynamışdır. 1910-cu ildə "Səfa" və "Nicat" cəmiyyətlərinin teatr səhnələrində çıxış edərək Azərbaycan, Orta Asiya, Şimali Qafqaz, İran və Volqaboyu şəhərlərdə qastrollarda olur. 1916-cı ildə Zülfüqar, Ceyhun və Üzeyir Hacıbəyov qardaşları rejissor kimi onu "Leyli və Məcnun", "Əsli və Kərəm", "Aşıq Qərib" musiqili dramını səhnəyə qoymaq üçün dəvət edirlər. 1917-ci ildə Bakının teatr ictimaiyyəti onu müsəlman artistləri ittifaqının sədri seçilir. 1920-ci ildən A.A.Şərifzadə Azərbaycan Dövlət Dram teatrının artisti olur. Burada realist teatr obrazlarının unudulmaz bütöv bir qalereyasını yaradır. İncə, bədii, duyu, realizm, psixoloji, dərinlik, ehtiraslılıq bütün bunlar onun yaradıcılıq palitrasında vəhdət təşkil edirdi. C.Cabbarlinin "Aydının"da Adın, "Oqtay Eloglu"nda Oktay, "Od gəlini"ndə Elxan, H.Cavidin "Şeyx Sənan"ında Şeyx Sənan, "İblis"ndə İblis, "Səyavuş"da Səyavuş, M.Cəlalın "Şahnamə"sində Gülab onun yaratdığı ən yaxşı obrazlardır. V.Şekspirin Hamlet, Otello, Maqbet və başqa obrazları da o son dərəcə gözəl yaratmışdı. 20-30-cu illərdə Bakı və Moskva mətbuatı A.M.Şərifzadənin Hamlet rolunun ən yaxşı ifaçısı kimi dəyərləndirilmişdi. 1923-cü ildən Azərbay-

can Dövlət Opera və Balet Teatrının baş rejissorunu olmuş, burada “Əsli və Kərəm”, “Aşıq Qərib, “Şah İsmayı” operasını səhnəyə qoymuşdu. Azərbaycan milli kinematoqrafiyasının da inkişafında A.M.Şərifzadənin dəyərli xidmətləri var. 1915-ci ildə “Xaspoland”, 1924-cü ildə “Bayquş” filmlərinə çəkilmiş, Azərbaycanın ilk kinorejissorlarından olmuşdur. O, Bakı kinostudiyasında 1926-36-ci illərdə “Bismillah”, “Hacı Qara”, “Məhəbbət oyunu” filmlərini səhnələşdirmiş, “Azərbaycana səyahət” sənədli filmini çəkmişdir. Abbasmirzə Şərifzadə həyat yoldaşı, Azərbaycan teatr səhnəsinin görkəmli aktrisası Mərziyyə Davudova ilə birlikdə Azərbaycan teatrının bütün pleyadasını təşkil edən gənc teatr sənətkarları yetişdirmişlər. 1928-ci ildə Azərbaycan Teatr İctimaiyyəti A.M.Şərifzadə yaradıcılığının 20 illiyini böyük təntənə ilə qeyd etdilər.

Abbasmirzə Əbdürəsul oğlu Şərifzadə Stalin repressiyasının qurbanı oldu. 1938-ci ildə güllələndi. Sonralar isə bəraət verildi. Bakıdakı aktyor evi və Azərbaycan paytaxtının küçələrindən biri onun adı ilə adlandırılmışdır.

91

ŞƏHRİYAR MƏHƏMMƏDHÜSEYN HACI
MİRAGA OĞLU

1900-cü ildə Təbrizdə doğulmuşdur. Orta təhsilini Təbrizdə almış, Tehran universitetinin tibb fakültəsində oxumuşdur.

Yaradıcılığa çox gənc yaşılarından başlamış ilk şerlər kitalını 1931-ci ildə nəşr etdirmişdir. Bunun ardınca dördüncü divanı və ikicildlik seçilmiş əsərləri çap olunmuşdur. M.H.Şəhriyar yaradıcılığının əsas qayəsini şerlərində humanizmə çağırış, azadlıqsevərlik və ədalət təşkil edir. Ailə vəziyyətinin ağırlığı ilə əlaqədar 1932-ci ildə universitetin son kursunda təhsilini yarımcıq qoyaraq müxtəlif şirkətlərdə, sonra isə Tehranda bankda işləmişdir. Şəhriyar yaradıcılığının zirvəsi Cənubi Azərbaycan xalqının ağır həyatından, keçmiş ənənələri, yaxşı əməlləri vəsf edən “Heydər babaya salam” poemasıdır. Poemadan bir bəndi vermək yerinə düşər:

*Heydərbaba, alçaqların köşk olsun,
Bizdən sora qalanlara eşq olsun,
Keçmişlərin gələnlərə məşq olsun
Evladımız məzhəbini danmasın,
Hər içiboş sözlərə aldanmasın.*

1941-45-ci illərdə sovet-alman müharibəsi dövründə azərbaycanlı qəhrəmanlarına həsr etdiyi “Stalinqrad qəhrəmanları” poemasını yazar. Şairin əsərləri İraqda, Türkiyədə və Azərbaycan Respublikasında dəfələrlə çap olunmuşdur.

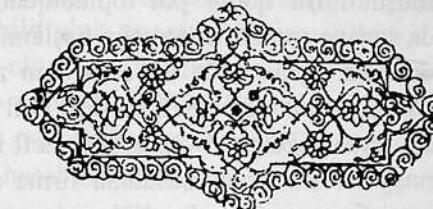
Məhəmmədhüseyin Hacı Mirağa oğlu Şəhriyar 1988-ci ildə Təbrizdə vəfat etmişdir. İranda və Azərbaycan respublikasında bir sıra mədəni maarif ocaqları onun adını daşıyır. Bakıda ən böyük saraylardan birinə onun adı verilmişdir.

ŞİXLİNSKİ ƏLİAĞA İSMAYIL OĞLU

1865-ci ildə Qazaxda doğulmuşdur. Çar ordusunun və müvəqqəti hökumətin general-leytənəti Azərbaycan demokratik hökumətinin, sovet dövlətinin görkəmli hərbi xadimi olmuşdur. Orta təhsilini Tiflisdə almış, 1886-ci ildə Peterburq artilleriya məktəbini bitirərək podporuçık rütbəsi almışdır.

Zabaykaledə hərbi xidmət keçmiş, 1904-05-ci illərdə Port-Arturda batareya komandiri olmuşdur. Göstərdiyi qəhrəmanlıq və igidliyə görə Qızıl qılıncla mükafatlandırılmış podpolkovnik rütbəsi verilmişdir. Mühəribədən sonra 1906-ci ildə Ə.Şıxlinski ixtisasını artırmaq üçün Tsarskoselski artilleriya məktəbinə göndərilir. 1907-ci ildə artıq bu məktəbdə dərs deyir. 1910-cu ildə onun "Səhra toplarının cəbhədə işlədilməsi" adlı ilk kitabı nəşr olunur. 1912-ci ildə artilleriya general-mayoru rütbəsi alır. Birinci dünya müharibəsində Ə.Şıxlinski Peterburq qarnizonunun artilleriya rəisi, 1915-ci ildə Qərb cəbhəsinin artilleriya rəisi təyin olunur. 1917-ci ildə general-leytenant rütbəsi alaraq müvəqqəti hökumətdə Qərb cəbhəsi 10-cu ordunun komandanı təyin olunur. O ilin noyabrında istefaya çıxaraq vətənə qayıdır. Şıxlinski Rusyanın və Fransanın bir sıra ordenlərilə təltif olunmuşdu. Azərbaycan Demokratik Respublikasının hökumətində hərbi nazirin müavini olmuş, Azərbaycanda kommunist rejimi qurulduğdan sonra, respublikanın hərbi və dənizçilik komissarlığında işləmişdir. 1926-ci ildə Şıxlinski "Rusca, azərbaycanca qısa hərbi lüğət" kitabını çap etdirmiş, elə o il də ehtiyata çıxaraq yaradıcılıq fəaliyyətilə məşğul olmuşdur. "Xatirələrim" adlı kitab yazmış, Azərbaycan yazıçılarını rus dilinə tərcümə etmişdir.

Əliağa İsmayılov oğlu Şıxlinski 1943-cü ildə Bakıda vəfat etmişdir. Onun adına küçə və məktəb verilmiş, haqqında bir neçə kitab yazılmışdır. Ə.Şıxlinskinin qəhrəmanlığı haqda E.Z.Barsukov və A.N.Stepanovun "Port-Artur" və "Zvonoryevlər ailəsi" kitabında yazılmışdır.

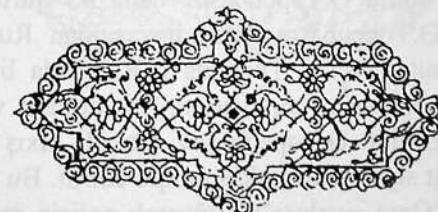
1838-ci ildə (bəzi mənbələrdə 1842-ci ildə) Bakıda çəkməçi ailəsində doğulmuşdur. Multimilyonçu, XX əsrд Bakıda ən böyük neft sahibkarı, iş adamı. Təhsil və mədəniyyətin himayəçisi olduğuna görə xalq ona millətin atası adını vermişdi.

Z.Tağıyev 10 yaşında anasını itirmişdir. Ailədəki ağır vəziyyət onu işləməyə vadar etdiyindən tikintidə günü 6 qəpiyə palçıq daşımışdır. 12 yaşında daş yonmuşdur. 15 yaşında daş-qoyan-bənna olmuşdur. Bir qədər pul topladıqdan sonra iki mağaza alıb orada sənaye məhsulu satmağa başlamışdır. 1870-ci ildə Tağıyev kerosin almaq üçün iki çəni olan zavod tikir. Kerosinə o vaxt tələbat çox idi. 1872-ci ildə neft çıxarmaya kapital qoyaraq iki quyu qazdırır. 1886-ci ildə neft istehsalı və neftayırma ilə məşğul olan, paya əsaslanan firma açır. 1897-ci ildə özünün şəxsi firmasını yaradır. XX əsrin əvvəlində toxuculuq sənayesi yaratmaq məqsədilə Rusiyada parça istehsal edən çox böyük bir fabrik tikib, "Xəzər manifaktura cəmiyyətini" yaradır, ticarət əməliyyatları aprarmaq üçün 1914-cü ildə başqa iş adamları ilə birləşə kommersiya bankı yaradaraq idarə heyətinin sədri seçilir, 1916-cı ildə "Balıq sənayesi ilə məşğul olan aksioner cəmiyyətini" təşkil edərək balıqçı torları, alır vətəgələr yaradıb, balıqcılıq təsərrüfatını təşkil edir. Dağıstanda və Azərbaycanda balığı konservləşdirən, qurudan zavodlar tikir, soyuducu kameralar yaradır. 1917-ci ilin sonunda Z.A.Tağıyevin mülkiyyəti 30 milyon rubl idi. O, əliaçıqlıqla xeyriyyə işlərinə vəsait ayırib, bu günün özündə də fəaliyyət göstərən məktəb və teatr, qızlar məktəbi açıb, onlar üçün ayrıca bina tikdirib. Qəzet və jurnal təsis edir. Onun vəsaiti he-

sabına Azərbaycanın oğul və qızları İngiltərə, Almaniya, Fransa və Rsiyada təhsil alırlar. Nəriman Nərimanov, Məmməd Əmin Rəsulzadə və başqları onun vəsaitilə oxumuşdu.

Z.T.Tağıyev Rusiya imperiyasının, Buxara əmirinin, İranın ordenlərilə təltif olunmuşdu. Azərbaycanda kommunist rejimi qurulanda Z.T.Tağıyev könüllü olaraq özünün bütün mülkiyyətini Azərbaycan kommunist hökumətinə bağışlamışdı.

Hacı Zeynalabdin Tağı oğlu Tağıyev 1924-cü ildə 84 yaşında Mərdəkanda vəfat etmiş, Hacı Əbu Turab axundun ayaqları altında dəfn olunmuşdur. (Bir dəfə Hacı Z.Tağıyev Əbu Turab axunddan soruşur ki, sonsuz var-dövlətim nə vaxtsa tükənə bilərmə? Axund ona bu var-dövləti sənə verən Allah bir anın içinde də ala bilər deyir. Kommunistlərin hamının varidatını milliləşdiriklərini eştidikdə, axundun ayağının bildiyini mənim başım bilmir, deyərək onun ayaqlarının altında dəfn olunmasını vəsiyyət edir). Sovet dövründə təqib olunmamışdı. Vəfati münasibətilə hətta "Kommunist" qəzeti nekroloq da vermişdi. Bütün bunlar yəqin ki, Nərimanovun hesabına olmuşdu.

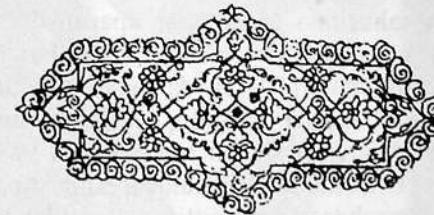

TOPÇUBAŞOV ƏLİMƏRDAN BƏY ƏLƏKBƏR OĞLU

1862-ci ildə Tiflisdə doğulmuşdur. Siyasi və döлət xadimi, publisist alim. Orta təhsilini birinci Tiflis gimnaziyasında almış, 1888-ci ildə Peterburq universitetinin hüquq fakültəsini bitirmiştir. Universiteti bitirdikdən sonra ona provaslılığı qəbul etməklə universitetdə stajor professor yerini təklif etmiş o isə bundan imtina etmişdi.

Universitetdən sonra Ə.Topçubaşov Tiflisdə hakim köməkçisi, vəkil işləmiş Bakıda publisistika ilə məşğul olmuşdur. 1898-ci ildə "Kaspi" qəzetini alaraq ona rəhbərlik edir. Məarifçiliklə məşğul olaraq teatr həyatını işqlandırır və Azərbaycan ədəbiyyatını təbliğ edir. Rus dilli "Bakinski Torqovo-promišlenniy listok" qəzetini redaktə edir. XX əsrin əvvəlində Bakı şəhər dumasına seçilir, bir qədər sonra onun sədri olur. 1905-ci ilin avqustunda Oka çayında "Qustav struvye" gəmisində "Ümumrusiya müsəlmanlarının qurultayını çağırır. Müsəlmanların qurultayı mərkəz Bakıda olmaqla Ə.Topçubaşovu sədr seçir. O, Rusiya müsəlmanlarını qurultayda birləşməyə çağırır, sonra Ə.Topçubaşov daha iki qurultay keçirir. 1907-ci ildə Ə.Topçubaşov Bakı qəzasından Rusiya Dövlət Dumasına deputat seçilir. Dumada o Rusiyada bütün azsaylı xalqların avtonomiyasını tələb edən, "Narodnaya volya"çıların fraksiyasına qoşulur. Ə.Topçubaşov dumada çıxış edərək Rusiyanın kapitalist siyasetini kəskin tənqid edirdi. Bu illərdə o çar hökumətinin "Qara siyahısı"na düşərək polisin məxfi nəzarətinə götürülür. 1918-ci ildə Ə.Topçubaşov Azərbaycan Demokratik hökmətində xarici işlər naziri olur. Onu iki qardaş xalqlar arasında əlaqələr yaratmaq tapşırığı ilə Türkiyəyə göndərilər. İstanbulda Ə.Topçubaşov əsas vəzifəsindən əlavə Azərbaycanda baş verən hadisərlərə bağlı kitab nəşr edir. 1918-ci ildə o, Azərbaycan parlamentinin üzvü olur və ilk iclasda sədr seçilir. Tezliklə, ona Versal sülh konfransında iştirak edən döлət nümayəndə olmaq tapşırığı verilir. Ə.Topçubaşov İstanbuldan birbaşa Fransaya yola düşür. 1920-ci ildə Azərbaycanda kommunist rejimi qurulduğandan sonra vətənə qayıda bilməyərək mühacir olur. Parisdə elmi publisistik fəaliyyətlə məşğul olur, burda kitablar nəşr edərək dünya ictimaiyyətinə bolşevik Rusiyasının onun xalqına qarşı kolonial siyaset yürüdüyüni çatdırır.

Əlimərdan bəy Ələkbər oğlu Topçubaşov 1934-cü ildə Parisdə vəfat etmiş Sen-Deni qəbristanlığında dəfn edilmişdir.

95

TOPÇUBAŞOV MUSTAFA AĞABƏY OĞLU

1895-ci ildə İrəvanda doğulmuşdur. Cərrah, ictimai xadim, tibb elmləri doktoru, professor, əməkdar elm xadimi, Azərbaycan EA-sının və SSRİ tibb EA-nın həqiqi üzvü, Bolqarıstan EA-nın müxbir üzvü, Sosialist Əməyi Qəhrəmanı, SSRİ Dövlət mükafatı laueratı. Orta təhsilini İrəvanda almış, Kiyev Dövlət universitetin tibb fakültəsini bitirmişdir.

M.A.Topçubaşov 1920-30-cu illərdə Azərbaycan Dövlət tibb universitetində cərrahiyyə klinikasında ordinator və asistent olmuşdur. 1930-75-ci illərdə Azərbaycan Dövlət tibb universitetinin cərrahiyyə kafedrasının müdürü, eyni zamanda 1945-48-ci illərdə EA-nın Eksperimental təbabət institutuna rəhbərlik etmişdir. M.Topçubaşov 7 monoqrafiya 5 cilddə "Xüsusi cərrahlıq" dərsliklərinin, ümumilikdə 160 elmi işin müəllifidir. Onun redaktəsi ilə kombinasiyalı ağrısızlaşdırma ilə bağlı üç elmi iş toplusu çap olunmuşdur. M.Topçubaşov öd yollarının cərrahiyyəsi, ağrısızlaşdırma, qarın boşluğu və tarokal cərrahiyyə, bərpa cərrahiyyəsi, neyrocərrahiyyə, ortopediya, urologiya sahəsində tədqiqatlar aparmışdır. O, bir sıra orjinal diaqnostik və operativ müalicə metodları təklif etmişdir. Əsas elmi tədqiqatları "Ürək damar xəstəlikləri və onların profilaktikası", "Xüsusi cərrahlıq", "Yad cisimləri çıxaran aparat və onun tətbiqi", "Normal hipertenziya və onun cərrahi müalicəsi", "Uzunmüddətli analqeziyanın tibbdə tətbiqi" əsərləridir. M.Topçubaşov ümumittifaq cərrahlar cəmiyyətinin Azərbaycan cərrahlar və uroloqlar cəmiyyətinin fəxri sədri olmuşdur. Dəfələrlə Azərbaycan Ali Sovetinə deputat seçilmiş, 1955-59-cu illərdə Ali Sovetin sədri olmuşdur. Bir sıra orden və medallarla təltif olunmuşdur.

Mustafa Ağabəy oğlu Topçubaşov 1981-ci ildə Bakıda vəfat etmişdir. Azərbaycan EA-nın elmi tədqiqat eksperimental - klinik təbabət institutuna və küçələrdən birinə onun adı verilmişdir.

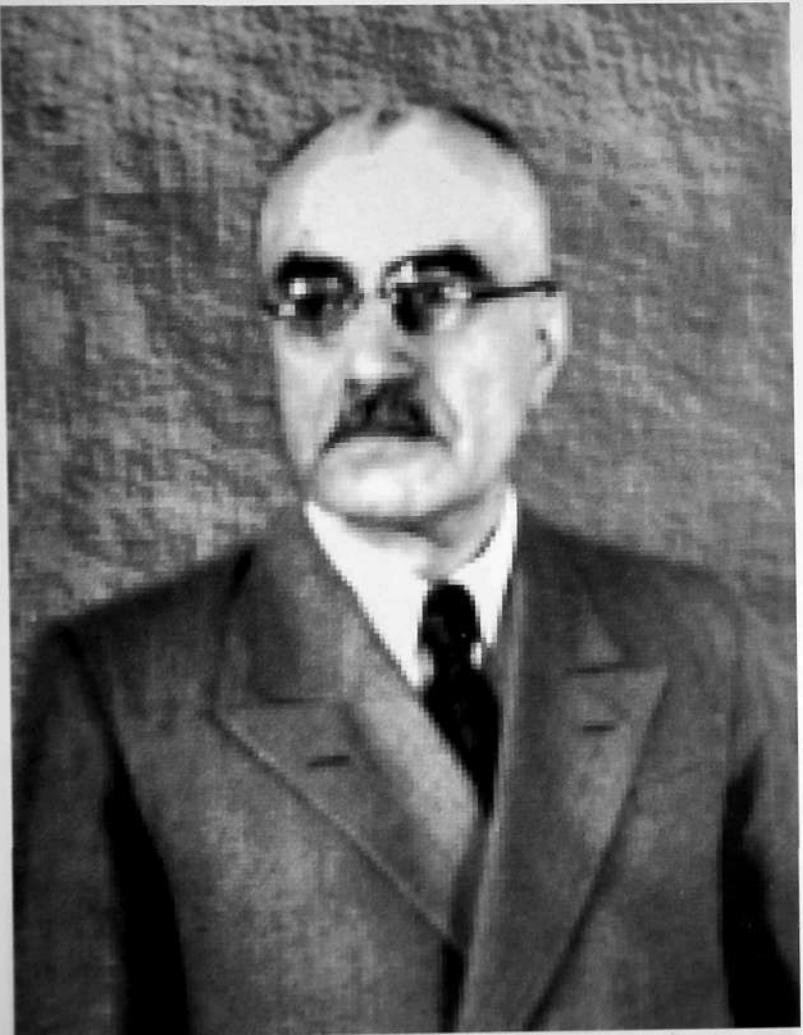
**ABDULLAEYV
Həsən Məmmədbağır oğlu**

AĞAYEV
Həsən bəy

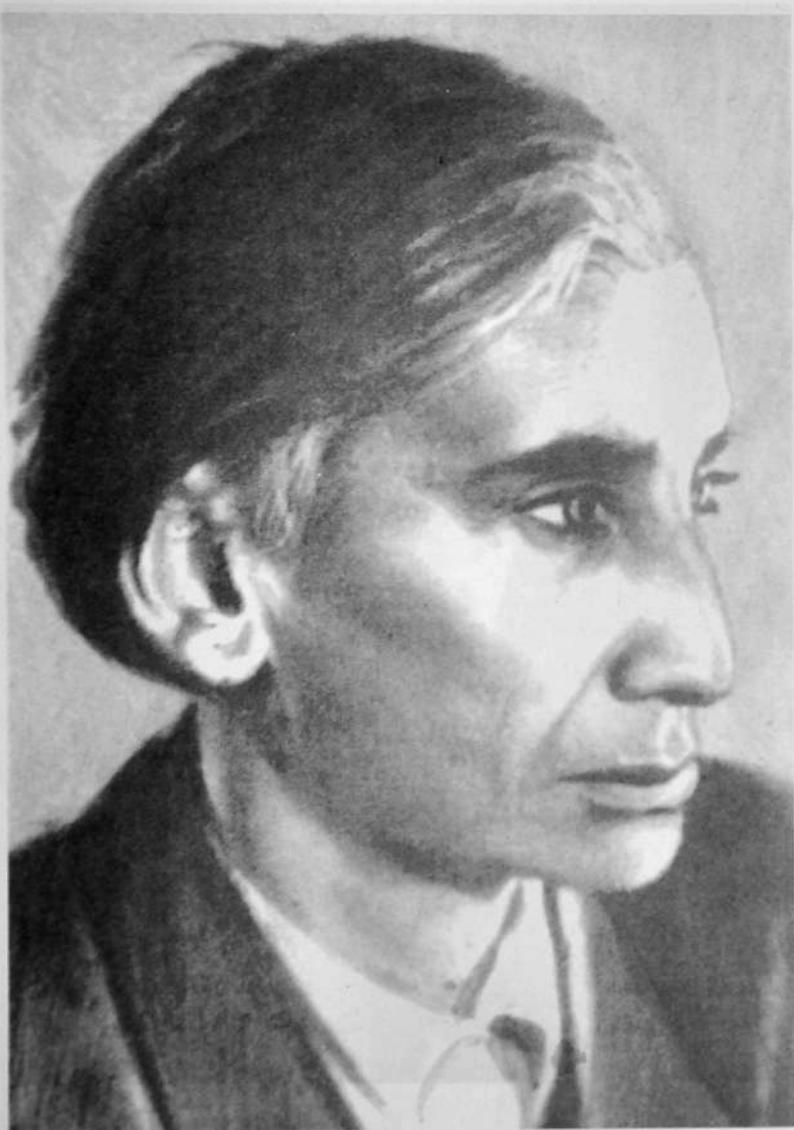
ASLANOV
Həzi Əhəd oğlu

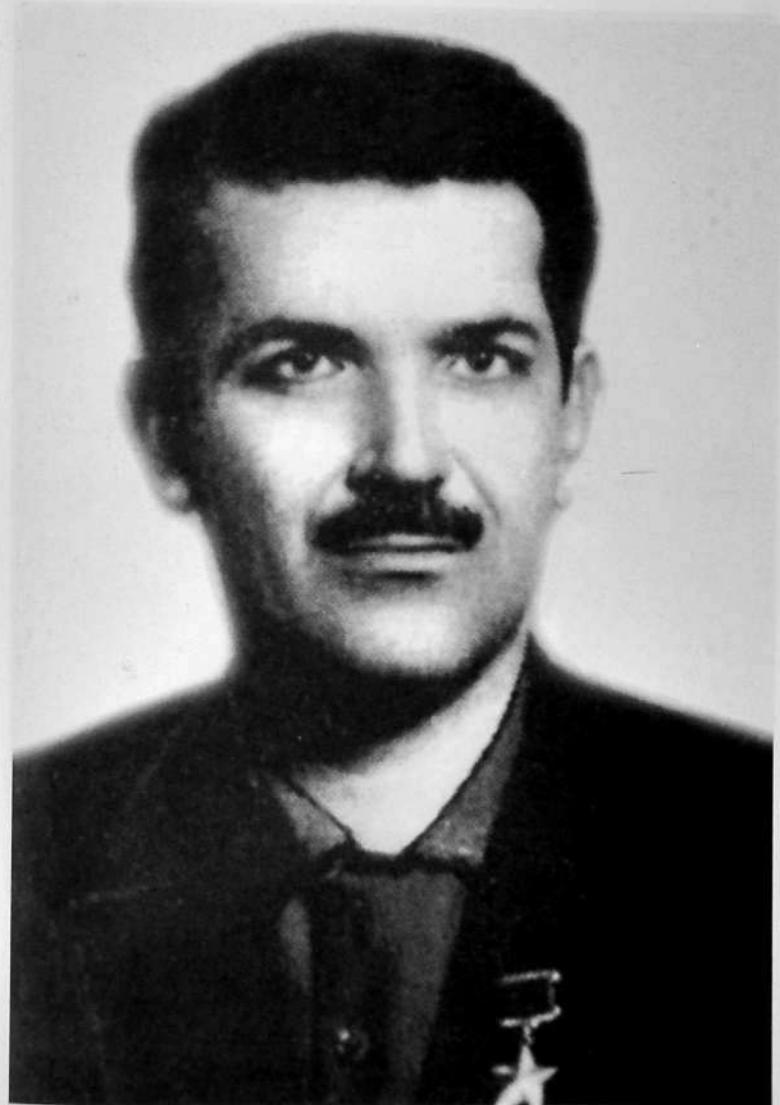
BAĞIROV
Mircəfər

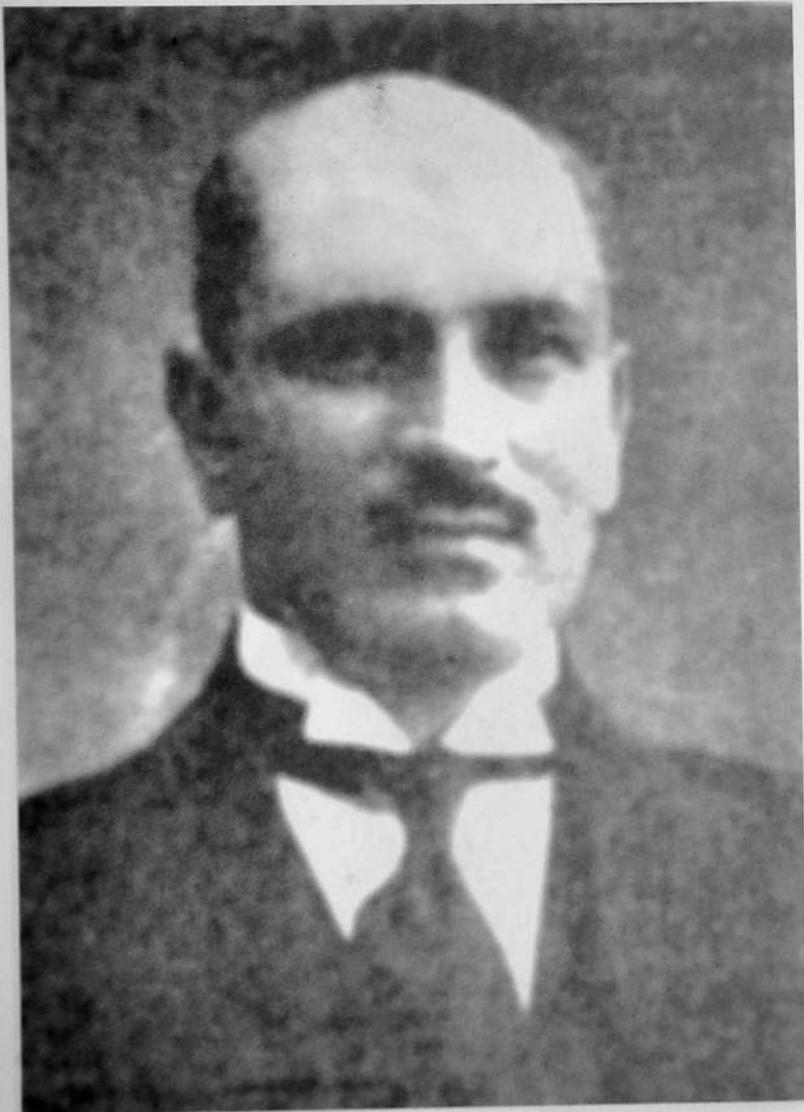
BEHBUDOV
Rəşid Məcid oğlu

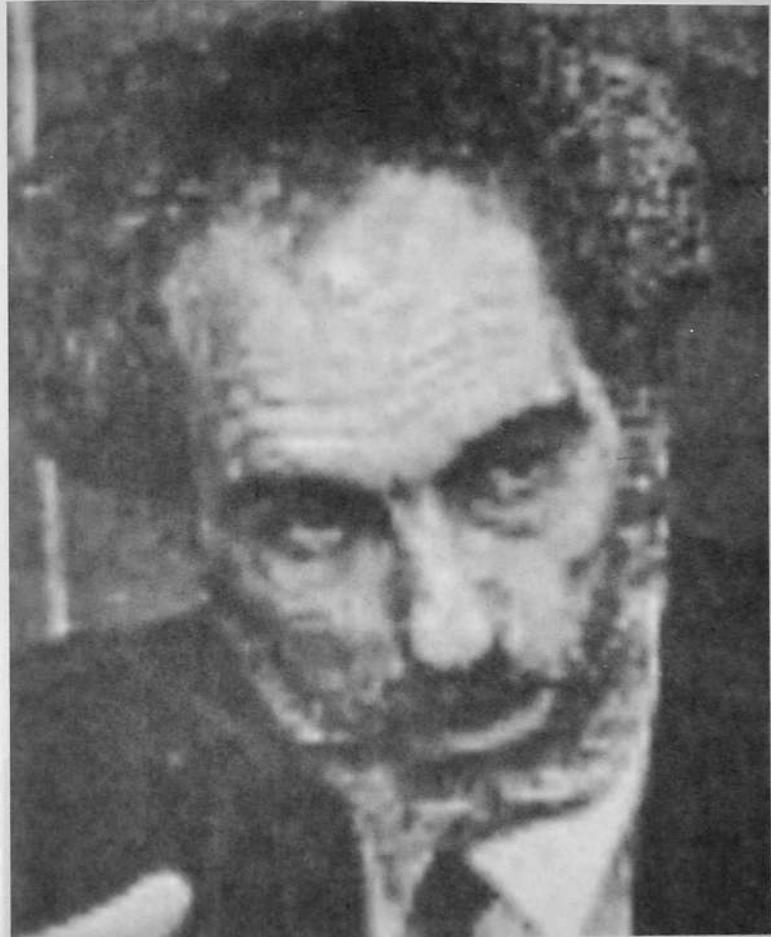
BƏHLULZADƏ
Səttar

BÜNYADOV
Ziya Musa oğlu

CƏFƏROV
Məmmədçəfər

ELÇİBƏY
Əliyev Əbülfəz Qədirqulu oğlu

FƏTƏLİ XAN
Xoyski

HACIBƏYOV
Üzeyir Əbdülhüseyn oğlu

HACINSKİ
Mehdi bəy

HACINSKİ AZ
Cəmo bəy

XASMƏMMƏDOV
Xəlil bəy

XƏLİL
İbrahim

YUSİFBƏYLİ
Nəsb bəy

QARAYEV
Qara Əbülfəz oğlu

MEHMANDAROV
Səməd bəy Sadıq bəy oğlu

MƏMMƏDQULUZADƏ
(İdlis) Cəlil Hüseynqulu oğlu

MƏMMƏDOV
Murtuza Məşədi Rza oğlu (Bülbül)

MƏMMƏDƏLİYEV
Yusif Heydər oğlu

MƏLİK-ASLANOV
Xudadat bəy

MÜXTAROV
Murtuza

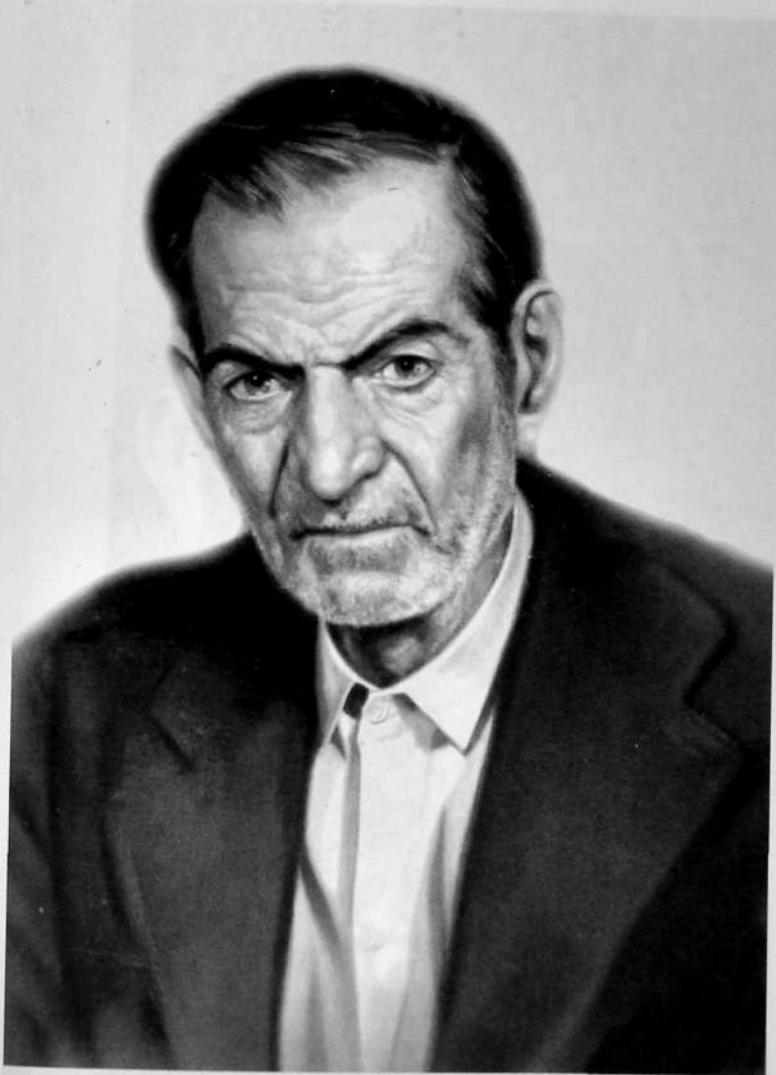
NƏRİMANOV
Nəriman Nəcəf oğlu

RƏSULZADƏ
(ss) Məmmədəmin Ağa oğlu

RZAYEV
Rəsul İbrahim oğlu (Rəsul Rza)

ŞƏHRIYAR
Məhəmmədhüseyn oğlu

ŞİXLİNSKİ
Əliağa İsmayıł oğlu (Rza)

TAĞIYEV
Hacı Zeynal Abdin Tağı oğlu

TOPÇUBAŞOV
Əlimərdan bəy

TOPÇUBAŞOV
(anı) Mustafa Ağabəy oğlu

VƏKİLOV
Səməd Yusif oğlu (Səməd Vurğun)

96

VAHİD
(İsgəndərov Əliağa Məmmədqulu oğlu)

1895-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Şair, Azərbaycanın əməkdar incəsənət xadimidir. Mollaxana təhsili almışdır.

Vahid əmək fəaliyyətinə gənc yaşlarında dülgərliklə başlamışdır. Uşaqlıqdan şerə meyli olmuş, çox gənc yaşlarından ədəbi dərnəklərdə iştirak edərək, lirik şerlər yazmışdır. Dostlarının məsləhətiyle satirik şerlər yazmağa başlamış, 1916-ci ildə haqsızlığı, zülmü, mövhumati tənqid edən "Tamahin nəticəsi" adlı ilk satirik şerlər kitabını nəşr etdirmişdir. Sovet quruluşunu Vahid razılıqla qarşılamışdı. "Kommunist" qəzeti və "Molla Nəsrəddin" jurnalı ilə six yaradılıq əlaqələri yaranmışdı. "Məktəb nə deməkdir", "Əsgər və fəhlə dostlarımı", "Mollaxana", "Kupletlər" şerlərində köhnəliyin qalıqları kəskin satira atəşinə tutulur, yenilik vəsf olunurdu. O, bu əsərlərində sanki köhnəliyə gülsə də, Ezop dililə Sovet cəmiyyətinin əyriiliklərinin də üstünü incəliklə açırdı. 1941-45-ci illərdə sovet-alman müharibəsi dövründə yazdığı əsərlərdə vətənə məhəbbət, düşmənə nifret, qələbəyə inam hissi təbliğ olunurdu. Bu dövrde onun "Döyüş qəzəlləri" (1943), "Qəzəllər" (1944) kitabları nəşr olundu. Füzuli ənənəsinin davamçısı və şərq ədəbiyatının gözəl bilicisi olan Vahid həm də gözəl tərcüməçi idi, ərob, fars dillərini mükəmməl bilirdi. Nizami, Xaqani, Füzuli, Nəvainin qəzəlləri onun tərcüməsində işıq üzü görmüşdür. Sovet sistemi onu nəşr etməməklə hüququ yalnız yazmaq olan böyük bir qəzəl ustadını XX əsrin ən böyük şairini itirdi.

Əliağa Məmmədqulu oğlu İskəndərov (Vahid) 1965-ci ildə Bakıda vəfat etdi. Qəbrinin üstündə və filarmoniya bağında ona abidə qoyulmuş, burada Vahid poeziya evi açılmışdır. Gənc şairlər, müğənnilər, musiqiçilər və musiqisəvərlər hər gün şairi ziyarətə gəlir, burda tez-tez şer məclisləri keçirilir. Vahid onu sevənlərin qəlbində yaşayır.

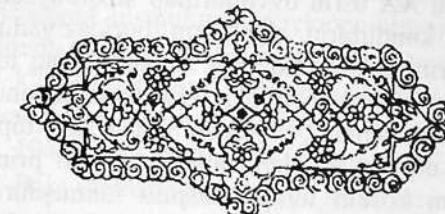
VƏZİROV SÜLEYMAN AZAD OĞLU

1910-cu ildə Bakıda doğulmuşdur. Neft sənayesinin böyük təşkilatçılarındandır. Sosialist Əməyi Qəhrəmanı, Azərbaycanın elm və texnika xadimidir. 1932-ci ildə Baki politexnik institutunu bitirmiştir.

S.Vəzirov 1932-ci ildən neft mədənlərində usta, baş mühəndis, direktor olmuşdur. 1940-42-ci illərdə "Azərneftkombinat"ın baş mühəndisi olmuş, 1942-46-ci illərdə Azərbaycan neft sənayesinə rəhbərlik etmişdir. S.Vəzirovun yüksək istedadı sovet-alman müharibəsi dövründə üzə çıxmışdır, belə ki, o, bu illər ərzində döyüşən ordunu fasiləsiz olaraq yanacaqla və sürtkü yağları ilə təmin olunmasına nail ola bilmüşdi. Buna görə o, Sosialist Əməyi Qəhrəmanı adına layiq görülmüşdür. N.Vəzirov neftçixarma və neftin emalı işində yüksək ixtisaslı bir mühəndis kimi xidməti vəzifəsində müstəqil qərarlar çıxarırdı. Belə hərəkətlər o vaxtkı rəhbərliyiin xoşuna gəlmirdi. Belə hallarda adətən M.C.Bağirovla onun arasında fikir ayrılığı və mübahisələr olurdu. Ona görə də S.Vəzirov o vaxtlar SSRİ neft sənayesi naziri olan N.Baybakovun köməyi ilə Moskvaya gedib, orada SSRİ neft sənayesi nazirliyinin Cənub və Qərb rayonları neftçixarma üzrə baş idarəsinin rəisi təyin olunur. 1949-53-cü illərdə S.Vəzirov "Türkməneft" birliyində rəis işləyir. Burada o, Nebit-dağda, Çeləkəndə və Qum-dağda neft və qaz yataqlarının aşkarla çıxarış işlənməsində böyük işlər görür. Türkmenistanda böyük hörmət qazanıb özünə yaxşı ad saxlayır. M.C.Bağirov hakimiyətdən getdikdən sonra 1953-cü ildə S.Vəzirov Bakıya qayıdır, Azərbaycanın neft sənayesi naziri təyin olunur. 1958-70-ci illərdə Nazirlər Sovetinin sədrinin müavini, 1956-65-ci illərdə eyni zamanda Xalq

Təsərrüfatı Şurasının (Sovnarxozun) sədri olur. 1972-73-cü illərdə Ali Sovet sədrinin müavini olur.

Süleyman Azad oğlu Vəzirov dəfələrlə SSRİ və Azərbaycan SSR Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1973-cü ildə Bakıda vəfat etmişdir.

VƏZİROV NƏCƏF BƏY FƏTƏLİ BƏY OĞLU

1854-cü ildə Şuşada doğulmuşdur. Dramaturq, publisist, teatr xadimi. İlk təhsilini Şuşada, orta təhsilini Bakıda almışdır. 1878-ci ildə Moskvada Petrovski-Razumovski adına kənd təsərrüfatı akademiyasını bitirmişdir.

N.B.Vəzirov Azərbaycan professional teatrının yaradıcılarındandır. İlk dəfə 1873-cü ildə Həsən Bəy Zərdabi ilə birlikdə M.F.Axundovun "Lənkəran xanının veziri" və "Hacı Qara" komediyalarını tamaşa qoymuşdur. 1875-ci ildən "Əkinçi" qəzetində çap olunmağa başlamışdır. Dramatik əsərlərində XIX əsrin sonu XX əsrin əvvəllərində Azərbaycan kəndinin - mülkədarların, kəndlilərin, ziyanlıların, burjuaziyanın, işbazların və fırıldaqçıların real həyatdakı iç üzünü açaraq tənqid etmişdir. "Əti sənin, sümyü mənim", "Nə ekərsən, onu biçərsən", "Gəmi lövbərsiz olmaz", "Daldan atılan daş topuğa dəyər" əsərlərində o dövrə uşaqların ailədə təriyə prinsiplərini və münasibətlərini kəskin tənqid atəşinə tutmuşdur. "Yağışdan çıxdıq, yağmura dşdük" əsərində Hacı Qənbərin simasında və dövlət ehtirası insani münasibətlərin saxtalaşdırılması - ikiyüzlük tənqid olunur. İlk Azərbaycan faciəsi olan "Müsibəti Fəxrəddin" əsərində Avropada təhsil almış liberal bəy oğlunun buradaki feodal qaydalarla razılaşmadığını onlara qarşı etiraz səsini qaldıran gəncin obrazını yaratmışdır. N.B.Vəzirov əsərlərində çar-üsul idarəsinin Azərbaycanda apardığı siyasetə qarşı səsini qaldırır. Onun dram əsərləri Zaqqafqaziyada, Volqaboyunda, Şimali Qafqazda, İranda, Türkiyədə böyük uğurla səhnəyə qoyulur və razılıqla qarşılanır. N.B.Vəzirovun Azərbaycan teatr sənətinin inkişafında əhəmiyyətli xidmətləri olmuşdur. Əsərləri bir sıra xarici dillərə tərcümə olunmuşdur.

Nəcəf bəy Fətəli oğlu Vəzirov 1926-ci ildə Çuxuryurda vəfat etmiş, Bakıda dəfn olunmuşdur. Lənkəran dövlət dram teatrı onun adını daşıyır.

USEYNOV MİKAIL ƏLƏSGƏR OĞLU

1905-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Memar, memarlıq tarixi mütəxəssisi, memarlıq doktoru, professor, əməkdar elm xadimi. Azərbaycan EA-nın SSRİ Memarlıq akademiyasının akademiki. SSRİ-nin əməkdar memarı, Sosialist Əməyi Qəhremanı, SSRİ və Azərbaycan SSR Dövlət mükafatları laureati. 1929-cu ildə Azərbaycan politexnik institutunun tikinti fakültəsini bitirmişdir.

M.Useynov Bakı Poltexnik institutunda dərs demiş, Azərbaycan memarlar ittifaqının sədri, SSRİ memarlar ittifaqı rəyasət heyətinin katibi, Azərbaycan EA-sının elmi tədqiqat memarlıq və incəsənət institutunun direktoru olmuşdur. "Nizami" kinoteatri, Bakıda alimlər evi, Konservatoriya, Nizami adına muzey, Moskva XTS salonunun Azərbaycan bölməsi, Bakıda, Gəncədə, Moskvada Nizaminin heykəlləri M.Useynovun ən gözəl işlərindəndir. 1946-ci ildən sonra M.Useynov M.F.Axundov adına kitabxana, Bakı metrosunun bir neçə stansiyası, Bakı poçtamtının və bir sıra yaşayış evlərinin layihələrini vermişdir. M.Useynov "Bakı və Azərbaycanın memarlığı", "Bakının memarlıq abidələri", "Azərbaycan memarlığı III-XVIII əsrlərdə", "Müasir Azərbaycanın memarlığı", "Bakıda şirvanşahlar sarayları" (S.A.Dadaşovla birgə) "Azərbaycan memarlıq tarixi" (L.Bretanitski və A.Salamzadə ilə birgə) "Azərbaycan memarlıq abidələri" və bir sıra başqa əsərlərin müəllifidir.

Useynov Mikail Ələsgər oğlu dəfələrlə SSRİ və Azərbaycan SSR Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur.

M.Ə.Useynov 1929-cu ildən 1946-ci ilə qədər tanınmış Azərbaycan memarı, memarlıq tarixçisi, professor, Azərbaycan EA-nın akademiki, SSRİ memarlıq akademiyasının müxbir üzvü, SSRİ Dövlət mükafatı laureati Sadiq Əkbər oğlu Dadaşova (1905-1946) birgə işləmişdir.

100

ZEYNALLI ASƏF ZEYNALABDİN OĞLU

1889-cu ildə Dərbənddə doğulmuşdur. 1923-26-cı illərdə Bakı musiqi texnikumunda, 1931-ci ildə Azərbaycan Dövlət Konservatoriyasının bəstəkarlıq şöbəsində, Üzeyir Hacıbəyov sinfini bitirmişdi.

1929-31 illərdə A.Zeynallı türk fəhlə teatrında musiqi bölməsinin müdürü və Azərbaycan proletar musiqiçiləri birliyinin sədri olmuşdur. Q.Qarayev və T.Quliyev onun tələbələri olmuşlar. A.Zeynallı istedadlı bəstəkar olmuşdur. Azərbaycan musiqi tarixində ilk romanslar onun adı ilə bağlıdır. Onun "Ölkəm", "Sual", "Çadra", "Seyran" və başqa romansları bu gün də dildən düşmür. Türk fəhlə teatrında oynanılan C.Cabbarlinin "Sevil", "Qayıdış", X.Nəzirli və S.Rüstəmin "Alov", A.Həmidin "Hind qızı", V.Kirşonun "Küləklər şəhəri" əsərlərinə musiqi bəstələmişdi. "Uşaq süitası" əsərilə Azərbaycan uşaq musiqisinin əsasını qoymuşdu. A.Zeynallı 50-yə yaxın Azərbaycan xalq folklor mahnılarını nota almışdır.

Asef Zeynalabdin oğlu Zeynallı 1932-ci ildə yaradıcılığının parlaq çiçəkləndiyi bir dövrdə vəfat etmişdir. Doğulduğu gündən 23 il altı ay keçmişdi. Bakı musiqi məktəbi və Respublika paytaxtının küçələrindən biri onun adını daşıyır.

AĞAOĞLU MƏHƏMMƏD

1896-ci ildə İrvanda doğulmuşdur. Alim-sənətşunas filologiya elmləri doktoru, professor. 1916-ci ildə MDU-ni, 1926-ci ildə Vena Universitetinin şərqişnaslıq fakültəsini bitirmişdir. Azərbaycan, ərəb, fars, rus, ingilis, alman, fransız, yunan dillərini bilmüşdür.

MDU-nu bitirdikdən sonra M.Ağaoğlu şərq mədəniyyəti və islam incəsənətini öyrənmək üçün Türkiye, İran, Suriya və Orta Asiyaya səfər edir. 1918-20-ci illərdə ADR-nin qurulmasında iştirak edir. Bakıda "İstiqbal" muzeyi yaradır, arxeologiya və etnoqrafiya cəmiyyətlərinin təşkilində iştirak edir. ADR suqut etdikdən sonra Türkiye və Avstriyada, 1929-cu ildə ABŞ-a köçrək ömrünün sonuna dek orada yaşayır. Ele o ildə Detroyt universitetində islam mədəniyyəti şöbəsini, sonra islam incəsənəti qalareyasını yaradır. 1933-38-ci illərdə M.Ağaoğlu bu universitedə Şərq xalqları mədəniyyəti kafedrasının professoru olur. 1934-cü ildə "İslam incəsənəti" jurnalını təsis edərək ömrünün sounadək onun redaktoru olur. M.Ağaoğlu 50-dən artıq elmi əsərin, habelə "İslam incəsənəti tarixi" (İstanbul, 1928), "XV əsrдe İranda kitab çapı" (Miçiqan, 1935), "Səfəvilər dövrünün manifaktura və xalçaları" (New York, 1941)

Ağaoğlu Məhəmməd 1949-cu ildə Amerikanın Kolumbiya ştatında vəfat etmiş, orada da dəfn olunmuşdur.

AXUNDOV MİRZƏ FƏTƏLİ MİRZƏ MƏHƏMMƏDTAĞI OĞLU

1812-ci ildə Şəkidə doğulmuşdur. Yaziçi-maarifçi, filosof, dramaturq. Fətəli iki yaşı olanda atası vəfat etmiş, anası oğlu ilə Təbrizə köçmüştür. Burada ilk ruhani təhsili alaraq fars və ərəb dillərini öyrənmişdir. 1825-ci ildə onlar Şəkiyə qayıdır. Fətəli burada yenicə açılmış rus məktəbində təhsilini davam etdirir.

1934-cü ildə Axundovlar ailəsi Tiflisə köçür. Burada qəza məktəbində türk və fars dillərində dərs deyən M.F.Axundov, A.A.Bakıxanovla və onun vasitəsilə Qafqaza srgün olunmuş dekabrist yazıçı Bestujev-Marlinski ilə tanış olur. Sonuncunun baxışları M.F.Axundova böyük təsir göstərir. 1934-61-ci illərdə M.F.Axundov çar canişininin dəftərxanasında tərcüməçi işləməklə polkovnik rütbəsinə qədər yüksəlir. M.F.Axundovun ilk əsəri "Puşkinin ölümü" mənzum poeması 1837-ci ildə Moskvanın "Nablyudatel" jurnalında çap olunmuşdur. M.F.Axundov inkişaf edən milli burjuaziyanın qızığın tərəfdarı olmaqla ölkə həyatının reformasiyasının, konstitusiyanın tətbiq olunmasının, qadın azadlığının və Azərbaycan həyatının Avropa həyat tərzinə yaxınlaşması uğrunda çalışır. Bu ideyaları "Müsyo Jordan və dərvish Məstəli şah", "Hacı Qara", "Lənkəran xanının vəziri", "Aldanmış kəvəkib" və başqa əsərlərində həyata keçirirdi. Özünün fəlsəfi baxışlarını "Kəmalüddövlə məktublarında" və "Filosof ingilis Yuma cavab" və başqa elmi traktikalarında inkişaf etdirmişdir. M.F.Axundovun əsərləri Azərbaycan və Yaxın şərqiş xalqlarının ictimai fikrinin və ədəbiyyatının inkişafına böyük təsiri olmuşdur. Onun əsərləri ingilis, alman, rus, fransız, fars, türk və bir sıra başqa dillərə tərcümə olunmuşdur.

Mirzə Fətəli Mirzə Məhəmmədtağı oğlu Axundov 1878-ci ildə Tiflisdə vəfat etmişdir. Onun haqqında onlarla məqalələr, poemalar, dram əsərləri, monoqrafiyalar yazılmışdır. Azərbaycanın bir çox şəhərlərində adına küçə, məktəb və s. mədəniyyət ocaqları verilmişdir. Tiflisdə qəbri üstə abidə qoyulmuş, ev muzeyi açılmışdır. Azərbaycanın ən böyük Respublika Mərkəzi Kitabxanası və Azərbaycan Opera və Balet teatrı onun adını daşıyır. Bakı kinostudiyasında haqqında “Səbuhi” adlı bədii filmi çəkilmişdir. Əsərləri dəfələrlə səhnəyə qoyulmuş, filmə çəkilmişdir.

1823-cü ildə İrəvan xanlığının Ağkilsə kəndində doğulmuşdur. Aşıq-şair-improvizəçi.

Aşıq mahnları yazıb onlara mahni bəstələmiş və şövqləsazda ifa edərək oxumuşdur. O, həm də dastan söyləyən olmuşdur. Aşıq sənətini böyük ustad Aşıq Alidan öyrənmişdir. Aşıq Ələsgər yüzlərlə mahni və klassik dastanları əhatə edən geniş yaradıcılığa malik olmuşdur. Onun lirikası XX əsrin sonunda da populyardır. Poeziyasının mövzusu əmək adamının ağır həyatı, kənd məişəti, təbiətin gözəlliyi, məhəbbət, aşiqanə və qəhrəmanlıq dastanları olmuşdur. O, aşiq məktəbinə rəhbərlik etmiş, ustad aşiq olmuşdur. Dağıstanda, Gürcüstanda, İranda, Türkiyədə, İrəvanda sazda çalıb oxumuşdur. Aşıq Ələsgərin şerləri Azərbaycan və rus dillərində nəşr olunmuşdur. H.Araklı, Ə.Mirəhmədov, O.Sarıvəlli onun haqqında məqalələr, oçerkələr yazılmışlar. Ələsgərin şerlərinə bəstəkarlar mahni və romanslar yazmışlar.

Ələsgər Əliməmməd oğlu (Aşıq Ələsgər) 1926-ci ildə Ağ-

kilsədə 103 yaşında vəfat etmişdir. Qəbri üstündə abidə qoyulmuş, respublika Aşıq yaradıcılığı məktəbi onun adını daşıyır. 1972-ci ildə anadan olmasının 150 illiyi ümumxalq şənliyi kimi respublikada qeyd olunmuşdur. Özlərini qədim sivilizasiyanın nümayəndələri hesab edən ermənilər 90-cı illərin əvvəllərində üç dildə yazıb oxuyan böyük Azərbaycan şairinin qəbrini vəhşicəsinə yerlə yeksan etmişlər.

933-cü ildə doğulmuşdur. Azərbaycanın görkəmli alimi, filosof. Ibn Sinanın tələbəsi olmuşdur. Deyirlər Ibn Sina Təbrizdə yaşayarkən Bəhmənyar onun yanına şagirdliyə gəlir. Ibn Sina ona od gətirməyi tapşırır. Uşaq əlinə kül töküb közü onun üstünə qoyub gətirir. Bu Ibn Sinanın xoşuna gəlir və o, Bəhmənyarı şagirdliyə götürür.

Bəhmənyarın traktatında Aristotelin fəlsəfəsini islamın əsas qaydalarına yaxınlaşdıraraq eyniləşdirən, insanın ali məqsədlər üçün yarandığını israr edən fikirləri o dövr üçün çox təhlükəli sayıla bilərdi. Bütün yaranışın birliyi və kainatda ağıllın üstünlüyü fikirləri əsərlərində əksini tapırı. XI əsrə nə Bəhmənyar, nə də başqa birisi təsəvvürünə gətirə bilməzdə ki, onun əsərləri yaşayacaq, Avropa dillərinə tərcümə olunaraq nəşr olunacaq XIX əsrə qabaqcıl insanların düşüncəsinə təsir edərək ağıllarına hakim kəsiləcək.

Bəhmənyar öz fikirlərini “Metafizika”, “Mövcudatın mərtəbələri”, “Gözəllik və səadət kitabı”, “Təhsil kitabı”, “Məntiqə dair zinət” kitabı və bir sıra başqa fəlsəfi əsərlərində şərh etmişdir. Əbdülhəsən Bəhmənyar (Bəhmənyar Ibn Mərzban) 1066-cı ildə vəfat etmişdir.

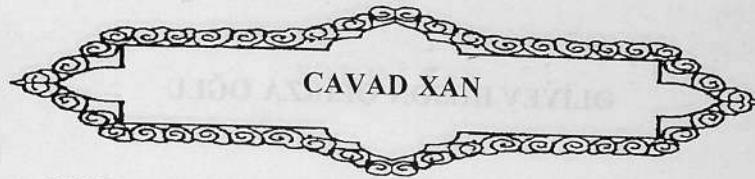

BƏHRAMOV TOFIQ BƏHRAM OĞLU

1925-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Ümumittifaq və Beynəlxalq dərəcəli hakim, Azərbaycanın Əməkdar məşqçisi, bədən tərbiyəsi və idman xadimi.

Rus dili və ədəbiyyatı institutunda bədən tərbiyəsi kafedrasının müdürü olmuşdur. Bolqarıstan, Danimarka, Yuqoslaviya, Macarıstan, İran, Türkiyə, Finlandiya, Misir, Avstriya və s ölkələrdə keçirilən beynəlxalq futbol yarışlarını idarə etmişdir. 1966-ci ildə İngiltərədə keçirilmiş futbol üzrə 8-ci dünya çempionatında oyunu yüksək səviyyədə düzgün və ədalətli idarə etdiyinə görə "Qızıl İlahə"nin surəti və "Qızıl fit"lə mükafatlandırılmış, mükafatları İngiltərənin kraliçası Elizaveta şəxsən özü Tofiq Bəhramova təqdim etmişdir. Meksikada keçirilən 9-cu dünya çempionatında da hakimlik etmişdir.

Bəhramov Tofiq Bəhram oğlu orden və medallarla təltif olunmuş, Bakıdakı Respublika stadionu, idman məktəbi və Bakıda küçə onun adını daşıyır. Adına mükafat təsis olunmuşdur. 1993-cü ildə Bakıda vəfat etmişdir. Respublikada futbolun və ümumən idmanın inkişafı ilə bağlı bir sıra kitabların müəllifidir.

CAVAD XAN

XVIII əsrin birinci yarısında Gəncədə doğulmuşdur. 1785-1804-cü illərdə Gəncə xanlığının hakimi olmuş, sərkərdə. Hakimiyyi illər ərzində daim Rusiya və qonşu gürcü Kartli-Kaxetiya knyazlığının hücumlarına qarşı mübarizə aparmışdır. 30 minlik yaxşı silahlılaşmış atlı və piyada qoşunu olmuşdur.

Cavad xan 1795-ci ildə İran şahı Qacarla birlikdə Tiflisə qarşı hücumda iştirak etmişdir. 1796-ci ildə Gəncəyə hücum etmiş general V.Zubovun qoşunlarına qarşı vuruşmuşdur. Bir neçə parlaq qələbə əldə etmişdir. Tezliklə Rusiya qoşunları Qafqazdan geri çağırıldı. 1794-cü ildə Kartli-Kaxetiyanın hakimi II İrakliy Qarabağ xani İbrahimxəlil və Şəki hakimi Səlim xanla danışığa girərək Gəncə xanlığında Cavad xanı devirib danışq aparılması daha rahat olan Əlisultani yerinə qoymağı qərara aldılar. Ancaq Qacarın Qafqaza hücumunu eşidib fikirlərindən döndülər. 1801-ci ildə Gürcüstan Rusyanın tərkibinə daxil olduqdan sonra rus-gürcü qoşunları general O.Lazarevin başçılığı ilə Gəncə xanlığının içərilərinə yeridilər. Cavad xan onlara layiqli cavab verdi. Cavad xanın tərəfində Şəki xanı Səlim xan və Qarabağ xani İbrahimxəlil xan vuruşdu. 1803-cü ildə rus qoşunları general P.D.Sisianovun başçılığı ilə təkrarən Gəncəyə hücum etdilər. Bu dəfə də Cavad xan işgalçılara qarşı lazımı müqavimət göstərdi. Onunla birlikdə oğlu da süvari dəstələrin birinə başçılıq edərək döyüşürdü.

1804-cü ilin əvvəlindəki dyöyüslərin birində Cavad xan döyüşdə qəhrəmanlıqla həlak oldu. Tezliklə onun oğlu da qəhrəmanlıqla həlak oldu.

ƏLİYEV HƏSƏN ƏLİRZA OĞLU

1907-ci ildə İrəvan mahalının Sisyan bölgəsinin Comərdli kəndində doğulmuşdur. Torpaqşunas, təbiətin mühafizəsi və coğrafiyaşunas alim.

Azərbaycan EA Torpaqşunaslıq və Aqrokimya İnstitutunda elmi işlət üzrə direktor müavini, API-də müəllim, Azərbaycan SSR EA Botanika İnstitutunun direktoru (1949-52), Azərbaycan KP MK katibi (1952), Azərbaycan EA akademik katibi (1952-57) olmuşdur. 1968-ci ildən ömrünün sonuna dek Azərbaycan SSR EA Coğrafiya İnstitutunun direktoru, eyni zaman da 1975-ci ildən Azərbaycan Təbiəti Mühafizə Cəmiyyətinin sədri olmuşdur. ABŞ-da, Yunanistanda, Ruminiyada, İsveçrədə, Polşada və bir sıra başqa ölkələrdə keçirilən beynəlxalq simpoziumların iştirakçısı olmuşdur. H.Ə.Əliyevin Azərbaycanda meşə zolaqlarının və üzümüzlərin salınmasında böyük xidmətləri olmuşdur. Meşələrin qorunması üçün var qüvvəsini səfərbər etmiş, təbiətin mühafizəsi ilə bağlı "Həyəcan təbili" adlı kitabını yazmış, hamını təbiətin mühafizəsinə çağrımışdır. Yüzlərlə elmi əsərin müəllifidir. Dəfələrlə Ali Sovetə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur.

1992-ci ildə vəfat etmişdir. Adına küçə, məktəb, elmi tədqiqat müəssisəsi verilmişdir.

FƏTƏLİ XAN

1736-cı ildə Bakıda anadan olmuşdur. 1758-89-cu illərdə Quba xanı, böyük dövlət xadimi, sərkərdə, diplomat olmuşdur.

I İbrahimidən sonra Fətəli xan Azərbaycan hakimləri içərisində Azərbaycanın feodal dövlətlərinin xanlıqlarını vahid qüdrətli bir dövlətdə birləşdirmək cəhdində olmuşdur. Rusiya ilə dostluq əlaqələri saxlamış, dəfələrlə Peterburqa elçilər göndərmişdir. 1769-cu ildə Türkiyə və İran dövlətlərinin Rusiyaya qarşı birgə çıxış etmək təkidini rədd etmişdi. 1759-74-cü illərdə danışçılar və mühərribələr vasitəsilə öz ərazilərini Gilana qədər genişləndirmişdi. Ancaq 1774-cü ildə Fətəli xanın siyasetindən narazı olan Azərbaycanın bir sıra xanlıqları birləşərək Xudat yaxınlığında onunla döyüşə başladılar. Fətəli xan döyüsdə möglüb olaraq Salyana geri qayıtdı. 1775-ci ildə Rusyanın Fətəli xana yardımı nəticəsində Fətəli xan Dərbənd, Şamaxı və Cənubi Azərbaycandakı əraziləri itirməklə öz ərazilərinin bir qismini bərpa edə bildi. Fətəli xan təkrarən Azərbaycan xanlıqlarını bir dövlətdə birləşdirmək istəyəndə Zaqafqaziyani ələ keçirmək istəyən Rusiya ona maneqilik etdi.

Fətəli xana habelə I İbrahimə Azərbaycan feodal xanlıqlarını vahid bir dövlətdə birləşdirmək nəsib olmadı. O., 1789-cu ildə Bakıda vəfat etdi.

1494-cü ildə Kərbəlada doğulmuşdur. Şair-filosof. Doğma trük-azərbaycan, ərəb və fars dillərində yazmışdır. Hərtərəfli təhsil almışdır. Dərs demək və müqəddəs yerlərin mühafizəçisi kimi xidmət etmişdir.

Qıgilcım saçan qəzəl və qəsidiələri, dördlükləri təkcə Azərbaycan ədəbiyyatında deyil, bütün türkdilli xalqların poeziyasında yeni parlaq bir səhifə açmışdır. Azərbaycan dilində yazdığı "Leyli və Məcnun" poeması bütün Yaxın Şərqi ölkələrində ən populyar kitab olmuşdur. Ərəb dilində yazılmış "Mətləül-etiqad" adlanan fəlsəfi əsəri habelə ərəb və fars divanları geniş vüsət tapmışdır. Füzuli poeziyasının qeyri-adiliyi insanın daxili aləminə yaxınlığında idi. Məhəbbətə heyrəti, dünyagörüşün əsası hesab edən şairin şerlərindəki qəm, kədər iztirab sevgilisinin gözəlliyi ilə heyrətlənərək kamil məhəbbətə sevgisinə əbədi əlçatmazlıq, lirikasının əsasını təşkil edirdi. Füzuli insanın intim hissələrini aşkar etmək hüququnu təsdiq edirdi. Füzuli hesab edirdi ki, məhəbbət qəhrəmanlıq tələb edir, ona güc, qüvvə, mətanət, onunçun mübarizə aparmaq lazımdır. Məhəbbət qanunlar, adət, ənənələr doğmalara qarşı durur, onlar tərəfindən sıxışdırılır, alçaldılır, təhqir olunur. Ancaq böyük qəlbə və mənəvi gücə malik insan həyatın ağır zərərlərinə davam gətirə bilər, çünki məhəbbət hər şeydən əvəl iztirabdır. Füzuli hesab edir ki, kim ki, xeyir güdmədən sevir, o iztirablarından mənəvi zövq alır.

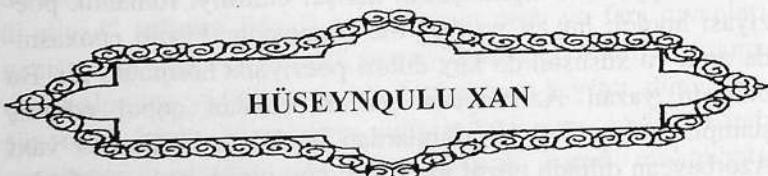
*Ya Rəbb bəlayi eşq ilə, qıl aişna məni,
Bir dəm bəlayi eşqdən, qılma cüda məni.*

Füzulinin poeziyası hər cür zoraklığa qarşı nifret hopmuş humanist poeziyadır. Onun "Ənisül-qəlb" qəsidiəsi antifeodal haqsızlığa qarşı çıxan sosial kəskinliyi ilə fərqlənir. O, aldadiçi həyata uymamağı sağlam həyat tərzi keçirməyi tövsiyə edir. "Şikayətnamə" əsəri Azərbaycan bədii nəşrinin ilkin nümunəsi olmaqla, özünəməxsus siyasi satiradır. Burada taledən şikayətlə bərabər Bağdadı işgal etmiş türk sultani I Süleymanın sarayında hökm sürən rüşvətxorluq, haqsızlıq və hərcmərcliyi özündə təcəssüm etdirir. Sosial fəlsəfi tematika Füzuli yaradıcılığında allegorik poema olan "Bəngü Badə", "Meyvələrin səhbəti", "Şikayət kitabı" habelə fəlsəfi etik tematika isə "Səhhət və Mərəz", "Rindü Zahid" kimi əsərlərində öz əksini tapmışdır.

Füzulinin bütöv bir epoxa təşkil edən, Azərbaycan dilçiliyi və ədəbiyyatını zənginləşdirib inkişaf etdirdiyi romantik poeziyası həqiqi, həyati və dñiyyəvi poeziyadır. Füzuli epoxasında ərəb və xüsusən də fars dilləri poeziyada hörmətdə idi. Bu dillərdə yanan Azərbaycan şairləri çoxdan qəbul edilmiş ştamplar, obraz və metaforalardan istifadə edirdilər. O vaxt Azərbaycan dilində qəzəl yazmaq çətinliyini Füzuli etiraf edərək deyirdi: "Əgər mənim gücüm çatsa, mən bu çətinliyi asanlaşdıraram". O, bu işin öhdəsindən məharətlə gəldi. İndi artıq dörd yüz ildir ki, Füzulinin qəzəlləri türkdilli xalqlar arasında yaşayır və uğur qazanır. Onun yaradıcılığı təkcə Azərbaycan ədəbiyyatına deyil, bütün Yaxın Şərqi xalqlarının ədəbiyyatına əhəmiyyətli dərəcədə təsir göstərmişdir. Füzulinin əsərləri bir çox xarici dillərə tərcümə olunmuş, dörd əsrdir ki, nəşr olunur. Onun əsərlərinə tanınmış firça ustaları heyrətamız miniatürələr yaratmışlar. Bəstəkarlardan Üzeyir Hacıbəyov "Leyli və Məcnun" operasını, Arif Məlikov və Cahangir Cahangirov simfonik poemalar, romanslar və mahnilər yazmışlar. "Leyli və Məcnun", "Məhəbbət əfsaənsi" filmləri çəkilmişdir. Füzuli haqqında monoqrafiyalar, poemalar, ədəbiyyatşünaslıq mə-

qalələri və oçerkələr yazılmışdır. Füzulinin əlyazmaları dünyanın ən zəngin, Londan, Berlin, Qahirə, Paris, Sankt-Peterburq, İstanbul və Tehran kitabxanalarının və muzeylərinin qızıl fondunda daxil edilmişdir.

Məhəmməd Suleyman oğlu (Füzuli) 1556-cı ildə Kərbəlada vəfat etmişdir. Sonrakı nəsil onu unutmamışdır. Azərbaycan respublikasının rayonlarından biri onun adını daşıyır. Bakıda onun adına olan meydanda məhəbbətlə, məşəqqətlə və ibretlə keçən həyatını və yaradıcılığının əsas qayəsini eks etdirən müdrik Füzulinin monumental heykəli ucaldılmışdır. Meydan, kitabxana, küçə və bir sıra mədəni-maarif ocaqları onun adıyla adlandırılmışdır. 1996-cı ildə Azərbaycan Respublikasının prezidenti H.Ə.Əliyevin fərmanı ilə Füzuli adına beynəlxalq mükafat təsis edilmişdir.

HÜSEYNQULU XAN

XVIII əsrin ortalarında Təbrizdə doğulmuşdur. İrəvan xanlığının sonuncu hakimi olmuşdur.

1805-27-ci illərdə Zaqafqaziyada sonuncu feodal dövləti olan İrəvan xanlığını istila etmək istəyən rus işgalçılara qarşı kəskin mübarizə aparmışdır. Bu illər ərzində beş rus generalı İrəvan xanlığına basqınları zamanı biabircasına qaçmaqla hücumlarını başa çatdırmışdır. Onlardan Sisianov, Qudoviç, Tormasovu göstərmək olar. 1827-ci il oktyabrın 1-də İrəvan qalası qeyi-bərabər döyüşə məğlub oldu. Çar qoşunlarının bütün cəhdlərinə baxmayaraq 80 yaşlı Hüseynqulu xanı əsir ala bilmədilər. O, özünün inandığı adamlarala Türkiyəyə təref getdi, sonralar heç kəs onun haqqında heç nə eşitmədi. 1827-ci il oktyabrın 2-də general Paskeviç İrəvan qalasında qaliblə-

rin rəsm-keçidini qəbul edərkən qala divarlarının biri qələbələrini bayram edənlərin üzərinə uçdu. Onlarla işgalçi məhv oldu. Allah çağırılmayan qonaqları belə cəzlandırdı.

Rus imperiyası Türkiyə ilə sərhəd olan İrəvan xanlığını işgal etdikdən sonra özünün əsas düşməni ilə sərhəddində “başqa əqidəli paz” kimi erməniləri bu ərazilərdə yerləşdirməyə və azərbaycanlıları bu yerlərdə çıxarmağa başladı. İrəvan xanlığı Yerevan quberniyası adı ilə ermənilərin olması olundu. Ancaq 1828-30-cu illərdə burada 100 min erməni yerləşdirildi. 1918-20-ci illərdə Erevan quberniyası ərazisində Ermənistən dövləti elan olunduqda bu ərazilərdən 280 min azərbaycanlı qovulmuş, bunlardan 70 min nəfəri vəhşicəsinə öldürülmüşdür. 1948-53-cü illərdə xaricdən gələn ermənilərə yer açmaq adı ilə Ermənistən ərazisindəki ən gözəl dədə baba torpaqlarından 150 min azərbaycanlı muğan çöllərinə köçürülmüşdü. 1918-ci ildə Yerevan qəzasının ümumi əhalisinin 55 faizini azərbaycanlılar təşkil edirdi 1920-ci ildə bu rəqəm 45 faiz olmuş, 1988-ci ildə isə cəmi 6 faiz oldu. Bu gün o yerlərdə bir nəfər belə azərbaycanlı yaşamır. 400-dən çox Azərbaycan toponimi Ermənistanda dəyişilmiş, mədəni tarixi abidələr dağıdılmışdır, təkcə 1936-cı ildə Yerevanda 14 məscid yerlə yeksan edilmişdi.

1988-ci ildə SSRİ-nin ən vecsiz rəhbəri Mixail Qorbaçov 200 mindən çox azərbaycanlı Ermənistən ərazisindən qovulmasına göz yumdu. Ermənistən ərazisindən azərbaycanlıların axırıncı dəfə qovulması Rusiya və Ermənistən informasiya vəsitələrinin Sumqayıt hadislərinə cavabı kimi təbliğat kompaniyası altında baş vermişdi. Bu onların ən yalan və murdar əməlləri idi.

İlk dəfə olaraq sovet-alman müharibəsində (1941-45) sonra, SSRİ ərazisində, 1988-ci ilin 25 yanvarında qacqınlar meydana gəldi. O vaxt Ermənistənin Qafan şəhərindən 100 azərbaycanlını doğma evlərini tərk etməyə məcbur etdilər. O

ilin fevralının əvvəlində qaçqınların sayı minlərlə oldu. 24 fevral 1988-ci ildə Sumqayıt hadisələrinə qədər Ağdam-Stepanakert yolunda erməni başkəsənləri iki azərbaycanlı gənci vəhşicəsinə qətlə yetirdilər. Bu hadisədən sonra Sumqayıt hadisəsi baş verdi. Həqiqət belədir. Ancaq bu həqiqətlər ermənilərin xeyrinə, ermənilərin havadarları tərəfindən həyasızcasına saxtalaşdırılaraq yayılmışmaqla dünya xalqlarına sırinir.

Vaxt gələr haqq bərpa olunar doğma torpaqlar əsil sahiblərinə qaytarılacaq.

1120-ci ildə Şamaxının Məlhəm kəndində doğulmuşdur. Şair, mütəfəkkir. Bədil uşaq yaşlarından Şamaxıda həkimlik, münəccimlik, astronomiya və mektafizika ilə məşğul olan əmisişin yanında tərbiyə almışdır. Əmisi Bədilin dün-yagörüşünün formalaşmasına böyük təsir göstərmişdir. Xaqanının biliyi heyrətamız dərəcədə rəngarəng idi. O, doğma Azərbaycan dilindən başqa fars, ərəb, gürcü, latin dillərini sərbəst bilirdi. Xaqanının elmi məşgülüyyəti qrammatika, leksika, fəlsəfə, astrologiya, riyaziyyat, həndəsə, natıqlik, məntiq, qanunçuluq, ruhanilik və Quranın təfsiri idi. Xaqani müsəlman və xristian dinlərinin əsaslarını mükəmməl bilməklə zərdüştlüyün də hikmətlərindən xəbərdar idi.

Bədil hələ lap gənc yaşlarında poetik yaradıcılıqda yüksək qabiliyyət göstərməklə öz şerlərilə dövrünün ədəbi ictimaiyyətinin diqqətini cəlb etmişdi. Gənc Bədilin bu istedadını görən Şirvanşah sarayının məclisi şüərası Əblüla Gəncəvi ona saraya götürərək Şirvanşaha təqdim etmiş və sonra qızını ona

ərə vermişdi. Mədhiyyələr yanan saray şairi olduqdan sonra Xaqani təxəllüsü götürərək sədaqətlə II Mənuçöhrə onun ölümündən sonra isə I Axsitana sədaqətlə xidmət etmişdi. Gənc şair öz hakimlərini tərifləyərək onların şərəfinə mədhiyyə-qəsidələr yazırı. Xaqani yaradıcılığı və istedadı nə qədər yüksək olsa da, əgər o, mədhiyyə qəsidələrdən əlavə başqa əsərlər yazmasaydı yəqin ki, xalq tərəfindən belə sevilmezdi. Həm müasirləri, həm də ki, sonrakı nəsil Xaqanini gözəl qəzəl və avtobiografiq şerlərin ustası kimi tanıırlar. Xaqani bu əsərlərində doğmalarının adı həyatı, faciəsindən və həyatın müxtəlif tərəflərindən yazıır. Bu şerlər sadə və qəlboxşayanıdır, burada şairin fərdiləşmiş obrazı təzahür edir, müasirlərindən çoxlarına çatmayan insan həyatının çətinlikləri səslənir bu şerlərdə. Əsasən də həyatın bütün gözəlliklerinin və ləzzətinin ötəri olmasından daha tez-tez yazırı Xaqani. Məhz bu sadəlik və anlaşıqlığı ilə onlar bugünkü oxucuya yaxındır. 1156-ci ildə Xaqani şah sarayından bütün müsəlmanların ən müqəddəs ziyanətgahı olan Məkkəyə getməyə icazə alır. Yolda o yaxın Şərqi ölkələrinə də səyahət edir. Geri qayıtdıqdan sonra özünün "Mədain xərabələri" adı ilə tanınan fəlsəfi əsərini yazar. (Mədain - Ktesifon bir vaxtlar çox güclü dövlət olan Sasanı şahlarının Dəclə sahilindəki paytaxtı olmuşdur. Gördük-lərindən təsirlənən, vəcdə gələn şair Mədain xərabələrinin uçulmuş divarların ona diktə etdiklərini özünəməxsus ustalıqla qələmə almışdır.

*Bir ədl ilə sarayınkən zülmlə xarab olduq
Zalimlər olan qəsrə gör neyləyəcək dövran*

Zülmün əcri haqqında elegiyanın başqa sətirləri isə belə şahidlilik edir:

*Təqdirə baxın, bir vaxt fil aciz edən şahlar
Şahmatda qalibdir mat, bir fil kimi sərkərdən*

*Sorduq, hara getmişlər indi o böyük şahlar
Bir hamilədir torpaq çox udmuş o, şah Xaqan.*

Dəclə Xaqani üçün sadə arzularının axarına çevrilir:

*İbrətlə bu dəryaya bax, dadlı suyundan iç!
Olmaz keçəsən əlişan bu Şətt kənarından.*

1157-ci ildə Yaxın və Orta Şərqi poeziyasının ən gözəl incilərdən olan “Töhfətül İraqeyn” əsərini başa çatdırır. Demək olar ki, poemə poetik lirikanın özünəməxsus incisini çevrildi. Burada şair təəssüratlarını, özünün yüksək əxlaqi baxışlarını, əks etdirir. Poemada “Günəşə müraciət və qızılın töhmətləndirilməsi” şerində çox maraqlı nəsihətamız sətirlər var:

*Qızılın dalınca getməməlidir,
Qəlbində həqiqət biliyi olan.
Hər gün qızıl yiğib töksə kisəyə,
Kisə tək boğazı keçərilməyə.*

Birinci həccdən bir neçə il keçdikdən sonra Xaqani ikinci dəfə həccə getməyə icazə istəyir. O, bundan istifadə edərək şah sarayını həmişəlik tərk etmək, müstəqil olmaq istəyirdi. Xaqani şah sarayında da müstəqil olmaq istəyirdi. Ancaq bu çox çətin idi. Şair I Axsitanın müştəbehliyi, qabaliyi və şiltaqlıqlarından əziyyət çekirdi. Ancaq Xaqaniyə icazə verilmir. Onda o, Şamaxıdan gizli qaçıır. Onu tutub Şabran qalasına salırlar.

Xaqani zindanda ağrı acılarla dolu şerlər yazır:

*Rahiblərin paltarı tək, gündüzüm olmuş qara,
Hər gecə mən rahib kimi başlaram ahu zara.*

Sonralar Şabrandə yazılmış şerlər “Həbsiyyə” adı ilə tanınır. 1171-ci ildə Xaqani ikinci həcc ziyarətinə gedir. Şirvana qayıtdıqdan sonra orada çox qalmayıb oranı həmişəlik tərk edir. Ailəsilə birlikdə Təbrizə köçür. Ancaq bu illər şair üçün faciəli olur. Özünün mərsiyələrində o, qızının, oğlunun və arvadının ölümünə ürək ağrısı ilə ağlayır. Vətən üçün darixir. Şirvani incə bir xanım, bir gözəl kimi vəsf edir:

*Şirvan ki, var hər cəhətdən ülviyətin anasıdır.
Mən vətənə qurban olum düzgünlükə qurulmuşdur.*

Xaqani güclü poetik irsə malikdir. Şerlərin anlaşıqlığı, zəriflik, bədii boyaların zənginliyi, forma və məzmun bitkinliyi möqayisəyəgəlməzdır. Onun yaradıcılığından çox deyilir və yazılır, onu filosof-şair kimi haqqına görə Yaxın və Orta Şərqi şairlərinin müəllimi və ustadı sayırlar.

Bədil Əfzələddin İbrahim Əli Nəcəf oğlu (Xaqani Şirvani) 1199-cu ildə Təbrizdə vəfat etmiş, Söhrab qəbristanlığında basdırılmışdır. Onun əsərləri dönyanın bir çox dillərinə tərcümə olunaraq səkkiz əsərdir ki, oxunur, sevilir, çap olunur. Onun haqqında Şərqi, Avropanın və Amerikanın böyük alimləri ədəbiyyatşunaslıq əsərləri yazmışlar. Məmməd Rahim haqqında “Xaqani” pyesi Əbdül Hüseynov “Şirvanlı səyyah” adlı roman yazımışdır. Xaqanının şerlərinə Azərbaycan bəstəkarları mahni, romanslar bəstələmişlər. Azərbaycanın müxtəlif yerdə adına küçə və başqa mədəni-maarif müəssisəsi verilmişdir.

XƏTAİ
(Şah İsmayıllı Səfəvi)

1487-ci ildə Cənubi Azərbaycanın Ərdəbil şəhərində doğulmuşdur. Şair, sərkərdə, dövlət xadimi. Sufi Şeyx Heydərin oğlu olmuşdur. Səfəvilər sülaləsinin banisi milliyətcə azərbaycanlı.

1900-01-ci ildə qızılbaş qəbilələrinin müdafiəsilə yeddi minlik dəstə ilə Ağqoyunlu türkmən qəbilələrinin birləşmiş 30 minlik qoşununu məğlub edərək Təbrizi ələ keçirmişdir. Taxta oturub özünü I Şah İsmayıllı elan edir. 1503-10-cu illərdə bütöv İranı, Ermənistəni, Kürdüstanı, İraq Ərəbini, Orta Asiyani bir hissəsini və bir sıra başqa yaxın əraziləri hakimiyəti altına aldı. I İsmayılin Qərbə doğru irəliləyişi 1514-cü ildə türklərlə müharibəyə gətirib çıxartdı. Çaldıran döyüşündə I İsmayıllı məğlub olaraq Qərbi Ermənistəni, Kürdüstanı, İraq ərəbini itirdi. Osmanlıların Şərqə irəliləyişinin qarşısını almaq üçün I Şah İsmayıllı 1515-ci ildə Zəngi çayının sahilində qala tikməyi əmr edir. Qalanın tikintisi Rəvanqulu xana tapşırılır. Buradan da qalanın adı Rəvanqala qalır. XVI əsrin ikinci yarısında I Şah İsmayılin törəməsi I Şah Abbas Rəvanqala ətrafinda 50 min ermənini Cənubi Azərbaycana, onların yerinə isə Şimali Azərbaycan türklərini yerləşdirdi. Sonralar Rəvanqala Rəvan şəhəri oldu. Bir qədər sonra isə İrəvan. Beləliklə, 1604-cü ildə İrəvan xanlığı yarandı və İrəvan onun paytaxtı oldu. Rəvan (İrəvan) qalası türk hücumları zamanı dəfələrlə dağıdılmış və yenidən tikilmişdi. Və nəhayət, 1827-ci ildə ruslar tərəfindən işğal edildi. Bu vaxtı İrəvanda 10 min azərbaycanlı, 3 min erməni yaşayırırdı. (Moskva mərkəzi hərbi arxiv iş N4326, səh 129) şəhərdə 5 məscid, habelə I Şah Ab-

bas tərəfindən tikilmiş unikal memarlıq abidəsi olan Cümə məscidi var idi.

I Şah İsmayıllı sənətkarlığı və ticarəti alqışlayırdı. O şəliyi dövlət dini kimi qəbul etmişdi. Alımlar, şairlər, rəssamlara rəğbət bəsləyirdi. (Xətai təxəllüsü ilə Azərbaycan, ərəb və fars dillərində yazırırdı). Xətainin yazdıqlarının çoxu ruhuoxşar-qəlboxşar xalq nəğmələrini xatırladır. Onun "Nəsihətnamə" toplusu qəhrəmanlıq, şücaətə çağırıran Azərbaycan dilində yazılmış didaktik ədəbiyyatın ən yaxşı nümunəsidir.

Səfəvi şahı I Şah İsmayıllı Xətai 1524-cü ildə ovda xəstələnərək, dağ yolu ilə Təbrizə aparılırken yolda vəfat etmiş, Ərdəbildə dəfn olunmuşdur.

XƏLİL İBRAHİM
(İbrahimov Xəlil İbrahim oğlu)

1892-ci ildə Şuşada doğulmuşdur. Tanınmış jurnalist, tənqidçi və tərcüməçi Xəlil İbrahim 1914-cü ildə ədəbi-bədii fəaliyyətə başlamışdır.

1914-19-cu illərdə "Azərbaycan", "İqbal" qəzetlərində ictimai-siyasi məqalələrlə çıxış etmişdir. Birinci Dünya mühərbi illərində, beynəlxalq məsələlərə, müharibənin dəhşətlərinə həsr olunmuş "Dəhşətli yanğın qarşısında", "Avropa müharibəsi nə qədər baha ilə bitəcəkdir", "Alban inqilabı", "Kənd həyatından səhnələr" və bir sıra ictimai-siyasi publisistik məqalələrlə çıxış etmişdi. 1919-cu ildə Xəlil İbrahim "Azərbaycan" qəzeti yaradıcılarından biri və baş redaktoru olur. Bu illərədə o Azərbaycan milli teatrı və mədəniyyətinin inkişafı və problemlərlə bağlı onlarla məqalə və resenziyalarla çıxış edir, dil islahatı, terminoloji lüğətlərin hazırlanması Azərbay-

can əlifbası problemləri, Azərbaycan (türk) ədəbi lügətinin hazırlanmasında fəal iştirak edir. 1918-20-ci illerdə Xəlil İbrahim Azərbaycan Demokratik Respublikasının formallaşmasında böyük fəaliyyət göstərmiş, Məmmədəmin Rəsulzadənin yaxın silahdaşı və məsləhətçilərindən olmuşdur. Azərbaycan Demokratik Respublikasının süqtundan və respublikada kommunist rejimi qurulduğandan sonra Xəlil İbrahim müxtəlif vəzifələrdə çalışmaqla Azərbaycan xalqının inkişafı ilə bağlı müxtəlif problemlər haqqında 1923-30-cu illerdə məqalələrlə qəzetlərdə çıxış etmişdir. Xəlil İbrahim ADR-in və Müsavat partiyasının qabaqcıl xadimlərindən olduğu üçün 1923-cü ildə kommunist rejimi tərəfindən həbs olunur, bir qədər sonra günahı sübut olunmadığından azad olunur. Xəlil İbrahimin tərcüməçi kimi Azərbaycan ədəbiyyatı qarşısında xidmətləri böyükdür. O, Şekspirin, Şillerin, A.Tolstoyun və bir sıra başqa Qərbi Avropa və rus yazıçılarının əsərlərini Azərbaycan dilinə tərcümə etmişdir.

Bütün bu illər ərzində Xəlil İbrahim FK-nin nəzarətində olmuş 1937-ci ilin noyabr ayında xalq düşməni kimi həbs olunmuş 4 ay sonra 1938-ci ildə güləllənmişdir. Stalinin ölməndən sonra bəraət almışdır.

Xəlil İbrahimin oğlu: Elxan Xəlil oğlu İbrahimov (1921-1981) jurnalist - tərcüməçi olmuşdur. 1925-ci ildə doğulmuş qızı Solmaz Xəlil qızı İbrahimova Moskva Dövlət Pedaqoji universitetinin ingilis dili kafedrasının professorudur. 40 ildən artıqdır ki, burada dərs deyir. SSRİ jurnalistlər və yazıçılar birliyinin üzvüdür. 1934-cü ildə doğulmuş ikinci qızı Güler Xəlil qızı İbrahimova Azərbaycan İnşaat Mühəndisləri İnstututunun hidrotexnik qurğular kafedrasının dosentidir.

1352-ci ildə kasiblaşmış xan ailəsində doğulmuşdur. Kəsənilərin törəmələrindən olub ikinci Mənuçöhrün doqquzuncu nəslindəndir. 1382-1417-ci illerdə Şirvanın şahı. Dərbəndilər sülaləsinin banisi.

İbrahim elmi, mədəniyyəti, himayə edən uğurlu sərkərdə, müdrik dövlət xadimi idi. Deyilənlərə görə İbrahim yaz günlərinin birində özünün adəti ilə xışla yer şumlayır - ağbuynuzlu kəlləri ilə xış çəkirmiş. Günəş bir qədər qalxdıqda günortaya yaxın xışı bir qədər dərinə salaraq öküzləri dincə buraxıb, ağacın altında dincəlmiş. Bu arada Şirvan sarayından elçilər gəlib onun Şirvanın şahı elan edirlər. Şah olduqdan sonra İbrahim 35 il ərzində Teymur və onun varisi, Toxtamış, Cəlairilər, Qaraqoyunlular kimi qüdrətli, qorxulu düşmənlərə qarşı davam gətirir. İbrahim özünün 10 minlik süvarisilə Teymurun Türkiyə səfərində iştirak edərək bir sıra parlaq qələbələr əldə etmişdi. Hakimiyətdə olduğu illərdə Azərbaycan feodal xanlıqlarını qüdrətli bir dövlətdə birləşdirməyə səy göstərmiş, siyasi danışqlar yolu ilə onları özünə tabe etdirə bilmişdi. Teymurilərin türkmən qəbilələri Qaraqoyunlularla mühabibə aparmalarından məharətlə istifadə edən İbrahim 1406-ci ildə döyüşsüz Təbrizə girmişdi. Ancaq tezliklə Qaraqoyunluların qorxusundan geri qayıtmışdı. Şəki xanı Sidi Əhmədlə və Kaxtiya çarı Konstatinlə müqavilə bağlayaraq 1412-ci ildə Qaraqoyunlularla mühabibəyə başladı. Bu döyüşdə İbrahim və onun silahdaşları uğursuzluğa düşcar olub əsir düşdülər. Konstantin öldürüldü. İbrahim üçün isə 1200 təmənlik qan pulu tələb olundu. Təbrizlilər onu o qədər sevirdilər ki, Şirvan

xəzinəsinə növbə çatmadı. Təbrizlilər bu pulu yiğib onu tətənə ilə yola salanda Qaraqoyunlu hökmdarı özü də burada iştirak etmişdi. Çox maraqlıdır ki, İbrahim Moskva knyazları ilə də dostluq edirdi. İbrahimin tapşırğı ilə on beşdən artıq azərbaycanlı usta Moskvada Kremlinin tikintisində iştirak etmişdi.

Seyx İbrahim Dərbəndi (I İbrahim) 1417-ci ildə Şirvanda vəfat etmişdir. Onun haqqında az yazılmışdır. İ.P.Petruşevski "Böyük patriot Şirvanşah İbrahim" adlı kiçik bir braşura, yazuçı Əbdül Hüseynov isə "Əkinçi taxtda" adlı povest yazmışdır.

Təxminən 1726-ci ildə Şuşa yaxınlığında doğulmuşdur. 1759-1806-ci illərdə Qarabağ hakimi.

Zaqafqaziyada Azərbaycanın qədim feodal dövləti Qarabağ xanlığı dəfələrlə yadelli işgalçıların hücumlarına məruz qalmışdır. Xüsusilə, İran şahı Ağa Məhəmməd şah Qacarın XVIII əsrin ikinci yarısındakı hücumları daha ağır olmuşdur. Qacar mühariblər üçün tələb etdikcə atlilar və vəsait tələb edirdi. Ona görə də İbrahimxəlil xan rus çarından himayə istəməyə məcbur oldu. 1783-cü ildə o, Peterburqa elçilər gəndərdi. (Bu səhnə rəssam Q.Qaqrın tərəfindən "Qarabağ xanlığından Peterburqa elçilərin gəlməsi" əsərində gözəl təsvir olunmuşdur). II Yekaterina elçiləri qəbul etdi. Elçilər Qarabağ xanı İbrahimxəlil xanın Rusiya təbəəliyinə girmək xahişini imperatoriçəyə bildirdilər. Təklif anlaşıqlı şəkildə qəbul edildi. 1795-ci ildə Şah Qacar növbəti dəfə Şuşa qalasını mühasirəyə aldı. Mühasirə 33 gün davam etdi, 34-cü gün Qacar

mühasirəni götürüb Gürcüstana getdi. 1796-cı ildə general V.Zubov böyük qoşun dəstəsilə Şimali Azərbaycana girdi. İbrahimxəlil xan vəziri xarici işlər naziri, böyük şair Molla Pənah Vaqifi onun yanına göndərərək Qarabağın rus təbəəciliyinə keçmək təklifini təkrarladı. 1897-ci ildə Rusyanın yeni çarı I Pavel Azərbaycandakı qoşunları geri çağırıldı. Bundan istifadə edən İran Şahı Qacar təkrarən Qarabağa hücum etdi, İbrahimxəlil ailəsilə Dağıstanda gizləndi. Ancaq bu yürüşdə Qacar öldürülüdü. İbrahimxəlil Qarabağa qayıtdı və 1805-ci il mayın 14-də Kür çayı sahilində general Sisyanovla Qarabağ xanlığının Rusiya tərkibinə keçməsilə bağlı traktat tərtib etdilər. 1806-cı ildə İran qoşunları təkrarən Qarabağa hücum etdilər. Rus qoşunlarının Şuşada yerləşən qarnizonunun rəisi mayor Lisaneviç xanın xəyanətkarlığından şübhələnərək İbrahimxəlil xanı və ailəsini güllələdi. Ruslar özləri xəyanətkar oldular. Çörəyini yedikləri silahsız xanı və törəmələrini güllələdilər. Bu Rusyanın uzaqgörən xəyanətkar siyaseti idi. Üstündən iki əsr keçəndən sonra rus qoşunları silahsız Xocalı əhalisini gülləbaran etdilər.

Necə ki, erməni şovinist-millətçiləri tarixi saxtalaşdıraraq Qarabağı özlerinin qədim vətənləri hesab edirlər, yuxarıda qeyd olunan traktatda heç bir erməni ictimai qurumundan söhbət getmir. Əger belə olsaydı, erməni millətinin nümayəndələri də bu sənədin hazırlanmasında iştirak edərdilər. Çətin ki, ermənilər belə bir fürsəti ələ verərdilər. Onlar yəqin ki, bundan istifadə edib, bir daha Qarabağ torpaqlarının onların vətəni olmasını təsdiq edərdilər. Sadəcə olaraq bu dövrə Qarabağda cəmi bir neçə erməni ailəsi var idi ki, onlar da heç bir şey həll etmirdilər. Soruşula bilər ki, əgər bu torpaqlar ermənilərindirsə bəs nə üçün türk adı ilə (təkrar edək: Qarabağ türkçə tərcümədə Qara-bağ deməkdir) Nə üçün XX əsrə qədər Qarabağda olan toponimlər, kəndlər, çaylar, dağlar, dərələr və s. türk adları daşımışdır. Ermənilər buna heç imkan verərdilərmi?

1813-cü ildən sonra ermənilər İran və Türkiyədən köçərək gəlmişlər. 1823-cü ildə Qafqaz canişininin dəftərxanasının keçirdiyi siyahıyaalmaya görə orada yaşayan 18563 ailənin ancaq 1559-u və ya 8,4 faizi ermənilər idi. 1832-ci ildə Qarabağ əhalisinin 34,2 faizi erməni 64,8 faizi azərbaycanlılar idi. ("Obzor sostoyniy Kavkazskix zemel". Sankt Peterburq 1836 çəst III tablitsa V) 1897-ci ildə Ümumrusiya əhalisinin siyahıyalınmasında da bu rəqəm 53%, 45% ("Pervaya Vseobşaya perepis naseleniya Rossiyskoy imperii v 1897 qodu. Çəst 63, Elizavetopolskaya Quberniya", Sankt-Peterburq 1904 str.3) 1917-ci ildə isə bu rəqəm 52,3% ermənilər, 40,2% azərbaycanlılar olmuşdu. XX əsrin sonunda isə azərbaycanlılar Qarabağdan tamamilə qovuldular. Ermənilər təcili qaydada yaşayış məntəqələrinin, dağların, çay yataqlarının, çayların və s. topominlərin adlarını dəyişdilər.

1369-cu ildə Şamaxıda doğulmuşdur. Şair, mütəfəkkir. Sənətkarlar arasında böyükü, ilk təhsilini Şamaxıda almışdır. Tarix, ədəbiyat, dini elmləri, məntiqi, riyaziyyatı, astronomiyani yaxşı bilmışdır. Riyazi poetikanın bilicisi olmuş, Azərbaycan, ərəb, fars dillərində yazımışdır.

Nəsimi Yaxın şərq ölkələrində dərvişlik etmiş, Təbrizdə və Anadoluda yaşamışdır. Panteizmin təbliğatçısı olmuşdur. Gözəlliyi əhatə edən aləmdə və insanın özündə axtarmağa, insanı ən gözəl yaradan qüvvə kimi görməyə çağıraraq deyirdi: Allah insanın üzündə təcəlla tapıb, onun vasitəsilə təzahür edir.

*Ey daşlar və dəmirlər içrə xəzinə axtaran
İnsandan böyük xəzinə gəlməmiş cahana!*

Nəsiminin əsərləri Yaxın Şərqdə və Orta Asiyada böyük şöhrət qazandı. O, sosial haqsızlığa qarşı çıxır, fanatizmi, mövhumatı tənqid edir, düzlüyə, ağlin qələbəsinə çağrırdı. Poeziyasında sufi mistik motivlər güclüdür. Allahla vəhdətləşməyə cəhd edir. Nəsiminin humanizmi Nizaminin humanist ənənələrilə vəhdət təşkil edir. Nəsimi sözün əsil ustاد olub, qəzəl, rübai, müxəmməs, qəsidə və s. janrlarda yazış yaratmışdır.

*Ey cəmalin səhfəsində xəmti Quran buldum uş
Saçının hər tarəsində küfrü iman buldum uş
Çün hidayət eyləmiş həqq üzünə nuri-əzəl
Şol səbəbdən kim üzündə nuri - burhan buldum uş
Surətin müsfəhdir ey dilbər, üzün bədri munir,
Tələtin şəmsiz zühadır, mahi-taban buldum uş.
Ey səkkiz cənnəti ədni ərz edən zahid, mana
Mən bu gün yarın cəmalində gülüstan buldum uş
Cövrünə qaldım təhəmmül, səbr edib, yarın müdam,
Dərdə dərman andan oldu, dərdə dərman buldum uş
Ey Nəsimi, vəchi-Allahın kəlamıdır üzün
Kim, bu vəchilillah içində fəzli-rəhman buldum uş.*

Öz baxışlarına görə Nəsimi dəfələrlə həbs olunmuş, 1417-ci ildə isə Hələbdə Misir sultanının fermanına əsasən dəhşətli edama məruz qalib - dərisi diri-diriy soyulmuşdur.

*Zahidin bir barmağın kəssən dönüb haqqdan qaçar,
Amma bu miskin aşiqi sərpa soyalar ağlamaz.*

Seyid Əlinin (İmadəddin Nəsimi) yaradıcılığı Yaxın və Orta Şərqdə poeziyanın inkişafına böyük təsir göstərmişdir.

Əsərləri dünyanın bir çox dillərinə tərcümə edilərək çap olunmuşdur. Haqqında monoqrafiyalar, şerlər, poemalar, romanlar, musiqi əsərləri yazılmış, Bakının mərkəzində ona abidə qoyulmuş, abidə qoyulduğu rayon Nəsimi adlanır, adına ET-institutu var, haqqında ikiserialı bədii film çəkilmiş, Hələbdə qəbrinin üstündə movzoley tikilmiş, küçələrdən birinə adı verilmişdir.

1802-ci ildə Cənubi Azərbaycanın Rəşt şəhərində doğulmuşdur. Şərqşünas-alim. Peterburq universitetinin fəxri doktoru, professor. Peterburq EA-nın akademiki. Elmə görə üç dəfə Demidov mükafatının laueratı. Dərbənddə 8 il yaşayaraq evdə təhsil almışdır. Ərəb, fars, Azərbaycan, fransız, ingilis, rus dillərini mükəmməl bilir və bu altı dilin altında da yازmış və nəşr olunmuşdur.

1821-ci ildə haqsız yerə günahlandırılaraq Həstərxana sürən edilmişdir. Burada o, şotland missionerlərindən ingilis dilini öyrənərək xristianlığı qəbul etmişdi. 1826-49-cu illərdə Kazan Universitetində şərqi dillərindən dərs demişdir. 1949-cu illədə ömrünün sonuna qədər Peterburq universitetinin professoru olmuşdur. Rus şərqşünaslığının banilərindən biridir. O burada şərqi dilləri fakültəsi yaradaraq onun ilk dekanı olmuşdur. Akademik V.Bartold yazırkı ki, "Senkovskiy və Kazim bəy özlərinin mühazirələrilə rus şərqşünaslığını yaratdılar. Bütün sonrakı rus orientalistləri bu iki alimin tələbələri və ya tələbələrinin tələbəsi olmuşlar". Kazim bəy "Peterburq universitetinin "Əməkdar professoru", İngiltərə, Fransa, Hollanda, ABŞ və dünyadan bir sıra başqa ölkələrinin şərqşünaslıq cə-

miyyətlərinin üzvü olmuşdur. O, altı dilə yazırkı. "Müxtəsərül vikayət və ya qısa vikayət Müsəlman şəriəti kursu", "İslam tarixi", "Müridizm və Şamil", "Bab və babilər" "Dərbəndnamə", "Türk-tatar dillərinin ümumi qrammatikası" və onlarla başqa əsərlərin müəllifi olmuşdur.

Kazim bəy Mirzə Məhəmməd Əli Hacı Qasim oğlu Rus imperiyasının bir çox ordenləri ilə təltif olunmuş, 1870-ci ilde Peterburqda vəfat etmişdir.

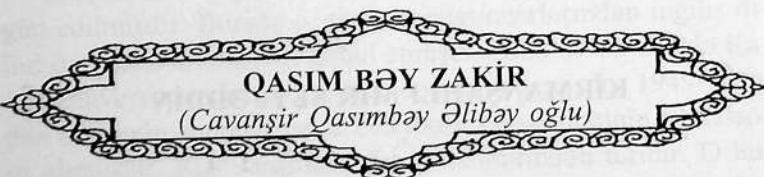
1788-ci ildə Cənubi Azərbaycanın Əhər vilayətində doğulmuşdur. Memar. Bu sənətin incəliklərini Təbrizdə öyrənmişdir. XIX əsrin ikinci yarısında Şuşaya köçmüştür. 122 il yaşamışdır. Ağdamda, Bərdədə və Şuşada iki məscidin, Odes-sadakı və Aşqabaddakı "Qarabağlılar" məscidini layihələşdirmişdir. O, habelə türk hamamlarının, ovdanlarının və başqa məişət binalarının müəllifidir.

1892-ci ildə Tehran yaxınlığında Kirməşahda doğulmuşdur. Aktyor, rejissor, sənətşünas. 1908-ci ildə Rusiyaya gəlmışdır. İlk təhsilini Tiflisdə almış, sonra Moskva teatr texnikumunda oxumuşdur.

Yaradıcılıq fəaliyyətinə Tiflisin Azərbaycan teatrında başlamışdır. Burada o, C.Məmmədquluzadənin "Ölüler"ində İşgəndər, M.F.Axundovun "Hacı Qara"sında Heydər bəyi,

Ş.Saminin “Dəmirçi Gavə”sində Gavə, N.Qoqolun “Müfətiş”ində bələdiyyə rəisini və başqa rolları böyük ustalıqla ifa etmişdir. Onun gözəl səsi, hərəkətləri böyük səhnə mədəniyyəti tamaşaçılarda rəğbət hissi ilə qarşılanırdı. O, rejissor kimi bu teatrda E.Molyerin, “Jorj Danden”, H.Cavidin “Uçurum”, C.Cabbarlinin “Aydın”, F.Şillerin “Qaçaqlar”, N.Vəzirovun “Hacı Qənbər”, Şekspirin “Hamlet” əsərlərini böyük ustalıqla tamaşaaya qoymuşdu. 1919-cu ildə Ş.Kirmanşahlı Tiflisdəki Azərbaycan teatrının kollektivi ilə İstanbulda böyük müvəffəqiyyətlə çıxış etmişdi. 1920-ci ildən M.Kirmanşahlı Azərbaycan Dövlət Dram teatrında aktyor və rejisor işləməklə filmlərə çəkilir. 1930-cu ildə İrana qayıdır. Təbrizdə teatr truppasına rəhbərlik edir, İran teatr səhnələrində Ü.Hacibəyovun “O olmasın, bu olsun” musiqili komediyasını “Leyli və Məcnun” operasını, M.F.Axundovun “Lənkəran xanının vəziri”, Ə.Haqverdiyevin “Pəri cadu” və başqa əsərləri tamaşaaya təqib olunmuş, 1933-cü ildə Tehranda vəfat etmişdir.

1784-cü ildə Şuşada doğulmuşdur. Şair, mollaxanada təhsil almışdır. Klassik şərq ədəbiyyatını, ərəb və fars dillərini mükəmməl bilmışdır.

Qasim bəy Zakir gəncliyində Qarabağ süvarilərinin tərkibində çar ordusunda xidmət edərək hərbi əməliyyatlarda iştirak etmişdir. Sonralar Qarabağın Xındırstn kəndində kənd təsərrüfatı ilə məşğul olmuşdur. Qasim bəy Zakir çox gənc

yaşlarında şer yazmağa başlamışdır. Onun poeziyası janr rəngarngılılıq fərqlənir. O məhəbbəti vəsf edən lirik qoşmalar, gəraylılar, qəzəllər yazmışdır. Onun lirik məhəbbət poeziyası həyatsevər, melodik və əlvandır, saflığı və sadəliyi ilə cəzbədicidir. Qasim bəy Zakir satirik əsərlərə şöhrət qazanmışdı. Onun satiralarında XIX əsrə Azerbaycan xalqının müxtəlif təbəqələrinin möişətinin əhəmiyyətli tərəfləri, bu təbəqələr arasında münasibətlər və adət ənənələr öz əksini tapırdı. “Tülü və şir”, “Aslan, qurd və çäqqal”, “Dəvə, ilan və tisbağa”, “Dəvə və eşşək” təmsillərində güclü dünyanın iç üzünü açaraq, yaltaqlığı, həsədi, yalançılığı ifşa edir. Şerlə yazdığı “Dərviş və qız”, “Qoca və onun gənc arvadı”, “Sonuncu arvad” əsərlərində orta əsrin qalıqları olan ailə həyatını acı gülüşlə tənqid edir. Şair Azərbaycanın Qarabağ torpaqlarında ermənilərin məskunlaşdırılmasına qarşı çar imperiyasının siyasetini ifşa edir. Qasim bəy Zakir çar məmurlarının utanıb-çəkinmədən rüşvət almalarını qamçılayırdı.

*Yüz təşnələbi-qəhr olsan, xadimi dövlət
Verməz bir içim su sənə, ta almaya dərya
Simuzər ilə doldurasan ta gərək ovcun,
Ondan sora zahir qila şayəd yədi beyza*

Cavanşir Qasim bəy Əli bəy oğlu (Qasim bəy Zakir) XIX əsr Azərbaycan ədəbiyyatının görkəmli nümayəndələrindən biridir. Poetik vasitələrindəki hamının dərk edə bildiyi sadəlik və həqiqətin canlı səhnələri müasirliyi və sonrakı nəslin diqqətini cəlb etmişdir. Azərbaycan poetik ədəbiyyatının inkişafında Qasim bəy Zakirin böyük xidməti olmuşdur. O, 1857-ci ildə Şuşada vəfat etmişdir.

QÜDSİ

(Abbasqulu ağa Mirzə Məhəmməd oğlu Bakıxanov)

1794-cü ildə Bakının Əmircan kəndində doğulmuşdur. Tərixçi, şair, yazıçı, maarifçi, filosof, ensklopediyaçı alim. Axırıncı Bakı xanı II Mirzə Məhəmməd xanın oğlu gənc yaşlarında Qubada yaşamış və yaxşı təhsil almışdır. Ərəb, fars, türk dillərini mükemməl bilmüşdir.

Rus dilini öyrənərək rus imperiyasının Qafqazdakı canişini A.P.Yermolovun dəftərxansında tərcüməçi vəzifəsinə işə düzəlir. Burada o, M.Ş.Vazeh, A.A.Bestujev-Marlinski, A.S.Qriboyedov, A.Çavçavadze, sonra isə şair Y.P.Polonski, polyak inqilabçısı T.L.Zablotski ilə tanış olur. 1828-ci ildə Türkmençayda rus-iran sülh danışıqlarında iştirak edir. Çar ordusunun polkovniki olmuşdur. A.A.Bakıxanov Rusiya, Latviya, Litva və Polşaya səyahətə çıxır. Peterburqda A.S.Puşkinlə tanış olur. A.Bakıxanov xidmətlə bərabər elmi yaradıcılıqla da məşğul olur. "Təhzibul əxlaq", "Gülüstani irəm", "Qanuni qüdsi", "Kitabi əsgəriyyə", "Əsrarül mələkut" və başqa poetik hekayətlər və elmi fəlsəfi tədqiqat əsərləri onun qələminin məhsuludur.

Azərbaycanın və Dağıstanın ərazisində ta qədimdən yerləşmiş feodal dövlətlərin, xanlıqların, habelə vəhi monqol və tükmən tayfalarının bu ərazidə hökmranlıq edənlərin 1813-cü ilə qədərki tarixini tədqiq edərək özünün fundamental "Gülüstani irəm" əsərini yazar. Öz vaxtında bu əsər Rusiya və Avropa elmi cəmiyyətləri tərəfindən yüksək qiymətləndirilmişdi. Bakıxanovun elmi publisistik əsərlərinin əksəriyyəti maarifçi xarakteri daşıyır. Ənənəvi məhəbbət süjeti əsasında qurulmuş "Kitabi əsgəriyyə" əsərində vəzifərəstliyə, karyerizmə, qəddarlığa, köhnəlmış adətlərin baş alıb getməsinə qarşı çıxış

edirdi. Təbrizlilərə müraciətlə yazdığı "Təbriz əhlinə xıtab" satirasında feodal qaydalara və fanatizmə acıyaraq gülür. A.Bakıxanov həm də jurnalist kimi tanınmış - "Tiflisski vədemostı" qəzetiñ fars nəşrini redaktə etmişdi. İ.A.Krilovun "Eşşək və Bülbül" təmsilini Azərbaycan dilinə tərcümə etmişdi. A.M.Bakıxanovun əsərləri bir sıra xarici dillərə tərcümə olunmuşdur.

Abbasqulu ağa Mirzə Məhəmməd oğlu Bakıxanov (Qüdsi) Rusyanın, Türkiyənin və başqa ölkələrin ordenlərilə təltif olunmuşdur. 1847-ci ildə Məkkə yaxınlığında vəfat etmişdir. Doğulduğu Əmircan kəndində ona abidə qoyulmuş, Azərbaycanın kənd və şəhərlərində bir sıra maarif müəssisəsi onun adını daşıyır.

QUTQAŞENLİ İSMAYILBƏY NƏSRULLAH SULTAN OĞLU

1806-ci ildə Qutqaşendə doğulmuşdur. Yazıçı, hərbi və ictimai xadim. İlk təhsilini evdə, orta təhsilini Şamaxıda almış, Peterburqda hərbi piyada məktəbində oxumuşdur.

İ.Qutqaşenli 30 il çar ordusunda xidmət etdikdən sonra 1851-ci ildə general-major rütbəsində Şamaxıya gelmişdir. O, burada məmər işləmiş, M.F.Axundov, Qasım bəy Zakirlə dostluq əlaqələri saxlamışdır. XIX əsrin 30-cu illərindən yaradıcılığa başlamışdır. 1835-ci ildə Varşavada fransız dilində, "Rəşid bəy və Səadət xanım" adlı aşiqanə povestini çap etdirir. Əsər şərq əfsanələri "Leyli və Məcnun" və "Əsl və Kərəm" in faciəvi məhəbbətinin təsiri altında yazılmış və avropanlı oxucular arasında böyük rəğbat qazanmışdı. 1825-ci ildə İ.Qutqaşenli Məkkəyə həccə gedir. Azərbaycandan, Gürcüs-

tandan və yolboyu ərəb ölkələrindən keçən zəvvar burada yaşayın insanların, xalqların həyatı, möişəti, tarixi, etnoqrafiyası haqqında zəngin material toplayır. 1876-cı ildə topladığı materialları “Səfərnəmə” adlı kitabında çap etdirir. Bu ensiklopedik iş XX əsrin sonlarında da öz əhəmiyyətini, aktuallığını itirməmişdir.

İsmayıł bəy Nəsrulla Sultan oğlu Qutqaşınlı bir sıra elmi əsərlərin müəllifidir. O, rus Coğrafiya cəmiyyətinin Qafqaz bölməsinin üzvü olmuşdur. Rus imperiyasının ordenləri ilə təltif olunmuşdur. 1869-cu ildə Şamaxıda vəfat etmişdir.

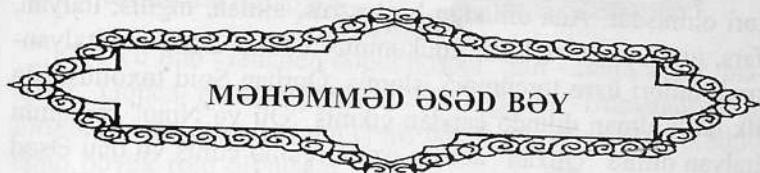
XI əsrin sonunda Gəncədə doğulmuşdur. Azərbaycanın böyük şairəsi, Nizaminin müasiri olmuşdur. Evdə təhsil almış, yüksək düşüncə qabiliyyəti istedadı və bacarığı ilə poeziyada və musiqidə şöhrət tapmışdır.

Məhsəti haqqında bibliografik məlumat çox azdır. Məlumdur ki, o Səlcuq Sultanın, Sultan Mahmud Səncərin saray şairəsi və müğənnisi olmuşdur. 200 rübaisi və bir neçə lirik şerləri bizə gəlib çatmışdır. Məhsətinin şerləri əsasında yaradılmış Cövhərinin poeması qorunub saxlanılmışdır. Poema əsasında demək olar ki, Məhsəti istedadlı şairə olmuşdur. Azad-fikirli şerlər yazaraq qadın azadlığını vəsf etmişdir.

*Bizi nə ox gücü bir an saxlayar,
Nə də kədər dolu quru dörd divar.
Zülfərin boynunda zəncir olanı
Zəncirlə heç evdə bənd emək olar?*

Sər o dövr üçün ənənəvi olan həqiqi ehtirasla səslənir. Məhsətinin bir sıra rübaiları adı oğlanlara, qəssaba, çörəkçiye, dərziyə, torpaqqazana, ev tikənə həsr etdiyi, gözəl, saf, duyğulu əsərlərdə ilk baxışdan məhəbbət sezilir.

Mənicə xanım (Məhsəti Gəncəvi) XII əsrin ortalarında Gəncədə vəfat etmişdir. Ona çoxlu şerlər, pyeslər, monoqrafiyalar və başqa ədəbi əsərlər həsr olunmuşdur. Onun haqqında E.Bertels, Frits Meyer və başqaları yazmış, Azərbaycanda adına mədəni-maarif müəssisələri verilmişdir. Gəncədə ona abidə qoyulmuş, ev müzeyi açılmışdır.

Azərbaycanın görkəmli mühacir yazıçısı. Öznün yazdığı kimى anası Sürixdən Bakıya qaydırakən Ukrayna ilə Rusiya arasındakı çöldə, qatarda 1905-ci ildə dünyaya gəlmiş, Bakıda boy-a-başa çatmışdır. Anası rus inqilabçısı, atası Baki neft sənayesinin idarəciliyində mühüm vəzifə tutan azərbaycanlı olmuşdur. Kiçik yaşlarında anasını itirdikdən sonra atasının təribyəsi ilə böyümüş, alman dayosinin sayəsində körpə yaşlarından alman dilini dəridən öyrənmişdir. Şaumyanın başçılığı ilə daşnak-bolşevik cütlüyü 1917-ci ildə Bakıda hakimiyyəti əle keçirəndə atası ilə əvvəlcə Türküstana, oradan da İrana keçmiş, Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin qələbəsindən sonra Vətənə qayıtmışdır. Cümhuriyyətin süqtündən sonra Gürcüstana, oradan da İstanbula getmiş, sonralar İtaliya üzərində Almaniyyaya gəlmiş, Berlin universitetində islam tarixini dərinlərən öyrənmiş, Avropadakı çəsidi musəlman cəmiyyətlərinin fəal üzvü olmuşdur.

Avropanı və Yaxın Şərqi qarış-qarış gəzmiş, üç dəfə Amerikaya getmiş, ömrünün son illerini isə İtaliyada, Bakıya çox bənzəyən Pozitano şəhərində yaşamış və 1942-ci ildə həmin şəhərdə vəfat etmiş elə orada da dəfn edilmişdir. Alman araşdırıcılarının hələlik dəqiqləşdirilməmiş müşahidələrinə görə o, qəbrə Qibləyə doğru qoyulmamışdır ki, bu da, təsdiq olunarsa, Əsəd Bəyin nəşinin bəlkə də özünün vəsiyyəti ilə Vətənə dönüşüne bir işara kimi qəbul edilə bilər.

Əsərlərinin ekseriyyətini alman dilində yazmışdır. Mənbələrin göstərdiyinə görə Azərbaycan və rus dillərində də əsərləri olmuşdur. Ana dilindən başqa, rus, alman, ingilis, italyan, fars, ərəb, puştu dillərini mükəmməl bilmış, Liviyyada italyan-ərəb dilləri üzrə tərcüməçi işləmiş, Qurban Səid təxəllüsü ilə ilk dəfə alman dilində çapdan çıxmış “Əli və Nino” romanını italyan dilinə “Əlixan” adı ilə özü tərcümə etmiş və onu Əsəd Bəy müəllifiliyi ilə nəşr etdirmişdir. Qeorg Silveter Fireklə birlikdə ingilis dilində “İkinci Vilhelm” romanını yazmışdır.

Yaradıcılığı üç adla qeydə alınmışdır: jurnalistik fəaliyyəti Leo Noissumbaum, tarixi romanları Əsəd Bəy, bədii romanları isə Qurban Səid adları ilə işiq üzü görmüşdür.

Əsərləri: yüzdən çox elmi-publisistik məqalə; tarixi romanlar, alman dilində: “Qafqazda neft və qan” (1929), “Qafqazda oniki sırr” (1930), “Stalin” (1930), “Son Peygəmbər” - orijinalda “Mohammad” (1932), “Ağ Rusiya” (1932). “Dünyaya qarşı qəsd. G.P.U.” (1932), “Rusiya yol ayrıcında” (1933), “Akar qızıl” (1933), “İkinci Nikolay” (1935), “Rza Şah” (1935), “Allahu Əkbər” (1936); italyan dilində: “Lenin” (1935), ingilis dilində: “İkinci Vilhelm” (nəşr ili dəqiqləşdirilməyib); polyak dilində: “Manuella” (1934), “Milosc nafta” (1934); 3)Bədii romanlar, alman dilində: “Əli və Nino” (1937), “Altunsaç” (1938), “Sevgidən heç nə qanmayan kişi” (əlyazma şəklində). Müxtəlif dildə nəşr etdirdiyi əsərlərinin hər birində doğma vətənindən, onun gözəl insanlarından

danişmaqla Azərbaycanın və azərbaycan xalqının ən böyük təbliğatçısı olmuşdur.

Bunlardan əlavə, digər müəlliflərin adı ilə nəşr olunmuş romanların da Əsəd Bəyə məxsusluğu barədə gümanlar və onun hələlik işiq üzü görməmiş bir neçə əlyazması mövcudur.

MİRZƏ ŞƏFI VАЗEH

1794-cü ildə Gəncədə doğulmuşdur. Şair - mütefəkkir, mərifçi. Gəncə mədrəsəsində təhsil almışdır. Dünyagörşünün formallaşmasında ona atalıq etmiş böyük din alimi Hacı Abdullanın böyük rolü olmuşdur.

Mirzə Şəfi Vazeh fəaliyyətinin əvvəlində məktəbdə hüsnxət və rəsmxətdən dərs demişdir. XIX əsrin 30-cu illərində böyük yazıçı, filosof M.F.Axundovla tanış olmuş, daha doğrusu onun müəllimi olmuşdur. 1840-ci ildə Tiflisə köçmüş, qəza məktəbində Azərbaycan və fars dillərindən dərs demişdir. Burada yerli ədəbiyyatçılar, şairlərlə tanış olur, onlara öz şerlərini oxuyur. Onun dostlarından fars dilindən dərs dediyi adamlardan biri də alman ədəbiyyatşunası Fridrix Bodenştet olur. Bodenştet Mirzə Şəfinin şerlərinə vurlaraq onların üzünü köçürür, sonra alman dilinə çevirərək 1850-ci ildə Almaniyada “Şərqdə min bir gün” adı ilə məcmuədə çap etdirir. 1851-ci ildə isə “Mirzə Şəfinin şərqi” adı altında ayrıca kitabçada çap etdirir. Şerlər son dərəcə şöhrət qazanaraq ingilis, fransız, holland, yəhudî, polyak, norveç dillərinə tərcümə olunur. Mirzə Şəfinin şerlərinin belə qeyri-adi şöhrət qazandığını görən Bodenştet özünü onların müəllifi elan etməyi qərarra alır və Mirzə Şəfi adının elə belə düşünülmüş personaj ki-

mi qələmə verir. Beləliklə, Mirzə Şəfinin şöhrəti bir müddət oğurlanmış olur. 1855-ci ildə Mirzə Şəfinin şerləri onu şəxsən tanımış rus şairi və inqilabçısı T.İ.Mixaylov tərəfindən rus dilində çap olunduqdan sonra, Bodenştetd biabircasına ifşa olunur. Mirzə Şəfinin şerləri zərif və oxunaqlı şərq ahəngdarlığına malikdir. Onun əsərləri aforizm kimi mənzum hekayətləri, hədisləri andırır. Mirzə Şəfinin təbii ahəngdar qəzəllərinin, ikililiklərinin, rübai'lərinin sətirlərində maarifçilik hikməti çox asanlıqla dinləyicilərin qəlbini hopurdu. Şerlərdə ikiüzlülərin, arvadbazların iç üzünü açır, ədalətə çağırır və qadın gözəlliyini vəsf edirdi.

*Sənin ol sərv boyun, bil nə zaman yada düşər,
Gözümün yaşı axar, qəlb evi fəryada düşər.
Yarımın gül üzünə baxmağı mən eyləmə, şeyx,
Bixəbərsən, bu savab eşqdə ustada düşür.
Ay ilə gün kimiyik yar görünən anda mənim,
Sanasan ki, vücudum tufana ya oda düşər...*

Bu sətirlərdəki pafos qadın azadlığının müdafiəçisi, “Sovremennik” jurnalının redaktoru və naşir M.İ.Mixaylovun diqqətini cəlb edir. Tezliklə Mirzə Şəfinin şerləri N.İ.Eyfert, İ.S.Predan, P.F.Yakuboviç və başqaları tərəfindən rus dilinə tərcümə olunaraq nəşr edilir. A.Rubensteyn Mirzə Şəfinin şerlərinə 12 romans yazmışdır. “Şərq nəgməsi” adlanan bir romans F.İ.Şalyapinin repertuarına daxil idi. Mirzə Şəfi şərq dilləri müəllimi İ.Qriqoryevlə birlikdə Tiflisin rus məktəblərində uzun illər istifadə olunan “Kitabi türk” dərsliyini yazmışdı.

Şəfi Sadiq oğlu (Mirzə Şəfi Vazeh) 1852-ci ildə Tiflisdə vəfat etmişdir. Azərbaycanda adına küçə kitabxana və başqa mədəni-maarif müəssisəsi verilmişdir.

MOLLA VƏLİ VİDADI

1707-ci ildə Qazaxın yaxınlığında Şəmkirdə doğulmuşdur. Şair təhsilini Qazxin Poysi kəndində alaraq ərəb və fars dillərini mükəmməl öyrənib mirzelik etmişdir.

M.V.Vidadi Qazaxın indiki Birinci Şıxlı kəndində məktəb yaradaraq ömrü boyu bu məktəbdə müəllimlik etmişdir. Yerlilərin böyük hörmət və məhəbbətini qazanmışdır. Çox gənc yaşlarında şer yazımağa başlamışdır. Əvvəlcə yaradıcılığının əsasını həyatsevərlik və işqli ideyalar təşkil etsə də sonralar tədricən qəmli motivlər üstünlük təşkil etməyə balamışdır. M.V.Vidadi 100 ildən çox yaşamışdır. Uzun ömrü boyu bir çox müsibətlərin şahidi olmuş, satqınlıq və ölümlər görmüşdür. “Müsibətnamə” adlı mənzum əsərində feodallar arasında gedən çoxsaylı toqquşmalardan danışaraq torpağı qanla suvaran, xalqı düşünməyən qaniçən xanları, şöhrət düşkünlərini qamçılıyır. M.V.Vidadinin dərdi artıraq etiraza çevrilir. M.V.Vidadinin əsərlərinin əksəriyyətində həyatdan narazılıq hiss olunur. Onlarda bəylər və xanlar tərəfindən incidilmiş xalqın əhval-ruhiyəsi əks olunur. “Edərsən”, “Ağlarsan”, “Belə qalmaz”, “Xəstə düşdüm, gələn yoxdur üstümə” adlı şerlərində o dövrün pis adətləri, haqsızlıqlar şairin dşuncələrində daha aydın əks olunmuşdur. O dövrün facieli xarakteri M.V.Vidadinin “Durnalar” şerində daha aydın şəkildə əksini tapmışdır.

*Qatar-qatar olub qalxıb havaya,
Nə çıxıbsız asimana durnalar?
Qərib-qərib, qəmgin-qəmgin ötərsiz,
Üz tutubsuz nə məkana durnalar?
Təsbeh kimi qatarınız düzərsiz,
Havalanıb ərş üzündə süzərsiz.*

*Gah olur ki, danə-xuruş gəzərsiz,
Siz düşərsiz pərişana durnalar!
Ərz eləyim bu sözümün tacıdır,
Yollarınız həramidir, yağıdır.
Şahin-Şonqar sürbənizi dağıdar,
Boyanarsız qızıl qana durnalar!*

Vidadinin poeziyası sadeliyi və lirikliyi ilə heyretamızdır, onlarda insanın canlı səsi səslənir. Onun şerlərində həqiqi xalq yaradıcılığının yüksək mədəni şəriyyət forması öz əksini tapır. Molla Vəli Vidadi 1809-cu ildə Birinci Şıxlı kəndində vəfat etmişdir. Birinci Şıxlıda qəbrinin üstündə ona abidə qoyulmuşdur. Bakıda və respublikanın başqa yerlərində küçələr, mədəni-maarif müəssisələri onun adını daşıyır.

1888-ci ildə Dəvəçinin Pirəbədil kəndində doğulmuşdur. Bakıda gimnaziyanı bitirdikdən sonra, Kiyev Tibb Universitetində təhsil almışdır.

Q.Musabəyov 1917-ci ildə universiteti bitirdikdən sonra Quba Qəzasında hakim işləmişdir. Qubada İcraiyyə Komitəsinin sədri, Bakıda və Dağıstanda məhsul tədarükü komissarı olmuşdur. Həştərxanda RK (b) P müsəlman bölməsinin sədri "Hümmət" təşkilatının Həştərxandakı rəhbərlərindən olmuşdur. 1919-cu ildə Mokvaya getmiş, 1920-ci ildə XI ordu ilə Bakya gəlmişdir. Azərbaycanın ilk xalq ərzaq komissarı və xalq təsərrüfatı şurası komissarı olmuşdur. 1922-ci ildə Azərbaycan SSR XKS sədri seçilmiş 1929-cu ilə kimi bu vəzifədə olmuşdur. O, Azərbaycan MİK və ZSFSR MİK sədlərindən

biri, ZSFSR XKS sədri (1931-37), 1925-ci ildən SSRİ MİK sədlərindən biri olmuşdur. Dəfələrlə V.Leninlə görüşmüştür.

Musabəyov Qəzənfər Mahmud oğlu 1937-ci ildə Stalin repressiyasının qurbanı olmuş 1938-ci ildə gülələnmişdir. Adına qəsəbə, məktəb və küçə verilmişdir.

1941-ci ildə Lənkəranda doğulmuşdur. Texnika elmləri doktoru, professor, SSRİ EA-sının və SSRİ Tibbi-Texniki Elmlər Akademiyasının akademiki tibb xidməti general-mayoru.

V.Nağıyev 1963-cü ildə Neft-Kimya institutunun elektromekanik-mühəndis ixtisası üzrə bitirdikdən sonra bir ilə yaxın Azərbaycan EA-nda işləyir. Bir qədər sonra Moskvaya gedir. 1965-ci ildə yarımkəcicilərlə bağlı namizədlik dissertasiyası müdafiə edir, Maskva Aviasiya Texnologiya institutunda radioelektron aparatların istehsalı texnologiyası kafedrasında işləyir. 1986-ci ildə kosmosda istifadə olunmaq üçün tibbi diaqnostik aparatların hazırlanma texnologiyası ilə məşğul olmuş, SSRİ Səhiyyə Nazirliyinin tibbi texnika üzrə ümumittifaq elmi tədqiqat sınaq institutunda ultrasəs diaqnostik tibbi aparatların hazırlanması və koordinasiyası şöbəsinin müdürü və həm də SSRİ Səhiyyə Nazirliyində bu sahənin rəhbəri olur. 5 monoqrafiyanın 23 ixtiranın 200-dən artıq elmi məqalənin müəllifidir. V.Nağıyev həm də SSRİ Müdafiə Nazirliyində kosmosda diaqnostik tədqiqatlarla bağlı mühüm vəzifə daşımışdır. Ultrasəs vazolokator, elektoron qurğularının termoelektrik sərinləşdirilməsi, integrallı sxemlərin tədqiqi və sınağı üçün termoelektrik cihazlar, allergiyali dermotozların müalicə üsulları və ultrasəs texnologiyalarının

perspektiv inkişafı ilə bağlı tədqiqatlar aparmışdır. Tədqiqatlarının əsas yönü kosmosla bağlı olmuşdur.

Azərbaycanda kosmik diaqnostik tibbi tədqiqat mərkəzi institutunu açmaq arzusunu yerinə yetirə bilmədi. Amansız ölüm 51 yaşında yaradıcılığının çıxırləndiyi dövrdə böyük alimi aramızdan apardı, Romaya elmi konfransa gedərkən təyyarə limanında vəfat etdi. Cənəzəsi Bakıya gətirilərək burada qohumlarının yanında dəfn olunmuşdur.

1832-ci ildə Şuşada doğulmuşdur. Şairədir. Axırıcı Qarabağ xanı İbrahim xanın nəvəsi. Evdə təhsil almışdır. Bibisi Gövhər xanım dövrünün təhsil görmüş xanımı olmuş, Xurşubanuya yazmağı, oxumağı, şəkil çəkməyi, musiqi alətlərində çalmağı və s. öyrətmışdı. Natəvan ərəb fars və türk dillərini biliirdi.

Mətbuatda ilk şerləri XIX əsrin ortalarında çap olunmağa başlamışdır. Şuşuda "Məclisi-üns" şer məclisinə rəhbərlik etmişdir. Məclis Azərbaycanın müxtəlif yerlərində olan anoloji dərnəklərlə yaradıcılıq əlaqələri saxlayırdı. Natəvan analığın ali hissələrini təcəssüm etdirən lirik şerlərin, həyatdan çox gənc getmiş 16 yaşlı oğlunun həsrətinə həsr etdiyi qəsidiələrin, həyat və əbədilik və s. haqqında onlarla şerin müəllifi olmuşdur. Qəzəllərinin eksəriyyəti dərd ələm qoxuyur, bu qəzəllər dərin hissəlrlə yazılmış olsa da həyatı realist detallarla əhəmiyyətlidir.

*Mümkün olmaz mənə vəslin bilirəm həşrə kimi,
Ol səbəb məskənimküyi biyaban etdim.
Eşq sultani mənim qətlimə dərman gətirib,
Etmədim tərki vəfa, taəti dərman etdim.*

*Səri küçində qoyub başımı bir uş demədim.
Ya təbib adını tərk eylə, təbabət etmə,
Ya mənim dərdimi tap, gör niyə tügyan etdim.*

Natəvan həm də istedadlı rəssam olmuşdur. Özündən sonra "Gül dəftəri" adlanan albomda toplanmış bir sıra bədii rəsm əsəri saxlamışdır. Xeyriyyə işlərilə məşğul olmuşdur. 1873-cü ildə Şuşaya çəkdirdiyi bu günə qədər işləyən su xətti "Xan qızı bulağı" adlanır. Azərbaycanda olan Aleksandr Duma Şuşada Natəvanın qonağı olmuş, ondan əl işi olan hədiyyə almış və öz xatirələrində bunu minnətdarlıq kimi qeyd etmişdir.

Xurşubanu Mehdiqulu qızı Natəvan 1897-ci ildə Şuşada vəfat etmiş, Ağdamda "İmarət" qəbristanlığında basdırılmışdır. Onun adına klub, küçə verilmiş, Bakının mərkəzində abidə, Şuşada və Ağdamda qəbrinin üstündə büstü qoyulmuşdur.

1201-ci ildə Həmədanda bəzi məxzlərə görə Tusda doğulmuşdur. Alim, filosof, astronom, riyaziyyatçı şair, dövlət xədими. İlk təhsilini Tusda almışdır. Şərqi böyük alimləri Bəhmənyar və İbn Sinanın əsərləri əsasında təhsil almışdır.

XIII əsrin ortalarında Cənubi Azərbaycanın Marağa şəhərində rəsədxana tikdirmişdir. Burada tanınmış alimlər Fəxrəddin Marğai, Şəmsəddin Şirvani, Hindistandan, Orta Asiyadan, Çindən, Ərəb ölkələrindən filosoflar, astronomlar Nəsirəddin Tusinin rəhbərliyi altında çalışırdılar. Nəsirəddin Tusi uzun illər müşahidələr apararaq "Zic Elxani" (Elxani cədvəli) adlanan astronomik katoloq tərtib etmiş, yerin günəş ətrafında öz oxu ətrafında habelə ayın öz oxu ətrafında fırlanmasını müəyyən edərək Avropa alimlərini 400 il qabaqlamışdı. Nəsirəddin

Tusi ilk olaraq hesablamalara əsasən Şərqi yarımkürəsindən başqa Qərb yarımkürəsinin də mövcudluğunu demişdi. (Amerikanın kəşfindən üçyüz il əvvəl) O dövrün ən müasir avadanlıqları ilə təchiz olunmuş rəsədxananın divarları arasında dünya sivilizasiyası inkişafına, xəzinəsinə daxil olmuş bir sıra kəşflər edilmişdi. N.Tusi ilk dəfə olaraq səthi trigonometriyanın ayrıca fənn kimi öyrənilməsini irəli sürmüştü. O, həm də gözəl şerlər yazmış və çox bilikli yaxşı həkim olmuşdur. Elmin müxtəlif sahələrindən bəhs edən Tusi bir çox başqa əsərlərin, habelə Euklid həndəsəsini şərh edən "Təhriril-Eqlidis", əxlaqdan bəhs edən "Əxlaqi nasırı" kitablarının müəllifidir.

Məhəmməd İbn Həsən (Nəsirəddin Tusi) uzun illər mongol hakimi Hülaku və oğlu Abaqan xanın vəziri olmuşdur. 1274-cü ildə Şərqi səyahəti zamanı Bağdada gedərkən yolda vəfat etmiş, "Cümə məscidində" basdırılmışdır. Qəbrinin üstündə "Burada elm dünyasının şahı, elmin çarıqı yatır, dünyada hələ heç bir ana belə oğul doğmamışdır" sözləri yazılımışdır. Şamaxı astrofizika rəsədxanası, Bakı pedaqoji universiteti, bir sıra kitabxana mədəni-maarif müəssisəsi onun adını daşıyır.

1141-ciildə Gəncədə doğlumuşdur. Evdə və Gəncə mədrəsəsində təhsil almışdır. Azərbaycan-türk dilindən, başqa ərəb, fars və yunan dillərini bilmış, tarixi, tibbi fəlsəfəni, astronomiyani tibbi psixologiyani və məntiqi tədqiq etmişdir.

70-ci ilin əvvəllərində Dərbənd hakimi Seyfəddinin hədiyyə kimi göndərdiyi Afaq (appaq) adlı qıpçaq qızına evlənmişdir. Şair onu şerlərində vəsf etmişdir. Şərqi təzkirəçilərinin mə-

lumatlarına görə Nizami Gəncəvi 20 mindən artıq beyt yaratmışdır. Bizim zamana kimi onun altı qəsidəsi 116 qəzəli 2 qitəsi, 30 rübəsi gəlib çatmışdır. Yaratdığı ən qiymətli əsərləri "Xəmsə" - beşlik beş poemadan ibarətdir. "Sirlər xəzinəsi", "Xosrov və Şirin", "Leyli və Məcnun", "Yeddi gözəl" və "İsgəndərnamə". "Sirlər xəzinəsi" əsərində Nizami yaratdığı nəsihətamız şerlərində hakimlərə öz təbəələri ilə ədalətlə rəftar etməyi təbliğ etmişdir. Mövzunun mənasına görə lirik poema olan "Xosrov və Şirin" əsərində Xosrov şahın gözəl Şirinə olan məhəbbətindən danışılır. Şirvanşah I Axsitanın sifarişi ilə yazdığı üçüncü poeması "Leyli və Məcnun" Məcnun - dəli adlandırılın gənc, nakam Qeysin gözəl Leyliyə məhəbbəti vəsf olunur. Dördüncü "Yeddi gözəl" poeması Bəhram şahın yeddi şahzadə yeddi gözəl - olan arvadları və onların məhəbbət qayıqlarından bəhs edir. Beşinci "İsgəndərnamə" poemasında Nizami özünün ideal cəmiyyət haqqında utopik fikirlərini açır. Poemanın qəhremanı İsgəndər (böyük sərkərdə Makedoniyalı İskəndər) uzun səfərlərdən sonra yoxsul və varlinn, ağa və nökərin olmadığı qəribə, gözəl bir ölkəyə gəlib çıxır. Burada haqsızlığın, yalançlığın fitnə-fəsadın, hiylənin, şöhrətpərəstliyin nə olduğunu bilmirlər. Bu ölkənin vətəndaşlarının hakim, idarəediciyə ehtiyacları yoxdur. İsgəndər sevinib axır ki, arzuladığım torpağa gəlib çıxdım deyir. Nizaminin fikrincə əgər insanlar ədalət qanunlarını rəhbər tutaraq yaşaya bilirlərsə, bir-birini sevib hörmət edirlərsə onda şəksiz ki, hökmədara ehtiyac olmayan belə bir cəmiyyət yarada bilərlər. Şairin utopik ideyaları xalqın geniş kütlələrinin arzularının ifadəsi idi. Qeyd etmək lazımdır ki, Nizami Gəncəvi Avropa utopistləri ingilis Tomas Moru və italyanı Kampanellani altı əsr qabaqlamışdı.

İlyas Yusif oğlu (Nizami Gəncəvi) Gəncədən çıxmamış burada yaşamış və 1209-cu ildə vəfat etmişdir. Nizami Gəncəvi dünya mədəniyyət xəzinəsinə böyük töhfələr vermişdir. Onun əsərləri dönyanın bir çox dillərinə tərcümə olunmuş və döñ-

döñə nəşr olunur. 1947-ci ildə YUNESKO-nun qərarı ilə Nizami Gəncəvinin 800 illiyi Bakıda, Gəncədə, Peterburqda geniş qeyd edilmişdir.

Qəbri üstündə ona abidə qoyulmuş, Gəncədə, Bakıda muzey yaradılmış, memorial kompleks – Yeddi gözəl bulağı, Gəncədə adına teatr, Bakının və Gəncənin rayonlarından birinə Nizami adı verilmiş, Azərbaycan EA-nın ədəbiyyat institutu və ədəbiyyat muzeyi onun adı ilə adlandırılmışdır. 1981-ci ildə Nizami adına medal təsis edilmiş bu medalla ədəbiyyat və ədəbiyyatşunaslıq sahəsində ən böyük nailiyyətlər əldə etmiş, şairlər, yazıçılar, təqnidçilər mükafatlandırılır. Nizami haqqında yüzlərlə əərlər yazılmış, səhnə əsrləri qoyulmuş, bədii film çəkilmişdir. Şerlərinə mahnişalar yazılmışdır.

1898-ci ildə İrəvanda doğulmuşdur. Seleksiyaçı genetik alim, professor, LAUKTA (VASXNİL)in akademiki, 1923-cü ildə İtaliyada Ali eksperimental Aqrar Kral institutunu bitirmiştir. Rus, alman, fransız, ispan, italyan fars və yunan dillərini bilmüşdür.

Ə.Rəcəbli 1924-30-cu illərdə genetika elminin yaradılması ilə məşgül olmuş, 1930-36-cı illərdə Azərbaycan kənd təsərrüfatı institutunda kafedra müdürü olmuşdur. 1947-ci ildə Stalin repressiyasının qurbanı olmuş, 8 il Kolimda sürgündə olmuş, burada istilik təsərrüfatı yaradaraq tərəvəz yetişdirmiş və yeni sortlar almışdır. 1945-ci ildə Ə.Rəcəbli respublikaya qayıtmış, müəllimlik və elmlə məşgül olmuşdur. 1950-ci ildə təkrarən repressiya olunaraq Qazaxistana sürgün olunmuşdur. Stalinin ölümündən sonra bərəət alaraq Vətənə gəlib elmlə

məşgül olmuşdur. O, yüzdən artıq elmi işin, 24 monoqrafiyanın müəllifidir. "Azərbaycanda məhsuldarlıq" kitabı iki dəfə nəşr olunmuşdur. Ə.Rəcəblinin apardığı elmi təcrübələr nəticəsində subtropik bitkilərin, qozun, çəyirdəkli və dənli, qozmənşəli meyvələrin yeni sortları əldə edilmişdir.

Əhməd Cabbar oğlu Rəcəbli 1963-cü ildə Moskvada vəfat etmiş Bakıda basdırılmışdır.

1835-ci ildə Şamaxıda doğulmuşdur. Şair, ədəbiyatçı, mərifçi. 7 yaşı olanda atası vəfat etmiş, anası ilə Dağıstana Ak-saya ana babası Molla Hüseynin yanına köçmüştür. burada ibtidai təhsil alaraq ərəb və fars dillərini öyrənmişdir. 1853-cü ildə Şamaxıya qayıdaraq təhsilini burada davam etdirmiştir. 1857-ci ildə İraq şəhəri Şamda (Dəməşqdə) ali ruhani məktəbini bitirmiştir.

1869-71-ci illərdə Seyid Əzim Şirvani Şamaxıda rus-azərbaycan ümumtəhsil məktəbi açaraq dini elmlərlə bərabər burada şagirdlərə təbiət elmlərini öyrədir və rus dilinə məhəbbət aşılmışdır. Seyid Əzim ədəbi fəaliyyətə 1855-ci ildə başlamışdır. "Oğlum" şeri onun yaradıcılıq fəaliyyəti üçün xarakterikdir.

*Cəfər ey nuri-dideyi-seyyid!
Qönçeyi-novrəsidəyi-seyyid
Üləma haqqında rəyət qıl,
Əhli elmə həmişə hörmət qıl.
Dəmə bu kafər, ol müsəlmandır,
Hər kimin elmi var o insandır.*

“Qaz və Leylək”, “Şah və əkinçi”, “Eşşeyin ölməkliyi”, “Xoruz və çäqqal”, “Pələng və iki öküz” kimi satirik təmsil və şerlərində Seyid Əzim Şirvani varlılara gülərək gerilik və cəhəletə qarşı çıxmış, cəmiyyəti maarifə, mədəniyyətə çağırmışdır. 1885-ci ildə Azərbaycanın 270 şairindən bəhs edən “Biblioqraik lügət” nəşr etdirir. 1887-ci ildə ümumtəhsil məktəbləri üçün “Uşaqların baharı” adlı dərslik yazır, ancaq çar senzurası kitabın nəşrinə icazə vermir. Əsər “çox” milli imiş. Rusiyanın kolonial siyaseti tələbi imperiya metodları ilə təhsil idi.

Seyid Əzim Məhəmməd oğlu (Seyid Əzim Şirvani) 1888-ci ildə Şamaxıda vəfat etmişdir. Müasiri olan şairlər onu özlərinin müəllimi sayırdılar. Haqqında roman yazılmış, kitabxana məktəblər və Şamaxıda adına küçə verilmişdir.

SULTAN MƏHƏMMƏD

XV əsrin 70-ci illərində Təbrizdə doğulmuşdur. Miniatürçü rəssam. XVI əsrin birinci yarısında Təbriz miniatür məktəbinin rəhbəri olmuşdur.

Sultan Məhəmməd əvvəlcə I Şah İsmayılin saray kitabxanasında işləyərək oğlu Şah Təhmasibə rəsm çəkməyi öyrətmüşdür. Yaratdığı emalatxanada ən gözəl xəttatları bəzəkli naxışvuranları toplamışdı. Burada Firdovsinin “Şahnamə”, Hafızın “Divan”ı Nizaminin “Xəmsə”sindəki səhnələri eks etdirən o zamana görə mənə dərinliyi və zənginliyi, əlvanlığı ilə fərqlənən unikal miniatürler yaratmışdır. Sultan Məhəmmədin rəhbərliyi altında azərbaycanlı miniatür ustası Mir Seyid Əli, Zeynalabdin Təbrizi, Mirzə Əli Təbrizi, Mühəmmədi və bir sıra başqaları çalışırdılar. Onların dolğun əsərlərində təsviri və

dekortaiv başlangıç ayrılmaz vəhdət təşkil etməklə, peyzaj şərti fon kimi deyil kompozisiyanın üzvi hissəsi kimi verildi. Obrazların real canlılığı və janr incəliklərinə maraq yaradaraq rənglərin dzülüşü özünün inca, həzin ritmliyi və əlvan çalarları ilə fərqlənirdi. Sultan Məhəmmədin emalatxanasında kitab miniatürlərilə bərabər ayrıca vərəqlərdə “Ov səhnəsi”, “Sultan Səncər və qarı”, “Yarışda”, “Bəhram-Gur ovda”, “Şirin cimərkən Xosrovun ona tamaşa etməsi”, “Xosrovun anasının Şirinə baxması” və s. saxlanılırdı. Sultan Məhəmmədin və onun şagirdlərinin işləri dünyanın ən əzəmetli London, New York, Edinburq, İstanbul, Paris, Peterburq və s. şəhərlərin muzeylərində saxlanılır.

Sultan Məhəmməd 1555-ci ildə Təbrizdə vəfat etmişdir.

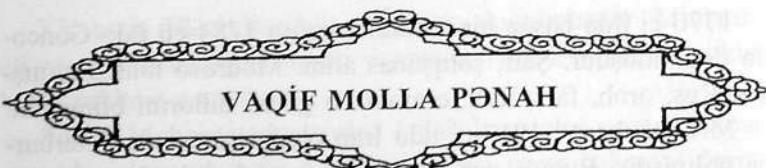
TOPÇUBAŞOV MİRZƏ CƏFƏR
ƏLİMƏRDAN BƏY OĞLU

1770-ci ildə başqa bir məlumatla görə 1784-cü ildə Gəncədə doğulmuşdur. Şair, şərqşünas alim. Mədrəsə təhsili almışdır. Rus, ərəb, fars, türk, erməni və gürcü dillərini bilmışdır.

M.Topçubaşov 1817-ci ildə İran elçiləri arasında Peterburqa gəlmişdir. Burada ona xarici işlər nazirliyinin departamentində tərcüməçi vəzifəsi təklif olunmuşdu. Beləliklə, o rus imperiyasının paytaxtında qaldı. O, həm də Peterburq baş müəllimlər institutunda ərəb, fars, və türk dillərindən dərs deyirdi. 1823-cü ildə o Peterburq universitetinin professoru olur. 1835-49-cu illərdə Rusiya xarici işlər nazirinin Asiya departamentiinin Şərqi dilləri institutundan fars dili və ədəbiyyatı kafedrasının müdürü olur. M.C.Topçubaşov Rusiya arxeologiya və numizmatika cəmiyyətinin yaradıcılarından olub, 1852-57-ci il-

lərdə onun şərqi şöbəsinin müdürü işləmişdir. Şöbə onun rəhbərliyi ilə "İzvestiya" (Xəbərlər) adlı jurnal nəşr edərək burada Şərqi arxeologiyası habelə Azərbaycan haqqında məqalələr nəşr edirdi. O, "Dədə Qorqud" və 50-dən artıq şairin əsərlərini rus dilinə tərcümə etmişdi. Jurnalda məqalələrin əksəriyyətini M.C.Topçubaşov özü yazırırdı. Onun rəhbərliyi altında bir sira rus şərqşünasları və diplomatları hazırlanmışdı. A.S.Qriboyedov ondan fars, O.A.Metskeviç isə türk dilini öyrənmişdi. O, Metskeviçlə dostluq edir və onun "Krim sonetləri" adlı əsərini fars dilinə tərcümə etmişdi. M.Topçubaşovun elmi fəaliyyətini V.Belinski, İ.Kraçkovski, O.Senkovski kimi, rus elm və mədəniyyət xadimləri yüksək qiymətləndirmişdilər. Rus imperiyası qarşısındaki xidmətlərinə görə imperatorun razılığı və senatın qərarı ilə ən yaxşı şərqşünaslıq əsərlərinə 100 rubl verməklə "Topçubaşov mükafati" təsis olunmuşdu.

Mirzə Cəfər Əlimərdan bəy oğlu Topçubaşov I dərəcəli Stanislav II və III dərəcəli Anna, İranın "Şiri-Xurşid" ordenləri ilə mükafatlandırılmışdı. 1869-cu ildə Peterburqda vəfat etmişdir.

1717-ci ildə Qazaxın Salahlı kəndində doğulmuşdur. Şair, dövlət xadimi. Mədrəsə təhsili almışdır. Ərəb, fars dillərini bilmış, astronomiya və memarlıqla məşğul olmuşdur.

Vaqif XVIII əsrin ortalarında Şuşaya köçərək məktəbdə dərs demişdir. 1769-cu ildə Qarabağ xanı İbrahim xan tərəfindən saraya dəvət olunaraq vəzir təyin edilir. Xarici əlaqələrlə məşğul olmuş, yüksək diplomatik qabiliyyət göstərmişdir. Onun iştirakı ilə Qarabağla Gürcüstan, Lənkəran və İrəvan

xanlıqları arasında İrana qarşı müdafıə məqsədli müqavilə imzalanmışdı. 1797-ci il saray çevrilişi zamanı M.P.Vaqif oğlu ilə bərabər həbs olunaraq Qarabağın yeni hakimi Məhəmməd Cavanşir tərəfindən edam olunmuşdur. M.P.Vaqif şair kimi yaradıcılığında, Azərbaycan şeriyətində yeni sahifə açaraq onu xalqa yaxındırmış, Azərbaycan realist şerinin əsasını qoymuşdur. Onun lirikası zərif və həyatıdır. Ali məhəbbətə ideal gözələ şer yazan romantik şairlərdən fərqli olaraq M.P.Vaqif soyuq əlçatmaz gözəlləri deyil, normal qadınların obrazlarını yaradaraq həzz almağı nəzmə çəkmışdır. Onun şerlərindəki dünyəvi gözəllər belədir, "Bir gözəl ki, şirin ola binadan", "Sevdiyim ləblərin yaquta bənzər", "Bir-birinə bənzər iki növcavan", "Bənövşə" və s. M.P.Vaqif əsl sənətkar kimi bir neçə ştrixlə müasiri olan qadını vəsf edə bilməşdir.

*Badi səba, bir xəbər ver könlümə,
Görüm o yanağı lalə gəlirmi?
Həsrətində könül dönübdür qanə,
Baş çəkməyə bizim halə gəlirmi?
Sallananda eylər nazü qəmzələr,
Üz döşər payınə görən kimslər,
Qoşa gözə çəkmiş siyah surmələr,
Şığal verib xətti xalə gəlirmi?
Allah muradını versin o yarın,
Rəqibi gündündən sürsün o yarın,
Mübarək güşuna görsün o yarın,
Mən çəkdiyim ahu nalə gəlirmi?*

Yaşının yetkin çağlarında M.P.Vaqifin lirikasına yaşadığı illərin acıları hopur. "Kim ki, kamildir, tutar taleyin bələsi onu" böhtan və yalanlar dünyasına ironik münasibət "Mən cahan mülkündə mütləq doğru halət görmədim" kimi şerlərində aydın görünür. Büyük şair Vaqifin şerləri XX əsrin sonunda da aşıqlar və xanəndələr tərəfindən sevilə-sevilə oxunur.

Molla Pənah Vaqifin əsərləri bir sıra dillərə tərcümə olunmuş, haqqında romanlar, dramatik poema və opera yazılmışdır. Azərbaycanın müxtəlif yerlərində adına küçə, məktəb və bşqa mədəni-maarif müəssisəsi var. Şuşada və Qazaxda büstü qoyulmuş, ev muzeyi açılmışdır.

1842-ci ildə Göyçayın yaxınlığında Zərdabda anadan olmuşdur. Maafrıcı, publisist, ictimai xadim. 1861-ci ildə Tiflis real məktəbini, 1865-ci ildə Moskva universitetinin təbiət elmləri bölməsinin fizika-riyaziyyat fakültəsini bitirmişdir.

Zərdabi Bakının, Qubanın Tiflisin məhkəmələrində işləmişdir. Bakı realni məktəbində təbiət elmlərindən dərs demişdir. 1873-cü ildə Nəcəf bəy Vəzirovla M.F.Axundovun "Hacı Qara" komediyasını səhnəyə qoymaqla Azərbaycan milli teatrinin əsasını qoyurlar. Zərdabi 1875-ci ildə milli dildə ilk məarifçi qəzet olan "Əkinçi"ni yaratmaqla milli mətbuatın əsasını qoyur. Qəzeti 56 nömrəsi çıxmışdı. Bu qəzətdə M.F.Axundov, S.Ə.Şirvani, N.B.Vəzirov və Azərbaycanın bir sıra görkəmli xadimləri çıxış edirdilər. Leqlə mövqeyinə baxmayaraq çar senzurası qəzeti bağladı. Bundan sonra Zərdabi doğulluğu rayona gedərək 20 il orada müəllimlik etdi. 1896-ci ildə Bakıya qayıdır "Kaspı" qəzeti ə redaktorluq etməyə başladı. O, "Torpaq, su və hava", "Fiziki sağlamlığın saxlanması metodları" və bir sıra elmi pedaqoji əsərlərin müəllifi idi. 1901-ci ildə ilk qızlar məktəbinin təşkilində və 1906-ci ildə müəllimlərin ilk qurultayının işində iştirak edir. Bakı şəhər dumasına deputat seçilir.

Məlikov Həsənbəy Səlimbəy oğlu (Zərdabi) 1907-ci ildə vəfat etmiş, Bakıda dəfn olunmuşdur. Azərbaycan EA-nın təbiət tarixi muzeyi, Gəncə pedaqoji institutu onun adını daşıyır.

ABBASOV MİDHƏD TEYMUR OĞLU

1926-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Neftçi, alim, texnika elmləri doktoru, professor, Azərbaycan EA-sının akademiki. 1949-cu ildə Azərbaycan dövlət sənaye institutunun neft sənayesi fakültəsini bitirmişdir.

M.T.Abbasov əmək fəaliyyətinə 1949-cu ildə "Azneft" birliyində başlamışdır. 1951-ci ildən Azərbaycan EA-da işləyir. Əvvəlcə neft və qaz yataqlarının kəşfiyyatı sahəsində, 1960-ci ildən isə neft və qaz yataqları problemləri elmi tədqiqat institutunda laboratoriya müdürü, elmi işlər üzrə direktor müavini, 1971-ci ildən isə direktor olmuşdur. 1990-ci ildə M.Abbasov Azərbaycan EA-sının vitse prezidenti seçilir. 500-dən artıq elmi əsərin, 13 monoqrafiyanın müəllifidir.

Abbasov Midhəd Teymur oğlu bir sıra elmi-texniki cəmiyyətlərin üzvü olmuş, SSRİ Ali Sovetinə və Bakı sovetinə deputat seçilmişdir. Orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1991-ci ildə Azərbaycan Respublikası prezident şurasının üzvü, 1991-92-ci illərdə Azərbaycan Respublikasının dövlət kətibи olmuşdur.

ABDULLAYEV MİKAYIL HÜSEYN OĞLU

1921-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Boyaqkar, qrafik və teatr rəssamı olmuşdur. Professor, SSRİ rəssamlıq akademiyasının akademiki, C.Nehru adına Beynəlxalq mükafatın, Azərbaycan SSR Dövlət mükafatı laureatıdır. 1939-cu ildə Əzimzadə adına Azərbaycan rəssamlıq məktəbini, 1949-cu ildə Su-

rikov adına Moskva Dövlət Rəssamlıq məktəbini bitirmiş, S.Qerasimovun emalatxnasında rəssamlıq sənətinin incəliklərini öyrənmişdir.

M.Abdullayevin yaradıcılığı üçün, daxili həyəcan, obrazların psixologiyasının, poetik ümumiləşdirilməsi xarakterikdir. Onun əsərləri koloritin zənginliyi ilə cəlbedicidir. Bu xüsusiyyətlər onun "Mingəçevir işqları", "Xaçmaz qızları", "Astara-da çay yiğimi", "Azərbaycan çöllərində" triptixində "Çeltik əkən qızlar" əsərində daha aydın görünür. Milli ənənələrin, kənd yerində yaşayan insanların əməyi, məişəti, tipik mənəvi çalarların, üzvi şəkildə müasirliliklə vəhdətdə verilməsi M.Abdullayev yaradıcılığına xas xüsusiyyətdir. "Qırx birin iyunu" triptixinin mərkəzi hissəsi xüsusilə diqqəti cəlb edir. 1941-45-ci illərdə kənd əməkçilərinin payına düşən, ağır, narahat, keşməkeşli həyatını əks etdirən əsər canlı povestdir. "Çeltikçi qızlar" monumental lövhəsi XX əsrin qadının zəngin mənəvi cizgilərini parlaq boyalarla əks etdirir. Bu rəssamin ən sevimli mövzusudur. İslədiyi bir sıra tablolarda müasir qadın obrazı əks olunmuşdur. "Qarabağlı qızlar", "Lənkəranlı kolxozçu qadın", "Abşeronlu qadın", "Ananın gəncliyi" kimi əsərləri bu qəbildəndir. Xalq şairi Səməd Vurğun, yüz yaşı naxışçı usta Babayev, şair, mütəfəkkir Nəsimi və başqa portretlər qalareyası, Abşeron peyzajları, natürmotlar, Əfqanistan və başqa ölkələrə həsr etdiyi əsərlər Mikayıl Abdullayev yaradıcılıq diapazonunun genişliyinə şəhadət verir. M.Abdullayevin əsərləri dönyanın bir sıra muzeylərində saxlanılır. Bakıda, Dehlidə, Londonda, Monrealda, Moskvada və dönyanın bir sıra başqa şəhərlərində fərdi sərgiləri keçirilmişdir.

Abdullayev Mikayıl Hüseyn oğlu dəfələrlə Azərbaycan SSR Ali Sovetinin deputati seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur.

ABDULLAYEV ÇİNGİZ AKİF OĞLU

1959-cu ildə Bakıda doğulmuşdur. Yaziçi, publisist, hüquq elmləri doktoru. 1981-ci ildə ADU-nun hüquq fakültəsini bitirmiştir.

Yaradıcılıq fəaliyyətinə tələbəlik illərində başlamışdır. Dədətiv mövzularda məqalə və oçerkər yazılmışdır. XX əsrin 80-90-ci illərdə "Qolubie Anqeli" (Mavi mələklər), "Oxota na çeloveka" (Adam oyu), "Zakon neqodyayev" (Əclafların qanunu), "Oxota na prezidenta" (Prezidentin ovlanması), "Mrak pod solntsem" (Günəş altında zülmət), "Alternativa dlya qrešnikov" (Günahkarlar üçün alternativ) "Den luni" (Ay günü) və s. adlarla 80-dən artıq kitabı nəşr olunmuşdur. Əsrləri səkkiz dilə tərcümə olunmuşdur. Çap olunmuş əsərlərinin ümumi tirajı 20 (iyirmi) milyondan çoxdur.

Abudllayev Çingiz Akif oğlu - Azərbaycan yazıçılar birliyinin katibi, H.Z.Tağıyev adına xeyriyyə cəmiyyətinin sədri, Krakov universitetinin fəxri professorudur.

ARAZ İSGƏNDƏR OĞLU AĞALAROV

1955-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. İqtisadçı alim, iş adamı. Beynəlxalq informasiyalasdırma akademiyasının akademiki. 1977-ci ildə Azərbaycan Dövlət Politexnik institutunun çoxkənallı elektrik rabitəsi fakültəsini bitirmiştir.

1974-83-cü illərdə A.Ağalarov Bakı telefon stansiyasında, şəhərlərarası telefon stansiyasında, rabitə işlərinin həmkarlar ittifaqlarının respublika komitəsində işləmişdir. 1983-87-ci illərdə Ağalarov ÜİHİMŞ-nin ali məktəbində aspirant, 1988-90-ci elmi işçi olmuşdur. 1990-ci ildə "Şafran" kooperativi yarat-

mış, bir qədər sonra bu Moskvada geniş mağazalar şəbəkəsi, kompüter, məişət texnikası və texnologiyasının, televiziya avadanlığı və kommunikasiyaları habelə ərzaq sənayesi malla-rı sərgilərinin təşkilatçısı, "Krokus interneyşl" adlanan böyük ticrət müəssisəsinə çevrilmişdir. A.Ağalarov kompaniyanın prezidentidir.

Araz İsgəndər oğlu Ağalarov 50-dən çox elmi işin "Rossiya na puti k rinku" monoqrafiyasının müəllifi, azərbaycanlıların milli-mədəni muxtarİyyəti Federal Şurasının üzvüdür.

ARZUMANLI VAQİF MİNAD OĞLU

1947-ci ildə Qubanın Sohbə kəndində doğulmuşdur. Ədəbiyyatçı, alim-publisist. Filologiya elmləri doktoru professor, 1969-cu ildə ADU-nun filologiya fakültəsini bitirmiştir.

V.Arzumanlı 400-dən artıq elmi işin, habelə 8 monoqrafiyanın müəllfididir. Əsərləri rus, latış, litov və başqa dillərə tərcümə olunmuşdur. V.Arzumanlı 1992-ci ildən Azərbaycan EA-nın beynəlxalq problemlər institutunun direktoru "Elturan" jurnalının baş redaktorudur. ADU-də dərs deyir.

Vaqif Minad oğlu Arzumanlı "Həmvətənlər" beynəlxalq assiosiyasının vitse prezidenti, Azərbaycan Yaziçılar Birliyinin üzvüdür.

ALMASZADƏ QƏMƏR HACIAĞA QIZI

1915-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Balet aktrisası, baletmeystr. SSRİ xalq artisti, SSRİ Dövlət mükafatı laureati. 1936-ci ildə Leninqrad xoreoqrafiya məktəbini bitirmiştir.

1930-cu ildən yaradıcılıq fəaliyyətinə başlamışdır. 1936-ci ildən Azərbaycan Dövlət Opera və Balet teatrının solisti.

Ə.Bədəlbəylinin “Qız qalası” baletində Gülyanaq, S.Hacıbəyovun eyniadlı baletində Gülşən, Qara Qarayevin “Yeddi gözəl” əsərində Ayşə, A.Adanın “Korsar” əsərində Medora, O.Qliyerin “Qırmızı çıçək”də Tao Xoa, B.Asafevin “Bağçasayı fontanı”nda Mariya rolları onun ən gözəl ifa etdiyi partiyalarıdır. Milli baletlərdə yaratdığı obrazlar dramatikliyi və poetikliyi ilə zəngindir. Q.Almaszadə Azərbaycan rəqsinə xas olan ciyinlərin, qolların zərif hərəkətlərlə ifa zamanı səhnədə sanki uçurdu. Klassik partiyaların ifasında poetik incəlik təsireddi lirika xarakterikdir. Q.Almaszadə 1953-cü ildən Azərbaycan Dövlət Opera və Balet teatrının baş baletmeystri olmuş, burada S.Hacıbəyovun “Gülşən” S.Prokofyevin “Daş çıçək”, Kreyzin “Laurensiya” baletlərini tamaşaaya qoyulmuşdur. 1936-ci ildən Q.Almaszadə Bakı xoreqrafiya məktəbində dərs demişdir. 1970-72-ci illərdə İraqda işləmiş İraqın Dövlət rəqs ansamblını yaratmışdır.

Qəmər Hacıağa qızı Almaszadə orden və medallarla təltif olunmuşdur.

AŞURBƏYLİ SARA BALABƏY QIZI

1906-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Şərqşünas alim, tarix elmləri doktorudur. 1925-ci ildə İstanbulda Janna d.Ark adına fransız kollecini, 1930-cu ildə ADU-nin şərqşünaslıq fakültəsini, 1941-ci ildə Moskva pedaqoji institutunun xarici dillər fakültəsini bitirmişdir.

1937-58-ci illərdə S.B.Aşurbəyli Bakının ali məktəblərində ingilis və fransız dillərindən dərs demişdir. 1954-58-ci illərdə Azərbaycan EA-sının tarix muzeyində orta əsrlər şöbəsinin müdürü, Azərbaycan EA-sı şərqşünaslıq institutunun böyük elmi işçisi katib, 1961-ci ildən Azərbaycan EA-nın tarix institutunda böyük elmi işçi olmuşdur. S.Aşurbəyli orta əsrlər

Azərbaycan tarixi ilə bağlı bir sıra əsərlərin müəllifidir. Onun “Şirvanşahlar dövləti” və “Bakının tarixi - orta əsrlər dövrü” fundamental monoqrafiyaları orta əsrlərlə bağlı ədəbiyyatı, şərqşünaslığı, tarixi öyrənənlər üçün çox qiymətli dərs vəsaitidir.

Aşurbəyli Sara Balabəy qızı Azərbaycan rəssamlar ittifaqının üzvü, bir sıra incəsənət əsərlərinin müəllifidir.

BALAYEV RASİM ƏHMƏD OĞLU

1948-ci ildə Ağsuda doğulmuşdur. Aktyor, Azərbaycanın xalq artisti, Azərbaycan Dövlət mükafatı laureatı. 1969-cu ildə Azərbaycan Dövlət İncəsənət institutunu bitirmişdir.

R.Balayev ilk dəfə Bakı kinostudiyasında “Ulduzlar sənmür” əsərində kiçik bir rolda çəkilmişdir. Yaddaşalan xarici görünüşü və hərtərəfli istedadı R.Balayevə çox qısa bir zamanda müvəffəqiyyət qazanmağa kömək etdi. Aktyor lirik, ziddiyyətli, xarakterli və həm də əsl həqiqi faciəli rolları ey ni şəkildə çox gözəl oynamışdır. Daha çox “Nəsimi”, “Babək” və “Sönmüş ocaqların işqları” filmlərində oynadığı rollarda tamaşaçıların rəğbətini qazanmışdır. Monumental səhnə əsəri olan “Nəsimi” filmində faciəli taleyi olan XVI əsrin filosof şairin rolunu yüksək məharət və parlaqlığı ilə oynamışdır. Genişekranlı və kütləvi səhnələri olan “Babək” filminde R.Balayev IX əsr xalq hərəkatının əfsanəvi qəhrəmanı, güclü ehtira sa malik istedadlı hərbi sərkərdə Babəki parlaq şəkildə oynamışdır. Fitri istedadı olan aktyor üçün ən kiçik rollarda da oynamaq çətin deyil, “Bu şirin söz azadlığı”, “Sənin birinci saatın”, “Xoşbəxtlik səhnəsi”, “Mən hələ qayıdacağam”, “Birisi gün gecəyarısı” kimi filmlərində o, epizodik görünüşdə tamaşaçıların yadında qalmışdır. M.Qorki adına studiyada, “Mos-

filmdə”, “Özbəkfilmdə”, “Tacikfilmdə” və b. studiyalarda ləntə çəkilmişdir.

Balayev Rasim Əhməd oğlu 1990-cı ildən Azərbaycan kinematoqrafçılarının birinci katibidir. Orden və medallarla təltif olunmuşdur.

BƏKİROV TELMAN MUXSTAR OĞLU

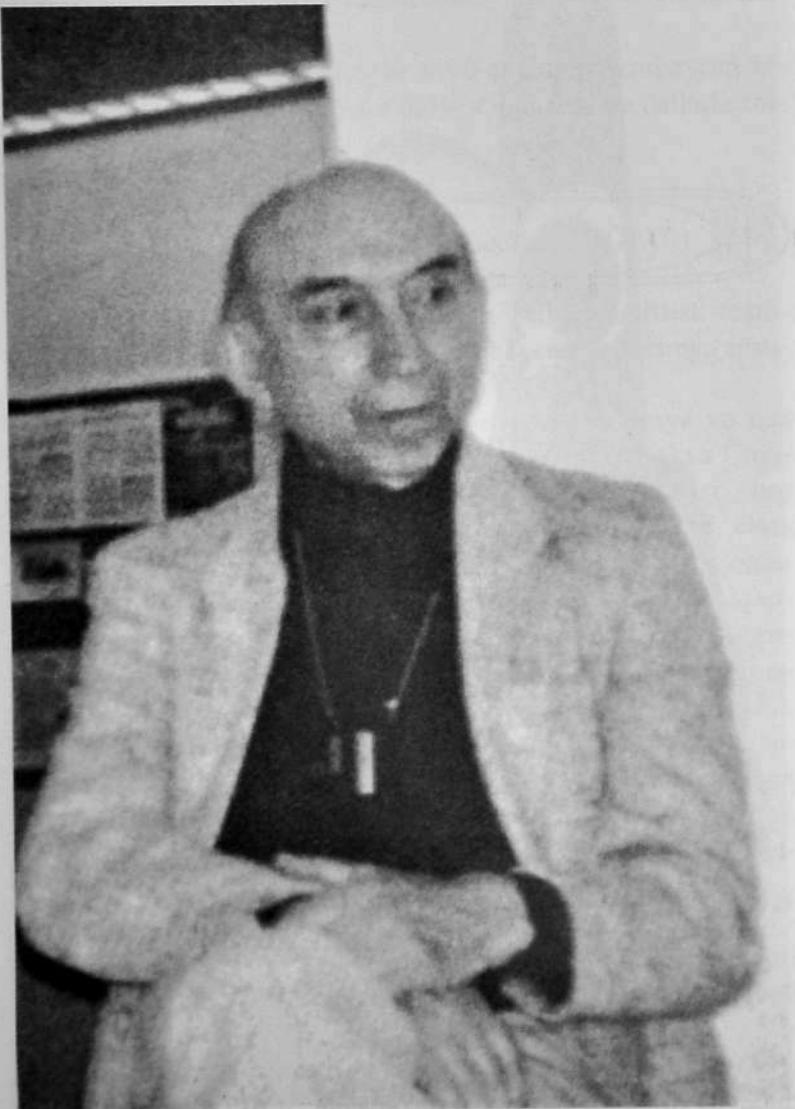
1941-ci ildə Qazaxda doğulmuşdur. Alim, publisist, texnika elmləri doktoru. 1965-ci ildə Azərbaycan neft-kimya institutunu bitirmişdir.

1965-70-ci illerdə T.Bəkirov Azərbaycanın kimya və qaz sənayesində mühəndis işləmişdir. 1970-ci ildən Moskva Ümumittifaq elmi-tədqiqat qaz institutunda, aspirant, elmi işçi, baş elmi işçi, dörd monoqrafiyanın, 20 ixtiranın müəllifidir. Əsas işləri qaz proseslərinin nəqliyyatın intensivliyinə həsr olunmuşdur. Qaz emalında qazın halına uyğun qaydalar tətbiq etmişdir. Bunun sayəsində parafintərkibli qaz kondensatı qarışqlarının nəqliyyat üçün hazırlanmasının 4 yeni qaydasının işlənməsi mümkün olmuş və patentlə müdafiə olunmuşdur. Qaznəqliyyat sistemində və texnoloji qurğularda işlənmə zamanı qazın bu texniki avadanlıqlarla əlaqəli şəkildə keyfiyyət göstəricilərini müəyyən edən sistemli qaydasını işləmişdir. T.M.Bəkirovun bir sıra işləri Urenqoy və Yambur yataqlarında həyata keçirilmişdir.

Bəkirov Telman Muxtar oğlu publisistika ilə məşgül olur - dövri mətbuatda mədəni mösət və mədəniyyət problemləri ilə bağlı yazılarla çıxış edir. Bir vaxtlar “Baku” qəzeti “Vdali ot Baku” rubrikası açmış - T.Bəkirovun xaricdə yaşayan azərbaycanlılar haqqında yazdığı yazılar burada çap olunmuşdu. T.M.Bəkirov müxtəlif elmi texniki, və elmi şuraların üzvüdür. Mükafatları var.

ƏLİYEV
Heydər Əlirza oğlu

ƏLƏSGƏRZADƏ
Lütfi

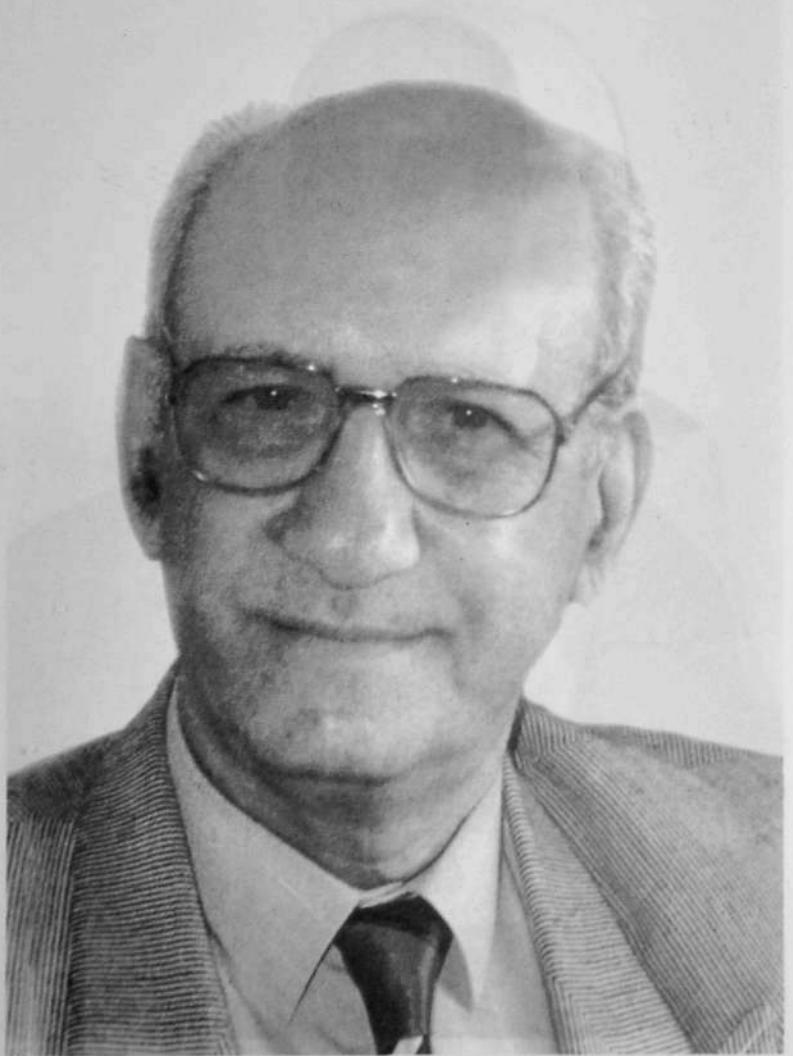
ƏLİYEV
Məmmədbağır Cavad oğlu

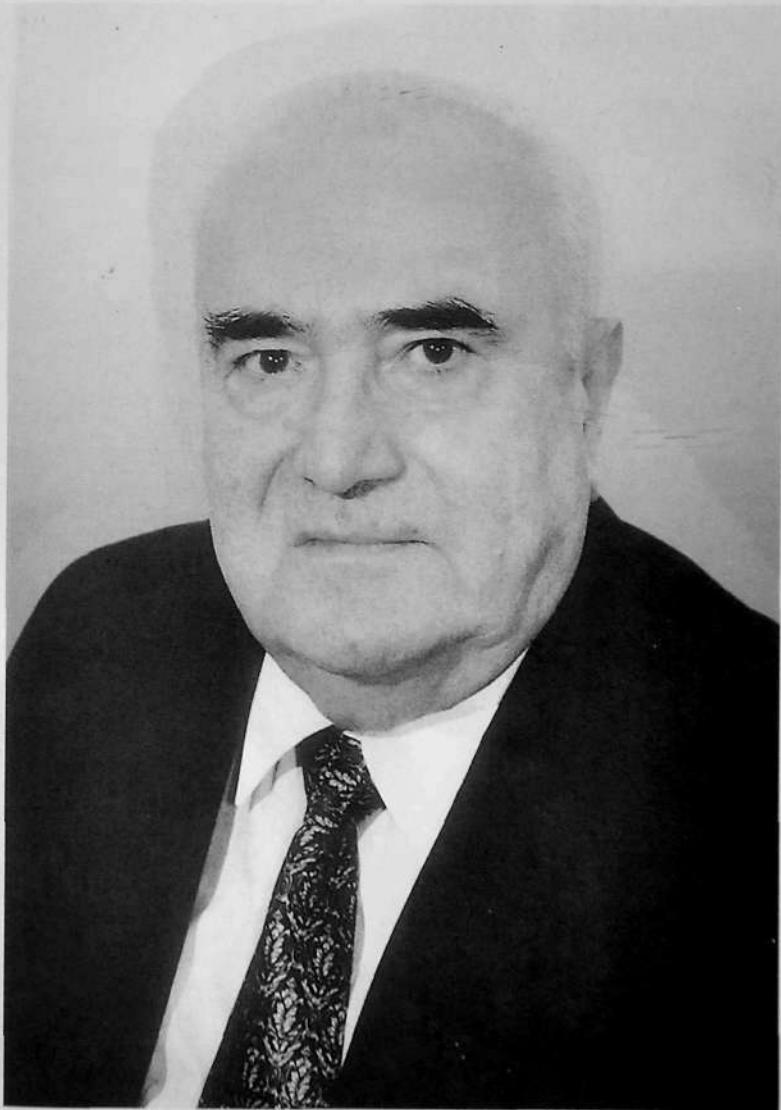
ABDULLAYEV
Çingiz Akif oğlu

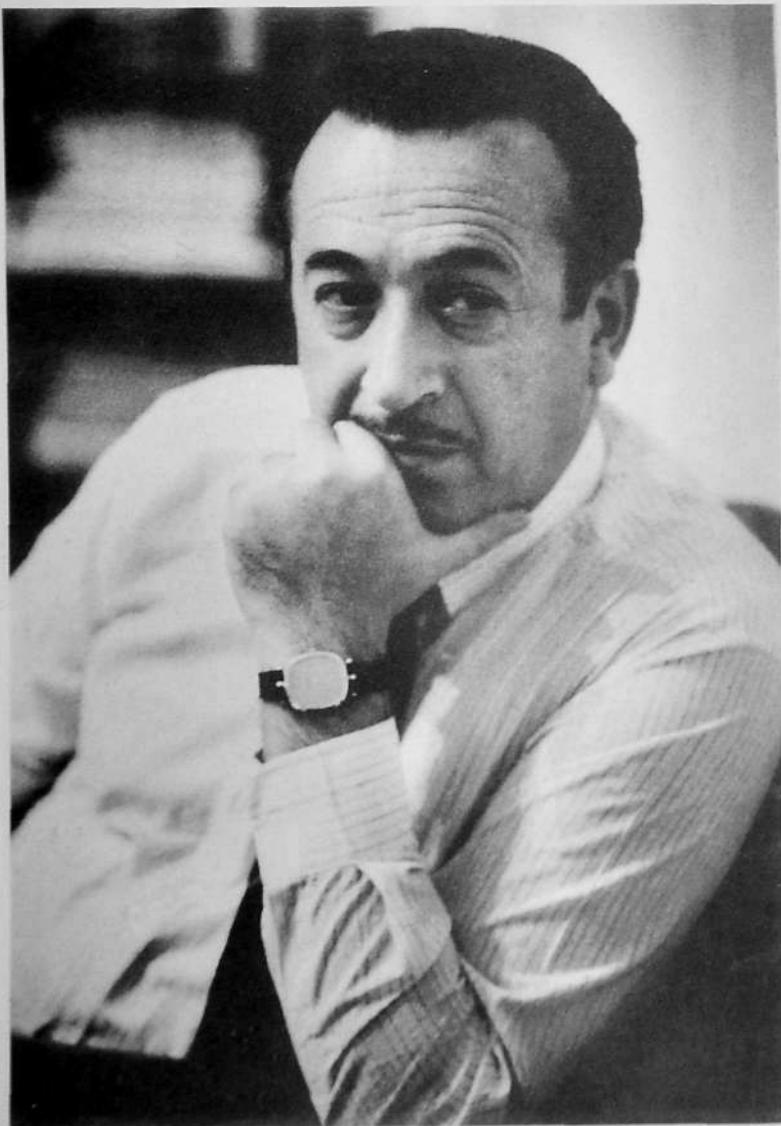
KƏRİMÖV
Kərim Abbasəli oğlu

CAVAD
Heyyət

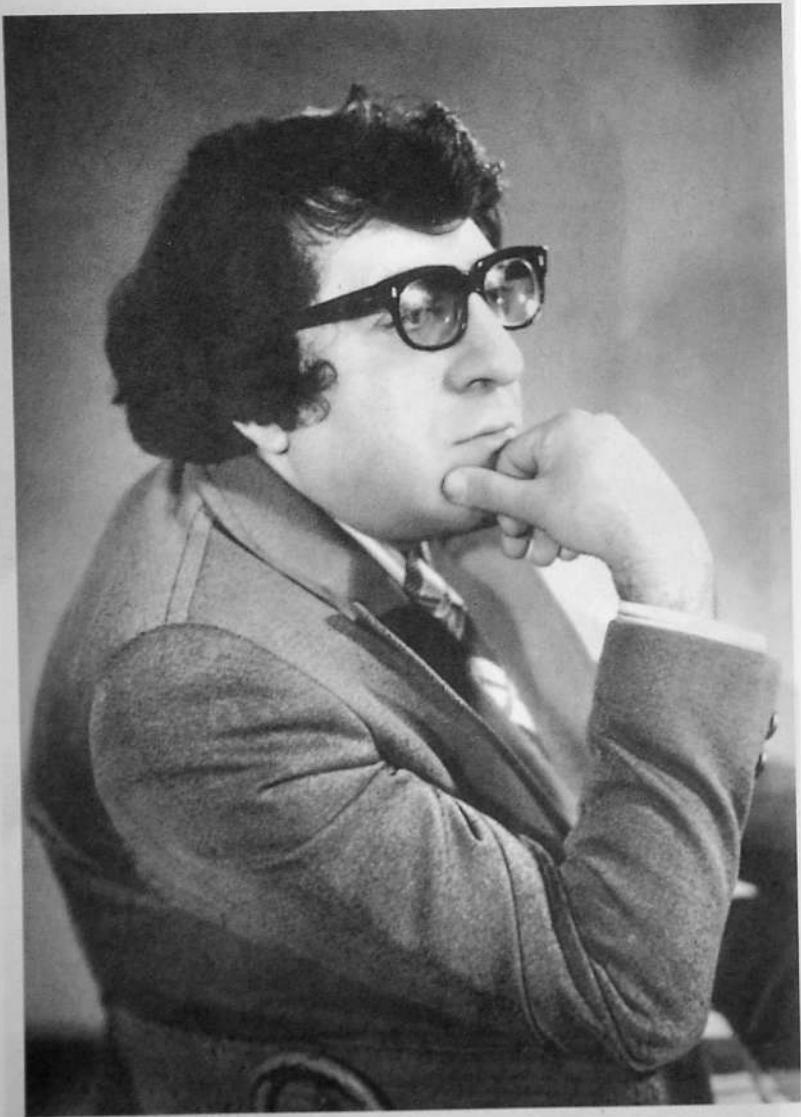
CAVADZADƏ
Mirməmməd Cavad oğlu

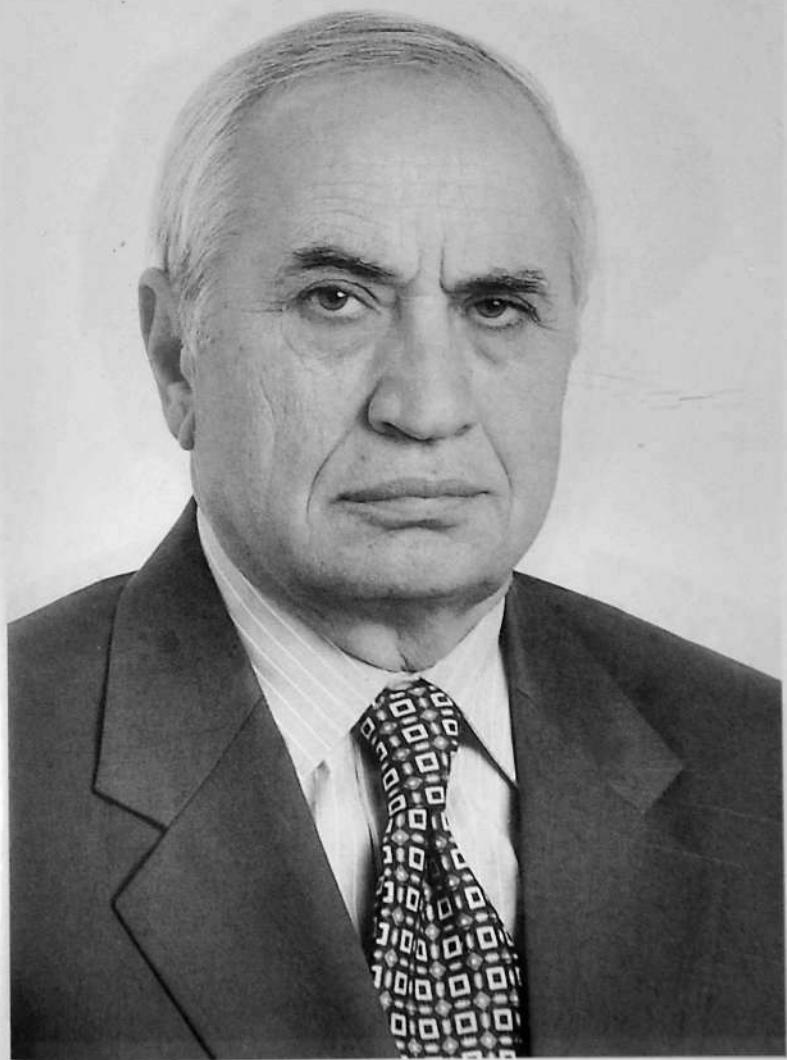
SALAHOV
Tahir Teymur oğlu

SALMANOV
Fərman Salman oğlu

RZAYEV
Anar Rəsul oğlu

RZAYEV
Ramiz Həsənqulu oğlu

MƏLİKOV
Tofiq Davud oğlu

MİRZƏCANZADƏ
Azad Xəlil oğlu

MƏLİKOV
Arif Cahangir oğlu

SADIXOV
Suyun Qasim oğlu

PAŞAZADƏ
Allahşükür Hümmət oğlu

CAVADZADƏ MİRƏMMƏD CAVAD OĞLU

1926-ci ildə Lənkəranda doğulmuşdur. Həkim, uroloq, tibb elmləri doktoru, professor, AE-simin akademiki, Rusiya tibb elmləri akademiyasının müxbir üzvü, SSRİ və Azərbaycan SSR Dövlət mükafatı laureatı. 1948-ci ildə Azərbaycan Dövlət tibb institutunu bitirmişdir.

M.C.Cavadzadə 1941-ci ildən Azərbaycan xəstəxanalarında cərrahiyyə şöbəsinin müdürü, baş həkim işləmişdir. 1951-54-cü illərdə Moskva Dövlət tibb institutunda 2-ci urologiya kafedrasının aspiranti, sonra Simferopol tibb institutunun operativ cərrahiyyə kafedrasının dosenti, 1957-ci ildən 2-ci Moskva tibb institutunun dosenti, Azərbaycan həkimləri təkmilləşdirmə institutunun urologiya və operativ neorologiya kafedrasının müdürü, 1967-ci ildən eyni zamanda bu institutun rektoru Azərbaycan Səhiyyə Nazirliyinin baş uroloqu. Cavadzadə 1966-ci ildə Bakıda SSRİ-də birinci olaraq klinik uroloji xəstəxana açıb onun baş həkimi olur. M.C.Cavadzadə bir sıra cərrahziyyə əməliyyatların modifikasiyasını təklif etmişdir. Büyrökdaşı xəstəliklərində cərrahiyyə əməliyyatı aparmadan sidik axarı daşlarının klinikası, diaqnostikası və qarın divarı əzələlərini kəsmədən az travmatik kəsiklə müalicəsi və ya sidik-tənasül yolları vasitəsilə böyrökdaşı xəstəliklərinin müalicəsi, polikistozun omentorevaskulyarizasiyası, aşağı subkritikal, pielolitimiyanın müalicəsi və s. M.C. Cavadzadə urologiya, nefrologiya, böyrökdaşı xəstəliyi, böyröküstü şışlər, sidik və cinsiyyət orqanlarının anomaliyası, böyrök və sidik kisəsi şışləri, kəskin xroniki böyrök çatışmazlığı və s. onlarla elmi əsərin müəllifidir. Azərbaycan dilində yazılmış urologiya dərsliyinin müəllifidir.

Zaqafqaziyada ilk dəfə olaraq böyrök köçürməsi aparmış, Azərbaycanda dəfələrlə SSRİ və dünya uroloq, nefroloq və

dərman istehsalçılarının beynəlxalq konfranslarının və qurultaylarının keçirilməsini təşkil etmişdir.

Cavadzadə Mirməmməd Cavad oğlu ümumittifaq uroloqlar elmi cəmiyyətinin sədr müavini olmuşdur. Azərbaycan uroloqlar cəmiyyətinin sədri və beynəlxalq uroloqlar cəmiyyətinin üzvüdür. Urologiya, nefrologiya, anestezilogiya, cərrahiyyə sahəsində onlarla elmlər doktorları və namizədlər yetirmişdir. Dəfələrlə Azərbaycan Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur.

CAVAD HEYƏT

1925-ci ildə Təbrizdə doğulmuşdur. Tibb elmləri doktoru, professor. Beynəlxalq cərrahlar cəmiyyətinin və fransız cərrahları akademiyasının üzvüdür. Orta təhsilini Təbrizdə almışdır. 1946-ci ildə İstanbul universitetinin tibb fakültəsini bitirmiştir.

Universiteti bitirdikdən sonra C.Heyət altı il Parisdə biliklərini təkmilləşdirmiştir. 1952-ci ildə Tehrana gələrək burada cərrahiyyə klinikası yaratmış, praktik işləməklə Tehran universitetində dərs demiş, bu universitetin professoru olmuşdur. 80-ci illərin əvvəlindən İran azad İslam universitetinin tibb fakültəsində cərrahiyyə kafedrasının müdürüdür. Tibbə dair çoxsaylı əsərlərin məllifi, habelə "Onikibarmaq bağırsağın operativ və klinik" müalicəsi əsərinin müəllfididir.

Cavad Heyət türkoloq kimi də tanınmışdır. O, Azərbaycan dilinin tarixi, sintaksi, morfolojiyası və leksikasını tədqiq etmişdir. "İki dilin müqayisəsi" əsərinin müəllfididir. 1991-ci ildə "Varlıq" adlı türkoloji jurnal nəşr etməyə başlamışdır. Varlıq jurnalında mütəmadi olaraq, Azərbaycan ədəbiyyatı, mədəniyyəti, incəsənəti elmi və tarixi ilə bağlı materiallar çap ol-

nur. Cavad Heyət özü bu jurnalda "Füzuli", "Füzulinin dili", "Füzuli yaradıcılığı" ilə bağlı ədəbiyyatşunaslığı aid məqalələrini dərc etmişdir. Cavad Heyət türkologiya ilə məşğuliyətini belə izah edir: "...Mənim xalqıma və xalqımın dilinə həmişə böhtanlar atmışlar. Və mən Azərbaycan dilinin tarixini, onun kökünü öyrənmək qərarına gəldim və sübut etmək istədim ki, mənim dilim heç də başqa dillərdən pis deyil".

Cavad Heyət ADU-nin fəxri professorudur.

CAHANGİROV CAHANGİR ŞİRGƏŞT OĞLU

1921-ci ildə Bakının Balaxanı kəndində doğulmuşdur. Bəstəkar, Azərbaycanın xalq artisti, SSRİ Dövlət Mükafatı laureati. 1951-ci ildə Azərbaycan Dövlət Konservatoriyasını bitirmiştir.

1932-42-ci illərdə C.Ş. Cahangirov Azərbaycan filarmoniyasının xor meystry, 1942-61-ci illərdə respublika radiosu xorunun bədii rəhbəri, 1961-65-ci illərdə Azərbaycan Dövlət Rəqs ansamblının və eyni zamanda Azərbaycan filarmoniyasının bədii rəhbəri, 1952-ci ildən C.Cahangirov Azərbaycan Dövlət konservatoriyasında dərs deyir. "Azad", "Xankəndinin taleyi" operaları, "Təzə gəlin" operettası, "Arazın o tayında" solist xor və orkestr üçün poeması, "Xalqlar dostluğu sütəsi", "Sabit oratoryası" "Füzuli" kantatası əsas musiqi əsərləridir. Bundan başqa o bir sıra dram əsərlərinə və filmlərə musiqi bəstələmiş, mahnılar yazılmışdır.

Cahangirov Cahangir Şirgəşt oğlu bir sıra orden və medal larla təltif olunmuşdur.

CƏFƏRZADƏ ƏZİZƏ MƏMMƏD QIZI

1921-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Yaziçi, ədəbiyyatşunas, filoloji elmlər doktoru, professor.

“Ölüm mələyi” adlı ilk povestini 16 yaşında yazmışdır. “Aləmdə səsim var mənim”, “Vətənə qayıt”, “Xatırla məni”, “Anamın nağılları” və başqa tarixi roman və povestlərin müəllifidir. Görkəmli Azərbaycan şairi və qüdrətli sərkərdə I Şah İsmayılovun həyat və yaradılığına həsr olunmuş “Bakı 1501-ci ildə” əsəri Azərbaycan tarixi ilə bağlı yazılmış ən yaxşı romanlardan hesab olunur. Roman habelə Azərbaycanın XVI əsr tarixindən və səfəvilərin şəliyi güclü şəkildə inkişaf etdirməklərindən bəhs edir. Ə.Cəfərzadə həm də ədəbiyyatşunaslıqla bağlı bir sıra əsərlərin müəllifidir.

Əzizə Məmməd qızı Cəfərzadə bir sıra orden və medallarla təltif olunmuşdur.

DAŞDƏMİROV ƏFRAND FİRUDİN OĞLU

1942-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Filosof, alim, fəlsəfə elmləri doktoru, professor, Azərbaycan EA-nın akademiki, Moskva pedaqoji və sosial elmlər akademiyasının akademiki. 1964-cü ildə ADU-nun tarix fakültəsini bitirmişdir.

A.F.Daşdəmirov ali məktəbi bitirdikdən sonra 35 ildir ki, elmi pedaqoji fəaliyyətlə məşğul olur. Milli münasibətlərdə nəzəri metodoloji problemlər, müasir dünyada etnosiyasi proseslər, milli mənsubiyət problemləri, etnik müəyyənlik, fərdin vətənpərvərlik və beynəlmiləl tərbiyəsi, millətlərarası münasibətlərdə mədəniyyətin formallaşması ilə bağlı sosial fəlsəfi nəzəriyyələrin işlənilərə hazırlanması ilə bağlı tədqiqatlar aparmışdır. A.F.Daşdəmirov Azərbaycan EA fəlsəfi və hüquq

institutunda milli münasibətlərdə nəzəri problemlər şöbəsini yaratmış və uzun illərdir ki, ona rəhbərlik edir. 1991-ci ildən Rusiya Federasiyası prezidenti yanında Rusiya Dövlət xidməti Akademiyasının professorudur. Ə.F.Daşdəmirov son zamanlar etnik və geosiyasi zəmində yaranan etnosiyasi gərginliklərin və münaqişələrin təbiətinin tədqiqi ilə məşğuldur. Ə.F.Daşdəmirov 200 dən artıq elmi işin habelə altı monoqrafiyanın müəllifidir. Onun 70-ci illərdə çap etdirdiyi “Sovet xalqı və milli inkişafın dialektikası”, “Milli münasibətlərin sozioloji strukturu” və “Şəxsiyyət və millət” monoqrafiyaları XX əsrin sonunda da öz aktuallığını itirməmişdir.

Daşdəmirov Əfrand Firudin oğlu dəfələrlə Azərbaycan Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur. Rusiya azərbaycanlılarının milli-mədəni muxtariyyətinin Federal Şurasının üzvü, Rusiyada çıxan “Azerros” qəzetinin yaradıcısıdır.

DİLBAZİ ƏMİNƏ PAŞA QIZI

1909-cu ildə Qazaxda doğulmuşdur. Rəqqasə, milli rəqslərin ustası, səhnə quruluşçusu. 1957-ci ildə Moskva Beynəlxalq tələbə gənclər festivalının laureati.

Ə.Dilbazi 1935-ci ildən estradada milli rəqslərin ifaçısı kimi çıxış etmişdir. 1939-cu ildən xalq rəqslərini səhnəyə qoymuşdur. Ə.Dilbazi Azərbaycan Dövlət filarmoniyasının səhnəsində oynanılan “Dədə Qorqud”, “Azərbaycan toyu”, “Bir bağçanın gülləri” səhnə əsərlərində əsas partiyaların ifaçısı olmuşdur. Onun ifasında “İnnabi”, “Tərəkəmə”, “Vağzalı-mirzeyi”, “Turacı”, “Naz eləmə” kimi Azərbaycan rəqsləri istedadının pərəstişkarları arasında yüksək məhəbbətlə qarşılanırdı. Repertuarına rus, ukrayna, özbək, iran, türk, ərəb xalqlarının rəqsləri daxil idi. 1959-cu ildə Ə.Dilbazi Azərbay-

canda ilk qadın “Çinar” rəqs ansamblını yaradaraq, rəqslerin quruluşucusu və ansamblın bədii rəhbəri oldu. 1962-65-ci illərdə Azərbaycan mahni və rəqs ansamblına, 1967-68-ci illərdə “Sevinc” rəqs ansamblına rəhbərlik etmişdir. Azərbaycan Dövlət Opera və Balet Teatrının səhnəsində Ə.Dilbazi “Arşın mal alan”, “Leyli və Məcnun”, “O olmasın, bu olsun”, əsərlərinin rəqs səhnələrini, Azərbaycan müsiqili komediya teatrında habelə erməni, osetin, özbək ansambllarında rəqsləri tamaşa yeməsi qoymuşdur. “Arşın mal alan”, “Ulduz”, “Yallı”, “Sevinc” film-konsertində ləntə çəkilmişdir. Dünyanın bir sıra ölkələrində qastrollarda olmuşdur. 1949-cu ildən Bakı xaoreoqrafiya məktəbində dərs demişdir.

Əminə Paşa qızı Dilbazi bir sıra orden və medallarla təltif olunmuşdur. 2003-cü ildə vəfat etmişdir.

ELDAROV ÖMƏR HƏSƏN OĞLU

1927-ci ildə Dərbənddə doğulmuşdur. Heykəltaraş, əməkdar incəsənət xadimi, Azərbaycanın xalq rəssamı, SSRİ Rəssamlıq akademiyasının müxbir üzvüdür. 1945-ci ildə Bakı rəssamlıq məktəbini, 1951-ci ildə İ.Repin adına Leninqrad boyakarlıq, heykəltaraşlıq və memarlıq institutunu bitirmişdir.

Ö.Eldarovun yaradıcılığındaki kompazisiyalı işlər üçün aydın konstruksiya və parlaq ifadəlilik xarakterikdir. Belə ki, Tretyakov qalereyasında nümayiş etdirilən Səttar Bəhlulzədənin portreti son dərəcə əhatəli və mənalıdır, burada mürəkkəb mənəvi zənginliyə malik iti baxışlı yaradıcı şəxsiyyətin obrazı aydın görünür. O.Eldarov tərəfindən yaradılan “Şairə Natavanın heykeli”, “Neftçilər”, “Gəncin portreti”, “Bacılar”, “Tələbə qız” kompozisiyaları, Üzeyir Hacıbəyovun qəbirüstü, Düşənbədə Aynının, Bakıda Məmmədovla birlikdə Füzulinin heykəllərindən ayrılmış olmur. Ö.Eldarovun yenilikçiliyi, no-

vatorluğu müasirliyin daha aydın və zəngin, boyalarla əks etdirilməsini tapmaq və onları bədii düşüncənin - fikrin istəklərinə tabe etdirməkdir. Ö.Eldarovun əsərləri romantikliyilə zəngindir. O, tipikliyi fərdilikdə verməyi bacarır. Onun XX əsrin sonunda yaratdığı oftolmoloq akademik Zərifə Əliyevanın və məşhur müğənni Rəşid Behbudovun qəbirüstü abidələri böyük bədii təəssürat yaradır.

Ömər Həsən oğlu Eldarov 1946-cı ildən sərgilərin iştirakçısıdır, orden və medallarla təltif olunmuş, Milli Məclisə deputat seçilmişdir. Azərbaycan Rəssamlıq Akademiyasının rektorudur.

ƏLİYEV HEYDƏR ƏLİRZA OĞLU

1923-cü ildə Naxçıvanda doğulmuşdur. Dövlət və siyasi xadim, XX əsrin ikinci yarısında Azərbaycan siyasetçilərinin pariarxi, iki dəfə Sosialist Əməyi Qəhrəmanı. 1939-cu ildə Naxçıvan Dövlət pedaqoji texnikumunda, 1939-41-ci illərdə Azərbaycan sənaye institutunda oxumuş, 1957-ci ildə ADU-nun tarix fakültəsinin qiyabi şöbəsini bitirmiştir.

1941-ci ildən daxili işlər orqanlarında əmək fəaliyyətinə başlamış, 1944-cü ildə dövlət təhlükəsizlik orqanlarında işləməyə keçmişdir. 1964-67-ci illərdə Azərbaycan Nazirlər Sovetinin yanında Dövlət Təhlükəsizlik Komitəsinin sədr müavini, 1967-69-cu illərdə Dövlət Təhlükəsizlik Komitəsinin sədri olmuşdur. 1969-82-ci illərdə H.Ə.Əliyev Azərbaycan KP MK-nın birinci katibi olmuşdur. Bu illərdə Azərbaycanda böyük tikinti quruculuq işləri aparmışdır. 1982-87-ci illərdə SSRİ Nazirlər Soveti sədrinin birinci müavini, cinsi zamanda ölkənin ali idarəetmə orqanı olan Sov.İKP MK siyasi bürosunun üzvü olmuşdur. 1987-ci ildə M.S.Qorbaçovun ətrafindakı erməni intriqalarının canfəşanlığı nəticəsində H.Ə.Əliyev

vəzifədən uzaqlaşdırılır. 1991-ci ildə Naxçıvan Muxtar Respublikasının Ali Məclisinin sədri seçilir.

1993-cü ildə H.Ə.Əliyev Azərbaycan Ali Sovetinin sədri, ilin sonunda isə böyük ruh yüksəkliyi ilə Azərbaycan Respublikasının prezidenti seçilir. 1998-ci ildə H.Ə.Əliyev təkrarən Azərbaycanın prezidenti seçilir.

H.Ə.Əliyev XX əsrə dən dünyamiqyaslı görkəmli dövlət və siyasi xadim, böyük islahatçı, Azərbaycanın tanınmış lideri kimi tarixə daxil olmuşdur. Kommunist rejimi dağıldıqdan sonra 90-cı illərdə aqressiya, tətillər, daxili çəkişmələr içində, iqtisadiyyatı dağılmaqdə olan Azərbaycan xaos içinde idi. H.Ə.Əliyevin böyük təşkilatlılıq istedadı və dəmir iradəsi Azərbaycan xalqına oyanmaqdə, birləşməkdə, təzədən güc əldə edib tarixdə öz yerini tanımağa kömək etdi. İlk növbədə H.Ə.Əliyev Rusiya tərəfindən qeyri-rəsmi müdafiə olunan erməni aqressiyasını dayandıraraq erməni-azərbaycan münaqişəsini danışqlar səviyyəsinə gətirdi. Gənc Azərbaycan dövlətinin rəhbəri H.Ə.Əliyevin bu hərəkəti beynəlxalq aləmdə geniş təqdir olunaraq Azərbaycanın ərazi bütövlüyü məsələsində müdafiə olundu. Dünya birlüyü, Avropa Şurası Respublikamızın sülhsevər bir dövlət olmasını və ərazi bütövlüyünü tanıdı. H.Ə.Əliyevin səylərilə ölkədə baş alıb gedən özbaşinalığın qarşısı alınmaqla Azərbaycana xarici investisiyalar cəlb olundu. Əsrin neft kontraktı imzalandı və dünyanın bir sıra neft kompaniyaları ölkəyə milyonlarla dollar kapital qoymağa başladı.

Bakı-Ceyhan qaz kəmərinin, İpək yolunun çəkilişi və bir sıra başqa irimiqyaslı layihələrin həyata keçirilməsi H.Əliyevin adıyla bağlıdır. Azərbaycan öz inkişaf yoluna qədəm qoydu. Demək lazımdır ki, H.Ə.Əliyev Azərbaycan xalqının görkəmli oğludur. O öz qədim xalqının, öz ölkəsinin milli ruhunu və mədəniyyətini özündə birləşdirməklə onu inkişaf etdirir, yüksəldir, ucaldır.

Heydər Əlirza oğlu Əliyev dəfələrlə SSRİ və Azərbaycan SSR Ali Sovetlərinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur.

H.Ə.Əliyevin həyat yoldaşı – Əliyeva Zərifə Əziz qızı (1923-1985) alim-oftolmoloq, tibb elmləri doktoru, professor, Azərbaycan EA-nın akademikidir;

Oğlu – İlham Heydər oğlu Əliyev Azərbaycan dövlət neft şirkətinin birinci vitse prezidenti, Yeni Azərbaycan partiyası sədrinin birinci müavini, respublika Olimpiya komitəsinin sədridir.

ƏLİYEV CƏMİL ƏZİZ OĞLU

1946-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Alim-onkoloq. Tibb elmləri doktoru, professor. RTEA-nın akademikidir. 1968-ci ildə Azərbaycan Dövlət Tibb İnstitutunu bitirmişdir.

1968-78-ci illərdə Azərbaycan həkimləri təkmilləşdirmə institutunun onkologiya kafedrasında C.Əliyev laborant, assistənt, elmi işçi, böyük elmi işçi işləmişdir. 1979-90-ci illərdə Azərbaycan Səhiyyə Nazirliyinin rentgenologiya şöbəsinin müdürü və elmi məsələlər üzrə direktor müavini olur. 1990-ci ildən Azərbaycan Səhiyyə Nazirliyinin onkologiya mərkəzinin direktoru, 1994-cü ildən eyni zamanda Azərbaycan dövlət həkimləri təkmilləşdirmə institutunun onkologiya kafedrasının müdürüdür. C.Ə.Əliyev 10 monoqrafiyanın 200-dən artıq elmi nəşrlərin müəllifidir.

Cəmil Əziz oğlu Əliyev Y.Məmmədəliyev adına mükafatın lauerati, Azərbaycan elmi tibbi onkologiya cəmiyyətinin sədri, bir sıra ölkələrin onkologiya cəmiyyətlərinin üzvüdür.

ƏLİ CAVAN

1926-ci ildə Tehranda doğulmuşdur. Amerika alimi-fizik, ABŞ milli elmlər akademiyasının üzvü. Milliyyətcə azərbaycanlıdır. Bir il Tehran universitetinin fizika fakültəsində oxumuşdur. 1948-ci ildə ABŞ-a köçmüş burada ali təhsil, sonra fəlsəfə elmləri doktoru elmi dərəcəsi almışdır.

1958-61-ci illerdə Bell-Telefon laboratoriyalarında işləmişdir. 1960-ci ildən Massachusetts texnologiya institutunda işləyir. Əli Cavanın tədqiqatları kvant eklektronikası və onun tətbiqi habelə lazer elektroskopiyası sahələrinə aididir. Qeyri xətti spektoskopiyanın əsasını qoymuşdur. 1960-ci ildə qaz lazerini Amerika alımları U.Bennet və C.Erritonla birlikdə təklif etmişdir. Lazerin güclənmə mərkəzində lazerin daxilolma gərginliyinin enmə rezonansı hadisəsini U.Bennet və C.Lembomla birlikdə kəşf etmişdir. 1966-ci ildə mod kəsişmələrinin effekti nəzəriyyəsini yaratmış və bunu 1969-cu ildə müşahidə etmişdir. 1970-ci ildə işıq hərəkəti tezliklərinin absolyut ölçülməsi hərəkəti və qeyri xətti flyuressensiyaların metodlarını işləmişdir. O həm də spektral xətlərin itələyici daralmasını kəşf etmişdir.

ƏLİYEV İQRAR HƏBİB OĞLU

1924-cü ildə Bakıda doğulmuşdur. Tarixçi, alim, tarix elmləri doktoru, professor, Azərbaycanın əməkdar elm xadimi, Azərbaycan EA-sının akademikidir. 1945-ci ildə ADU-nun tarix fakültəsini bitirmiştir.

1945-74-cü illerdə İ.Əliyev ADU-də dörs demiş, Azərbaycan EA-sı tarix institutunun elmi işçisi, kafedra müdürü olmuşdur. 1978-ci ildən Azərbaycan EA-sının tarix institutunun direk-

torudur. İ.H.Əliyev 150-yə yaxın elmi işin, yeddi monoqrafiyanın, yeddicildlik “Azərbaycan tarixi”nin müəlliflərindən biridir.

İqrar Həbib oğlu Əliyev “Azərbaycan EA Xəbərləri” jurnalının redkollegiyasının (tarix fəlsəfə və hüquq seriyası) üzvüdür. Bir sıra beynəlxalq elmi konfransların və simpoziumların iştirakçısıdır. Orden və medallarla təltif olunmuşdur.

ƏLİYEV TAPDIQ ƏLİPAŞA OĞLU

1945-ci ildə Qazaxın İkinci Şıxlı kəndində doğulmuşdur. Meliorator alım, texnika elmləri doktoru, professor. 1970-ci ildə Azərbaycan Dövlət Politexnik institutunu bitirmiştir.

1970-73-cü illerdə Azərbaycan elmi tədqiqat su problemləri institutunun hidrotexniki qurğular labaratoriyasında kiçik elmi işçi işləmişdir. 1974-79-cu illerdə aspirant və ümumittifaq elmi-tədqiqat hidrotexnika və metrologiya institutunda kiçik elmi işçi olmuşdur. 1979-96-ci illerdə Şimal və Sibir çay sularının paylaşdırılması və bölgündürülməsi üzrə ümumittifaq Dövlət baş layihə axtarış elmi-tədqiqat institutunda şöbə müdürü - qrup rəhbəri olmuşdur. 1996-ci ildən Rusiya kənd təsərrüfatı və ərzaq nazirliyinin ixtisaslaşdırılmış elmi tədqiqat institutunda elmi işlər üzrə direktor müavnidir. T.Əliyev həm də Moskva tikinti və kommunal təsərrüfatı institutunda müəllimlik edir. T.Ə.Əliyevin elmi maraq dairəsi, əlaqəli və əlaqəsiz qurumlarla hidrotexniki qurğuların deformasiya olunmuş təzyiqsiz axarlarında hidravlikanın tətbiqi tədqiqatları və hidrotexniki qurğuların möhkəmliyi və təhlükəsizliyi sahələridir. 200-dən artıq elmi işin beş monoqrafiyanın müəllifidir. Üç ixtirası var.

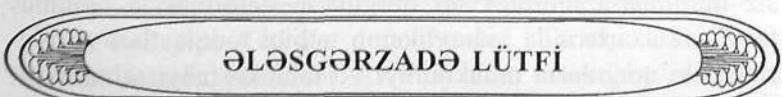
Əliyev Tapdıq Əlipaşa oğlu Rusiya su təsərrüfatı akademiyasının və beynəlxalq təbiətdən istifadə və eklogiya akademiyasının müxbir üzvüdür.

1955-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Həkim-alim, ictimai xadim, tibb elmləri doktoru, professor, Rusiya Federasiyası dövlət mükafatı laureatı. 1979-cu ildə ADT institutunu bitirmiştir.

1979-91-ci illərdə M.Əliyev xəstəxana və onkoloji mərkəzlərdə həkim işləmişdir. 1992-ci ildə Rusya TEA-nın onkoloji mərkəzində doktorluq müdafiə edərək burada hərkət dayaq aparatının şişləri şöbəsində aparıcı mütəxəssis kimi işləməyə başlamışdır. Elmi tədqiqatları hərəkət dayaq aparatında radikal müalicə aparılmış xəstələrdə sonrakı reabilitasiya ilə bağlıdır. 1998-ci ildən professordur. 2000-ci ildə dövlət mükafatına layiq görülmüşdür. 150-dən artıq elmi işin, iki monografiyanın bir sıra səmərələşdirici təkliflərin müəllifidir. Rəhbərliyi altında bir çox elmlər namizədi və doktor yetişmişdir. M.Əliyev bir sıra beynəlxalq elmi-tibbi cəmiyyətlərin, "RTEA-nın N.Bloxin adına ROEM-in "Xəbərlər" jurnalının redkollegiyasının üzvüdür.

Əliyev Məmmədbağır Cavad oğlu ümumrusiya azərbaycanlılar konqresinin ilk prezidenti seçilmişdir. O, bu vəzifədə azərbaycanlıların Rusiya federasiyası qarşısında duran vəzifələrinin yerinə yetirilməsinə, cəlb olunması, Rusiya-azərbaycan münasibətlərinin genişlənməsi və möhkəmlənməsi yolunda böyük əmək sərf edir.

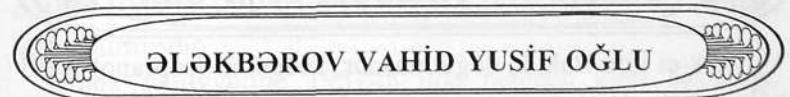

1921-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Amerikanın kibernetika informatika və riyaziyyat sahəsində görkəmli alimidir. Azərbaycanlıdır. 1942-ci ildə Tehran Universitetinin elektrik mühəndisliyi fakültəsini bitirmiştir, 1946-ci ildə ABŞ-in Massaçu-

set Texnologiya Universitetini bitirmiştir.

1929-cu ildə Lütfi Ələsgərzadə ailəsi ilə birlikdə İrana köçmüştər, orada orta və ali təhsil almışdır. 1942-ci ildə ABŞ-a köçmüştür, 1949-cu ildə ABŞ-da ali məktəbi bitirdikdən üç il sonra Kolumbiya universitetində dissertasiya müdafiə edərək texnika elmləri doktoru dərəcəsi almışdır. On il ərzində Lütfi Ələsgərzadə bu universitedə riyaziyyat, kibernetika və informatica sahəsində elmi tədqiqatlar aparmışdır. 1959-cu ildə Koliforniyanın Berkli universitetinə keçir. Burada Lütfi Ələsgərzadənin əsasını qoymuş qeyri-məntiqi və qeyri-səlis çoxluqlar nəzəriyyəsinin insan fəaliyyətinin müxtəlif sahələrində tətbiqi elektronika, kosmik texnologiya, fundamental və humanitar elmlərin inkişafına güclü təkan verdi.

Ələsgərzadə Lütfi ixtirası elektrik və süni intellekt yaradılması sahəsində yeni səhifə-epoxa adlandırılmışdır. O, XX əsr elmi fikrinin korifeyidir.

1950-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Neft və qaz sənayesinin böyük təşkilatçısıdır. Ali və orta təhsilini Bakıda almışdır. 1974-cü ildə Azərbaycan neft kimya institutunu bitirmiştir. İqtisad elmləri doktorudur.

1972-79-cu illərdə V.Ələkbərov Kaspmorneft birliyində neft və qazçixarma üzrə usta, mühəndis texnoloq, növbə rəisi, usta, böyük mühəndis, 1972-74-cü illərdə ali məktəbdə təhsillə yanaşı neft mədəninin rəis müavini işləmişdir. 1979-cu ildən V.Y.Ələkbərov Sibirin "Kolimanneftqaz" və "Başneft" də Qərbi Sibir üzrə baş direktorun müavini işləmişdir. 1982-90-ci illərdə "Koqalımnefitqaz" neftqazçixarma idarəsinin rəisi, yenidən qurulmuş, "Koqalımnefitqaz" istehsalat birliyinin baş direktoru olmuşdur. 1990-91-ci illərdə V.Ələkbərov

bərov SSRİ neft və qaz sənayesi nazirinin müavini sonra birinci müavini olmuşdur. 1991-ci ildə LUKoyl (Lanqepas-Uray-Koqlımnəft) neft konserninin yaradılmasında iştirak etmişdir. 1991-ci ildə "LUKoyl" konserni "LUKoyl" kompaniyasına çevrildikdə V.Y.Ələkbərov bu kompaniyanın prezidenti olur.

Ələkbərov Vahid Yusif oğlu bir sıra elmi-texniki və iqtisadi şuraların üzvüdür. O, Qərbi Sibirdə neft və qaz sənayesinin inkişafı ilə əlaqədar orden və medallarla təltif olunmuşdur. Bir sıra məqalələrin, netf və qaz problemlərilə bağlı elmi işlərin, habelə "Vertikalno integrirovannie neftyannie kompanii Rossii: Metodoloqiya formirovanie i realizatsiya" (Rusiya neft kompaniyalarının vertikal intiqrasiyası: metodologiyalarının formalasdırılması və həyata keçirilməsi) adlı monoqrafiyanın müəllfidir.

ƏHMƏDOVA FIRƏNGİZ YUSİF QIZI

1928-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Müğənni (soprano) SSRİ xalq artisti. 1955-ci ildə Azərbaycan Dövlət Konservatoriya-sında M.Kolotovanın sınıfını bitirmişdir.

1946-51-ci illərdə Azərbaycan radiosu xorunun, 1951-ci il-dən Azərbaycan Dövlət Opera və Balet teatrının solisti olmuşdur. F.Əhmədova səhnə təcəssümündə iliq ahəng zənginliyi olan cəlbedici səsə malikdir. Azərbaycan bəstəkarları, F.Əmirovun "Sevil"ndə Sevil, Ü.Hacıbəyovun "Koroğlu"sunda Nigar, M.Maqomayevin "Nərgiz" və "Şah İsmayı"nda Nərgiz və Gülgəz, C.Cahangirovun "Azad"ında Səriyyə, S.Ələsgərovun "Bahadır və Sona"sında Sona partiyalarında Şərq qadınının bütün milli koloritini təcəssüm etdirən bu obrazları özünəxas tempramentlə və bütövlüklə yaratmışdır. F.Əhmədova həm də Avropa bəstəkarlarının əsərlərinin gözəl ifaçısı kimi tanınmışdır. D.Poççinin "Toska"sında Toska, G.Verdinin

"Aida"sında Aida partiyalarını ifa etmişdir. F.Əhmədova həm də konsertlərdə Azərbaycan xalq mahnıları və romanslarının Ü.Hacıbəyovun "Sənsiz", A.Zeynallının "Ölkəm", "Sual", Ni-yazinin "Arzu", Ə.Abbasovun "Heyran olmuşam", A.Rzayevin "Oxuma gözəl", habelə S.Raxmaninovun, P.Çayakovskinin, S.Tanayevin əsərlərini böyük məharətlə ifa etmişdir. O, bir sıra xarici ölkələrdə qastrollarda olmuşdu.

Əhmədova Firəngiz Yusif qızı SSRİ və Azərbaycan SSR Ali Sovetinin deputati olmuşdur. Orden və medallarla təltif olunmuşdur.

FİKRƏT QOCA (Qocayev Fikrət Göyüş oğlu)

1935-ci ildə Ağdamda doğulmuşdur. Şair, əməkdar incəsənət xadimi. 1957-ci ildə Bakı dəmiryolu texnikumunu bitmişdir. 1964-cü ildə Moskva M.Qorki adına ədəbiyyat institutunu bitirmiştir.

Əmək fəaliyyətinə 1957-ci ildə betonçu kimi başlamış, sonra "Azərbaycan gəncləri" qəzetində ədəbi işçi, "Azərbaycan" jurnalında şöbə müdürü, 1987-ci ildən "Qobustan" jurnalının baş redaktoru işləmişdir. Yaradıcılıq fəaliyyətinə 1956-ci ildə "Kirpi" jurnalında "Baciqızı" şerilə başlamışdır. 1963-cü ildə özünün ilk "Qacayı" şerlər toplusunu nəşr etdirir. F.Qoca bundan sonra bir sıra poema və şerlər yazmış onları çap etdi-müşdir. "Tam borc içinde", "Yuxusuzluq", "Bir gündə", "İnsanlar arasında", "İnsan xarakteri": "Özümə məktub" və s. bu qəbildəndir.

Qocayev Fikrət Göyüş oğlu (Fikrət Qoca) Yazıçılar İttifaqı idarə heyətinin katibidir, orden və medallarla təltif olunmuşdur.

HACIYEV RAUF SOLTAN OĞLU

1922-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Bəstəkar, ictimai xadim, SSRİ xalq artisti. 1948-49-cu illərdə Moskva konservatoriya-sında oxumuş, 1953-cü ildə Azərbaycan Dövlət konservatoriyasını bitirmişdir.

R.Hacıyev Azərbaycan Dövlət estrada orkestrinin yaradıcısı və bədii rəhbəridir (1955-65). 1965-71-ci illərdə Azərbaycanın mədəniyyət naziri. Dəfələrlə SSRİ və Azərbaycan SSR bəstəkarlar ittifaqlarının rəhbər orqanlarına seçilmişdir. R.Hacıyev "Romeo mənim qonşumdur", "Tələbələrin işləkləri...", "Kuba - məhəbbətim mənim", "Təbəssümünü, gülüşünü gizlətmə", "Dördüncü fəqərə", "Ana mən evlənirəm", "Qafqaz əsiri", "Müxtəlif yollar" komediyalarının, aratoriya, kantataların, dramatik səhnə əsərlərinə, filmlərə yazılmış müsiqili əsərlərinin müəllifidir. Onun müsiqili komediyləri dünyanın bir çox teatrlarının səhnələrində oynanılmışdır.

Hacıyev Rauf Soltan oğlu dəfələrlə Azərbaycan Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur.

HÜSEYNOV ÇİNGİZ HƏSƏN OĞLU

1929-cu ildə Bakıda doğulmuşdur. Yaziçi, ədəbiyyatşunas, filologiya elmləri doktoru, parofessor. Azərbaycanın əməkdar elm xadimi. 1952-ci ildə MDU-nin filologiya fakültəsini bitirmişdir.

1955-71-ci illərdə Ç.Hüseynov SSRİ Yaziçılar İttifaqının Azərbaycan ədəbiyyatı üzrə komissiyasının sədri, 1972-91-ci illərdə Sov.İKP MK yanında ictimai elmlər akademiyasında kafedra müdirinin müavini, 1991-ci ildən MDU-nin filologiya fakültəsində, Mədəniyyət və incəsənət işçilərinin təkmilləş-

dirmə akademiyasında dərs deyir. Rusiya, Fransa, ABŞ, Türkiyə və başqa xalqların mədəniyyətləri haqqında mühazırələr oxumuşdur. Ç.Hüseynov 30-dan artıq romanın müəllifidir. Forma və məzmunca ziddiyətli dramatik süjetli "Məhəmməd, Məmməd və Məmiş", "Ailənin sirləri", "Sırlı Fətəli", "Doktor N" əsərləri ona böyük şöhrət gətirmişdir. "Məhəmməd Məmməd və Məmiş" də müəllif rəhbər strukturların mafiz köklərinin üstünü açır, "Ailənin sirləri"ndə cəmiyyətə öz şərtlərini diktə edən klani ifşa edir. Ən əhəmiyyətli əsərlərdən biri olan XIX əsrde Rusiya Qafqaz münasibətlərindən bəhs edən "Sırlı Fətəli" əsəri Rusiyanın kolonial işgalçi siyasəti, bununla bağlı regiondakı dəhşətli qəddarlıqdan danışır. Ç.Hüseynovun birinci hissəsi 1998-99-cu illərdə "Nauka i reliqiya" jurnalında çap olunmuş "Öyilmış fincandan suyu dağılmaga qoymamalı" əsəri Mühəmməd peyğəmbərin həyatına həsr olunmuşdur.

Ç.H.Hüseynov M.Ə.Sabir, C.Məmmədquluzadə, Səməd Vurğun, Hüseyin Mehdi və bir sıra Azərbaycan yazıçı və şairlərin yaradıcılığından bəhs edən ədəbiyyatşunaslıq məqalələrinin müəllifidir. Onun əsərləri tərcümə olunaraq dünyanın bir sıra ölkələrində, habelə ABŞ-da çap olunmuşdur.

Çingiz Həsən oğlu Hüseynov Azərbaycan ədəbiyyatı üzrə beynəlxalq yazıçılar birliyinin sədri, azərbaycanlıların Rusiya-da milli mədəni Federal Şurasının üzvüdür.

XANLAROVA ZEYNƏB YƏHYA QIZI

1936-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Müğənni (lirik soprano) SSRİ Xalq artisti 1961-ci ildə Bakı musiqi məktəbində S.Şuşinskiyin sinfini bitirmişdir.

Z.Y.Xanlarova Azərbaycan xalq mahnılarının görkəmli ifaçısıdır. Onun nadir gözəlliyyə malik zəngin tembri qeyri adı ge-

niş diapazonu ilə və ehtiraslı ifa tərzi var. Azərbaycan Dövlət Opera və Balet teatrında Z.Xanlarova C.Hacıbəyovun “Leyli və Məcnun”, “Əsl və Kərəm” operasında Leyli və Əslinin partiyalarını ifa etmişdir. Estrada müğənnisi kimi daha çox populyardır. “Şahnaz”, “Qatar”, “Bayatı “Şiraz” və habelə Azərbaycan bəstəkarları, Q.Qarayev, F.Əmirov, A.Məlikov, T.Quliyev, C.Cahangirov, R.Hacıyev, Ə.Tağıyevin mahnılarının gözəl ifaçısıdır. Z.Xanlarova özü də mahnılar bəstələmişdir. Repertuarına ərəb, fars, hind, türk, əfqan və bir sıra başqa xalqların mahnıları daxildir. Dünyanın bir sıra ölkələrinin milyonlarla tamaşaçıları Zeynəb Xanlarovanın sənətini alqışlaşmışlar. Onun haqqında “Salam Zeynəb” filmi çəkilmişdir.

Xanlarova Zeynəb Yəhya qızı Azərbaycan Ali Sovetinə, Milli Məclisə deputat seçilmiş, “Melodiya” qrammafon valları firmasının “Qızıl val” mükafatına layiq görülmüşdür.

XƏLİLOV RÖVŞƏN İBRAHİMXƏLİL OĞLU

1952-ci ildə Ucarın Qəzyan kəndində doğulmuşdur. Biofizik-alim, ekoloq. Fizika-riyaziyyat elmləri doktoru, professor. 1976-cı ildə MDU-nun fizika fakültəsini bitirmişdir.

R.Xəlilovun ali bitkilərin plazmatik membran və qəfəsələrində ultrabənövşəyi şüalarla oyanma zamanı “binar cavab reaksiyaları”, bu sahədə tədqiqat aparan dünya alımlarının diqqətini cəlb etmiş bu elmi ədəbiyyata “yeni hal” kimi daxil olmuşdu. Bu təcrübələr göstərdi ki, plazmatik membranın cavab reaksiyalarının surətinin dəyişməsi, membran potensialının depolyarizasiyası və repolyarizasiyası ilə xarakterizə olunur ki, bu da antropogen təsirlər nəticəsində stratosferdə ozon qatının azalması zamanı ultrabənövşəyi şüaların hərəkət mexanizminin potensialını müəyyən etməyə imkan verdi. Bitkilərin biofiziqası, fiziologiyası və habelə fotobiologiyası ilə bağlı yeni elmi isti-

qamətlərin inkişafına yol açdı. R.İ.Xəlilovun çoxillik pedaqoji fəaliyyəti 1979-cu ildən assistent, dosent 1992-ci ildən professor ADU ilə bağlıdır. O, 100-dən artıq çap olunmuş elmi işin, metodik dərs vəsaitlərinin müəllifidir. Onun rəhbərliyi altında doktorluq və namizədlik dissertasiyaları müdafiə olunmuşdur. Öz elmi nəticələrilə Bolqariya, Almaniya, İran, ABŞ, Türkiyə, Yaponiya və Çində keçirilən elmi konfranslarda iştirak etmişdir. 1990-cı ildə altı ay Çində elmi ezamiyyətdə olmuşdur. 1994-95-ci illərdə Ankara universitetində 1998-ci ildə Berlinin Humboldt universitetində mühazirələr oxumuşdur.

Xəlilov Rövşən İbrahimxəlil oğlu beynəlxalq elektromaqnit paramaqnit rezonansı cəmiyyətinin və biofizika, biokimya, bitkilərin fiziologiyası ilə bağlı dünya elmi cəmiyyətlərinin və beynəlxalq energetika akademiyasının həqiqi üzvüdür.

İBRAHİM BƏYOV RÜSTƏM MƏMMƏDİBRAHİM OĞLU

1939-cu ildə Bakıda doğulmuşdur. Yazarı, dramaturq, ssenarist, kinorejissor. Azərbaycanın əməkdar incəsənət xadimi, SSRİ və Azərbaycan Dövlət mükafatları laueratı. 1962-ci ildə Bakı neft kimya institutunu, 1967-ci ildə ssenaristlərin ali kursunu, 1974-cü ildə kinorejissorların ali kursunu bitirmişdir.

Kinoya, 1970-ci ildə ziddiyyətli “Bu Cənub şəhərində” filmi ilə gəlmişdir. O, həm də (V.Yejovla birgə) “Səhranın bəyaz günəş”, “Və onda mən dedim -yox”, “İştintaq”, “Bağlı qapı arxasında” (“Yaşıl pərdə arxasında qadın” pyesi əsasında), “Gəmi saatlarının sırrı”, “Ad günü”, “Qətldən yeddi gün sonra” və bir sıra başqa filmlərə ssenari yazmışdır. R.İbrahimbəyov “Məhəbbətin ərazisi - Urqa”, “Günəşdən yorulmuşlar” və “Sibir bərbəri” üç məşhur filmin həm müəllifi kimi tanınmış rus rejissor N.Mixalkovla aktiv əməkdaşlıq edir. R.İbra-

İbrahimbəyov 1976-ci ildə "Bir gözəl gündə" filmində "Süita" kinanovellasını çəkmişdir. "Çalışan adam" filmində R.İbrahimbəyov həyatın inkişafından geridə qalmış kəməhvəsələ, bacarıqsız hər şeyi bir-birinə qarışdırıran kinofilmən direktorundan söhbət açır. "Ailə" filminde R.İbrahimbəyovun özünün dediyi kimi iki damla su kimi bir-birinə bənzəyən ölkə daxilində baş verən hadisələr eks olunmuşdur. Tənha qalmış bir nəfər yaşlı adam bütün dünyaya səpələnmiş uzaq qohumlarını böyük bir ailədə birləşdirmək məqsədilə öz ətrafında toplayır. Bu birliliyin əsasını qoyan əxlaq postulatları - qanunları hamı üçün daşınması mümkün olmayan yüksək çevrilir və ailə dağılır. R.İbrahimbəyov bir sıra hekayə, povest və pyeslərin müəllifidir. Onun pyesləri Azərbaycanın, Rusyanın və başqa ölkələrin səhnələrində tamaşaşa qoyulmuşdur. Povest və hekayələri dünyadan bir çox dillərinə tərcümə olunmuşdur.

İbrahimbəyov Rüstəm Məmmədibrahim oğlu uzun illər Azərbaycan və SSRİ kinematoqraflarına rəhbərlik etmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur.

R.İbrahimbəyovun qardaşı 1935-ci ildə doğulmuş, Maqsud Məmmədibrahim oğlu İbrahimbəyov tanınmış yazıçı, dramaturq və ssenaristdir. Azərbaycanın əməkdar incəsənət xadimi, Azərbaycan Dövlət mükafatı laureatıdır.

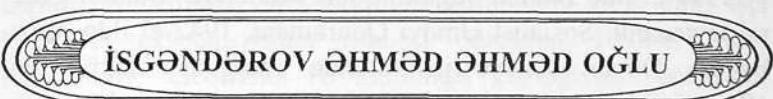
İMAMVERDİYEV İLQAR CƏMİL OĞLU

1956-ci ildə Gəncədə doğulmuşdur. Aşıq, bəstəkar. Sənətşünaslıq doktoru, professor. C.Hacıbəyli adına müsabiqənin laureatı. 1981-ci ildə Azərbaycan dövlət konservatoriyasını bitirdikdən sonra tardan və sazdan dərs demişdir. XX əsrin 80-ci illərinin ortalarında Daşkənd konservatoriyasında ixtisasını artırmışdır.

İ.İ.İمامverdiyev aşiq musiqisini nota salan ilk azərbaycan-

lı bəstəkardır. Koroğlu üverturasını sazda ifa etmişdir. 20-yə qədər elmi işin müəllifidir. Sazda ifa olunması üçün bir neçə musiqi pyesi yazmışdır. 2000-ci ildə İ.İمامverdiyev fəal iştirakı ilə Bakıda aşıqların birinci qurultayı keçirildi və o, Respublika aşıqlar birliyinin ilk sədri oldu.

İlqar Cəmil oğlu İمامverdiyev 2000-ci ildən Adana Atatürk adına Ərzrum (Türkiyə) universitetində Azərbaycan musiqi alətlərindən dərs deyir. İ.İمامverdiyevin atası şair Cəmil Əkbər Azərbaycan KTU-nin professoru olmuşdur.

İSGƏNDƏROV ƏHMƏD ƏHMƏD OĞLU

1927-ci ildə Bakının Mərdəkan kəndində doğulmuşdur. Tarixçi-şərqşünas. Tarix elmləri doktoru, professor, Rusiya EA-nın müxbir üzvü, Rusyanın əməkdar elm xadimi. Ümumittifaq xarici diller institutunun yapon dili və MDU-nun fəlsəfə fakültəsini bitirmişdir.

1957-58-ci illərdə Ə.İsgəndərov SSRİ EA-nın şərqşünaslıq institutunda kiçik elmi işçi, 1958-60-ci illərdə "Problemi mira i sotsializma" jurnalında məsləhətçi redaktor, şöbə müdirinin müavini, 1960-63-cü illərdə SSRİ EA-nın Asiya xalqları institutunda böyük elmi işçi, 1963-65-ci illərdə "Problemi mira i sotsializma" jurnalında şöbə müdürü, 1965-69-cu illərdə Sov.İKP MK informasiya şöbəsində məsləhətçi, 1969-70-ci illərdə SSRİ xarici işlər Nazirliyində məsləhətçi - ekspert, 1970-72-ci illərdə SSRİ EA-nın beynəlxalq fəhlə hərəkatı institutunun direktor müavini, 1972-87-ci illərdə SSRİ EA-nın ümumi tarix institutunda baş elmi işçi, direktor müavini, 1987-ci ildən "Voprosi istorii" jurnalının baş redaktoru olmuşdur. Ə.İsgəndərov 100-dən artıq nəşr olunmuş elmi əsərin müəllifidir. Onun işləri dünyadan bir sıra xarici dillərinə tərcümə olunmuşdur.

Əhməd Əhməd oğlu İsgəndərovun əsas elmi işləri: "XVI yüzilliyin feodal Yapon şəhəri", "Afrika, siyaset, iqtisadiyyat, ideologiya", "Toetomi Xideyosi", "Tarix və cəmiyyət", "Portuqaliyanın Yaponiyaya girməsi tarixindən", "Rusiya monarxiyası islahatlar və inqilab" əsərləridir.

KƏRİMOV KƏRİM ABBASƏLİ OĞLU

1917-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Mühəndis xidməti general-leytenantı. Sosialist Əməyi Qəhrəmanı, 1942-ci ildə Azərbaycan Dövlət sənaye institutunun energetika fakültəsini, 1943-cü ildə hərbi artilleriya akademiyasını bitirmiştir.

1943-45-ci illərdə reaktiv mərmilər buraxan Moskva zavodlarında hərbi nümayəndə olmuşdur. 1945-ci ildə sovet-alman müharibəsindən sonra 20 il SSRİ Müdafiə Nazirliyinin aparatında müxtəlif vəzifələrdə böyük mühəndisdən kosmik vasitələr idarəsinin rəisiyinə qədər yüksəlmışdır. 1965-ci ildə sahə sənaye nazirlikləri yarandıqda K.Kərimov Silahlı Qüvvələrdə kadr kimi qalmaqla ümumi maşinqayırma nazirliyində baş kosmik idarəsinə rəhbərlik edir. O illərdə sovet sənayesi "Soyuz" uçaq pilotlu gəmilərin istehsalında böyük səy göstərirdi. K.Kərimov bu gəmilərin uçuşu üzrə Dövlət komissiyasının sədri təsdiq olunur. Bu vəzifədə fasiləsiz olaraq 25 il xidmət etmişdir. Akademiklərdən V.P.Qluşko, V.P.Mişin, Y.P.Semenov, onun müavinləri olmuşlar. K.Kərimov ehtiyata çıxdıqdan sonra 1991-ci ildən kosmik uçuşların idarəetmə mərkəzində məsləhətçi işləmişdir.

Kərim Abbasəli oğlu Kərimov bir sıra orden və medallarla təltif olunmuşdur. Yerin zondlaşdırılması üçün oriyentirli peykləri yaratlığına görə Lenin, bir sıra beynəlxalq uçuşların müvəffəqiyyətlə həyata keçirilməsinə görə SSRİ Dövlət mükafatına layiq görülmüşdür.

KƏRİMOV KƏRİM MƏMMƏDXAN OĞLU

1933-cü ildə Ağdamda doğulmuşdur. Geoloji-minerologiya elmləri doktoru, professor, beynəlxalq energetika akademiyasının üzvü, Azərbaycan əməkdar elm və texnika xadimi. 1957-ci ildə Azərbaycan sənaye institutunun dağ mühəndisliyi geofizikası ixtisası üzrə bitirmiştir.

Institutu bitirdikdən sonra KM.Kərimov dərin neft-qaz ya-taqları problemləri, elmi-tədqiqat institutunda kiçik elmi işçi kəşfiyyat ekspedisiyanın rəhbəri olmuşdur. 1992-ci ildən K.Kərimov "Geofizika və mühəndis geologiyası" istehsalat birliliyinin direktoru olmuşdur. K.Kərimov elmi nəticələrə əsaslanaraq yer qabığında seysmik sərhədlərin çoxunu startifikasiya edərək, əsaslı şəkildə onlara dəyişikliklər etmişdir. Bu işlərdən sonra Kür və Cənubi-Xəzər çökəkliyində neftqazdaşılıcılıq məsələsinə yenidən baxmağa imkan yaratdı. K.Kərimov təkidlə və birmənəli şəkildə sübut etdi ki, Azərbaycanda və Xəzərin Azərbaycan hissəsində neft və qaz ehtiyatları 8 milyard tondan artıqdır. K.Kərimov 350-dən artıq elmi işin, habelə bir sıra monoqrafiyaların, atlas xəritə və ixtiraların müəllifidir.

K.Kərimov həm də rəssam karikaturaçı kimi tanınır. Onun qələmindən və firçasından 2500 dən artıq karikatura çıxmışdır. K.Kərimovun siyasi plakatlari - Bakıda, Moskvada, Sankt-Peterburqda, İstanbulda sərgilərdə nümayiş etdirilmişdir.

Kərim Məmmədxan oğlu Kərimov dünyanın bir sıra ölkələrinin geoloji və geofizika cəmiyyətlərinin üzvüdür. Azərbaycan Milli geofizika cəmiyyətinin prezidentidir.

KƏRİMOV CAHANGİR ƏLİABBAS OĞLU

1923-cü ildə Bakıda doğulmuşdur. Hüquqşunas alimdir. Hüquq elmləri doktoru, professor, Rusiya EA-nın müxbir üzvüdür. Orta və ali təhsili Bakıda almışdır. 1946-ci ildə ümumittifaq qiyabi hüquq institutunun Bakı filialını bitirmiştir.

C.Kərimov 1941-45-ci illərdə sovet-alman müharibəsinin iştirakçısıdır. Leninqrad hüquq institutunda işləmiş, Leninqrad Dövlət Universitetinin prorektoru olmuşdur. 1969-cu ildən Moskvada yaşayır. Sov.İKP MK yanında marksizm-leninizm institutunda böyük elmi işçi, Sov.İKP MK yanında ictimai elmlər akademiyasında kafedra müdürü olmuşdur. 1992-ci ildən REA-sı Dövlət və hüquq institutunun baş elmi işçisidir. Azərbaycan EA-sının Serbiya elm və incəsənət akademiyasının Çernoqoriya elm və incəsənət akademiyasının, fin elm və ədəbiyyat akademiyasının, Rusiya sosial elmlər akademiyasının beynəlxalq informasiya prosesləri və texnologiyaları akademiyasının üzvü, Qonkonq Beynəlxalq hüquq və iqtisadiyyat institutunun fəxri professorudur. C.Kərimov 500-dən artıq çap olunmuş elmi əsərin 32 monoqrafiyanın müəllifidir. Onun əsərləri ingilis, ispan, alman, fransız, və bir sıra başqa dillərə tərcümə olunmuşdur. Əsas işləri: "Kodlaşdırma və qanunverici texnika", "Hüququn fəlsəfi problemləri", "Dövlət və Qanunun ümumi nəzəriyyəsi, predmeti, strukturu, funksiyaları", "Siyasi hüquqi tədqiqatların fəlsəfi əsasları", "Qanunverici texnika", "Hüququn metodologiyası" və başqa əsərlərdir.

Kərimov Cahangir Əliabbas oğlu SSRİ Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur.

KƏRİMOV MAHMUD KƏRİM OĞLU

Kərimov Mahmud Kərim oğlu 1948-ci ildə doğulmuşdur. Fizika-riyaziyyat elmləri doktoru, professor, AMEA-nın akademikidir. 1971-ci ildə Azərbaycan Dövlət Universitetinin fizika fakültəsini bitirib və 1973-cü ildən Azərbaycan Elmlər Akademiyasının Fizika İnstitutunda, 1974-cü ildən isə Radiasiya Tədqiqatları Sektorunda işləyir. 1984-cü ildən AMEA Radiasiya Tədqiqatları Sektorunun direktorudur.

Professor M.Kərimovun molekulyar bərk cisimlər əsasında informasiya çeviriciləri fizikasının inkişafı ilə bağlı elementar elektron və molekulyar proseslərin yeni elmi əsaslarının yaradılmasında və həmçinin molekulyar elektronika və informatika sahəsindəki aktual istiqamətlərin formallaşmasında xidmətləri var. Onun tərəfindən ilk dəfə olaraq yüksəkmolekulyar sistemlərdə güclü elektrik və maqnit sahəsinin təsiri ilə baş verən elementar elektron və molekulyar proseslər, elektrik və fotoelektrik keçiriciliyinin maqnit spin effektləri tədqiq edilmişdir ki, bu da öz növbəsində materialların xassələrinin elektrik və maqnit sahəsi ilə idarə edilməsinə yollar açmışdır və makromolekulların informasiya yaddaşı və çevriləməsi məchanizmlərini aydınlaşdırılmışdır. M.K.Kərimov 116 elmi əsərin və ixtiraların müəllifidir ki, onların böyük əksər çoxluğu keçmiş SSRİ, Rusiya və xarici elmi jurnalarda nəşr edilmişdir. O, müntəzəm olaraq elmi konfranslarda, simpoziumlarda və seminarlarda iştirak edir. M.K.Kərimov həmçinin bir sıra elmi forumların təşkilatçılarından biri olmuşdur. M.K.Kərimovun rəhbərlik etdiyi laboratoriya INTAS Beynəlxalq qarantlarını NATO-nun "Sülh naminə elm" programının qrantını qazanmış və həmin layihənin so-direktorudur (Qrant SfP N-977991). O, bir sıra Elmi və İxtisaslaşdırılmış şuraların, SSRİ Elmlər Akademiyasının radiasiya və fotokataliz üzrə koordinasiya şurası-

nin üzvü olmuş, "Fizika" və "Azərbaycan EA Xəbərləri" (fizika və astronomiya buraxılışı) jurnallarının redaksiya heyətinin üzvüdür; MDB ölkələri üzrə Atom Enerjisinin Sülh Məqsədi ilə İstifadəsi Komissiyasında Azərbaycan Respublikasının səlahiyyətli nümayəndəsidir, 1999-cu ildə isə "Atom Enerjisi"ndən Sülh Məqsədələri üçün İstifadə üzrə" türkdilli dövlətlərin Komitəsinin üzvü seçilmişdir. O, Atom Enerjisi üzrə Beynəlxalq Agentliyin Azərbaycandakı bəzi programlarının milli koordinatorudur. Beynəlxalq əməkdaşlığın genişləndirilməsi və respublikanın müəssisələri ilə elmi-texniki əlaqələrin möhkəmlənməsində mühüm göstəricilər qazanmışdır. AMEA-nın prezidentidir.

KÖÇƏRLİ TOFIQ QASIM OĞLU

1929-cu ildə Gədəbeyin İslali kəndində doğulmuşdur. Tərixçi-alim. Tarix elmləri doktoru, Azərbaycan EA-sının akademiki. 1950-ci ildə ADU-nun tarix fakültəsini bitirmişdir.

T.Köçərli 1952-57-ci illərdə Ağdam və Gəncədə pedaqoji fəaliyyətlə məşğul olmuş, 1957-65-ci illərdə Azərbaycan KP MK yanında partiya tarixi institutunda böyük elmi işçi olmuşdur. 1965-72-ci illərdə Bakı Ali partiya məktəbində kafedra müdürü, 1972-91-ci illərdə rektor olmuşdur. 1991-ci ildən T.Köçərli Azərbaycan EA-da elmi işlə məşğul olmuşdur. O, bir sıra elmi işlərin, habelə "Tarixi saxtalasdırınlar", "Böyük qəhrəmanlıq", "Azərbaycan xalqlarının həyatında tarixi dönüş" monoqrafiyalarının müəllfididir.

Köçərli Tofiq Qasim oğlu Azərbaycan Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur.

T.Q.Köçərlinin qardaşı 1920-ci ildə doğulmuş Firudin Köçərli filosof-alim fəlsəfə elmləri doktoru, Azərbaycan EA-nın akademikidir.

KOROĞLU XALIQ HÜSEYN OĞLU

1919-cu ildə Cənubi Azərbaycanın Sərab şəhərindən Türkmenistanın Aşqabad şəhərinə gedən yolda doğulmuşdur. Filoloq-alim, ədəbiyyatçı. Filoloji elmlər doktoru, professor. 1946-ci ildə Moskva tibb institutunu bitirmişdir. 1956-ci ildə MDU-nin filologiya fakültəsini bitirmişdir.

1944-48-ci illərdə X.Koroğlu Moskva şərqşünaslıq institutunda, 1948-58-ci illərdə Moskva xarici Ticarət institutunda dərs demişdir. 1958-71-ci illərdə böyük sovet ensklopediyasında xarici şərq ədəbiyyatı şöbəsinin müdürü, 1971-86-ci illərdə SSRİ EA-sının dünya ədəbiyyatı institutunda baş elmi işçi, 1986-ci ildən MDU-nin filologiya fakültəsinin professoru. Mətbuatda 1946-ci ildən çap olunur. 150-dən artıq elmi əsərin müəllfididir. İlk kitabı "Fars-rus, rus fars ümumiqtisadi və xarici ticarət lüğəti" 1957-ci ildə çap olunmuşdur. Orta və ali məktəblər üçün "Uzbekskaya literatura", "Turkmenskaya literatura" dərsliklərinin, "Oğuz qəhrəmanlıq eposu", "Eposun orta Asiya, İran və Azərbaycan xalqları ilə əlaqəsi", "Müasir fars ədəbiyyatı" monoqrafiyalarının və bir sıra başqa ədəbiyyatşünaslıq əsərlərinin müəllfididir. "Quran" və "İncil" əsasında, altı dindən şamançılıqdan islama qədər bəhs etdiyi "Ruhani mədəniyyət və bədii ədəbiyyat" mühəzirələr silsiləsi dinləyicilərdə xüsusi maraq yaratmışdı.

Koroğlu Xalıq Hüseyn oğlu "MDU-nin əməkdar professoru" fəxri adını daşıyırdı. O, beynəlxalq türk akademiyasının üzvü, Əl Buxarı adına beynəlxalq mükafatın laureati idi.

QABİL

(İmamverdiyev Qabil Allahverdi oğlu)

1926-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Şair, əməkdar incəsənət xadimi, Azərbaycanın xalq şairi, 1948-ci ildə Azərbaycan dövlət pedaqoji institutunun dil və ədəbiyyat fakültəsini bitirmişdir. 1954-56-ci illərdə Qorki adına Moskva ədəbiyyat institutunun ali kurslarında təhsil almışdır.

Ali məktəbi bitirdikdən sonra Yardımlıda müəllimlik etmiş, Bakıda radio və qəzetlərdə, jurnallarda ədəbi işçi olmuşdur. 1944-cü ildən çap olunur. "Nəsimi" poemasının Azərbaycan və rus dillərində müəllifidir. Qabil "Mehparə", "Sübən çığı", "Ömür boyu", "Küləkli havada", "Qoy təbiət danışın", "Mən hara gedim" kimi onlarla şer və poemaların müəllifidir.

İmamverdiyev Qabil Allahverdi oğlu (Qabil) Azərbaycan Yaziçıları İttifaqı Ağsaqqallar şurasının sədridir. Orden və medallarla təltif olunmuşdur.

QASIMOVA XURAMAN ƏKRƏM QIZI

1951-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Azərbaycanın xalq artisti, Azərbaycan Dövlət mükafatı laureatı, 1975-ci ildə Azərbaycan Dövlət Konservatoriyasını bitirmiştir.

Səhnə fəaliyyətinə X.Qasımovaya 1976-ci ildən Azərbaycan Opera və Balet teatrının solisti kimi başlamışdır. Onun güclü səsi qısa bir müddətdə tamaşaçıların və teatr ictimaiyyətinin diqqətini cəlb etdi. F.Əmirovun "Sevil"ində Sevil və Dilbər, Ü.Hacıbəyovun "Koroğlu"unda Nigar, D.Roççinin "Bohem"ında Timi və Muzetta, Ç.Verдинin "Otello" və "Aida"sında Desdemona və Aida partiyaları yaradıcılığının əsasını təşkil edir. X.Qasımovaya vokalistlərin bir sıra beynə-

xalq müsabiqələrinin qalibi, 1981-ci ildə Afinada keçirilən festivalın Qran Pri və Qızıl medalının laureatıdır. Baki kinostudiyalarında filmə çəkilmişdir.

Xuraman Əkrəm qızı Qasımovaya dünyadan bir sıra ölkələrində böyük uğurla konsertlər verir, Azərbaycan Dövlət Konservatoriyasında dərs deyir.

Xuraman Qasımovanın bacısı Fidan Əkrəm qızı Qasımovaya tanınmış müğənni, (lirik soprano). SSRİ xalq artistidir.

QULİYEV TOFIQ ƏLƏKBƏR OĞLU

1917-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Azərbaycanın xalq artisti. 1934-36-ci illərdə Azərbaycan Dövlət konservatoriyasında oxumuşdur. 1951-54-cü illərdə Moskva konsevatoriyasının bəstəkarlıq şöbəsində (V.Qolubevin sinfində) və dirijorluq şöbəsində L.Ginzburq və Qaukun sinfində oxumuş, aspirantura da təhsil almışdır.

1954-58-ci ildə T.Ə.Quliyev Azərbaycan dövlət konservatoriyasında orkestr sinfini və eyni zamanda "Azərbaycanfilm" kinostudiyasında musiqi redaktoru olmuşdur. 1961-64-cü illərdə Azərbaycan Dövlət filormaniyasının direktoru olmuşdur. T.Quliyevin musiqisində Azərbaycan milli musiqisinin xarakterik cəhətləri əks olunmuşdur. O, bir sıra musiqili komediyaların - "Sabahın xeyr Ella", "Aktrisa", "Qızılxaxtaralar" komediyalarının müəllifidir. T.Quliyev tez-tez əmək, gənclik və məhəbbət mövzularına müraciət etmişdir - "Azərbaycan", "Bahar", "Sevimli", "Qızıl yarpaq" əsərləri böyük müvəffəqiyyət qazanmışdır. O, teatr tamaşalarına, bədii filmlərə musiqi bəstələmiş, bir sıra başqa müsiqi əsərləri üzərində işləmişdir.

Quliyev Tofiq Ələkbər oğlu Azərbaycan Ali Sovetinə deputat seçilmiş, Azərbaycan bəstəkarlar ittifaqının katibi olmuş,

orden və medallarla mükafatlandırılmışdır.

Tofiq Quliyevin oğlu 1941-ci ildə doğulmuş, Eldar Tofiq oğlu Quliyev tanınmış kinorejissor Azərbaycanın xalq artisti, SSRİ Dövlət mükafatı laureatıdır.

QULİYEV VALEH CƏFƏR OĞLU

1943-cü ildə Salyan rayonunun Şorsulu qəsəbəsində doğulmuşdur. Riyaziyyat elmləri doktoru, professor. Beynəlxalq mineral resurslar və Cuvaşıya Mühəndis Texniki akademiyalarının akademiki, SSRİ Nazirlər Sovetinin mükafatı laureati. 1969-cu ildə ADU-nun mexanika riyaziyyat fakültəsini bitirmiş, MDU-nin aspiranturasında oxumuş, Moskva aviasiya institutunda böyük elmi işçi, bölmə müdürü olmuşdur.

1979-87-ci illərdə Azərbaycan EA-nın ET mexanika və riyaziyyat institutunda xüsusi konstruktur bürosuna rəhbərlik etmişdir. 1987-ci ildə Moskva Dövlət açıq universitetində "Ali riyaziyyat" kafedrasına rəhbərlik etmişdir. 1999-cu ildən o, eyni zamanda Tətbiqi riyaziyyat fakültəsinin dekanıdır. 1974-cü ildə namizədlik, 1980-ci ildə MDU-də doktorluq dissertasiyası müdafiə etmişdir. V.C.Quliyev müasir riyaziyyat elminə böyük töhfələr vermişdir. Laylı kompazisiyalı materialların nəzəriyyəsi dağılma mexanikası, elastiklik və dağılma mexnikası və s. 130-dan artıq çap olunmuş elmi əsərin müəllifidir. Əsərlərinin 12-si SSRİ EA-nın məruzələrində çap olunmuşdur. İki monoqrafiya bir dərslik bir ixtirası var. Redaktəsi ilə 30 metodiki vəsait çap olunmuşdur. Onun rəhbərliyi altında bir sıra namizədlik və doktorluq müdafiə olunmuşdur. Dünyanın bir sıra ölkələrinin ali məktəblərində, elmi tədqiqat mərkəzlərində məruzələrlə çıxış etmişdir. O, Rusiya, ABŞ birləşmiş Avropa və Yaponianın birgə əməkdaşlığı programı əsasında yerinə yetirilən termoyaderli energetik reaktorlarının mü-

vəqqəti kriteriyalı konstruksiyalı layihələri üzrə elmi tədqiqat və təcrübə konstruktur işlərinin məsul icraçısıdır.

Quliyev Valeh Cəfər oğlu Rusyanın bir çox Ali Texniki məktəblərinin elmi texniki şuralarının üzvüdür. Orden və medallarla təltif olunmuşdur.

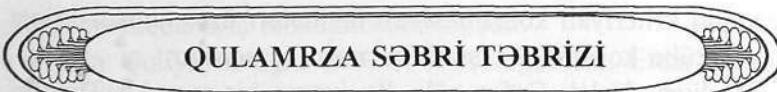
QURBANOV RAFIQ OSMAN OĞLU

1937-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Fəlsəfə, elm və texnika sahəsində alim, fəlsəfə elmləri doktoru professor. Orta və ali təhsilini Bakıda almışdır. 1960-ci ildə ADU-nun fizika fakültəsini bitirmiştir. Şair Osman Sarıvəllinin oğladır.

1960-61-ci illərdə R.Qurbanov Azərbaycan EA-sının kimya institutunda kiçik elmi işçi, 1961-64-cü illərdə SSRİ EA-nın təbiət elmləri şöbəsində fəlsəfə bölməsinin aspiranti olmuşdur. 1964-69-cu illərdə R.Qurbanov Azərbaycan EA-nın fəlsəfə və hüquq institutunda kiçik elmi işçi, 1970-99-cu illərdə SSRİ EA-nın (REA) fəlsəfə institutunda işləmiş, 1972-99-cu illərdə müəllimlik etmişdir. 1994-96-cı illərdə R.O.Qurbanov Türkiyədə olmuş, Bursanın Uludağ universitetində elmin fəlsəfəsi, fəlsəfə tarixi, tarixin fəlsəfəsi, ədəbiyyatın fəlsəfsi, dövlət və cəmiyyət mövzularında mühazirələr oxumuşdur. R.O.Qurbanov 200-dən artıq elmi işin, habelə xarici və daxili mətbuatda yüksək qiymətləndirilmiş "Fizikada fəlsəfi əlaqələr kateqoriyası" monoqrafiyasının müəllifidir.

Qurbanov Rafiq Osman oğlu hərtərəfli inkişaf etmiş, fitri istədada malik insandır, şer yazar, xarici müəlliflərin əsərlərini Azərbaycan dilinə tərcümə edir. Azərbaycanlıların Rusiaya milli-mədəni muxtarıyyətinin Federal Şurasının üzvüdür.

R.O.Qurbanovun oğlu 1967-ci ildə doğulmuş Ercan Rafiq oğlu Qurbanov sosiologiya doktoru, Merlin universitetinin professorudur. ABŞ-da yaşayır.

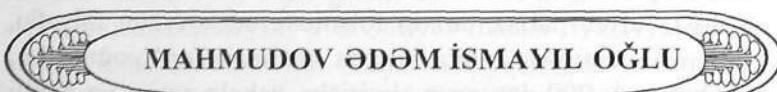

QULAMRZA SƏBRİ TƏBRİZİ

1934-cü ildə Təbrizdə doğulmuşdur. Alim, filologiya elmləri doktoru, professor. Təbriz universitetinin dil və ədəbiyyat fakültəsini bitirmiştir. 1960-cı ildə İngiltərənin Edinburq universitetində magistr dərəcəsini almışdır.

S.T.Qulamrza 1969-cu ildə Edinburq universitetində doktorluq dissertasiyası müdafiə edərək "Orta Asiya, İran və Azərbaycan xalqlarının ədəbiyyatı" kafedrasında professor olmuşdur. O çoxsaylı elmi publisistik əsərlərin müəllifi, habelə "Vilyam Bleykin dialektik düşüncələri" (Tanınmış ingilis şairi, rəssam, ədəbiyyatçı, filosof) monoqrafiyasının və "İranlı oğlan və kişinin sərgüzəştləri" adlı povestinin müəllifidir. Niyazinin "Leyli və Məcnun", Xaqaninin "Mədəin xərabələri" əsərlərini ingilis dilinə tərcümə etmişdir.

80-ci illərin sonlarında Qulamrza Səbri Təbrizi Azərbaycan və fars dillərində "Odlar ölkəsi" adlı aylıq qəzet çap etdirir. Mühacir həmyerlilərini Cənubi və Şimali Azərbaycanda baş verən yeniliklərlə tanış edir.

MAHMUDOV ƏDƏM İSMAYIL OĞLU

1934-cü ildə İsmayıllı rayonunun Mican kəndində doğulmuşdur. Geoloq-alim, professor, BMT-nin Beynəlxalq İnformasiya Elmləri Akademiyasının üzvü, Beynəlxalq Enerji İnformasiya EA-nın üzvü, Azərbaycan Milli Yaradıcılıq Akademiyasının müxbir üzvü və Rusiya Təbiət Elmləri Akademiyasının həqiqi üzvü, akademikdir. Orta təhsilini İsmayıllıda almışdır. 1957-ci ildə ADU-nın geoloji-coğrafiya fakültəsini bitirmiştir. 1957-69-cu illərdə qərbi Sibirin, filizli Altayın polimetal yataqlarında, dağlıq Altay vilayətinin Çağan-uzun civə

yataqlarında, Gəncə pedoqoji institutunun kimya kafedrasında işləmişdir. 1965-71-ci illərdə MDU-nun aspirantura və doktoranturasında təhsil almış namizədlik və doktorluq dissertasiyası müdafiə etmişdir. 1971-ci ildən ADU-da işləyir, 1992-ci ildən krıstalloqrafiya mineralogiya və geologiya kafedrasının müdiridir. Respublikanın faydalı qazıntı yataqlarında kobolt, nikel, qızıl, gümüş, nibium və başqa qiymətli kristalları aşkar etmişdir. 120-dən artıq elmi əsərin, 7 monoqrafiyanın, "Minerologiya koboltovix rud", "Cənubi Daşkəsən Kobalt filiz yatağının mineralogiyası və əmələgəlmə şəraiti", "Mineralogiyaya giriş", "Geokimyanın əsasları" dərs vəsaitini, "Faydalı qazıntı yataqlarının geologiyası" dərslik, "Qiymətli və yarımqiymətli rəngli daşlar", "Mis və molibden - profir yataqları" monoqrafiyası və bir sıra başqa elmi əsərlərin müəllifidir. Əsərləri rus, ingilis, çin, alman dillərində müxtəlif ölkələrdə çap olunmuşdur.

RSFSR-in bir sıra informasiya institutlarının və ixtisaslaşdırılmış Müdafiə Şuralarının, "Bakı Universitetinin xəbərləri" (təbiət elmləri) redaksiya heyətinin üzvüdür. Orden və medallarla təltif olunmuşdur.

Ə.M.Mahmudovun böyük qardaşı 1928-ci ildə doğulmuş Rəşid İsmayılov oğlu Mahmudov Azərbaycanın görkəmli jurnalisti 3330 elmi publisistik məqalənin bir sıra kitabların müəllifidir. Uzun müddət "Kommunist" qəzeti, "Kommunist" elmi nəzəri jurnalının redaktoru, Azərbaycan Jurnalistlər İttifaqının sədri, SSRİ Jurnalistlər İttifaqının katibi, Respublika Mətbuat və İnformasiya naziri, başqa partiya və dövlət vəzifələrində çalışmışdır.

1936-cı ildə doğulmuş qardaşı Tofiq İsmayılov oğlu Mahmudov geologiya-minerologiya elmləri doktoru professor, şairdir. Bir sıra elmi və şer kitablarının müəllifidir.

MAQOMAYEV MÜSLÜM MƏHƏMMƏD OĞLU

1942-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Müğənni (bariton) bəstəkar, rəssam. SSRİ xalq artisti, bəstəkar Maqomayev Əbdülmüslüm Məhəmməd oğlunun nəvəsidir. 1963-cü ildən Azərbaycan Dövlət Opera və Balet Teatrının solisti, 1964-65-ci illərdə Milanın "La-Skala" teatrında sənətkarlığını artırmışdır. 1968-ci ildə Azərbaycan Dövlət Konservatoriyasını bitirmişdir.

M.Maqomayev yüksək temperamentli, yumşaq templi, gözəl ahəngli böyük səsə malikdir. Onun ifaçılığı özünün ekspressivliyi və ruh yüksəkliyi ilə fərqlənir. O, Ü.Hacıbəyovun "Koroğlu", M.Maqomayevin "Şah İsmayıł", S.Raxmaninovun "Aleko", Qara Qarayevin və C.Haciyevin "Vətən" operalarında böyük müvəffəqiyyətlə oxumuşdur. 70-80-ci illərdəki SSRİ-də, həm də başqa ölkələrdə böyük təmtaraqla qarşılanan estrada müğənnisi olmuşdur. Büyük Konsert zallarında və stadionlarda onun konsertinə minlərlə tamaşaçı toplaşırı. 1975-ci ildə M.Maqomayev yaratdığı və rəhbərlik etdiyi Azərbaycan dövlət simfonik-estrada orkestri ilə qastrollarda solist kimi çıxış etmişdir. O, dünyanın bir sıra ölkələrində Bolqarıya, Almaniya, İran, Kanada, Rusiya, Finlandiya, Fransa, Polşa, Türkiye və başqa ölkələrdə müvəffəqiyyətlə oxumuşdur. M.Maqomayevin repertuarı "Koroğlu", "Sehirli tütək", "Şah İsmayıł", "Yevgeni Onegin", "Fiqaronun toyu", "Rigoletto", "Sevilya bərbəri", "Otello", "Pazaçı" "Faust" operaları, P.İ.Çaykovskinin, S.V.Raxmaninovun romansları, A.Paxmatova, T.Xrennikov, P.Bülbüloğlunun və özünün bəstələdiyi neopolitan mahnıları ilə zəngindir. M.Maqomayevin ifasında Ü.Hacıbəyovun, Nizaminin sözlərinə bəstələdiyi "Sənsiz" və "Sevgili canan" romansları təntənəli səslənir. M.Maqomayev bir sıra mahnı müsabiqələrinin iştirakçısıdır. 1969-cu ildə Polşanın Sopote şəhərində keçirilən Beynəlxalq festivalda birinci

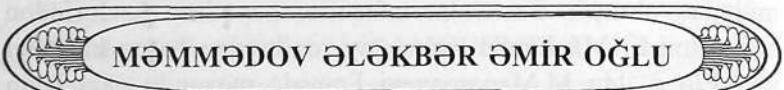
mükafati almışdır. Festivalın münsiflər heyətinin üzvlərindən biri demişdi: Müslümün özünə tay rəqibindən başqa hər şeyi var. Elə o ildə M.Maqomayevi Fransda mexaniki yazı üçün oxuduğu mahnılara görə "Qızıl val." mükafatına layiq görülmüşdü. O, Polşanın Zelene-Qur şəhərində birinci mükafata layiq görülmüş "Mavi əbədilik" və bir sıra başqa mahnıların müəllifidir. "Nizami" filminde baş rolda çəkilmiş və haqqında "Oxuyur Müslüm Maqomayev" filmi çəkilmişdir.

Müslüm Maqomayev Azərbaycan Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur.

MEHDİYEV ARİF ŞƏFAƏT OĞLU

1934-cü ildə anadan olmuşdur. Fizika-riyaziyyat elmləri doktoru, professor, Azərbaycan EA-nın həqiqi üzvüdür. 146 adda çap olunmuş elmi işin müəllifidir. 85 əsəri xaricdə çap olunmuşdur. 19 Müəlliflik şəhadətnaməsi 11 patenti var. Yerin kosmosdan tədqiqinin texniki vasitələrinin işlənib hazırlanmasının elmi prinsiplərini müəyyənləşdirmişdir. Yaratdığı avtomatlaşdırılmış yerüstü məlumat ölçü kompleksləri Yerin peykaltı tədqiqinin elmi-texniki bazasının təminaltılığını təşkil edir. Sualtı obeyktlərin, boru kəmərlərinin və kommunikasiyaların aşkar edilməsi və vəziyyətinə nəzarət edən avtonom hidroakustik informasiya sisteminin yaradılması və istifadəyə verilməsinə görə 1990-ci ildə Azərbaycan Respublikası Dövlət Mükafatına layiq görülmüşdür.

Uzun illərdir ki, hərbi təyinathlı məlumat ölçü komplekslərinin yaradılması üzrə elmi-tədqiqat və təcrübə-konstruktur işləri görür. AMAKA tərkibində Elmi-Tədqiqat Aerokosmik İnformatika İstitutu yaratmış və onun ilk direktoru olmuşdur. Rəhbərliyi altında 2 elmlər doktoru 10 elmlər namizədi müdafiə etmişdir.

MƏMMƏDOV ƏLƏKBƏR ƏMİR OĞLU

1930-cu ildə Bakıda doğulmuşdur. Futbolçu, SSRİ-nin əməkdar idman ustası, dördqat SSRİ çempionu. 1952-ci ildə Azərbaycan Bədən Tərbiyəsi İnstitutunu, 1965-ci ildə ADU-nun jurnalistika fakültəsini bitirmişdir.

Ə.Məmmədov 1948-53 və 1960-62-ci illərdə Bakının "Neftçi" komandasında, 1954-59-cu illərdə Moskvanın "Dynamo" komandasında çıxış etmişdir. Dəfələrlə SSRİ yığma komandasının, habelə 1958-ci ildə futbol üzrə Avropa Kubokunu alanda yığma komandanın tərkibində oynamışdır. "Dynamo" və SSRİ yığma komandasının tərkibində Ə.Məmmədov dünyanın 20 ölkəsində çıxış etmişdir. O, dünya miqyaslı futbolçu olmuşdur. Azərbaycan Dövlət Neft və Kimya İnstitutunda idman kafedrasının müdürü və Azərbaycan futbol federasiyasının sədr müavini olmuş, Neftçi komandasının məşqçisi olmuşdur.

Məmmədov Ələkbər Məmməd oğlu "Üç qitədə" kitabının müəllifidir. Orden və medallarla təltif olunmuşdur.

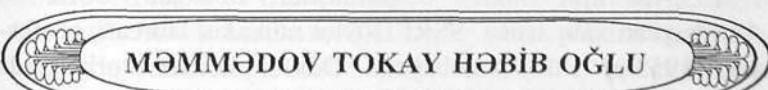
MƏMMƏDOV NİZAMİ MUSTAFA OĞLU

1946-ci ildə Qazaxda doğulmuşdur. Filosof-alim, fəlsəfə elmləri doktoru, Rusiya təbiət elmləri akademiyasının, Rusiya ekologiya akademiyasının, Beynəlxalq ionosfera akademiyasının üzvüdür. 1967-ci ildə Azərbaycan Dövlət Politexnik İnstitutunun avtomexanika və hesablama texnikası fakültəsini bitirmiştir.

N.Məmmədov 1968-72-ci illərdə Azərbaycan Dövlət Politexnik institutunda elmi işçi olmuş, 1972—75-ci illərdə SSRİ EA-nın fəlsəfə institutunun aspiranti, 1975-86-ci illərdə Azə-

baycan EA-nın fəlsəfə və hüquq institutunda elmi işçi, 1986-95-ci illərdə Moskva Pedaqoji universitetində professor, 1995-ci ildən Rusiya dövlət xidməti akademiyasının professorudur. N.Məmmədov ekoloji təhlilin fəlsəfəsi, sosial-ekologiya elmlərinin metodologiyası sahəsində mütəxəssisdir. O, bir sıra istiqamətlərdə ekologianın klassifikasiyalarının müəyyənləşdirilməsi, ekoloji problemlərin sistemli nəzəriyyəsi, qramoekoloji problemlərə istinad və ekoloji inkişafın sosial-iqtisadi şəraitinin hormonizasiyasının müəyyənləşdirilməsi, sahəsində araşdırırmalar aparmışdır. Onun tərəfindən əsaslandırılmış ekoloji təhsilin fəlsəfəsi, ekoloji təhsilin məzmununun müəyyənləşdirilməsinə kömək etmiş, Rusiya, İspaniya, Türkiyə, Fransa, Yaponiyada dəstəklənmişdir. N.Məmmədov 300-dən artıq elmi əsərin, monoqrafiyaların, biliklərin sintezi və modullaşdırılması", texniki elmlər və ekoloji problem", "Ekologianın problemləri", "Təhsil ekologiya və mədəniyyət", "Sosial ekologiyaya giriş" "Ekologiya və dayanıqlı inkişaf", "Ekologiya", "ümumi ekologianın əsasları" dərslik və dərs vəsaitlərinin müəllifidir.

Nizami Mustafa oğlu Məmmədov ekoloji təhsil problemləri üzrə Avropa Şurasının üzvüdür. Orden və medallarla təltif olunmuşdur.

MƏMMƏDOV TOKAY HƏBİB OĞLU

1927-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Əməkdar incəsənət xadimi, Azərbaycanın xalq rəssamı, SSRİ rəssamlıq akademiyasının müxbir üzvü, professor, SSRİ və Azərbaycan Dövlət mükafatları laureati. 1951-ci ildə Repin adına Leninqrad Boyaqraklıq, heykəltaraşlıq və memarlıq institutunu bitirmiştir.

T.Məmmədovun yaradıcılığı üçün həyat həqiqətləri ilə seçilən emosionallıq, mürəkkəb psixoloji hallar əsl milli əla-

mətlərin ehtivasi xarakterikdir. Özlerinin yaradıcılıq dəsti xətti, və yaradıcılıq dünyası müxtəlif olan şairlər Nizami, Sabir, Səməd Vurğun, bəstəkar Üzeyir Hacıbəyov, dirijor Niyazi kimi azərbaycan ədəbiyyat və incəsənt xadimlərinin portretlərini yaratmaq, ona müyəssər olmuşdur. Leninqrad institutundan eyni kursda oxuduğu Ömər Eldarovla və memar H.Muxtarovla birgə yaratdıqları Azərbaycanın XVI əsr dahi şairi Füzulinin monumenti xüsusilə nəzərə çarpandır. Abidənin yaradıcıları şairin yaşıdığı dövrü, şəxsi həyatının və mənəvi ruhi dünyasının ayrı-ayrı çizgilərini əks etdirən birləşmiş məcmusunu ümumi vəhdət şəklində çox ustalıqla əks etdirə bilmişlər. Bu elə bir dərin xəlqi və milli özünəməxsus abidədir ki, burada obrazların tipik xarakterləri ictimai ideal səviyyəsinə qaldırılmışdır.

Məmmədov Tokay Həbib oğlu Azərbaycan Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1970-72-ci illərdə Azərbaycan rəssamlar ittifaqına rəhbərlik etmişdir.

MƏLİKOV ARİF CAHANGİR OĞLU

1933-cu ildə Bakıda doğulmuşdur. Bəstəkar, SSRİ və Azərbaycan xalq artisti, SSRİ Dövlət mükafatı laureatı, professor, 1958-ci ildə Azərbaycan Dövlət konservatoriyasında Q.Qarayevin sinfini bitirmişdir.

A.Məlikov müxtəlif janrlarda yazılmış musiqi əsərlərinin - "Məhəbbət əfsanəsi", "İki qəlbin poeması", "Bu yerdə iki nəfər" baletlərinin, "Dalğalar" operettasının, vokal sinfonik əsərlərin, simfoniyaların müəllifi olmaqla, kinofilmlərə və teatr səhnə əsərlərinə musiqi bistələmiş və bir sıra başqa musiqi əsərləri yazmışdır. "Məhəbbət əfsanəsi" baleti A.Məlikova dünya şöhrəti gətirmiştir. Bu əsər dünyyanın bir sıra ölkələri-

nin teatr səhnələrində habelə Moskvanın Böyük Teatrında dəfələrlə oynanılmışdır. A.Məlikov 1958-ci ildən Azərbaycan dövlət konservatoriyasında dərs deyir.

Arif Cahangir oğlu Məlikov dəfələrlə SSRİ Ali sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur.

MELİKOFF İREN XANIM

1917-ci ildə Peterburqdə doğulmuşdur. Ailesilə birlikdə Fransaya köçmüştür. Atası azərbaycanlı, anası rusdur. Filologiya elmləri doktoru, professor. Parisdə ingilis dilində litsey bitirmiştir. Sarbonna universitetində təhsil almaqla eyni zamanda, şərq dilləri institutunda oxumuş, ərəb, fars və türk dillərini öyrənmişdir.

1940-ci ildə universiteti bitirdikdən sonra İ.Melikoff yeddi il Türkiyədə ərinin vətənində yaşamış qızlarını böyütmüşdür. 1947-ci ildə Fransaya qayıdaraq "Orta əsrlər Türkiyə eposları" mövzusunda doktorluq dissertasiyası müdafiə etmiş və Strasburq universitetində professor yeri almışdır. Onun elmi maraq dairəsi çox əhatəlidir. O, 400-ə qədər elmi işin müəllifidir. "Koroğlu", "Umur paşa", "Məlik Danişmənd", "Seyid Batddal", Babək hərəkatı, Qızılbaşlar tarixi, Əbu Hüseyn Xorasaninin yaradıcılığı, Xətai, M.F.Axundov və bir sıra başqa monoqrafiyaların və ədəbiyyatşunaslıq tədqiqatlarının müəllifidir. İ.Melikoffun söyi nəticəsində Strasburq universitetində türk şöbəsi yaradılmış, tezliklə İren xanımın direktor olduğu elmi-tədqiqat institutuna çevrilmişdir. Bu institutda azərbaycan mədəniyyətini öyrənən mərkəz yaradılmışdır. 1966-ci ildə İ.Melikoff "Türkika" adlı jurnal nöşr edərək burada fransız oxucularını türk xalqlarının tarixi, ədəbiyyatı və mədəniyyəti ilə tanış edir. Bu jurnalda Anarın, Çingiz Hüseynovun, Sara

Aşurbəylinin, Tofiq Məlikovun və bir sıra başqa azərbaycanlı müəlliflərin əsərləri çap olunmuşdur.

Melikoff İren xanım Fransa və Azərbaycan mədəniyyət əlaqələri mərkəzinin sədridir. İren xanımın üç qızından biri Şirin bu cəmiyyətin katibidir. Böyük qızı Bilqeyis filoloji elmlər doktoru, Strasburq universitetinin professorudur, burada rus dilindən mühazirələr oxuyur.

MƏLİKOV TOFIQ DAVUD OĞLU

1942-ci ildə Şəmkirdə doğulmuşdur. Filologiya elmləri doktoru, professor. 1965-ci ildə ADU-nun şərqşünaslıq fakültəsini bitirmişdir.

T.Məlikov 1966-91-ci illərdə SSRİ EA-nın şərqşünaslıq institutunda elmi işçi, 1992-94-cü illərdə İstanbul universitetinin rus dili və ədəbiyyatı kafedrasına rəhbərlik etmiş. Eyni zamanda "Boğaziçi" universitetində azərbaycan dili və ədəbiyyatından dərs demişdir. 1995-ci ildən T.Məlikov Moskva Dövlət Dilçilik institutunda şərq dilləri kafedrasının müdürüdür. O, eyni zamanda REA-nın dünya ədəbiyyatı institutunda elmi işçi işləmişdir. T.Məlikovun elmi maraq dairəsi – Türk xalqlarının dili, ədəbiyyatı və mədəniyyəti təşkil edir. O yüzdən artıq nəşr olunmuş elmi işin habelə dörd monoqrafiyanın müəllifidir. T.Məlikov 1988-ci ildə Moskvada azərbaycanlıları birləşdirmək, onlara və doğma xalqına kömək etmək məqsəilə "Ocaq" cəmiyyəti yaradaraq onun sədri olmuşdur. 90-ci illərdə rus qoşunları Bakının dinc əhalisini qanına qəltən edəndə, "Ocağ"ın üzvlərini bir yerə toplamış birlikdə Moskva-da yaşayan azərbaycanlıları və Azərbaycanın dostlarını öz xalqının müdafiəsinə qaldırılmışdır.

Tofiq Davud oğlu Məlikov Rusiya türkoloqları komitəsinin sədrinin müavini, Türkologiya Jurnalının redaksiya şurasının

üzvü, Ümumrusiya Azərbaycanlıları Konqresinin vitse prezidentidir.

MİRZƏCANZADƏ AZAD XƏLİL OĞLU

1928-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Neftçi alim, texnika elmləri doktoru, professor, Azərbaycan EA-nın akademiki, əməkdar elm xadimi Azərbaycan dövlət mükafatı laureati. 1949-cu ildə Azərbaycan Sənaye institutunun neft sənayesi fakültəsini bitirmiştir.

1948-ci ildə əmək fəaliyyətinə baş laborant kimi başlayan A.Mirzəcanzadə müasir dövrün ən görkəmli neft-alimi, Azərbaycan EA-nın akademiki, Nazirlər kabinetinin nəzdində elm və texnika komitəsinin sədri vəzifəsinə qədər yüksəlmişdir. A.Mirzəcanzadənin elmi fəaliyyəti neft sahəsində olan bütün elmləri əhatə edir, onun elmi tədqiqatlarının xarakterik cəhətlərindən biri, neft sənayesinin əməli tələblərilə sıx əlaqədə olub, sahənin perspektiv və aktual problemlərinin fanatikcəsinə həllidir. A.Mirzəcanzadənin rəhbərliyi altında, neft və qazın istehsalında qeyri bərabər proseslərdə, fiziki sahələrin qeterogen sistemlərin hidravlik xüsusiyyətlərinə təsiri öyrənilir. Onun təşəbbüsü ilə neft və qaz sənayesinin kəşfiyyatdan qazın nəqlinədək olan bütün sahələrdə riyazi eksperiment nəzəriyyəsi geniş tətbiq olunmağa başlamışdır. A.Mirzəcanzadə neftçixarma sahəsində yeni istiqamətin, radiotexnologiyayanın yaradıcısı və inkişaf etdirilməsinin təşəbbüsçüsüdür. Onun məktəbində ilk dəfə olaraq nenyuton neft yataqlarının işlənməsi nəzəriyyəsi hazırlanmışdır. A.Mirzəcanzadə 400 dən artıq nəşr olunmuş elmi işin, 60-dan artıq monoqrafiyanın müəllifidir. O, Əlcəzairdə, Bolqariyada, Vyetnamda, Almaniyada, Kanadada, Yaponiyada və bir sıra başqa ölkələrdə mühazirələr oxumuşdur. Onun əsərləri bir sıra xarici dillərə tərcümə

olunmuşdur. "Fiziki proseslərin mexanikası", "Qərbi Sibir neft yataqlarının işlənməsi və istismarı" (başqa müəlliflərlə birgə) "Neft fizikasının paradoksları" və bir sıra başqa işlər Mirzəcanzadənin ən dəyərli işləridir.

Azad Xəlil oğlu Mirzəcanzadə dünyadanın bir sıra akademiyalarının fəxri akademiki, Azərbaycan Prezidenti yanında Ali Atestasiya komissiyasının sədri, Beynəlxalq Şərq neft akademiyasının prezidentidir, bir sıra orden və medallarla təltif olunmuşdur.

MÜTƏLLİBOV AYAZ NİYAZİ OĞLU

1938-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Siyasi və dövlət xadimi. 1962-ci ildə Azərbaycan neft-kimya institutunun neft maşınları mühəndis mexaniki ixtisası üzrə bitirdikdən sonra xalq təsərrüfatında və partiya işində müxtəlif rəhbər vəzifələrdə çalışmışdır. 1991-92-ci illərdə Azərbaycan Respublikasının ilk prezidenti olmuşdur.

1992-ci ildən mühacirətdədir.

NAMAZOVA ƏDİLƏ ƏVƏZ QIZI

1926-ci ildə Ağdamın Seyidli kəndində doğulmuşdur. Pediator-kardioloq həkim, tibb elmləri doktoru, professor, əməkdar elm xadimi, Azərbaycan EA-nın və Rusiya tibb elmləri akademiyasının akademiki, 1949-cu ildə Azərbaycan Dövlət Tibb Institutunu bitirmişdir.

1965-ci ildən Ə.Namazova Azərbaycan Dövlət Tibb institutunun klinik pediatriya kafedrasının müdürüdür. Ürək çəpərinin anadangəlmə qüsurlarının klinik xüsusiyyətlərini öyrənmiş, sünə qan dövranı şəraitində cərrahi müalicəyə göstəriş və

əks göstəriş kriteriyasını müəyyənləşdirmiş, həmin qüsurların təsnifatını təklif etmişdir. Ə.Namazova ürək damar və endokrin sistemi, qaraciyər və öd yollarına həsr olunmuş 150-dən artıq çap olunmuş elmi əsərin müəllifidir. Habelə, ürək çəpərinin cərrahiyəsi, "Uşaqlarda qara ciyər və öd yolları xəstəliklərinin müalicə üsulları" (digərlərilə birlikdə) "Azərbaycanda uşaqlarda endokrin xəstəliklər" " Uşaq və gənclərdə ilkin arterial hipotoniya" və "Uşaq xəstəlikləri" (dərslik) xarici dillərə tərcümə olunmuşdur.

Namazova Ədilə Əvəz qızı - Azərbaycan Səhiyyə Nazirliyinin elmi şurasının və respublika uşaq xəstəlikləri cəmiyyətinin sədridir. Yaponiyada, Avstriyada, Hindistanda və başqa ölkələrdə pediatr və kardioloqların beynəlxalq konqreslərində elmi mərkəzlərlə çıxış etmişdir.

NƏRİMANBƏYOV TOĞRUL FƏRMAN OĞLU

1930-cu ildə Bakıda doğulmuşdur. Boyaqkar, monumentalçı və teatr rəssamı SSRİ və Azərbaycan xalq rəssamı, SSRİ və Azərbaycan Dövlət Mükafatları laureatı. 1950-ci ildə Bakı rəssamlıq məktəbini, 1955-ci ildə Litva dövlət incəsənət institutunu bitirmiştir.

T.Nərimanbəyovun romantik aspektə işlənmiş tabloları gərgin ritm və ekspressiv əlvanlığı ilə zəngindir. Cılğın ehtiras qaynarlıq, güclü xarakter, emosional yüksəliş əhatəlilik yaradıcılığına xasdır. T.Nərimanbəyovun "Xəzər üzərində şəfəq", "Baltika balıqçuları" tablolarında gənc entuziastların romantik obrazları əks olunmuşdur. "Emalatxanada" "S.Bəhlulzadə", "Mahni", "Məhsuldarlıq", "Polyaçka", "Sevinc" kimi lirik lövhələrində işıqlı həyatı anlar əks olunmuşdur. T.Nərimanbəyov əlvan və parlaq boyalardan istifadə edərək cılğın

dinamik müasir qəhrəmanlığı canlandırmağa səy edir. Rəssamın ürekodusu axtarış formaları və ekspressiyaları Azərbaycan və dünya incəsənətinin ən yaxşı ənənələrinə əsaslanmışdır. T.Nərimanbəyovun "Göyçay bağlarında", "Bahar yarmarkası", "Narlar və armudlar", "Çiçəklər", "Köhnə çinar", "Qız qalası" kimi heyranedici naturmort və peyzajlardan təbii dekorativlik duymularıyla təbiət ətri duyulur. Onlara sanki torpağın canlı şirəsi, Abşeronun yandırıcı günəşi, Göyçayın, Zaqatalanın, Lənkəranın, təbiətinin çılgın sonsuzluğunun əlvən rəngləri hopmuşdur. T.Nərimanbəyov bir çox teatr səhnələrinin və bayram təntənələrinin dekorativ səhnə əsərlərinin müəllfididir.

Nərimanbəyov Toğrul Fərman oğlu 1952-ci ildən bədii səgilərin iştirakçısıdır. Kubada, Hindistanda, Polşada, Çexiyada, Slovakiyada, Almaniyada, Fransada, İtaliyada və Moskvada, ABŞ-da dəfələrlə fərdi sərgiləri keçirilmişdir. Bir sıra orden və medallarla təltif olunmuşdur.

NƏBİYEV BƏKİR ƏHMƏD OĞLU

1930-cu ildə Ağdaşın Üçqovaq kəndində doğulmuşdur. Tənqidçi ədəbiyyatşunas, filologiya elmləri doktoru professor, Respublika dövlət mükafati laureatı Z.A.Tağıyev adına, "Dədə Qorqud" və "Məmməd Araz" mükafatlarının laureatıdır. Əməkdar elm xadimi Azərbaycan EA-nın akademikidir. 1954-cü ildə ADU-nun filologiya fakultəsini bitirmişdir.

B.Nəbiyev 1951-ci ildə ədəbi-yaradıcılıq fəaliyyətinə başlamışdır. 500-dən artıq ədəbi-tənqid məqalə və resenziyaların, 30 monoqrafiya və dərsliyin müəllfidir. "Firudin bəy Köçərli", "Əhməd Cavad" "Almas İldirim", "Ölməzliyin sırrı", "Roman və müasir qəhrəman", "Ədəbiyyat" (5-ci sinif dərsliyi) daha çox tanınmışlar.

Nəbiyev Bəkir Əhməd oğlu Azərbaycan EA-nın "Xəbər-

lər" jurnalının baş redaktorudur. (dil, ədəbiyyat və incəsənət seriyası).

NƏBİ XƏZRİ (Babayev Nəbi Ələkbər oğlu)

1924-cü ildə Bakının Xirdalan kəndində doğulmuşdur. Şair, ictimai xadim, əməkdar incəsənət xadimi, Azərbaycanın xalq şairi, SSRİ və Azərbaycan Dövlət mükafatları laureatı, 1952-ci ildə Moskva Ədəbiyyat institutunu bitirmiştir.

1944-cü ildən çap olunur, 1950-ci ildə "Çiçəklənən arzular" adlı ilk şerlər kitabı çap olunmuşdur. Onun onlarla lirik melodik şerlərinə mahnişlar bəstələnmişdir. "Günəşin bacısı" poeması kənd əməkçilərinə "İki Xəzər" poeması isə dəniz neftçilərinə həsr olunmuşdur. "Bakının səhəri", "Dəniz səma və məhəbbət", "Dərələr", "Ulduzlar karvanı" və başqa əsərləri dərin həyatı motivlərlə zəngindir. Nəbi Xəzri "Ana", "Bacı", "İnam", "Əfsanələrin oğulları" və başqa poemaların müəllfididir. O, dramaturq kimi də tanınmışdır. "Əgər sən yanmasan", "Mirzə Şəfi Vazeh", "Əks-səda", "Burla Xatun" və başqa əsərləri tamaşaçıların rəğbətini qazanmışdır. Poemalarının süjet xətti və səhnə qəhrəmanlarına çevrilmiş təbiət qüvvələri, yüksək romantik stil, əhvali ruhiyyəsinin uca mərsiye tonu, şairin duyğularını əks etdirərək qalibləri vəsf şəhidləri isə ağlayır. Buna baxmayaraq Nəbi Xəzrinin şerləri heç vaxt pessimistik tonları əks etdirməmişdir. Onun şerlərindən birindən parça vermək yerinə düşər:

Sakitliyin öz dili var.
Hər sinan budağın öz harayı
Hər payız yarpağının
Öz məhəbbət duigusu və dərdi

*Dinlə axan suyu
Nəzər sal ulduzun işartisına
Yox, su elə belə piçildamır
Yox, elə belə işıldamır ulduz!*

NƏSİBOV ƏLİ HƏSƏN OĞLU

1942-ci ildə Gürcüstanın Borçalı mahalının yuxarı Bəzəkli kəndində doğulmuşdur. Metallurq alim, texnika elmləri doktoru, professor, Rusiya Təbiət elmləri akademiyasının akademiki. 1965-ci ildə Azərbaycan Dövlət Politexnik institutunda mexanika fakultəsini bitirmişdir.

1965-68-ci illərdə Ə.Nəsibov Elmi Tədqiqat Neft Maşınqayırma institutunda mühəndis, 1968-ci ildə Azərbaycan dövlət politexnik institutunda asistent, 1970-89-cu illərdə SSRİ Metallurgiya Nazirliyinin İ.Bardin adına Qara Metallurgiya Baş elmi Tədqiqat İnstitutunda elmi işçi olmuşdur. 1989-cu ildən Rusiya federasiyası elm və texnologiya nazirliyinin, Dövlət elm və texnika komitəsinin baş mütəxəssisiidir. Ə.Nəsibov 200-dən artıq elmi işin, habelə 60 patent və müəlliflik şəhədnaməsi və ixtiranın müəllifidir. Vanadium və neobiumun karbonitrit fazalarının temperatur fasılısında intensiv ərimənin ausgenit dənələrinin karbonit əmələ gətirən mikroəlavə elementlərdən asılılığını elmi şəkildə əsaslandırmış və təcrübədə isbat etmişdir. Soyuma vaxtinin azalması və ona təsirin nəzəri prinsipləri ilə bağlı tədqiqatları xüsusilə əhəmiyyətlidir.

Nəsibov Əli Həsən oğlu ümumittifaq ixtiralar və səmərləşdiricilər cəmiyyətinin və Rusiya Federasiyasının dövlət mükafatları laureatıdır (1998).

NƏSİBOV ƏDALƏT MƏHƏMMƏDƏLİ OĞLU

Qazaxda anadan olmuşdur. Aşıq, sazəndə. Saz çalmağı atası Məhəmməddən öyrənmiş, ustadı atası olmuşdur. Gənc yaşılarından fitri istedadı üzə çıxmış məclislərə dəvət almışdır. Xalq şairi Səməd Vurğun onun çalğısının vurğunu olmuş, Ədalət Ruhani çalanda qol götürüb oynayarmış. O Qaytarma, Baş Saritel, Ruhani, Yanıq kərəm və başqa saz havalarının bənzərsiz ifaçısıdır. Ədalət sazi sinəsinə sixib çalanda əsən küləyə, çağlayan bulağa, şahə qalxıb kükərəyən dalğalara, dağ şəlaləsinə çevrilir. Məcnun kimi dəlicəsinə, Kərəm kimi yana-yana çalır, alışib yanmaq, od olub yandırmaq istəyir, özünü unudur, sazin sehrinə dalaraq nəğməyə çevirilir. Qeyri-adı ecazkar çalğı qabiliyyətinə malik sazəndədir. O tüstüsü olmayan oddur, alovdur. XX əsrin möcüzəsidir.

OCAQOV RASİM MİRQASIM OĞLU

1933-cü ildə Şəkida doğulmuşdur. Rejissor kinooperator, Azərbaycanın xalq artisti, SSRİ və Azərbaycan Dövlət mükafatları laureati. 1955-ci ildə ÜİKİ-nin operatorluq kursunu 1966-ci ildə Azərbaycan dövlət incəsənət institutunu bitirmişdir.

İlk operator işi "Onun böyük ürəyi" filmi olmuşdur (1959). O, operator kimi "Əsil dost", "Bizim küçə", "Əsas müsahibə" və başqa filmləri çəkmişdir. R.M.Ocaqovun operator ustalığı digər azərbaycan operatorlarından fərqi kamerasının daim kadrdaxili hərkəti ilə, geniş planda kadra alma və ekspressiyalardır. R.Ocaqov "Qisasçı", "Tütək səsi", "Ad günü", "İstintaq", "Bağlı qapı arxasında", "Park" ("Lenfilm" kinostudiyası ilə birgə) "Başqa həyat", "Qətldən yeddi gün sonra" və

başqa filmleri çekmişdir. R.M.Ocaqov sosial gərginliklərlə zəngin olan filmleri yaradıcısı və mürəkkəb kolliziyaların tədqiqatçısı kimi özünü tanıtmışdır. Öz əsərlərində o insanların talelərini açaraq fərdiliklərini və əksliklərini göstərmişdir.

Rasim Mirqasim oğlu Ocaqovun filmleri müxtəlif kinofestivallarda mukafatlara layiq görülmüşdür. "Tütək səsi" dünyanın bir sıra ekranlarında gösterilmişdir. "İstintaq" filmi uzun müddət qadağa altında olmuşdur. Bahəna sadə olmuşdu, film hüquq-mühafizə orqanlarındakı rüşvətxorluq və mənəvi natəmizliyi tənqid edirdi.

PAŞAZADƏ ALLAHŞÜKÜR HÜMMƏT OĞLU

1949-cu ildə Lənkəranın Cil kəndində doğulmuşdur. Ali-Ruhani-Bütün Qafqazın şeyxi, Şeyxülislami, şeyx həzrətləri, tarix elmləri doktoru, Azərbaycan Milli yaradıcılıq akademiyasının akademiki, İordaniya İslam Mədəniyyəti Kral akademiyasının müxbir üzvü. 1971-ci ildə Buxarada Mir Ərəb Mədrəsəsini, 1975-ci ildə Daşkənd Ali Ruhani akademiyasını bitirmiştir.

A.H.Paşazadə əmək fəaliyyətinə 1966-ci ildə Cil kəndində fəhlə kimi başlamışdır. İslam akademiyasını bitirdikdən sonra 1975-78-ci illərdə Qafqaz Müsəlmanları Ali Ruhani İdarəsi sədrinin katibi sonra müavini olmuşdur. 1978-80-ci illərdə Təzə-Pir Məscidinin axunu olmuşdur. 1980-ci ildən Qafqaz müsəlmanları idarəsi Ali ruhani idarəsinin sədri (Şeyxül İslam), 1986-ci ildən Qafqaz xalqlarının Ali dini İdarəsinin sədridir. A.H.Paşazadə islam tarixinə və "Quran"ın təfsirinə dair bir sıra əsərlərin müəllifidir. O, müsəlmanların birləşməsində, Azərbaycan dövlətçiliyinin müdafiə olunmasına, Qafqazda və bütün dünyada sülhün qorunmasına, terrorizmlə mübarizədə fəal iştirak edir. Müsəlmanların bir sıra beynəlxalq simpozi-

umlarının, konqreslərinin, forumlarının və qurultaylarının iştirakçısıdır. 1990-cı ildə Rus tankları günahsız, silahsız azərbaycan vətəndaşlarını öz tirtilları altında əzəndə A.Paşazadə M.Qorbaçova ittihamedici bir telegram göndərmiş onu cinayətkar adlandırmış və öz xalqına qarşı silah qaldıran dövlətin Ali Məclisinin üzvü olmaqdan imtina etmişdi. Çeçen xalqının terrorizm və vahabizmə qarşı mübarizə adı altında fiziki məhvini qarşı səsini qaldıran ilk müsəlman ruhani rəhbərlərindən biridir. Yeri gəlmişkən A.H.Paşazadənin bu məktubunu Rusyanın demokratik, mətbuat və informasiya vasitələri nəşr etmişdilər.

Məhz A.Paşazadənin böyük səyi nəticəsində Qafqazda ilk dini mədrəsə, ilk Ali Ruhani Məktəb açılmışdır. İndi Azərbaycanda və Qafqazda bir neçə Ali Ruhani Məktəbi fəaliyyət göstərir. "Quran"ın Azərbaycan və Rus dillərində respublikamızda ilk nəşri və sonrakı nəşrləri onun adı ilə bağlıdır. İndi Qafqazın bir sıra məscidlərində müxtəlif məzhəblərdən olan müsəlmanlar bir yerdə namaz qılırlar. O, bütün Qafqaz müsəlmanları idarəsinin nəzdində elmi-dini şura yaradaraq elmin müxtəlif sahələrindən olan alımları bura cəlb etmişdir.

Paşazadə Allahşükür Hümmət oğlu SSRİ və Azərbaycan Ali Soveti 1992-ci ildə Milli Məclisə deputat seçilmiş, Respublikanın və bir sıra müsəlman dövlətlərinin Ali ordenləri ilə təltif olunmuşdur.

RƏHMANZADƏ ƏHƏD ƏLİİƏHMƏDDİN OĞLU

1939-cu ildə Tehranda doğulmuşdur. Görkəmlı alman alimi iqtisadçıdır. İqtisad elmlər doktoru, professor, Bonn Universitetinin iqtisadiyyat fakultəsini bitirmiştir. Rəhmanzadənin ailəsi 30-cu illərdə sovet vətəndaşlığı olmadıqlarına görə Bakıdan İrana deportasiya olunmuşdur. Əhəd burada doğulub təh-

sil almışdır. 1959-cu ildə Gölnə gələrək bir il hazırlıq kursunda oxuduqdan sonra ali məktəbə qəbul olunmuşdur.

Universiteti fərqlənmə ilə bitirdikdən sonra ona Bonn və Kassel universitetlərinin iqtisad fakultələrində dərs demək təklif olunmuşdur. 1974-79-cu illərdə Ə.Rəhmanzadə eyni zamanda Almaniya federativ respublikasının iqtisadi inkişaf nazirliyində baş ekspert olur. O, çoxsaylı elmi əsərlərin, habelə "İnkişaf edən ölkələrin iqtisadiyyatı", "Dünya ərzaq balansı", "Üçüncü dünya ölkələri iqtisadi razılaşma axtarışları", "Üçüncü dünya ölkələrinin sosial-iqtisadi integrasiyası", "Üçüncü dünya ölkələrinin siyasi razılaşma axtarışları" kimi ondan artıq monoqrafiyanın müəllifidir.

Əhəd Əliəhməddin oğlu Rəhmanzadənin qardaşlarından biri, Rəhim Əliəhməddin oğlu görkəmli alman alimi həkim cərrah, tibb elmləri doktoru, professor, Ümumalman Cərrahlar Cəmiyyətinin prezidenti olmaqla, Berlində yaşayır. İkinci qardaşı Səməd Londonda jurnalistdir. Bi-bi-si direktorlar şurasının üzvüdür, üçüncü qardaşı Cümşüd Dallasda yaşayır, mühəndisdir, böyük sənaye korporasiyasının rəhbəridir.

RƏHMANZADƏ MARAL YUSİF QIZI

1916-cı ildə Bakıda doğulmuşdur. Azərbaycanın xalq rəssamı, respublika dövlət mükafatı laureatı. 1940-cı ildə Moskva incəsənət institutunu bitirmişdir.

İstedadlı firça ustası T.Rəhmanzadə plakatlar yaradır, klassiklərin, və müasir yazıçıların əsərlərinə çəkdiyi illüstrasiyalarda müasir epoxa, zamanın rəngləri, ədəbi əsərin fərdiliyi nəzərə alınmaqla, müniatür elementləri tətbiq edib, qrafik obrazların realist təcəssümünə nail olur. Xətainin "Dəhnamasına", Heyran xanının lirik qəzəllərinə, "Azərbaycan nağılları"na çəkdiyi illüstrasiyalar xüsusişlə dolğun, incə və lakonik-

dir. T.Rəhmanzadə dəzgah qrafikasının inkişafına böyük töhfələr vermişdir. "Bakı", "Neft", "Bizim Xəzərdə", "Dağ kəndinin anaları", "Araz", "Mənim vətənim", "Azərbaycan, "Naxçıvan gözəli" linoqrafiyalarda tarixi keçmişimiz və bu günümüz əks olunmaqla, əmək adamlarının obrazları, elmi və lirik peyzajlar, hardasa kənd və şəhər adamlarının möişətinin özünəməxsus fərdiliyi öz əksini tapır. Rəssamın milli ənənələrə sədaqəti onun müasir dünyagörüşü ilə üzvi vəhdət təşkil edir. Seriyalar özünün qrafik məharətli texniki icrası ilə fərqlənir.

Rəhmanzadə Maral Yusif qızı 1940-ci ildən sərgilərin iştirakçısıdır. 1966-67-ci illərdə Bakıda fərdi sərgisi açılmışdır.

RİZAYEV RAMİZ HƏSƏNQULU OĞLU

1939-cu ildə Naxçıvanda doğulmuşdur. Kimyaçı-alim, diplomat, kimya elmləri doktoru, professor. Azərbaycan MEA-nın və Beynəlxalq mühəndislər akademiyalarının akademiki. 1962-ci ildə ADU-nun kimya fakültəsini bitirmiştir.

R.Rizayevin elmi tədqiqat sahəsi aromatik nitrillərdir. Onun elmi araşdırmaları böyük nəzəri və praktiki əhəmiyyət daşdıguna görə xalq təsərrüfatında tətbiq olmuşdur. 250-dən artıq elmi işin müəllifidir. 36 patent, sənayesi inkişaf etmiş bir sıra ölkələrdə qeydə alınmışdır. Rəhbərliyi altında 30 elmlər namızədi, 7 elmlər doktoru yetişmişdir. R.Rizayev bir neçə il Azərbaycan EA-nın qeyri-üzvi fiziki kimya institutuna rəhbərlik etmişdir.

XX əsrin 80-ci illərinin ortalarında Azərbaycan cəmiyyətinin demokratikləşməyə doğru inkişafi R.Rizayevin qarşısında yeni vəzifələr qoydu. O, 1987-93-cü illərdə Frankfur-Maynda yerləşən insan hüquqları mərkəzində Azərbaycan bölməsinə rəhbərlik etmişdir, 1992-ci ildə R.Rizayev bu mərkəzin yubi-

ley konqresində erməni şovinist millətçilərin Xocalıda etdikləri vəhşilikləri ifşa edən parlaq məruzə etmişdi. Azərbaycanın tarixinin çətin bir dövründə, azərbaycanlıların Ermənistandan deportasiya olunması Dağlıq Qarabağın erməni silahlı qüvvələri tərəfindən işğalı və bir milyon azərbaycanının məcburi qaçqına çevrildiyi vaxtda R.H.Rizayev özünü darda qalanların qızığın müdafiəcisi kimi göstərdi.

1993-cü ildə R.H.Rizayev Azərbaycan Respublikasının Rusiyada səlahiyyətli nümayəndəsi təyin olunur. Bir il sonra isə Azərbaycan respublikasının Rusiya federasiyasında fəvqəladə və səlahiyyətli səfiri olur. O, bu vəzifədə iki dövlət arasında münasibətlərin hərterəfli inkişafı üçün var qüvvəsini sərf edir.

Rizayev Ramiz Həsənqulu oğlu REA-nın katalizm üzrə elmi şurasının və "Nefteximiya" jurnalının redkollegiyasının üzvüdür. Fövqəladə və səlahiyyətli səfir dərəcəsi var, orden və medallarla təltif olunmuşdur.

RZAYEV ANAR RƏSUL OĞLU

1938-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Yaziçi, drmaturq, ssenarist və kinorejissor. Azərbaycanın əməkdar incəsənət xadimi, xalq yazarı, respublika Dövlət mükafatı laureati. 1960-ci ildə ADU-nın filologiya fakültəsini bitirmişdir. 1964-cü ildə Ali ssenaristlər kursunu, 1974-cü ildə Ali rejissorluq ustalığı kursunu bitmişdir. Xalq şairləri Rəsul Rzanın və Nigar Rəfibəylinin oğlundur.

Anar 1960-ci ildən çap olunur. 50-dən artıq kitabın müəllifidir. Onun "Ağ liman", "Dantenin yubileyi", "Beşmərtəbəli evin altıncı mərtəbəsi" povestləri, "İlin sonuncu gecəsi", "Şəhərdə yay" pyesləri sevinclə, kədərlə, qayğılarla yaşayan böyük şəhərin sakinlərinə həsr olunmuşdur. "Əlaqə" adlı elmi

fantastik əsəri azərbaycan ədəbiyyatında bu janrda yazılmış ən yaxşı əsərlərdən biridir. Anar bir sıra bədii əsərlərin müəllifidir. O, "Yer-su, od-hava", "Gün keçdi", "Sönmüş ocaqların işıqları" və s. rejissor kimi Y.Əzimzadə ilə birlikdə özünün "Dantenin yubileyi", "Üzeyir Hacıbəyov. Uzun ömrün akordları", "Qəm pəncərəsi" əsərlərini ləntə almışdır. Anarın ssenarilərində müasir tematika üstünlük təşkil etmeklə, kəskin mənəvi problemlər tədqiq olunur. O, dəfələrlə tarixi keçmişə müraciət etmişdir. Anar habelə ədəbiyyatşunaslıq, incəsənət və bir sıra başqa sahədə ocerklərin, məqalələrin müəllifidir. Əsərləri bir sıra xarici dillərə tərcümə olunmuşdur.

Anar Rəsul oğlu Rzayev (Anar) 1987-ci ildə Azərbaycan yazıçıları ittifaqının birinci katibi seçilmiş, 1991-ci ildən Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin sədridir. Dəfələrlə SSRİ və Azərbaycan SSR Ali sovetlərinə və Azərbaycan Respublikasının Milli Məclisinə deputat seçilmişdir. Elm və Mədəniyyət Komissiyasının sədridir. Orden və medallarla təltif olunmuşdur.

SALAHOV TAHİR TEYMUR OĞLU

1928-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Boyaqkar, qrafik, teatr rəssamı. SSRİ xalq rəssamı, professor. Rusiya Rəssamlıq Akademiyasının akademiki, SSRİ və Azərbaycan dövlət Mükafatları Laureati, Sosialist Əməyi Qəhrəmanı. 1950-ci ildə Bakı Rəssamlıq Məktəbini 1950-ci ildə V.Surikov adına Moskva Dövlət Rəssamlıq Akademiyasını bitirmişdir. P.D.Pokarjevskinin tələbəsi olmuşdur. 1973-cü ildən SSRİ dağılanadək SSRİ rəssamlıq ittifaqının birinci katibi olmuşdur.

İstedalı firça ustası Tahir Salahov Azərbaycan rəssamlıq sənətinin dramatik qəhrəmanlıq xəttinin nümayəndəsidir. Lövhələrinin obrazları vüqarlı və dinamik, qətiyyətli ləkənəliyə malik olmaqla, kompozisiya baxımından monumental və əvan-

düzümə malikdir. Onun rəsmrlərində mənə ilə forma kamilliyi vəhdət təşkil edir. T.Salahovun "Romantiklər" programlı kompoziyası genişformatlı kinokadr prinsipinə uyğun əmək mövzusunun poetik ifadəsinin parlaq təzahürüdür. "Abşeron qadınları" kompozisiyasında Azərbaycan qadınının daxili gözəllikləri və ləyaqəti - ana və əməkçi obrazı əks olunmuşdur. "Bəstəkar Qara Qarayevin portreti" əsəri əsl yaradıcılıq yüksəkliliyinin kəskin psixoloji xarakterini əks etdirməklə cəzbədicidir. Bu obrazın əks etdirilməsi baxımından intelektin dərinliyini, iti ağlı, fantaziyanın uğuru, bəstəkarın daxili aləmini bütün gözəllikləri ilə əks etdirməklə XX əsrin sonunda Azərbaycan portret sənətinin zirvəsi sayılır. T.Salahovun tematik diapazonu genişdir, O, "Xəzərin üstündə", "Abşeron motivləri" peyzajlarının, C.Cabbarlının "Aydın", Ü.Hacıbəyovun "Koroğlu", V.Şekspirin "Hamlet" və bir sıra başqa səhnə əsərlərinə tərtib vermiş, İtaliya, Meksika, Rusiya, ABŞ və başqa ölkə xalqlarının həyatını əks etdirən lövhələr çəkmişdir.

Salahov Tahir Teymur oğlu uzun illər SSRİ Rəssamlıq akademiyasının prezidenti olmuş, hazırda Rusiya Rəssamlıq akademiyasının vitse prezidentidir. Dəfələrlə SSRİ Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur.

SALAYEV ELDAR YUNUS OĞLU

1933-cü ildə Naxçıvanda doğulmuşdur. Alim-fizik, fizika riyaziyyat elmləri doktoru, professor, Azərbaycan EA-nın akademiki. Azərbaycan Dövlət mükafatı, S.İ.Vovilov adına, Z.A.Tağıyev adına və Nəriman Nərmənov adına mükafatların laureatıdır.

E.Salayev elmin istedadlı təşkilatçısıdır. Uzun illər elmi-tədqiqat fizika və fotoelektronika institutuna rəhbərlik etmişdir. 1983-97-ci illərdə Azərbaycan EA-nın prezidenti ol-

muş, yarımkəcicilər fizikası ilə bağlı onlarla elmi əsərin və monoqrafiyaların məllifidir. Rəhbərliyi altında onlarla elmlər namizədləri və doktorları yetişmişdir.

Salayev Eldar Yunus oğlu SSRİ Ali Sovetinə deputat, 1995-ci ildə Milli Məclisə üzv seçilmişdir. Orden və medallarla təltif olunmuşdur.

SALMANOV FƏRMAN QURBAN OĞLU

1931-ci ildə Şəmkirdə doğulmuşdur. Geoloq alim, ictimai xadim, geologiya-minerologiya elmləri doktoru, REA-nın müxbir üzvü, Lenin mükafatı laureati, Sosialist Əmək Qəhrəmanı. 1954-cü ildə Azərbaycan Sənaye İnstitutunu bitirmişdir.

F.Salmanov 1954-59-cu illərdə Novosibirsk geologiya idarəesində geoloq, baş geoloq, neftkəşfiyyat ekspediyasının rəisi, 1959-62-ci illərdə Surqut Neftkəşfiyyat ekspediyasının rəisi, 1969-70-ci illərdə Tümen Baş geologiya idarəesinin baş geoloqu, 1978-ci ildən bu baş idarənin rəisi olur. 80-ci ilin sonu 90-cı illərin əvvəlində F.Q.Salmanov SSRİ Geologiya Nazirinin birinci müavini işləyir. Onun rəhbərliyi altında Surqutda, Salımskda, Pravdinskda, Mamontovskda, Somotlorda, Urenqoya, Qərbi Sibirin başqa yerlərində 20 Neft və Qaz yatağı aşkar edilmişdir. F.Q.Salmanov neft və qaz Geologiyası məsələləri ilə bağlı bir sıra elmi işlərin müəllifidir. Habelə "Neft və Qaz yataqlarının formallaşma şəraiti və paylanması qanuna uyğunluğu", "Qərbi Sibir Neft və Qazının Geologiyası", "Böyük Neft və Qaz yataqlarının yer qabağında paylanması qanuna uyğunluğu", "Axtarışın sürətləndirilməsi" onun fundamental əsərləridir.

Salmanov Fərman Qurban oğlu RSFSR Ali Sovetinə deputat seçilmiş orden və medallarla təltif olunmuşdur.

SADIQOV SUYUN QASIM OĞLU

1960-ci ildə Gürcüstanın Qarayazı bölgəsində doğulmuşdur. İqtisadçı, alim, biznesmen, iqtisad elmləri namizədi. 1990-ci ildə Moskva İdarəetmə İnstitutunun "Tikintinin iqtisadiyyatı" fakültəsini bitirmiştir. SSRİ idman ustası, sambo üzrə 1978-ci il SSRİ çempionu. 1979-80-ci illərdə Avropa çempionatlarının mükafatçısı.

1980-81-ci illərdə S.Sadixov SSRİ DTK sistemində işləmişdir. 1981-2000-ci illərdə sahə ustası, iş icracısı, tikinti idarəsinin rəisi, tikinti trestinin rəisi "Mosrekonstruksiya" tikinti kompaniyasının baş direktoru, 1994-cü ildən eyni zamanda Moskva mənzil-tikinti bankının ("Mostjilstroybank") prezidenti olur.

Sadixov Suyun Qasim oğlu bir sıra elmi işlərin, habelə "Bazar dövründə tikintinin iqtisadiyyatı" moqnoqrafiyasının müəllifi, "Moskvanın fəxri memarı" adına layiq görülmüşdür. Azərbaycanlıların Rusiyada milli-mədəni mextariliyati Federal Şurasının prezyidentidir. S.Sadixov bu vəzifədə azərbaycanlıların Rusiya federasiyasının işlərində daha fəal işləməklərinə çalışmaqla, iki dövlətin və iki – rus və Azərbaycan xalqlarının yaxınlaşması onların arasında dostluq münasibətlərinin daha da möhkəmlənməsinə var qüvvəsi ilə səy göstərir. Xeyriyyə işləri ilə məşğul olur. Əmək və müharibə veteranlarına yardım edir.

SƏMƏDLİ ƏLİ QAFUR OĞLU

1930-cu ildə Goyçayın Mollaşıxlı kəndində doğulmuşdur. Yaziçi-dramaturq. Orta təhsilini Goyçayda alıb. 1953-cü ildə Azərbaycan İncəsənət İnstitutunun Teatrşünaslıq fakültəsini bitirmiştir. Ə.N.Səmədlı tanınmış xalq müəllimi Qafur Hacı

İمامəli oğlunun ailəsində doğulmuşdur. Mollaşıxlı orta məktəbi Qafur müəllimin adını daşıyır.

Əmək fəaliyyətinə 1953-cü ildə Mədəniyyət Nazirliyində başlamış, Azərbaycan Kinematoqrafçılar İttifaqında təbliğat şöbəsinə rəhbərlik etmiş, radioda-televiziyyada bədii-dramatik tamaşaların redaktoru olmuşdur. Ə.Q.Səmədlı yaradıcılıq fəaliyyətini 60-ci illərdə başlamış, 1961-ci ildə "Aqil babanın nagiylları" adlı ilk uşaq hekayələri kitabını çap etdirmiştir. O, uşaq və gənclər üçün yazılmış 30 pyesin, 100-e yaxın povest, hekayə və nağılin müəllifidir. "Məktəb səhnəsi", "Tərgül və Zərgül", "Hər kəsin öz ulduzu var", "Şehirli xalça", "Generalın uşaqlığı" (iki dəfə Sovet İttifaqı Qəhrəmanı Həzi Aslanov haqqında) onun ən yaxşı əsərləridir. Ə.Q.Səmədlı radio və televiziyyada multiplikasiya filmlərinə də ssenarilər yazmışdır. Onun əsərləri dünyanın bir sıra dillərinə tərcümə olunmuş, pyesləri müxtəlif ölkələrin səhnələrində oynanılmışdır. Onun "Artıq tamah baş yarar" tamaşası 1964-88 ildə Kukla Teatrina iki min dəfə tamaşaşa qoyulmuşdur.

Səmədlı Əli Qafur oğlu Goyçayda öz vəsaiti hesabına ölkəşünaslıq muzeyi və kitabxana açaraq burada doğma diyarın 100-dən artıq etnoqrafik nümunəsini, əl işlərini və on beş min kitab toplamışdır. Hər il bahar bayramında uşaqların yaradıcılıq müsabiqəsini keçirərək onları elmə həvəsləndirmək üçün mükafatlandırır.

TURXAN GÖNCEYİ

1925-ci ildə Təbrizdə doğulmuşdur. Filoloq alim, filologiya elmləri doktoru, professor. Orta təhsilini Təbrizdə, ali təhsili İstanbul universitetinin ədəbiyyat fakültəsində almışdır.

Əmək fəaliyyətinə Neapol universitetinin şərqşünaslıq fakültəsində dörs deməklə başlamışdır. Eyni zamanda Frankfurt

na Mayne və Hamburq universitetlərinin şərqsünaslıq üniver-

sitetlərində dərs demişdir. 1959-cu ildən London universitetində tələbələrə türk xalqlarının ədəbiyyatı və "Dədə Qorqud" eposu haqqında mühəzirələr oxumuşdur. Kembriç universitetinə dəvət alıb, burada, 1984-cü ildə Turxan üçün məxsusi olaraq fars və türk ədəbiyyatı kafedrası açılır. O, Xətai, M.F.Axundov, C.Məmmədquluzadə, Hüseyn Cavid, Mikayıl Müşfiq, Qara Qarayev, Fikrət Əmirov, Niyazi, Rəşid Behbudoğlu və bir sıra başqaları haqqında ədəbiyyatşunaslıq məqalələrinin müəllifidir. Azərbaycanın şair və yazıçılarının əsərlərini ingilis dilinə çevirmişdir.

Turxan Gəncəyi böyük Azərbaycanın şairi Xətai haqqında (I Şah İsmayıllı) monoqrafiya yazarkən Britaniya muzeyində saxlanılan əlyazmalardan istifadə etmişdir.

VAHABZADƏ BƏXTİYAR MAHMUD OĞLU

1925-ci ildə Şəkidə doğulmuşdur. Şair dramaturq, ədəbiyatçı. Azərbaycan Dövlət mükafatı laureratı. Filoloji elmlər doktoru, professor Azərbaycan EA-sının müxbir üzvü. 1947-ci ildə ADU-nun filologiya fakültəsini bitirmişdir.

İlk "Ana və şəkil" şerini 1943-cü ildə çap etdirmiştir. "Öz dostlırma" ilk kitabı 1949-cu ildə çap olunmuşdur. "Əbədi heykəl", "Ceyran", "İnsan və zaman", "Öz özümlə səhbət" əsərlərinin müəllifidir. B.Vahabzadə həm də dramaturq kimi tanınır. Onun "Vicdan", "İkinci səs", "Yağışdan sonra" əsərləri teatr səhnələrində müvəffəqiyyətlə oynanılır. Ədəbiyyatşunaslıq sahəsində də bir sıra əsərlərin, habelə "Səməd Vurğunun həyat və yaradıcılığı" monoqrafiyasının müəllifidir. B.Vahabzadə A.S.Puşkin, M.Y.Lermontov, N.A.Nekrasov və bir sıra başqalarının əsərlərini Azərbaycan dilinə tərcümə et-

mişdir. ADU-nin filologiya fakültəsində dərs deyir.

Vahabzadə Bəxtiyar Mahmud oğlu dəfələrlə Azərbaycan Ali Sovetinə və Milli Məclisə deputat seçilmişdir. 1991-ci ildən Respublika Yazıçılarının Ağsaqqalar Şurasının sədridir. Orden və medallarla təltif olunmuşdur.

VƏLİYEV İSMAYIL ÖMƏR OĞLU

1951-ci ildə Erməstanın Böyük Ayrım kəndində doğulmuşdur. Yaziçi, ədəbiyyatşunas publisist tərcüməçi, naşir, filoloji elmlər doktoru professor. Qızıl Qələm mükafatı laureratı. 1975-ci ildə ADU-nun jurnalistika fakültəsini bitirmiştir.

İ.Vəliyev 500-dən artıq publisistik məqalənin 300 elmi işin, bədii əsərin müəllifidir. "Bu dünayda mənim qismətim", "Ocağımın odu", "Həyatin işıqlı səhifələri" və s. Bir sıra xarici ölkə yazıçılarının əsərlərini Azərbaycan dilinə tərcümə etmişdir. Əsərləri bir sıra xarici dillərə tərcümə olunmuşdur.

Vəliyev İsmayıllı Ömər oğlu 1992-ci ildən "Azərbaycan ensklopediyası" nəşriyyat poliqrafiya birliyinin baş direktoru-dur.

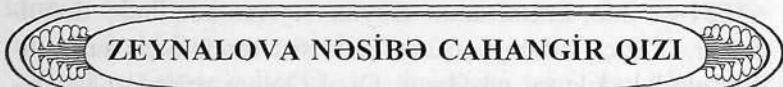
VƏKİLOVA LEYLA MƏHƏD QIZI

1927-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. SSRİ xalq artisti. 1943-cü ildə Bakı xoreoqrafiya məktəbini bitirmiş, Q.Almaszadənin tələbəsi olmuşdur. 1945-46-ci illərdə Moskva xoreoqrafiya məktəbində sənətini təkmilləşdirmişdir.

L.M.Vəkilova 1943-71-ci illərdə Azərbaycan Dövlət Opera və Balet Teatrının balerinası olmuşdur. O, milli baletlər: "Qız qalası", "Yeddi gözəl", "Gülşən", "Məhəbbət əfsanəsi", "Qaraca qız" -da Gülyanaq, Ayşə, Gülşən, Şirin və Qaraca qız

partiyalarını büyük məharətlə oynamışdır. O bir sıra başqa - Sari, Odetda, Avrora, Maşa, Laurensiya, Zarema, Tao Xoa və s. partiyaların ifaçısı olmuşdur. L.Vəkilova Bakı Xoreoqrafiya məktəbində dərs deyir. 1976-ci ildən Azərbaycan rəqs ansamblının rəhbəridir. Xarici ölkələrdə qastrollarda böyük müvəffeqiyyətlə çıxış etmişdir.

Vəkilova Leyla Məhəd qızı orden və medallarla təltif olunmuşdur.

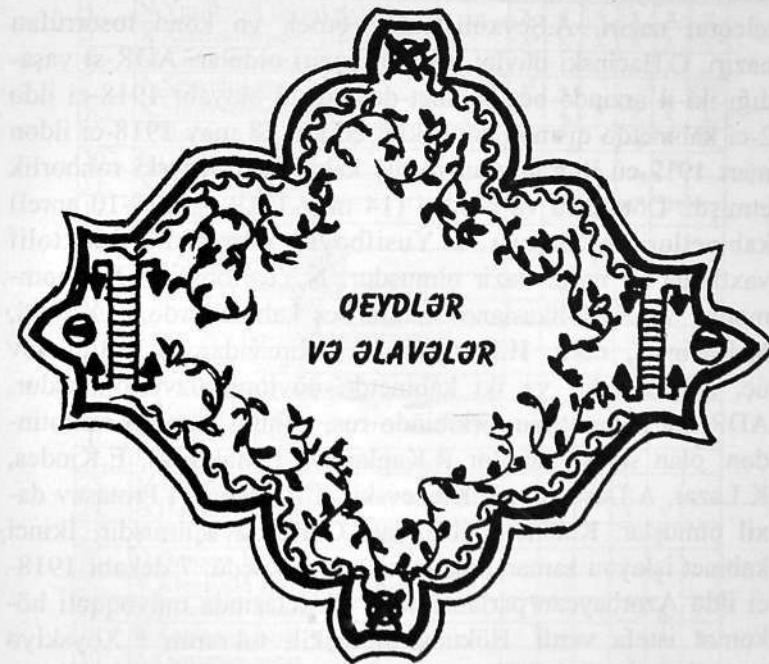

1917-ci ildə Bakıda doğulmuşdur. Azərbaycanın xalq artisti, Azərbaycan Dövlət mükafatı laureati. 1941-ci ildə Bakı teatr texnikumunu bitirmişdir.

N.C.Zeynalova Azərbaycan teatr səhnəsinin görkəmli usta-sıdır. 1937-ci ildən teatrdə fəaliyyətə başlamış, 1941-ci ildən Azərbaycan musiqili komediya teatrının səhnəsində çıxış edir. O, burada S.Rüstəmovun "Beşmanatlıq gəlin"ində Gülnaz, A.Məşədibəyovun "Bu kimin toyudur"da Məsmə, T.Quliyevin "Qızı laxtartanlar"ında Rəşxənde, V.Dolidzenin "Keto və Kotə"sində Kabato, rollarının parlaq təkrarolunmaz ifaçısı olmuşdur. O, Bakı kinostudiyasında "Qaynana", "Ögey ana", "Şərəf qanunu", "Ulduz", "Bizim Cəbiş müəllim", "Böyük dayaq" filmlərinə çəkilmişdir. N.Zeynalova yüksək professionallıqla oxyur, oynayır, böyük istedadla dramatik obrazlar yaratır.

Zeynalova Nəsibə Cahangir qızı orden və medallarla təltif olunmuş, haqqında "Aktrisanın təbəssümü" filmi çəkilmişdir (Rejissor R.Kazimovski).

N.Zeynalovanın atası - Cahangir Məşədi Rza oğlu Zeynalov (1865-1918) tanınmış Azərbaycan teatr xadimi, Azərbaycan professional teatrının əsasını qoyanlardan biri olmuşdur.

Azərbaycan Demokratik Respublikasının hökuməti – 28

may 1918-ci ildə Fətəli xan Xoyski başda olmaqla Azərbaycan milli şurası tərəfindən yaradılmışdır. Birinci kabinetə (28 may - 17 iyun 1918) 9 nazir: F.X.Xoyski Nazirlər Sovetinin sədri, eyni zamanda həm də daxili işlər naziri idi, M.Hacinski xarici işlər naziri, H.Sultanov hərbi nazir, N.Yusifbəyli maliyyə və maarif naziri, ədliyyə naziri X.Xasməmmədov, M.Cəfərov sənaye və ticarət naziri, X.Məlikaslanov yol, rabitə və teleqraf naziri, A.Şeyxülişlamov əmək və kənd təsərrüfatı naziri, C.Hacinski dövlət nəzarət naziri oldular. ADR-si yaşadığı iki il ərzində beş kabinet dəyişdi. 6 oktyabr 1918-ci ildə 2-ci kabinetdə qismən dəyişiklik edildi. 28 may 1918-ci ildən mart 1919-cu illərdə olan ilk üç kabinetə F.Xoyski rəhbərlik etmişdi. Dördüncü və beşinci (14 may-1919 – 1920-10 aprel) kabinetlərinin başçısı N.Yusifbəyli olmuşdur. Müxtəlif vaxtlarda 37 nəfer nazir olmuşdur. N.Yusifbəyli X.Xasməmmədov və X.Məlikaslanov bütün beş kabinetlərdə, F.Xoyski, M.Hacinski, dörd, H.Hacinski, S.Mehmandarov, H.Sultanov üç, qalanları bir və iki kabinetdə dövlətin üzvü olmuşdur. ADR-nın hökmətinin tərkibində rus, yəhudilər, erməni millətin-dən, olan siyasi xidimlər R.Kaplanov, T.Makinski, E. Kindes, K.Lazar, A.Dastakov, V.Klenevski, X.Amaspur, İ.Protasav daxil olmuşlar. Kabinetin ilk icası Gəncədə açılmışdır. İkinci kabinet işləyən zaman hökumət Bakıya köcdü. 7 dekabr 1918-ci ildə Azərbaycan parlamentinin ilk iclasında müvəqqəti hökumət istefə verdi. Hökumətin təşkili təkrarən F.Xoyskiyə tapşırılır. (Aşağıda hökumət üzvlərinin siyahısı verilmişdir).

Nazirlərin familiaları və partiya rəhbərlərinin mənsubiyətləri	Kabinetlər		2		3	4	5
	1	a	b	3			
1. 2	3	4	5	6	7	8	
1. F.Xoyski bitərəf	x	x	x	x		x	
2. H.Sultanov müsavatçı	x	x	x	x			
3. M.Hacinski müsavatçı	x	x	x	x		x	
4. N.Yusifbəyli müsavatçı	x	x	x	x	x	x	
5. X.Xasməmmədov müsavatçı	x	x	x	x	x	x	
6. M.Cəfərov müsavatçı	x				x		
7. A.Seyxülişlamov	x						
8. X.Məlikaslanov bitərəf	x	x		x	x	x	
9. C.Hacinski sosialist	x				x	x	
10. B.Cavanşı bitərəf		x	x				
11. X.Rəfibəyli bitərəf	x	x					
12. A.Əşurov bitərəf	x	x					
13. Ə.Əmircanov bitərəf	x	x					
14. Ə.Topçubaşov bitərəf	x	x					
15. M.Rəfiyev müsavatçı	x	x					
16. İ.Ziyadxan bitərəf	x						
17. İ.Protasov rus-slavyan cəmiyyəti				x			
18. T.Makinski bitərəf				x			
19. A.Səfiküdinski sosialist				x	x		
20. S.Mehmandarov				x	x	x	
21. R.Xoyski bitərəf			x				
22. E.Kendis rus slavyan cəmiyyəti			x				
23. M.Əsədullayev bitərəf			x				
24. Ə.Həsənov bitərəf			x	x			
25. K.Lizçar rus slavyan cəmiyyəti			x				
26. Ə.Əmimov bitərəf			x				
27. V.Klenevski rus-slavyan cəmiyyəti			x				
28. A.Dastakov bitərəf			x				
29. R.Kaplanov aqrar			x	x			
30. A.Qardaşov aqrar			x				
31. X.Amaspur daşnak			x				
32. N.Nərimanbəyli müsavat			x				
33. X.Şaxtaxtinski həmkarlar ittifaqları				x			
34. M.Vəkilov müsavatçı				x			
35. N.Şahsuvarov həmkarlar ittifaqları				x			
36. A.Pepinov sosialist				x			
37. H.Məmmədbəyov həmkarlar ittifaqları				x			

ADR - Azərbaycan Demokratik Respublikası müstəqil hüquqi demokratik dövlət – 28 may 1918-ci ildə elan olunmuş, 28 aprel 1920-ci ildə rus-sovet imperiyası tərəfindən işğal olunmuş, 71 il kommunist rejiminin əsarəti altında olmuşdur.

Azərbaycan Milli Şurası - 1918-ci il may-dekabr aylarında Azərbaycan parlamenti seçilənədək, döлətin ali qanunvericili orqanı. 26 may 1918-ci ildə buraxılmış Zaqafqaziya seyminin Azərbaycan fraksiyası tərəfindən 28 may 1918-ci ildə elan olunmuşdur. Şura 44 nəfərdən təşkil olunmuşdu, İcraiyyə komitəsinə Rəsulzadə Məmməd Əmin sədr, Həsən bəy Ağayev, sədr müavini, Mustafa Mahmudov katib. Şura Azərbaycan demokratik respublikasının yarandığını elan edərək öz müraciətində Azərbaycanın müstəqil hüquqi, demokratik dövlət olduğunu bildirildi. Azərbaycanın bütün vətəndaşları dini mənsubiyətindən asılı olmayaraq onun vətəndaşları hesab olundu. Şura Fətəli xan Xoyskinin rəhbərliyi ilə müvəqqəti hökuməti təsdiq etdi. Qeyd etmək lazımdır ki, Şura 17 iyun 1918-ci ildə qərara alır ki, altı ay müddətində Azərbaycan parlamentinə seçkilər keçirilsin. Bunu hökumətin üzərinə qoyaraq şura özünün buraxıldığını elan etdi. Ancaq faktiki olraq parlamentin birinci iclası 7 dekabr 1918-ci ilə qədər fəaliyyət göstərdi.

Azərbaycan parlamenti - 1918-ci il noyabrın sonu dekabrin əvvəllərində seçilmişdir. Azərbaycan milli şurasının 16 noyabr 1918-ci il qərarına əsasən, parlament 120 deputatdan ibarət ol-

malı idi, ancaq 96 nəfər seçildi. Onlardan 44 nəfəri Azərbaycan milli şurasının üzvləri, 21 nəfər erməni əhalisindən, 10 nəfər ruslardan, 3 nəfər həmkarlar ittifaqları, 2 nəfər neft sənayesi birliyinə və bir, iki yer cəmiyyətin başqa üzvləri üçün ayrılmışdı. Parlamentin ilk iclası 7 dekabr 1918-ci ildə Bakıda açıldı. Bakının küçələri ADR-nin bayraqları, şüurlar və transparantlarla bəzədilmişdi. Açılışda diplomatik nümayəndələr: İngiltərədən Konkerel, İrandan Sadülvüzari, Gürcüstandan Karsavidze, Dağlılar respublikasından Qantəmirov və Çermoyev və ADR-si hökmətinin üzvləri iştirak edirdi. İlk iclası böyük məruzə ilə Məmməd Əmin Rəsulzadə açdı. Deputatlar Əlimərdan bəy Topçubaşovu parlamentin sədri, Həsən bəy Ağayevi sədr müavini, Rəhim bəy Vəkilovu katib seçdilər. Parlament müvəqqəti hökumətin istefasını qəbul edərək Fətəli xan Xoyskiyə yeni hökumətin təşkilini tapşırıdı, Versal sülh konfransına Ə.Topçubaşovun başçılığı ilə gedən nümayəndə heyətini təsdiq etdi. Nümayəndə heyətinə M.Hacinski, Ə.Ağaoğlu, A.Şeyxülislamov, M.Məhərrəmov, M.Mirmehdiyev, C.Hacıbəyli, Ə.Yusifzadə, V.Marçevski və başqları daxil idi.

Azərbaycan parlamenti 11 fraksiyadan ibarət idi. Müsavatçıların bitərəflərlə olan ittifaqı, 38 deputatdan ibarət olan ən böyüyüne M.Ə.Rəsulzadə başçılıq edirdi. Hümmətçilərin 13 nəfərdən ibarət olan dəstəsinə Ağamalioğlu rəhbərlik edirdi. Qalan fraksiyalar 5-8 deputatdan ibarət olan kiçik qruplar idi. Azərbaycan parlamenti 16 ayda 140 dəfə toplılmış, 13 iclas kvorum olmadığı üçün baş tutmamış, iki iclas yubiley töntənlərinə həsr olunmuşdu. Parlamentdə baxılmaq üçün 315 qanun layihəsi təklif olunmuş, 12-si rədd edilmişdi. Qəbul edilmiş 303 qanunun 82-si maliyyə iqtisadi məslələrə, 42-si əmək və sosial problemlərə, 24-ü xarici siyaset, 19-u maarif, 12-si torpaq münasibətləri və başqa məsələlərə həsr olunmuşdu. Parlament, habelə Azərbaycan Dövlət universitetinin, Dövlət bankının, dövlət əmanət kassaları, pul tədavülü qanununun, res-

publikanın parlamentinə yerli hakimiyyət orqanlarına seçki qanunlarına təsdiq etdi, ADR-nin konstitusiyasının işlənməsi üçün komissiya və latin əlifbasına keçmək haqqında qanun qəbul etmişdi.

Ağrıdağ (Kühi-Nuh, Cüdi-dağı) – müasir Türkiyədə dağ, Dini kitablarda yazılınlara görə insan nəslinin ulu babası Nuh peyğəmbərin gəmisi ümumdünya subasması zmanı bu dağa yan almışdı.

“ASALA” (gizli erməni azdılıq ordusu) – 1968-ci ildə İsvəçrənin Sürix şəhərində erməni milli-şovinist partiyası Daşnakşutyün partiyasının Mərkəzi icraiyyə komitəsinin X-7655 qərarı ilə erməniləri qane etməyən adamların fiziki məhv üçün yaradılmışdır. Daşnakşutyün partiyası terrorizmlə 1968-ci ilə qədər də məşğul olmuşdur, ancaq bunun üçün təşkilati strukturu yox idi. “Asala”nın ilk rəhbərləri Qrant Ovanesyan və Akop Akopyan olmuşlar. “ASALA”nın Amerika, Avropa, Asya və Yaxın Şərqdə 16 regional komitəsi 9 mobil qrupu var. “ASALA”nın ali orqanı terrorçuluq aktları haqqında qərar qəbul edən şuradır. Ən aktiv qrupu livanlı Akop Akopyanın rəhbərlik etdiyi “Hələb” qrupudur. O, 1972-ci ildə Münxendə olimpiya yarışlarında İsrail idmançılarının öldürülməsində iştirak etmişdi. “ASALA” başköşənlərinin cinayətlərinin siyahısı böyükdür. Onlardan bir neçəsi: 1968-99-cu illərdə dünyanın

müxtəlif ölkələrində 200 türk vətəndaşı öldürülmüşdür. Terrroristlər İtaliya, ABŞ, Fransa, İsvəçrə, İsvəç və erməniləri qane etməyən müxtəlif ölkələrin vətəndaşlarını qətlə yetirmişlər. 70-ci illərdə Moskva metrosunda Rusiyanın 15-ə yaxın vətəndaşının ölümünə səbəb olan partlayış töretdi, 3 iyul 1991-ci ildə Bakı-Moskva qatarında partlayış töredib 15 nəfər uşaq, qoca və qadının həlakına və 16 nəfərin yaralanmasına səbəb olmuşdu. Bir neçə yüz adamın həlakına səbəb olan Bakı metrosundakı partlayışlar da “ASALA” banditlərinin işidir. Qeyd etmək lazımdır ki, SSRİ hökmətinin sonra isə Rusiya hökmətinin yuxarı təbəqələrində yüksək mövqə tutmuş erməni lobisi rus xalqından erməni terrorçularının Moskva metrosunda töretdiyi cinayətin günahkarlarını uzun müddət gizlətməyə nail olmuş, bu banditlərin ermənilərə müstəqillik verilmə tələblərini də gizlətmışdır. Bakı qatarında partlayış töretdiş erməni mayorunun azad edilməsinə nail olduqdan sonra Ermənistanda bu mayor milli qəhrəman adı ilə mükafatlandıraraq ona polkovnik rütbəsi vermişdir.

Bütün bunlar “ASALA”nın Ermənistən rəhbərliyi ilə birbaşa əlaqəsinə şəhadət verir.

Abşeron kəndləri - oxucuların müzakirəsinə verilən kitabda tez-tez Abşeron kəndlərinin adları çəkilir. Əmircanın tarixi adı Xilədir. Balaxanı, Binəqədi, Buzovna, Bül-bülə, Maştağa, Novxanı v. s. XX əsrin əvvəlində bu kəndlər 41 idi. 30-cu illərdə bu kəndlər Bakı ərazisinə daxil oldular. Azərbaycanın görkəmli şəxsiyyətlərinin əksəriyyəti bu kəndlərdən çıxmışdır. Buralar yer üzünün ən qədim insan məskənləridir. Hələ Afina, Karfagen, Roma olmayanda belə Əmircanda, Bülbü-

lədə, Novxanida duz çıxraraq uzaq ölkələrə aprırdılar. Duz o vaxt ən bahalı ərzaq məhsulu sayılırdı. Buzovna və Maştağada bağlar salınır, ərik, heyva, əncir, üzüm ekilib göyərti və tərəvəz becərilirdi.

Baybakov Nikolay Konstantinoviç – 1911-ci ildə Bakının Sabunçu kəndində doğulmuşdur. Neft sənayesinin böyük təşkilatçısı, Sosialist Əməyi Qəhrəmanı, SSRİ Dövlət Mükafatı laureati. 1932-ci ildə Azərbaycan sənaye institutunun neft fakültəsini bitirmişdir.

N.K.Baybakov Abşeronun neft mədənlərində çalışmış “Azneftkombinat” və “Kuybişevnetin” rəisi olmuşdur. 1941-45-ci illərdə SSRİ-nin neft sənayesinə rəhbərlik etmişdir. SSRİ Dövlət plan komitəsinin sədri, SSRİ Nazirlər Sovetinin sədr müavini olmuşdur.

Baybakov Nikolay Konstantinoviç dəfələrlə SSRİ Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla habelə Azərbaycanın şərəf nişanı ordeni ilə təltif olunmuşdur. Rusiya Azərbaycan ictimai dostluq komitəsinə rəhbərlik edir.

Beriya Lavrentiy Pavloviç - 1899-cu ildə Suxumi yaxınlığında Merxeulidə doğulmuşdur. Sovet imperiyasının cəlladı. Orta təhsilini Suxumda almış, 1919-cu ildə Bakı Ali Politexnik Məktəbini bitirmişdir. ADR-si dövründə L.Beriya Bakıda dəmir yolu polisinin rəis müavini olmuşdur. Rəis M.C.Bağ-

rov idi. 1921-22-ci illərdə Azərbaycanın, 1923-32-ci illərdə Gürcüstanın cəza orqanlarında işləmişdir. 1938-ci ildə SSRİ daxili işlər komissarı təyin olunmuşdur. Sovet xalqlarının milyonlarla ən yaxşı oğul və qızlarını məhv etmişdir.

L.P.Beriya İ.V.Stalinin vəfatından sonra 1953-cü ildə N.Xruşovla hakimiyyət uğrunda mübarizənin qurbanı olmuş, 1954-cü ildə gülələnmişdir.

Davudova Mərziyə Yusif qızı - 1901-ci ildə Həştərxanda doğulmuşudur. Aktrisa, SSRİ xalq artisti, SSRİ Dövlət Mükafatı laureati, milliyyətcə volqa tatarı. Səhnə fəaliyyətinə 1917-ci ildə Həştərxan pedaqoji texnikumunun truppasında başlamışdır. 1920-ci ildən ömrünün sonuna dək Azərbaycan dram teatrının aktrisası olmuşdur. O, burada C.Cabbarlının “Sevil”ində Sevil, H.Cavidin “Şeyx Sənan”ında Xumar, Ə.Məmmədquluzadənin “Şərqiş səhəri”ndə Gülzar, S.Vurğunun “Vaqif”ində Xuraman, Şekspirin “Hamlet”ində Qertruda, M.Qorkinin “Həyatın dibində” əsərində Nastyə və bir sıra başqa rolları ifa etmişdir. Ən yaddaqalan uzun müddət tamaşçıların yadından çıxmayan Sevil obrazı olmuşdur. Bu rolu M.Davudova erməni, rus, yəhudi dram teatrlarında oynamışdı. O, Bakı kinostudiyasında “Hacı Qara”, “Koroğlu” “Bakının işıqları” və bir sıra başqa filmlərdəki rolları onların xarakterinə uyğun peşəkarlıqla ifa etmişdir. Onun ifa tərzində ustalıq və romantiklik vardi.

1956-62-ci illərdə Mərziyə Yusif qızı Davudova Azərbaycan teatr cəmiyyətinə rəhbərlik etmiş, dəfələrlə Azərbaycan Ali Sovetinə deputat seçilmiş, orden və medallarla təltif olunmuşdur. 1962-ci ildə Bakıda vəfat etmiş, Mingəçevirdəki dramatik teatr onun adını daşıyır.

Ermənilər – ara hind qaraçı qəbiləsi. Parazit həyat tərzi keçirdiklərinə görə onların əsas hissəsi Hindistandan qovulduğuna görə Balkanlara köcmüşlər. Bizim eradan əvvəl VIII əsrд elə o xüsusiyyətlərinə görə Balkanlardan da qovulmuşlar. Uzun müddət sərgərdan dolaşdıqdan sonra Kiçik Asiyada məskunlaşmışlar. Hindistanda qalmış ara qəbiləsinin qalıqları, ermənilərin əsas hissəleri Kiçik Asiyada məskunlaşdıqdan sonra Hindistandan birbaşa buraya köcmüşlər.

Hind qaraçılarının ara qəbiləsinin axrinci qalıqları bizim eranın X əsrində Kiçik Asiyaya köcmüşlər. Bəşəriyyət tarixinde ermənilər özlerinin qeyri-ənənəvi seksual münasibətlərinin (homoseksualizm) əsasını qoyanlar kimi və öz millətlərini başqa millətlərdən üstün hesab etmələrilə tanınırlar.

“Hümmət” (enerji - qarşıqli yardım) – Bakı zəhmətkeşləri, azərbaycanlılar, dağıstanlılar, iranlılar, volqa tatarları arasında 1904-cü ildə M.Ə.Rəsulzadə, M.D.Hacinski, M.Q.Mövsumov tərəfindən Bakı bolşevik komitəsində yaradılmış sosialist təşkiliinin bölməsi. “Hümmət” M.Ə.Rəsulzadənin redaktorluğu ilə eyniadlı qəzet buraxaraq sosialist ideyalar yayır, tətilər təşkil edirdi. 1918-20-ci illərdə Azərbaycan parlamentində beş yeri vardı. Eyni adda Tiflis menşevikləri Ağamalioğlunun da rəhbərlərindən biri olduğu belə bir təşkilat yaratmışdılar. Tədricən M.Ə.Rəsulzadə milli ideyaya, Ağamalioğlu və bir sıra başqaları kommunistlərlə birləşdi. 1920-ci ildə “Hümmət”in üzvləri kommunist partiyasına daxil oldular.

İrəvan xanlığı (1604-1828) – Azərbaycan türklerinin indiki Ermənistən ərazisində yerləşən feodal dövləti. 1503-20-ci illərdə İran şahı Səfəvilər sülaləsinin banisi mənşəcə azərbaycanlı türkü olan I Şah İsmayıllı İran, Kürdüstan, Azərbaycan və bir sıra qonşu ölkələri fəth edərək, 1514-cü ildə osmanlılarla vuruşmada Çaldırın döyüşündə möglub oldu. Osmanlıların şərqə hücumlarını dyandırmaq üçün I Şah İsmayıllı Zəngi çayının üstündə qala qurmağı əmr etdi. Yeddi il davam edən tikinti Rəvanqulu xana tapşırılmışdı. Rəvan-qala sözü də buradan yaranmışdır. XV əsrin ortalarında I Şah Abbas Rəvanqala ətrafında 50 min erməni Cənubi İrana köçürürlərək İranın şimalından - bu yerlərə Azərbaycan türkərini yerləşdirdi. Sonrlar Rəvanqala Rəvan şəhərinə çevrildi. Bir qədər sonra İrəvan adlanır. Beləliklə, İrəvan xanlığı yarandı. Rəvanqala tikildikdən sonra yüz il ərzində burada ermənilər yaşamamışdır, onlara ticarət məqsədilə şəhərə girmək üçün iki saatlıq icazə verilirdi. Rəvanqala hücumlar zamanı dəfələrlə dağıdılmış və bərpa olunmuşdur.

Qeyd etmək lazımdır ki, bu ərazidə türk qəbilələri hələ I Şah Abbasa qədər də yaşayırırdılar. Onlar bu yerlərə hələ VII əsrətə olaqlar axtarmaq məqsədilə kiçik dəstələrlə gəlmişdilər. Onların bir çoxları burda məskunlaşır, bəziləri isə qışda köçürdülər. Burada yaşayan ermənilərlə türkərin münasibətləri çox yaxşı idi, belə ki, türklərdən bir sıra şeylər, yerə sərmək üçün xalça palaz toxumaq, ətin qurudulması və s. öyrənirdilər.

O dövrlərdə ermənilər dağlarda mağarada, düzən yerlərdə isə köstəbək kimi yeraltı qazmalarda yaşayırırdılar. (Fridrix Rat-sel “Xalqşunaslıq” Sankt-Peterburq 1903, II cild səh. 785) Doğacaq qadını ayrıca mağaraya göndərib özbaşına buraxırdılar. Ancaq doğuşdan 6-7 gün sonra geri qayıtmaga icazə verilirdi. Türk qəbilələrinin isə mamaçaları var idi ki, doğan qadınlara kömək edirdi. Ermənilər türkərin dəmirdən olan əşay-

larına heyretlə baxırdılar. Ermənilərin cəmi bir neçə adları var idi ki, onu da varlılar öz uşaqlarına verirdildər. Adı adamlar isə bir-birini ara deyə adlandırdılar. Onlar böyük həvəslə öz uşaqlarına Baba, Bala, Qərib, Mirzə, Murad və başqa adlar verirdilər. Hətta XX əsrin sonunda belə bütün dünyada yaşayan ermənilərin üçdə biri türk adlarını daşıyır. Ermənilər həyatda türklərdən çox şey öyrənmişdilər. İndi XX əsrin sonunda üz-dəniraq erməni yazarları “Nezovisimaya” qəzetiinin shifələrində Azərbaycan xalqının ünvanına hərzəvü hədyan yazaraq onları geridə qalmış xalq özlerini isə ari irq kimi təqdim edirlər. Ermənistən “Vestie” programının aparıcısı isə “Bütün insanlar ermənilərdən töremişdir!” söyləmişdi. Erməni yazıçısı Z.Balayanın üzünə baxanda bəzən bir anlığa adam düşünür ki, doğrudan da bunlar yer üzündə meymundan əmələ gələn ilk insanlardır. Bu yazıqlar ermənilər meymundan, qalan insanlar isə ermənidən əmələ gəlmışdır. Yazıqlar sizə! ey meymundan əmələ gələn ermənilər.

Gülüstan sülh müqaviləsi – 1813-cü ildə XIX əsr rus İran müharibəsindən sonra Qarabağın Gülüstan kəndində Rusiya ilə İran arasında bağlanmışdır. Bu müqaviləyə əsasən İran Azərbaycanın şimal feodal dövlətləri, Bakı, Gəncə, Dərbənd, Şirvan, Qarabağ, Quba, Şəki və Talyş xanlıqlarının Rusiyaya birləşməsini tanımışdı. Azərbaycan xalqı iki imperiya arasında bölündü. Tarixi şərait nəticəsində yaranmış bütün baş verənlərə baxmayaraq Azərbaycan xanlıqlarının Rusiyaya birləşməsi müəyyən progressiv xarakter daşıyırdı. Azərbaycan xalqı başqa ictimai siyasi quruluşa daxil olaraq rus mədəniyyəti ilə bağlanıb Avropaya çıktı. Azərbaycanlılar Rusyanın ali mə-

təblərində təhsil almağa başladılar. XX əsrin sonunda özlərinin dövlətçiliyini qurmağa qadir olan yüksəkxitəslə kadrlar meydana gəldi.

Koba, Stalin (*Cuqaşvili İosif Vissarionoviç*) – 1879-cu ildə Qoridə (Gürcüstan) doğulmuşdur. 1924-53-cü illərdə sovet imperiyasının diktatoru. Qori ruhani məktəbini, Tiflis provoslav seminariyasını bitirmiş, Bakıda inqilabi mübarizənin əsaslarına yiyələnmişdir. Banda yaradaraq bankları, poçtları yarmış, varlı uşaqları oğurlayaraq əvəzində çoxlu pul tələb edirdi. Bütün bunlar sonralar ona lazımlı olmuşdu. Sovet imperiyasının diktatoru olduqdan sonra öz təbəələrinin əlinə bir lopatka verərək sosializmə itələyirdi. Onun siyasetlə razılaşmayanları pulsuz işlətmək üçün həbs düşərgələrinə göndərirdi. Tabe olmayanların başı üzüldü.

Qafqaz Albaniyası və Qarabağ (*Azərbaycan türkcəsində - Qara-bağ*) – Albaniya Qafqazda qədim çarlıq olub, Xəzər dənizindən İberiyaya qədər cənubda Kür-Araz çayları şimalda Aksay çayına qədər olan əraziləri əhatə edirdi. Cənub Qərbədə az bir ərazilə ermənilərlə sərhəddi vardi. Antik alimlərin yazdlıqlarına görə bu ərazilərdə müxtəlif dillərdə danışan 26 qəbilə yaşayırırdı. Bu qəbilələrin ən böyüyü albanlar idи. Qırızlar, udinlər, buqlar, xinalıqlar, ləzgilər burada məskunlaşmışdılardı. Bir sıra qəbilələrin dilləri bu günə kimi qalmışdır. Al-

ban qəbilələrinin dilləri bağaz səslərilə zəngin olan dağıstan xalqlarının dilinə yaxın idi. Albaniyanın əvvəlki paytaxtı Albanu (Albanopolis) Xəzərin sahilində idi, sonra Qəbələ oldu, ləp sonra isə Bərdə olur (Azərbaycan). Bu ölkə eramızdan əvvəl 65-ci ildə romalılara məlum idi. Albanlar Pompeyə qarşı tərkibində amazonkalıların dəstələri də daxil olan böyük qoşun çıxarmışdır. Albanlar günəşə və aya sitayış edirdilər. Eramızın III əsrinin sonundan Albaniya özlərinin dağlardan dərələrdən və çaylardan ibarət təbii sərhədləri oldan knyazlıqlara parçalandı. Dövlətin dağılması üçün alban knyazları çar Urnayırın başçılığı ilə xristianlığı qəbul edərək əhaliyə zorla bu dini qəbul etdirməyə başladılar.

Xristian məbədləri tikilməyə başlandı. - Qəbələ şəhəri alban yepiskopunun yerləşdiyi şəhər oldu. Bu ermənilərin xristianlığı qəbul etmələrindən bir neçə ilə əvvəl olmuşdu. Bu dövrdə alban alimləri öz əlifbalarını yaratdılar. Sonralar keşfetmiş Mesrop alban əlifbası əsasında indiki erməni əlifbasını yaradı. (Əyanılık üçün nümunələr kitabda göstərilmişdir) Belə ki, Qarabağda qorunub saxlanılmış kilsələr erməni millətçi - şovinistlərinin təsdiqlədikləri kimi onların deyil albanlarındır. Onların üzərindəki yazılar da albanlardır. VII əsrden alban torpaqlarına otlaq axtarmaq üçün kiçik dəstələrlə türk qəbilələri gəlməyə başladılar. Onların bəziləri burada daimi qalır, bəziləri isə qışda köçürdülər. Sadə yerli əhali türklərə xeyir-xahlıqla baxırdılar. Çünkü onlar da türklərdən bir sıra ümum-bəşəri bilikləri əzx edirdilər.

X əsrden alban torpaqlarına türklərin döyüşkən qəbilələri axmağa başladı. İki əsr ərzində onlar alban əhalisinin böyük əksəriyyətini assimilyasiyaya uğratmışdır. Əvvəlki knyazlıqların yerində Dərbənd, Gəncə, Qarabağ, Şuşa, Şəki, Şirvan, Talyış xanlıqları XVIII əsrə isə Bakı xanlığı yarandı. Ancaq tək-tük erməni ailələri Qarabağın Zəngəzur mahalının əlçatmaz yerlərində məskunlaşaraq dağlarda mağara və yeraltı qaz-

malarda yaşamağa başladılar. Erəmnilerin Qafqazın türklər yaşayış ərazilərinə kütləvi şəkildə köcməsi, XIX əsrə qədər olmamışdır.

Qızılbaşlar - Azərbaycanda və Türkiyədə türk köçəri qəbilələri birliyi. Başlarına 12 şia imamlarının şərəfinə on iki zolaqlı qırmızı yaylıq bğlayırdılar. Onlar Səfəvilərin sülaləsinin əsas həbi dyaqları idilər. Tez-tez qonşu ölkələrə hücumlar edirdilər. 1501-ci ildə paytaxtı Təbrizdə yerləşən Ağqoyunlu dövlətinin zəifləməsindən istifadə edən Qızılbaşlar İsmayıllı Səfəvinin bəşciliyi ilə türkmən qəbilələrinin Ağqoyunlu dövlətini darmadağın edərək İsmayıllı şah elan etdilər. Beləliklə, Səfəvi dövlətinin əsası qoyuldu. Səfəvilər dövlətində Qızılbaş zadəganları həmişə hakim mövqedə olmuşdular. Onlardan saray əyanları həbi sərkərdələr, yerlərdə hakimlər təyin olunurdu, onların əllərində böyük torpaq sahələri toplanmışdı. I Şah Abbasın islahatlarından, nizami ordu təşkil olunduqdan sonra Qızılbaşların öndə gedən könlü dəstələrinin həbi əhemmiliyyəti azaldı.

Qorbaçov Mixail Sergeyeviç – 1931-ci ildə Stavropol viliyətində doğulmuşdur. Sovet imperiyasının ən dəyərsiz rəhbəri olmuşdur. Onun düşünülməmiş yenidənqurma və sürətləndirmə (Sovet dövlətinin 70 ildə keçdiyini 3 ildə təkrarlamak) ideyası, ölkəni idarə edə bilməməsi, iqtisadiyyatda ağıllı-

sız dəyişikliklər, bir sahədən başqa sahəyə tullanması, (təkcə antialkoqol kompaniyası milyardlarla ziyan gətirdi). SSRİ-ni karton evcik kimi dəğtdi. Qarbaçovun əmri ilə tanklar silahsız insanları öz tırtılları altında əzdilər, rus əsgərləri sapyor lapatkaları ilə qadınların başlarını yardımalar, avtomatlardan Bakıda, Vilnüsde, Tbilisde silahsız müdafiəsiz insan kütləsinin üzərinə gülə yağışı yağdırıldı. Bununla belə açıq-açığına yalandan bu işlərdən xəbəri olmaması və cavabdeh olmadığı haqqında çıxışlar etdi. Ermənilərlə əhatə olunmuş Qorbaçov, Dağlıq Qarabağda erməni seperatçılara dəstək verib minlərlə insanın həlakına və Azərbaycanda bir milyondan artıq insanın evlərindən didərgin düşüb qaçqın olmasına səbəbkar oldu. Milli siyasetdə belə cinayətkar xarakterli siyaset yürüdərək təkcə SSRİ-də deyil, Avropada Asiyada da millətlərarası münaqişə yaradıb SSRİ kimi nəhəng bir dövləti dağdı və minlərlə ən yaxşı beyinlərin ölkədən xaricə getməsinə səbəb oldu. Ümumiyyətlə, hakimiyyətə darmaşmış bu yaramaz xalqımıza və dünya xalqlarına böyük ziyan vurdu.

“Müsavat” (Bərabərlik) – 1911-ci ildə bolşevik “Hümmət” təşkilatının rəhbər üzvləri M.Ə.Rəsulzadə, H.Şərifzadə, A.Kazimzadə və bir sıra başqları tərəfindən yaradılmışdır. İlk adı “Müsəlmən demokratik müsavat partiyası” olmuşdur. “Müsavat” öz qarşısında müsəlmən türkləri arasında milli ideyalar yaymaq, öz biliklərini artırmaq məqsədini qoyurdu. Sovet tarixçiləri isə bunu təhrif edərək müsavatın Azərbaycanı Rusiyadan ayıraq Türkiyə ilə birləşdirməklə güclü bir dövlət yaratmaq istəyi kimi qələmə verirdilər. Müstəqillik haqqında

müsavat liderləri ilk dəfə 1917-ci il fevral inqilabından sonra belə bir təklif irəli sürdülər.

1917-ci ilin aprelində və mayında Bakıda və Moskvada keçirilən müsəlmanların qurultayında M.Ə.Rəsulzadənin təklifi ilə Rusiyanın federativ quruluşunda milli azlıqlara muxtarıyyat verilməsi qərarı qəbul olundu.

1917-ci ilin iyulunda “Müsəlmən demokratik partiyası müsavat” 1917-ci ilin martında Gəncədə N.Y.Yusifbəyli tərəfinən yaradılmış “Türk milli-federalçılar” partiyası ilə birləşdi.

Bu partianın lap əvvəldən tələbləri Rusiyanın milli muxtarıyyətlər şəklində qurulması idi. Birləşmiş partiyalar “Müsavat” adlanmaqla Rusiyanın federativ quruluşu haqqında tələbləri öz programında saxladı. Partianın ilk qurultayında mərəzi komitəyə Q.M.Ağayev, M.Hacinski, N.Yusifbəyli və başqları daxil oldular.

M.Ə.Rəsulzadə partianın MK-sinin sədri oldu. 1917-ci ilin oktyabrında bolşeviklər Rusiyada hakimiyyəti zorla ələ keçirdikdən sonra, Azərbaycan demokratik “Müsavat” partiyası programında dəyişiklik edərək Azərbaycanın tam müstəqilliyini tələb etməyə başladılar. “Müsavat” əhali kütlələrini Azərbaycan dövlətçiliyi uğrunda birləşdirərək 1918-ci ilin mayında öz dövlətçiliyini elan etdi. 1918-20-ci illərdə Azərbaycan demokratik respublikasının aparıcı qüvvəsi və ideya rəhbəri oldu. Ancaq bolşeviklərə də neft, çar Rusiyasına lazım olduğu kimi lazım idi. 1920-ci ilin aprelində Azərbaycan dövlətinin müstəqilliyinə təkrarən son qoyuldu. Rus bolşevik imperiyası təkrarən Azərbaycanı işgal edərək kommunist rejimi qurdı. Azərbaycan demokratik partiyası “Müsavat” qovuldu. M.Ə.Rəsulzadə və bir neçə silahdaşı qazamata salındı. Sovet tarxçıları 70 il insanları inandırmağa çalışıdilar ki, bunu Azərbaycan xalqı özü istəmişdi.

Starovoytova Q. – Qarabağ faciəsindən karyera qazanmış siyasi fahişə beynəlxalq miqyaslı avantürist. Bir müddət Rusiya prezidentinin milli məsələlər üzrə məsləhətçisi olub, erməni lobbisinə kömək etmiş, Rusyanın azərbaycanlılara qarşı ermənilər tərəfindən apardığı qeyri-rəsmi müharibənin təraf-darı. Rus ordusunun 366-ci alayının 2-batalyonu silahsız dinc Xocalı şəhərinə hücum edərək əhalini qanına qołtan etmiş, şəhəri yerlə yeksan etmişdilər. Bu hücumda erməni seperatçı bandit qruplaşmalarının tərkibində güzəştleri rus müharbələrində vuruşanların güzəştlerinə bərabər tutulan rus legionerləri vuruşmuşdular. Starovoytova 90-ci illərin sonunda onun üçün daha gözəl olan dünyaya getdi. O, erməni şovinist milletçilərinin alçaq tulası olub, türk xalqlarını düşməncəsinə gör-məyə gözü yox idi.

Təbriz üsyəni (1908-09-cu illər) – Cənubi Azərbaycanda xalq üsyəni. 1908-ci ildə başlanılmışdır. Əhalinin bütün təbəqə-ləri fehlələr, kəndlilər kimi milli burjuaziya, şəhərin kasıbları bütöv xalq üsyənina başçılıq etmək üçün demokratik təbəqə-lərin nümayəndələri olan Səttarxan, Bağırxan, Bağban və s. rəhbər seçildilər. 1908-ci ilin oktyabrında üsyəncilər şah qoşunlarını reaksiyonerləri Təbrizdən qovdular. İngilabi komitənin tərkibində olan Təbriz əncüməni varlılardan çörəyi, taxılı və pulu alıb kasıblar arasında böldürdü. Şahın və onun qohumlarının malikanələrini müsadirə etdi. 1908-ci ilin noyabrın ortalarında artıq Cənubi Azərbaycanın böyük bir hissəsi Təbriz inqilabi komitəsinə tabe idi. Təbriz üsyəni İranda inqilabi hərəkatın başlanması təkan verdi. Rusiya çar qoşunları 1909-cu ilin aprelində Təbrizə girərək üsyana son qoydu.

Türkmənçay müqaviləsi - 1828-ci il fevralın 10 (22)-də Rusiya ilə İran arasında Təbriz yaxınlığında Türkmençay kəndində bağlanmışdır. Bu müqavilə ilə Rusiya-İran mühərribəsinə son qoyuldu. Şimali Azərbaycan ərazisində yerləşən İrəvan və Naxçıvan xanlığı, Ordubad dairəsi Rusiyaya birləşdirildi, Azərbaycanın iki dövlət arasında parçalanması ikiyə bölünməsi rəsmiləşdi. Sonralar Ruslar İrəvan xanlığını Quberniya, Naxçıvan xanlığını isə bu Qubernianın ərazisinə daxil olan uyezd etdilər.

Zaqafqaziya komitəsi komissarlıq və hökumət - 1917-ci ilin martında müvəqqəti hökumətin tapşırığı ilə Dövlət Duması Zaqafqaziya işləri üzrə komitə seçdi. Buraya V.A.Xarlamov Rusiyadan A.İ.Çxengeli və Abasidze Gürcüstandan, M.E.Cəfərov Azərbaycandan və M.İ.Pançanov Ermənistandan olmaqla beş nəfer seçildilər.

1917-ci ildə Rusiya bolşeviklər tərəfindən zəbt olunduqdan sonra komitə ləğv edildi. Bir ay sonra Tiflisdə gürçü menşevikləri, Azərbaycan müsavatçıları və sağ hümmətçilər və habelə erməni daşnakları tərəfindən 11 komissardan ibarət Zaqafqaziya komissarlığı (Müvəqqəti hökumət) yaradıldı. Başda E.L.Qeçəkeriya olmaqla Azərbaycandan bu komissarlığa X.A.Məlikaslanov dəmir yolu və şosse yolları komissarı, M.Y.Cəfərov sənaye və ticarət komissarı, X.Q.Xasməmmədov dövlət nəzarət komissarı, X.H.Xoyski ədliyyə komissarı daxil oldular.

1918-ci ilin fevralında yaradılmış Zaqafqaziya seymi Zaqafqaziya federativ dövlətinin yaradıldığı elan edərək Zaqafqaziya

ziya komissarlığını buraxdı və cəmi bir ay yaşayan hökuməti-ni yaratdı.

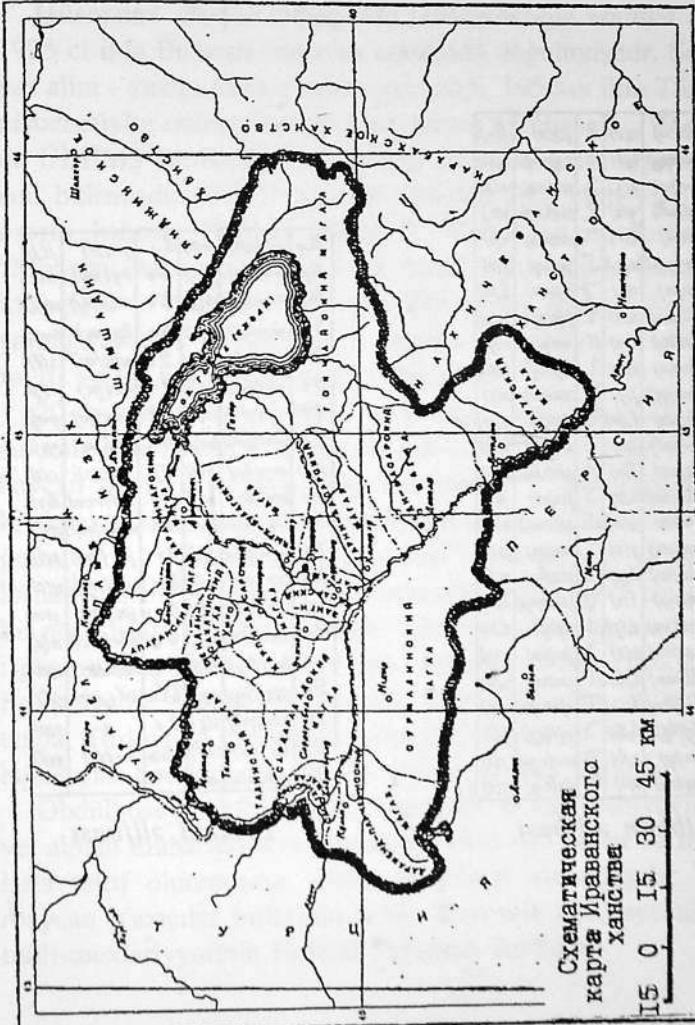
26 may 1918-ci ildə Zaqafqaziya seymi hələ işləməyə başlamamış özünün və dövlətin buraxıldığını elan etdi.

Zaqafqaziya seymi – 1918-ci ildə Rusiya təsis qurultayına seçilmiş və bolşeviklər tərəfindən buraxılmış qurultayın Zaqafqaziyadan olan deputatları tərəfindən yaradılmışdır. Buraya Azərbaycan, Gürcüstan və Ermənistandan görkəmli ictimai-siyasi xadimlər seçilmişdilər. Zaqafqaziya seymində Azərbaycandan 44 nəfər iştirak edirdi. Azərbaycan fraksiyasına M.Ə.Rəsulzadə rəhbərlik edirdi. 1918-ci ilin aprelində Zaqafqaziya seymi müstəqil Zaqafqaziya dövləti yarandığını elan etdi, ancaq mayın 26-da seym özünün buraxıldığını elan etdi. Tezliklə müstəqil Azərbaycan, Gürcüstan və Ermənistən dövləti yarandı.

ZSFSR - Zaqafqaziya sovet federativ sosialist respublikası 1922-ci ildə Azərbaycan, Ermənistən və Gürcüstanın birləşməsindən, SSRİ-nin tərkibində “suveren” federativ dövlət yaradıldı. 1936-ci ildə SSRİ konstitusiyası qəbul edilməklə ZSFSR ləğv edilərək Azərbaycan, Gürcüstan və Ermənistən sovet sosialist respublikaları oldu.

İravan xanlığının sxematič xaritasi

Müəllif haqqında

Hüseyinov Əbdül Ənbibiyeviç (*Əbdülhüseyn Ənbiya oğlu*) - 1925-ci ildə Bakının Əmircan kəndində doğulmuşdur. Şərqsünnas alim - yaziçi, tarix elmləri namizədi. 1956-ci ildə Türkmenistan dövlət universitetinin tarix-hüquq fakültəsini, 1971-ci il-də ÜİHİMŞ həmkarlar hərəkatının ali məktəbinin aspiranturasını bitirmişdir. Ə.Ə.Hüseyenov 400-dən artıq elmi publisistik əsərin habelə, "Yılmaz Güney", "Həyat və qəhrəmanlıq", "Möhsün Ərtoğrul teatrda və kinoda", "Türkiyədə həmkarlar ittifaqları", "Mətbuat vasitələri Türkiyənin ictimai-siyasi həyatında və türk kinosu. Tarix və müasir problemlər". (İki dəfə 10 və 20 min tirajla nəşr olunmuşdur)

20-dən artıq tarixi roman və povest onun qələminin məhsuludur. Bunlardan "Arzamaslı qız", "Cənuba yürüş" (Azərbaycan və rus dillərində) "Şirvanlı səyyah", "Səlahəddin" (iki kitabda) "Xocalı faciəsi" Azərbaycan dilində, "Biz Bakıda doğulmuşq", "Mustafa xanın xəzinəsi" (Azərbaycan və rus dil-lərində) və bir sıra başqa əsərlərin müəllfidir. Ə.Ə.Hüseynov bir neçə filmə ssenari yazımışdır. Onun əsərləri ingilis, fransız, ispan, alman dillərinə tərcümə olunmuş, ərəb ölkələrində, Bolqariyada, Almaniyada, İranda, Mongolustanda, Türkmenistanda, Türkiyədə çap olunmuşdur. MDU-də və ÜİHİMŞ-sinin həmkarlar hərəkatının ali məktəblərində dərs demişdir.

Əbdülhüseyn Ənbiya oğlu (Hüseynov Əbdül Ənbiyeviç) sovet alman müharibəsinin iştirakçısı (1941-45) orden və medallarla təltif olunmuşdur. Əmircanın fəxri vətəndaşıdır. Azərbaycan Yazarıların birliliyinin üzvü, Rusiyada azərbaycanlıların milli-muxtarlıyyətinin Federal Şurasının üzvüdür.

Q	əl(t)əm	ə(t)ə	θ	ʃ(i,t,u)	t(i,t)
T	əd(l)əgəs	ə(l)ə	θ	ç,ç(j),çç(j)	ç(j),ç
C	zəm(j)əs	z(j)	θ	zəm(z),zəm(j)	m(j),m
Ω	gəl(j)ənt	g(j)l	θ	gəl(j)e,ç(j)l	t(j),t
ð	dəgl(j)əl	d(j)l	θ	dəgl(j)e,ç(j)l	t(j),t
D	zət(j)ppət	z(j)p(j)	θ	zət(j)e,ç(j)p(j)	t(j),t
Σ	ən(j)əx	ə(j)x	θ	ən(j)e,x(j)	s(j),s
F	ʃəl(j)əzəs	ʃ(j)z(j)	θ	ʃəl(j)e,z(j)z(j)	ʃ(j),ʃ
Φ	los(j)əz	l(j)əz	θ	los(j)e,z(j)z(j)	u(j),u
W	çən(j)ə,ç(j)	ç(j)ə	θ	çən(j)e,ç(j)ç(j)	t(j),t
Y	jərd(j)əj	j(j)j	θ	jərd(j)e,ç(j)j	ç(j),ç
T	ər(j)əsə	ə(r)əs	θ	ər(j)e,s(j)s(j)	ʃ(j),ʃ
Ψ	rəb(j)əpət	r(j)əp(j)	θ	rəb(j)e,p(j)p(j)	t(j),t
b	ʒəfəzəs	ʒ(j)əs	θ	ʒəfəzəs,ʒ(j)əs	p(j),p
ŋ	laç(j)əç	laç(j)	θ	laç(j)e,ç(j)ç(j)	p(j),p
χ	irəl(j)ərə	ir(j)ər(j)	θ	irəl(j)e,r(j)r(j)	ç(j),ç
χ	zəzəl(j)əs	z(j)z(j)	θ	zəzəl(j)e,s(j)s(j)	s(j),s
p	dəzəl(j)əs	d(j)z(j)	θ	dəzəl(j)e,s(j)s(j)	v(j),v
χ	ər(j)əç(j)əp	ə(r)əç(j)əp	θ	ər(j)e,ç(j)ç(j)p(j)	ç(j),ç
χ	zəzəç(j)əs	z(j)ç(j)	θ	zəzəç(j)e,s(j)s(j)	s(j),s
Σ	ər(j)əç(j)əp	ə(r)əç(j)əp	θ	ər(j)e,ç(j)ç(j)p(j)	ç(j),ç
π	ləl(j)əwəs	l(j)əw(j)	θ	ləl(j)e,w(j)w(j)	t(j),t
I	həl(j)əl(j)əm	h(j)l(j)əm	θ	həl(j)e,l(j)l(j)m	c(j),c
Φ	fəj(j)əç(j)	f(j)ç(j)	θ	fəj(j)e,ç(j)ç(j)	ç(j),ç
ʒ	ər(j)əs	ə(r)əs	θ	ər(j)e,s(j)s(j)	p(j),p
β	çər(j)əs	ç(j)r(j)	θ	çər(j)e,s(j)s(j)	t(j),t

Albban əlifbasi

ԱՆ	ա-ն(այ)	ա-նի	Հ	յւ(ի)	իլի
ԲՈ	ծառ(են)	ծէն	Ե	ոց(ուն)	ուն
ՉՎ	շւան(ցան)	շւ(ց)	ՉՇ	այշ(տայ)	այշ
ԻՇ	սովիշ(չ)	շիշ	Ծ	եց(մայ)	բոյ
ԾՎ	յօշ(թէ)	յօշ	Հ	րց(թօյ)	թօյ
ԶՎ	ցըլ(այ)	ցիլ	Մ	նկ(քէ)	մլ.ք
ԷՒ	օ(ր)	օց	Ց	յոշ(չօյ)	զոյ
ԸՎ	պոտ(պայ)	պոյ	Խ	յոշ(չօյ)	քոյ
ԲՐ	ոյլ(եց)	մոլ	Ս	օօ(օօ)	օօ
ՃՇ	խօշ(չօշ)	խօշ	Շ	եռ(եռվ)	եռ
ԻՇ	ւռ(ւռ)	ււր	ՏԱ	մնի(մնի)	մնի
ՀՀ	շնի(հնի)	շի՛	ԲԴ	թու(թու)	թու
ԽՎ	չե(չե)	չի՛	Գ	թու(թու)	թու
ԾԾ	սեղ(պայ)	սեղ	ԽՆ	յուն(յուն)	յուն
ԿԿ	քոն(քոն)	քի՛	Փ	նիւ(նիւ)	նիւ
ՀԿ	հօֆ(հօյ)	հիֆ	Շ	նիւ(նիւ)	նիւ
ԶԾ	զշավ(չշավ)	զշիվ	Վ	յուն(յուն)	յուն
ՀՀ	շառպ(պայ)	պայ	Շ	յուն(յուն)	յուն
ՑԾ	ւլե(վլե)	վլի՛	Ա	յուն(յուն)	յուն
ՎՐ	քառ(քառ)	քառ	Վ	յուն(յուն)	յուն

Erməni əlifbası

KİTABIN SPONSORU

Qənbərov Ənvər Əşrəf oğlu - 1956-cı ildə Gədəbəydə doğulmuşdur. Tikinti işçisi, biznesmen, ictimai xadimdir. 1982-ci ildə Moskva Dövlət Tikinti mühəndisləri institutunun sənaye tikintisi fakültəsini bitirmiştir.

Ə.Qənbərov 1976-85-ci illərdə XTNS-nin və Olimpiya kompleksinin tikintilərində işləmişdir. 1985-ci ildən Moskva və Moskva vilayətində bizneslə məşğul olur. Rusiyada Azərbaycan diasporasının formallaşmasında aktiv iştirak edir, xeyriyyə işlərilə məşğul olur, əmək və müharibə veteranlarına, Moskvanın Şimal dairəsində yerləşən azərbaycanlılar oxuyan məktəbə yardımçılar edir. Moskva məktəblərində aşiq konsertləri təşkil edir.

Qənbərov Ənvər Əşrəf oğlu Azərbaycan aşıqlar birliyinin üzvü və onun Rusiyada daimi nümayəndəsidir.

MÜNDƏRİCAT

Proloq əvəzi (müəllifdən)	5
XX əsrin 100 görkəmli azərbaycanlısı	11
Keçmiş yüzilliklərdə və XX əsrin əvvəllərində yaşamış görkəmli azərbaycanlılar	151
Fotoalbum	
XX əsrin sonlarının tanınmış azərbaycanlıları	201
Fotoalbum	
Qeydlər və əlavələr	269
Kitabın müəllifi haqqında	291

QEYDLƏR ÜÇÜN

QEYDLƏR ÜÇÜN

25.000 man.

Kitabın buraxılışına məsul:

Hacı Mehman Fərzullayev

Nəşriyyatın direktoru:

Hacı Ağəddin Mansurzadə

Rəssamlar:

Ç.L.Armanovski

İbrahimova Jalə Hacı Mehman qızı

Korrektoru:

Bahar Fərzullayeva

Dizayner:

Cəsarət Qasımov

ƏBDÜLHÜSEYN ƏNBİYA OĞLU

**XX ƏSRİN 100
GÖRKƏMLİ
AZƏRBAYCANLISI**

Tirajı 2000. Sifariş № 104

POLYGRAPHIC
PRODUCTION

Tel/Fax: 47 75 04, Tel.: 47 75 05

mətbəəsində
çap olunmuşdur